

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1985 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 182

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 503

Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας και Εισαγωγικός του Νόμος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 2 εδαφ. γ' και 3 του Ν. 1406/83 (ΦΕΚ 182 Α') με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Τα κείμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού του Νόμου, όπως ήδη ισχύουν και μεταγλωττίστηκαν στη δημοτική από την επιτροπή του άρθρου 36 παρ. 1 του Ν. 1406/83, έχουν ως εξής:

ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων.

Άρθρο 1.

Στη δικαιοδοσία των τακτικων πολιτικών δικαστηρίων ανήκουν:

α) Οι διαφορές του ιδιωτικού δικαίου, εφόσον ο νόμος δεν τις έχει υπαγάγει σε άλλα δικαστήρια, β) οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας που ο νόμος έχει υπαγάγει σ' αυτά, γ) οι υποθέσεις δημόσιου δικαίου που ο νόμος έχει υπαγάγει σ' αυτά και δ) οι διοικητικές διαφορές που δεν υπάγονται στη δικαιοδοσία διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρο 2.

Τα πολιτικά δικαστήρια απαγορεύεται να επεμβαίνουν σε διοικητικές διαφορές ή υποθέσεις που υπάγονται σε διοικητικά δικαστήρια ή αρχές, όπως επίσης απαγορεύεται τα διοικητικά δικαστήρια ή αρχές να επεμβαίνουν σε διαφορές ή υποθέσεις του ιδιωτικού δικαίου και επιτρέπεται μόνο η εξέταση των ζητημάτων που ανακύπτει παρεμπιπτόντως.

Άρθρο 3.

1. Στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται Έλληνες και αλλοδαποί, εφόσον υπάρχει αρμοδιότητα ελληνικού δικαστηρίου.

2. Εξαιρούνται από τη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων οι αλλοδαποί που έχουν ετεροδικία, εκτός αν πρόκειται γιά τις διαφορές που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 29.

Άρθρο 4.

Τα δικαστήρια ερευνούν την έλλειψη δικαιοδοσίας και αυτεπαγγέλτως στις περιπτώσεις των άρθρων 1 και 2· στις περιπτώσεις του άρθρου 3 την ερευνούν αυτεπαγγέλτως, αν ο εναγόμενος δεν παρίσταται στην πρώτη συζήτηση ή αν πρόκειται για διαφορές που αφορούν ακίνητα που βρίσκονται στο εξωτερικό. Το δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή ή την αίτηση, αν δεν έχει δικαιοδοσία.

Άρθρο 5.

1. Αν είναι ανάγκη να γίνουν διαδικαστικες πράξεις στο εξωτερικό, τα δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν να γίνουν είτε από τις ελληνικές προξενικές αρχές του εξωτερικού, είτε από τις αρμόδιες αλλοδαπές αρχές. Στην τελευταία περίπτωση μεσολαβεί για τη διαβίβαση της αίτησης το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εκτός αν διεθνείς συμβάσεις ορίζουν διαφορετικά.

2. Η πράξη της αλλοδαπής αρχής είναι έγκυρη, αν έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του δικού της δικαίου ή είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου.

Άρθρο 6.

1. Τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν να ενεργούν ορισμένες διαδικαστικές πράξεις της δικαιοδοσίας τους που τους ζητούν αλλοδαπές αρχές, εκτός αν διεθνείς συμβάσεις ορίζουν διαφορετικά ή η εκτέλεσή τους είναι αντίθετη στη δημόσια τάξη.

2. Τα ελληνικά δικαστήρια, όταν εκτελούν τις αιτήσεις αυτές, ενεργούν και αυτεπαγγέλτως, εφαρμόζοντας τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου, εκτός αν διεθνείς συμβάσεις ορίζουν διαφορετικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

Προσδιορισμός της αξίας του αντικειμένου της δίκης.

Άρθρο 7.

Όταν η αρμοδιότητα των δικαστηρίων ή η διαδικασία ή το παραδεκτό ένδικου μέσου καθορίζεται από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις.

Άρθρο 8

Ο προσδιορισμός της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς ανήκει στην ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου το οποίο, αν χρειάζεται, μπορεί να διατάξει απόδειξη.

Άρθρο 9

Για την εκτίμηση του αντικειμένου της διαφοράς λαμβάνεται υπόψη το αίτημα της αγωγής. Δεν συνυπολογίζονται οι παρεπόμενες αιτήσεις για καρπούς, τόκους και έξοδα. Συνυπολογίζονται περισσότερες απαιτήσεις που επιδιώκονται με την ίδια αγωγή. Σε περίπτωση ομοδικίας, αν πρόκειται για διαιρετά δικαιώματα, λαμβάνεται υπόψη το αίτημα κάθε ενάγοντος ή το αιτούμενο από κάθε εναγόμενο, και αν οι απαιτήσεις υπάγονται στην καθ'ύλην αρμοδιότητα διάφορων δικαστηρίων, αρμόδιο είναι το ανώτερο από αυτά.

Άρθρο 10

Για τον υπολογισμό της αξίας λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που ασκείται η αγωγή.

Άρθρο 11

Η αξία του αντικειμένου της διαφοράς προσδιορίζεται·
1) για τη νομή και την κυριότητα, από την αξία του πράγματος και για την ψιλή κυριότητα από το μισό της αξίας του πράγματος,
2) για το ενέχυρο, την υποθήκη, την εγγύηση και κάθε άλλη ασφάλεια, από την αξία που έχει η ασφαλιζόμενη απαίτηση, αν όμως το πράγμα που δόθηκε για ασφάλεια έχει μικρότερη αξία, λαμβάνεται υπόψη αυτή,
3) για την πραγματική δουλεία, από την αξία που έχει η δουλεία για το δεσπόζον κτήμα, εκτός αν το ποσό, κατά το οποίο η δουλεία ελαττώνει την αξία του δουλεύοντος κτήματος, είναι μεγαλύτερο, οπότε λαμβάνεται υπόψη αυτό,
4) για την προσωπική δουλεία, από το μισό της αξίας του κτήματος,
5) για τη διανομή, από την αξία του αντικειμένου που πρέπει να διανεμηθεί,
6) για τις διαφορές που αφορούν την ύπαρξη, τη διάρκεια, την εκτέλεση ή την ακυρότητα μισθωτικής σύμβασης, από το μίσθωμα ενός έτους· αν όμως η διάρκεια της μίσθωσης είναι μικρότερη, λαμβάνεται υπόψη το ποσό του μισθώματος για το χρονικό αυτό διάστημα,
7) για τις έννομες σχέσεις, από τις οποίες πηγάζουν περιοδικές παροχές, από την αξία της ετήσιας παροχής, και ειδικότερα από το δεκαπλάσιο της ετήσιας παροχής, αν η επέλευση του γεγονότος από το οποίο εξαρτάται η παύση της παροχής είναι βέβαιη, αβέβαιος όμως ο χρόνος της, και αν οι παροχές διαρκούν απεριόριστα, από το εικοσαπλάσιο της ετήσιας παροχής. Αν οι παροχές έχουν ορισμένη διάρκεια, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των μελλοντικών παροχών, αλλά ποτέ πάνω από το δεκαπλάσιο της ετήσιας παροχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
Καθ'ύλην αρμοδιότητα

Άρθρο 12

1. Δύο μόνο βαθμοί δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων υπάρχουν, των οποίων την τήρηση το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως.
2. Αυτοτελής αίτηση δεν επιτρέπεται να υποβληθεί απευθείας σε δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 13

Για την εκδίκαση των υποθέσεων που υπάγονται στα πολιτικά δικαστήρια είναι αρμόδια σε πρώτο βαθμό τα ειρηνοδικεία, τα μονομελή πρωτοδικεία και τα πολυμελή πρωτοδικεία.

Άρθρο 14

1. Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται:
α) όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες δραχμές
β) οι διαφορές για την παράδοση του μισθίου ή την απόδοσή του εξαιτίας καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία ή επειδή έληξε η διάρκεια της μίσθωσης, εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τις οκτώ χιλιάδες δραχμές.
2. Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους είναι πάνω από εκατό χιλιάδες δραχμές, δεν υπερβαίνει όμως το ένα εκατομμύριο δραχμές.

Άρθρο 15

Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς:
1) οι διαφορές από επίμορτη αγροληψία που αφορούν την παράδοση της χρήσης του μισθίου ή την απόδοσή της για οποιοδήποτε λόγο, 2) οι διαφορές που αφορούν ζημίες σε δέντρα, κλήματα, καρπούς, σπαρτά, ρίζες και γενικά φυτά, που έγιναν με παράνομη βοσκή ζώων ή με οποιοδήποτε άλλον τρόπο, 3) οι διαφορές που προκύπτουν από τις διατάξεις των άρθρων 1003 έως 1009, 1018 έως 1020 και 1023 έως 1031 του Αστικού Κώδικα, καθώς και εκείνες που αναφέρονται σε ζημίες που προκλήθηκαν από την παράβασή τους, 4) οι διαφορές που αφορούν τον καθορισμό των αποστάσεων που επιβάλλουν οι νόμοι και οι κανονισμοί ή οι επιτόπιες συνήθειες για το φύτεμα δέντρων ή φυτειών ή για την ανέγερση φραχτών ή για τη διάνοιξη τάφρων, 5) οι διαφορές που αφορούν την παρεμπόδιση της ελεύθερης χρήσης δρόμων και μονοπατιών, καθώς και τις ζημίες που προκαλούνται από την παρεμπόδιση αυτή, 6) οι διαφορές που αφορούν τη χρήση του τρεχούμενου νερού ή την παρεμπόδιση της χρήσης του, 7) οι διαφορές που προκύπτουν από τις διατάξεις των άρθρων 834 έως 839 του Αστικού Κώδικα, 8) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 834 και 839 του Αστικού Κώδικα ή των καθολικών διαδόχων τους, εναντίον των πελατών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, 9) οι διαφορές από σύμβαση μεταφοράς προσώπων με οποιοδήποτε μέσο, για τις απαιτήσεις που έχουν από αυτήν οι μεταφορείς ή οι πράκτορες ή οι καθολικοί διάδοχοί τους, 10) οι διαφορές που αφορούν τις απαιτήσεις των σωματείων και των συνεταιρισμών εναντίον των μελών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, για την εισφορά που τους οφείλουν, καθώς και οι διαφορές που αφορούν τις απαιτήσεις που έχουν εναντίον των σωματείων και των συνεταιρισμών τα μέλη ή οι καθολικοί διάδοχοί τους για χρηματική ή άλλη παροχή, 11) οι διαφορές που αφορούν τις απαιτήσεις των δικηγόρων ή των καθολικών διαδόχων τους για τις αμοιβές και τα έξοδά τους, εφόσον πρόκειται για υπηρεσίες τους σε δίκες στο ειρηνοδικείο ή στο πταισματοδικείο, 12) οι διαφορές που αφορούν δικαιώματα ή αποζημιώσεις ή έξοδα των μαρτύρων που εξετάστηκαν σε οποιοδήποτε δικαστήριο ή σε διαιτητές, καθώς και εκείνες που αφορούν τα δικαιώματα ή αποζημιώσεις ή έξοδα των διερμηνέων, των μεσεγγυούχων και των φυλάκων, με οποιοδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, και των καθολικών διαδόχων όλων αυτών, 13) οι διαφορές που προκύπτουν από πώληση ζώων, εξαιτίας πραγματικών ελαττωμάτων ή έλλειψης συμφωνημένων ιδιοτήτων, 14) οι διαφορές που αφορούν την ακύρωση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών.

Άρθρο 16

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο δραχμές:
1) οι διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία που δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων,
2) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα στους εργαζόμενους ή τους διαδόχους τους ή εκείνους στους οποίους ο νόμος δίνει δικαιώματα από την παροχή της εργασίας των πρώτων και στους εργοδότες ή τους διαδόχους τους,
3) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία, με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα σε εκείνους που εργάζονται από κοινού στον ίδιο εργοδότη, 4) οι διαφορές ανάμεσα στους επαγγελματίες ή τους βιοτέχνες, είτε μεταξύ τους είτε με τους πελάτες τους, από την παροχή εργασίας ή ειδών που κατασκεύασαν αυτοί, 5) οι διαφορές από συλλογική σύμβαση εργασίας ή από διατάξεις που εξομοιώνονται με διατάξεις συλλογικής σύμβασης, είτε ανάμεσα σ'αυτούς που δεσμεύονται από αυτές, είτε ανάμεσα σ'αυτούς και τρίτους,
6) οι διαφορές ανάμεσα σε οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και στους ασφαλισμένους σ'αυτούς ή τους διαδόχους τους ή εκείνους που κατά το νόμο έχουν δικαιώματα από τη σχέση ασφάλισης, 7) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 15 αρ. 11, συμβολαιογράφων, δικολάβων που έχουν διοριστεί νόμιμα, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, διπλωματούχων μαιών, κτηνιάτρων, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, μεσιτών που έχουν διοριστεί νόμιμα, ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών, όπως και αν χαρακτηρίζεται η σχέση από την οποία προκύπτουν και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της,
8) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις διαιτητών, εκτελεστών διαθηκών, διαχειριστών σε ιδιοκτησία κατά ορόφους ή διαχειριστών που διορίστηκαν από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών για τις αμοιβές και τα έξοδά τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της, 9) οι διαφορές που αφορούν το ποσοστό ή την πληρωμή του ασφαλίστρου, 10) οι διαφορές που αφορούν τον καθορισμό, τη μείωση ή την αύξηση της συνεισφοράς του καθενός από τους συζύγους για τις ανάγκες της οικογένειας, της διατροφής που οφείλεται εξαιτίας γάμου, διαζυγίου ή συγγένειας, των δαπανών τοκετού και της διατροφής της άγαμης μητέρας και της διατροφής της μητέρας από την κληρονομική μερίδα που είχε επαχθεί στο τέκνο που αυτή κυοφορεί,
11) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων, των διαιτητών πραγματογνωμόνων και των εκτιμητών, με οποιοδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, ή των καθολικών διαδόχων τους, 12) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες από αυτοκίνητο, ανάμεσα στους δικαιούχους ή τους διαδόχους τους και εκείνους που έχουν υποχρέωση για αποζημίωση ή τους διαδόχους τους, όπως και οι απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου, ανάμεσα στις ασφαλιστικές εταιρίες και τους ασφαλισμένους ή τους διαδόχους τους.

'Αρθρο 17

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται:

1) οι διαφορές που αναφέρονται στην άσκηση της γονικής μέριμνας και την επικοινωνία των γονέων και των λοιπών ανιόντων με το τέκνο, 2) οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφοκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατά ορόφους και στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς.

'Αρθρο 18

Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται:

1) όλες οι διαφορές, για τις οποίες δεν είναι αρμόδια τα ειρηνοδικεία ή τα μονομελή πρωτοδικεία, 2) οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων της περιφέρειάς τους.

'Αρθρο 19

Στην αρμοδιότητα των εφετείων υπάγονται οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των πολυμελών και μονομελών πρωτοδικείων της περιφέρειάς τους.

'Αρθρο 20

1. Στην αρμοδιότητα του Αρείου Πάγου υπάγονται οι αναιρέσεις κατά αποφάσεων οποιουδήποτε πολιτικού δικαστηρίου.

2. Στην αρμοδιότητα του Αρείου Πάγου ανήκουν επίσης, εφόσον δεν έχουν οριστεί άλλα δικαστήρια, α) οι αιτήσεις για παραπομπή σε περίπτωση εξαίρεσης των δικαστών πολυμελούς πολιτικού δικαστηρίου, β) οι αιτήσεις για καθορισμό δικαστηρίου, αν δεν υπάρχει πια το δικαστήριο που είχε εκδώσει την απόφαση που προσβλήθηκε με ένδικο μέσο.

'Αρθρο 21

Αρμόδιο να δικάσει την ανακοπή ερημοδικίας ή την αναψηλάφηση είναι το δικαστήριο που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
Κατά τόπον αρμοδιότητα.

'Αρθρο 22

Κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου, έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

'Αρθρο 23

1. Αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία ούτε στην Ελλάδα ούτε στο εξωτερικό, αρμόδιο δικαστήριο είναι εκείνο στην περιφέρεια του οποίου έχει τη διαμονή του. Αν ο τόπος όπου διαμένει δεν είναι γνωστός, αρμόδιο είναι το δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου είχε την τελευταία κατοικία του στην Ελλάδα και αν δεν είχε κατοικία, την τελευταία διαμονή του.

2. Αν ο εναγόμενος έχει ειδική κατοικία, είναι αρμόδιο και το δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται αυτή.

'Αρθρο 24

'Ελληνες που έχουν προνόμιο ετεροδικίας, καθώς και οι κρατικοί υπάλληλοι που είναι διορισμένοι στο εξωτερικό, υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου κατοικούσαν πριν από την αποστολή τους, και αν πριν από την αποστολή τους δεν είχαν κατοικία, στα δικαστήρια της πρωτεύουσας του κράτους. Το ίδιο ισχύει για τη σύζυγο και τα τέκνα τους.

'Αρθρο 25

1. Το δημόσιο υπάγεται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου είναι η έδρα της αρχής η οποία, σύμφωνα με το νόμο, το εκπροσωπεί στις δίκες που έχει κάθε φορά.

2. Τα μη φυσικά πρόσωπα που έχουν ικανότητα να είναι διάδικοι υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου έχουν την έδρα τους.

'Αρθρο 26

Δικηγόροι και συμβολαιογράφοι υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου ασκούν τα καθήκοντά τους.

'Αρθρο 27

1. Διαφορές από την εταιρική σχέση ανάμεσα σε μια εταιρία και τους εταίρους της ή ανάμεσα στους εταίρους μεταξύ τους υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου η εταιρία έχει την έδρα της.

2. Στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου που ορίζει η παρ. 1 υπάγονται και οι διαφορές που δημιουργούνται μετά τη διάλυση και την εκκαθάριση της εταιρίας και αφορούν τη διανομή της εταιρικής περιουσίας, εφόσον η αγωγή ασκηθεί μέσα σε δύο χρόνια από την περάτωση της διανομής.

'Αρθρο 28

Διαφορές που αφορούν τη διαχείριση, η οποία διεξάγεται ύστερα από εντολή δικαστηρίου, υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου που έδωσε την εντολή και αν την εντολή την έδωσε άλλη δικαστική αρχή, στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα της η αρχή αυτή.

'Αρθρο 29

1. Διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επάνω σε ακίνητα, τη νομή ή την κατοχή τους, διαίρεση κοινού, κανονισμό ορίων, απαιτήσεις κατά οποιουδήποτε διακατόχου, αποζημίωση για αναγκαστική απαλλοτρίωση, καθώς και διαφορές από μίσθωση ακινήτου ή δικαιώματος που συνδέεται με την εκμετάλλευσή του ή από επίμορτη αγροληψία, υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο.

2. Αν το ακίνητο βρίσκεται στις περιφέρειες περισσότερων δικαστηρίων, ο ενάγων έχει το δικαίωμα επιλογής.

'Αρθρο 30

1. Διαφορές που αφορούν την αναγνώριση κληρονομικού δικαιώματος ή διανομή κληρονομίας, απαιτήσεις του κληρονόμου εναντίον του νομέα ή του κατόχου της κληρονομίας, απαιτήσεις από κληροδοτήματα ή απαιτήσεις από άλλες διατάξεις αιτία θανάτου ή απαιτήσεις από νόμιμη μοίρα ή απαιτήσεις εναντίον εκτελεστών διαθήκης για την εκτέλεση των διατάξεών της, υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου ο κληρονομούμενος, όταν πέθανε, είχε την κατοικία του, και αν δεν είχε κατοικία, τη διαμονή του.

2. Απαιτήσεις μεταξύ των κληρονόμων έως τη διανομή της κληρονομίας, απαιτήσεις τρίτων εξαιτίας χρεών του κληρονομουμένου ή της κληρονομίας, καθώς και εμπράγματες απαιτήσεις για κινητά που δεν περιλαμβάνονται στην παρ. 1 υπάγονται, για δύο χρόνια από το θάνατο του κληρονομουμένου, στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου είχε αυτός την κατοικία του, και, αν δεν είχε κατοικία, τη διαμονή του.

'Αρθρο 31

1. Δίκες που έχουν μεταξύ τους σχέση κυρίου και παρεπομένου, ιδίως οι παρεμπίπτουσες αγωγές, οι αγωγές για εγγύηση, οι παρεμβάσεις, και άλλες όμοιες υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου της κύριας δίκης.

2. Στην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου που δικάζει την κύρια δίκη υπάγονται οι παρεπόμενες υποθέσεις της αρμοδιότητας του μονομελούς και του ειρηνοδικείου, και στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου που δικάζει την κύρια δίκη υπάγονται οι παρεπόμενες υποθέσεις της αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου.

3. Αν πρόκειται για κύριες δίκες που είναι συναφείς μεταξύ τους, έχει αποκλειστική αρμοδιότητα το δικαστήριο που είχε επιληφθεί πρώτο, και εφαρμόζεται ανάλογα η διάταξη της παραγράφου 2.

'Αρθρο 32

Δημόσιοι υπάλληλοι υπάγονται και στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου ασκούν τα καθήκοντά τους· οι στρατιωτικοί υπάγονται και στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η μονάδα, το κατάστημα ή η υπηρεσία όπου υπηρετούν.

'Αρθρο 33

Διαφορές που αφορούν την ύπαρξη ή το κύρος δικαιοπραξίας εν ζωή και όλα τα δικαιώματα που πηγάζουν από αυτήν, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου καταρτίστηκε η δικαιοπραξία ή όπου πρέπει να εκπληρωθεί η παροχή. Στο ίδιο δικαστήριο μπορούν να εισαχθούν και οι διαφορές για αρνητικό διαφέρον, καθώς και για αποζημίωση εξαιτίας πταίσματος κατά τις διαπραγματεύσεις.

'Αρθρο 34

Οι ανταγωγές μπορούν να εισαχθούν στο δικαστήριο όπου εκκρεμεί η αγωγή, εφόσον υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του ίδιου ή κατώτερου δικαστηρίου.

'Αρθρο 35

Διαφορές από αξιόποινη πράξη μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει τελεστεί η αξιόποινη πράξη, ακόμη και αν η απαίτηση στρέφεται εναντίον προσώπου που δεν έχει ποινική ευθύνη.

Άρθρο 36

Διαφορές από διαχείριση που έγινε χωρίς δικαστική εντολή μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έγινε η διαχείριση.

Άρθρο 37

1. Όταν ενάγονται περισσότερα πρόσωπα που συνδέονται με το δεσμό της ομοδικίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του, και αν δεν έχει κατοικία, τη διαμονή του, οποιοσδήποτε από τους ομοδίκους.

2. Διαφορές ανάμεσα στα ίδια πρόσωπα, οι οποίες έχουν την ίδια βάση και αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επάνω σε ακίνητα που βρίσκονται στις περιφέρειες διαφορετικών δικαστηρίων, μπορούν να εισαχθούν σε ένα από τα δικαστήρια αυτά.

Άρθρο 38

Απαιτήσεις εναντίον προσώπων που έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης και, εξαιτίας ειδικών συνθηκών, έχουν σε ορισμένο τόπο διαμονή με μακρότερη διάρκεια, όπως είναι ιδίως οι υπάλληλοι, οι υπηρέτες, οι σπουδαστές, οι μαθητές, εφόσον το αντικείμενό τους είναι περιουσιακό, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος διαμονής τους.

Άρθρο 39

Γαμικές διαφορές μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της τελευταίας κοινής διαμονής των συζύγων.

Άρθρο 40

1. Δίκες εναντίον προσώπων που δεν έχουν κατοικία στην Ελλάδα, εφόσον το αντικείμενό τους είναι περιουσιακό, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου υπάρχει περιουσία του εναγομένου ή βρίσκεται το επίδικο αντικείμενο.

2. Αν η περιουσία συνίσταται σε χρηματικές απαιτήσεις του εναγομένου εναντίον τρίτου, θεωρείται πως η περιουσία βρίσκεται στον τόπο της κατοικίας του τρίτου.

Άρθρο 41

Ανάμεσα σε περισσότερα αρμόδια δικαστήρια, ο ενάγων έχει το δικαίωμα επιλογής· η προτεραιότητα μεταξύ τους κανονίζεται από το χρόνο που ασκήθηκε η αγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'
Παρέκταση της αρμοδιότητας.

Άρθρο 42

1. Πρωτοβάθμιο τακτικό δικαστήριο, που δεν είναι κατά τόπον αρμόδιο μπορεί, με ρητή ή σιωπηρή συμφωνία των διαδίκων, να γίνει αρμόδιο, εκτός αν πρόκειται για διαφορές που δεν έχουν περιουσιακό αντικείμενο. Η συμφωνία πρέπει να είναι ρητή όταν πρόκειται για διαφορές για τις οποίες ισχύει αποκλειστική αρμοδιότητα.

2. Θεωρείται πως υπάρχει σιωπηρή συμφωνία, άν ο εναγόμενος παρίσταται στο ακροατήριο στην πρώτη συζήτηση και δεν προτείνει έγκαιρα την ένσταση αναρμοδιότητας.

Άρθρο 43

Η συμφωνία των διαδίκων, με την οποία τακτικό δικαστήριο γίνεται αρμόδιο για μελλοντικές διαφορές είναι έγκυρη μόνο αν είναι έγγραφη και αναφέρεται σε ορισμένη έννομη σχέση, από την οποία θα προέλθουν οι διαφορές.

Άρθρο 44

Οι συμφωνίες κατά τα άρθρα 42 και 43 δημιουργούν αποκλειστική αρμοδιότητα, εκτός αν από την ίδια τη συμφωνία προκύπτει το αντίθετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
Έρευνα της αρμοδιότητας.

Άρθρο 45

Το δικαστήριο που ήταν καθ'ύλην και κατά τόπον αρμόδιο όταν ασκήθηκε η αγωγή, είναι αρμόδιο έως την περάτωση της δίκης, ακόμη και αν, στη διάρκειά της, μεταβληθούν τα πραγματικά περιστατικά που καθορίζουν την αρμοδιότητα.

Άρθρο 46

Αν το δικαστήριο δεν είναι καθ'ύλην ή κατά τόπον αρμόδιο, αποφαίνεται γι'αυτό αυτεπαγγέλτως και προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο, στο οποίο παραπέμπει την υπόθεση. Η παραπεμπτική απόφαση, όταν τελεσιδικήσει, είναι υποχρεωτική, τόσο για την αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που παρέπεμψε, όσο και για την αρμοδιότητα του δικαστηρίου στο οποίο γίνεται η παραπομπή. Οι συνέπειες που έχει η άσκηση της αγωγής διατηρούνται.

Άρθρο 47

Απόφαση πολυμελούς ή μονομελούς πρωτοδικείου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου. Το ίδιο εφαρμόζεται αναλόγως και για τις αποφάσεις του πολυμελούς πρωτοδικείου σχετικά με τις υποθέσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα του μονομελούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'
Παραπομπή από δικαστήριο σε δικαστήριο.

Άρθρο 48

Παραπομπή από ένα δικαστήριο σε άλλο, ισόβαθμο και ομοειδές γίνεται με αίτηση: 1) αν ολόκληρο δικαστήριο ή τόσοι δικαστές εξαιρεθούν, ώστε οι υπόλοιποι να μην αρκούν για τη νόμιμη συγκρότηση του δικαστηρίου, 2) αν, εξαιτίας ασθένειας ή από οποιοδήποτε άλλο λόγο, δεν υπάρχει ο αριθμός των δικαστών που απαιτείται από το νόμο για τη συγκρότηση του δικαστηρίου, 3) αν από τη συζήτηση της υπόθεσης σε ορισμένο τόπο προκύπτει κίνδυνος για την κοινή ασφάλεια.

Άρθρο 49

Την παραπομπή έχει δικαίωμα να ζητήσει οποιοσδήποτε διάδικος στις περιπτώσεις 1 και 2 του άρθρου 48, και μόνο ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στην περίπτωση 3 του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 50

1. Για την παραπομπή, στις περιπτώσεις 1 και 2 του άρθρου 48, έχει αρμοδιότητα: 1) το πολυμελές πρωτοδικείο, αν πρόκειται για παραπομπή από ειρηνοδικείο σε ειρηνοδικείο, 2) το εφετείο, αν πρόκειται για παραπομπή από μονομελές ή πολυμελές πρωτοδικείο σε μονομελές ή πολυμελές πρωτοδικείο, 3) ο Άρειος Πάγος, σε κάθε άλλη περίπτωση. Για την παραπομπή στην περίπτωση 3 του άρθρου 48, έχει αρμοδιότητα πάντοτε ο Άρειος Πάγος.

Άρθρο 51

Η αίτηση για παραπομπή γίνεται με έγγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου και δικάζεται κατά τη διαδικασία που τηρείται στο δικαστήριο αυτό, χωρίς να χρειάζεται παραπομπή της υπόθεσης σε εισηγητή. Για την παραδοχή της αίτησης αρκεί πιθανολόγηση των λόγων για τους οποίους ζητείται η παραπομπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
Εξαίρεση δικαστών και υπαλλήλων της γραμματείας.

Άρθρο 52

1. Δικαστές, εισαγγελείς και υπάλληλοι της γραμματείας, με οποιαδήποτε ιδιότητα και αν ενεργούν, μπορούν να προτείνουν την εξαίρεσή τους ή να εξαιρεθούν από οποιοδήποτε διάδικο: α) αν είναι διάδικοι ή συνδέονται με έναν από τους διαδίκους ως συνδικαιούχοι, συνυπόχρεοι ή είναι υπόχρεοι σε αποζημίωση ή έχουν άμεσο ή έμμεσο συμφέρον στη δίκη, β) αν συνδέονται με κάποιο διάδικο σε ευθεία γραμμή, με συγγένεια εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή με υιοθεσία, αν είναι συγγενείς σε πλάγια γραμμή με συγγένεια εξ αίματος έως τον τέταρτο βαθμό ή με συγγένεια εξ αγχιστείας έως το δεύτερο βαθμό, αν είναι ή υπήρξαν σύζυγοι ή μνηστήρες ενός από τους διαδίκους, γ) αν είναι συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή ή συνδέονται με υιοθεσία, ή είναι συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας σε πλάγια γραμμή έως το δεύτερο βαθμό προσώπου, το οποίο παίρνει μισθό ή άλλη χορηγία με χρηματική αξία είτε για τις υπηρεσίες που παρέχει είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο από φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε μορφής εταιρία που έχουν άμεσο ή έμμεσο ιδιωτικό συμφέρον στην έκβαση της δίκης, δ) αν, στην ίδια υπόθεση εξετάστηκαν ως μάρτυρες ή παραστάθηκαν ως δικηγόροι ή γενικά ως πληρεξούσιοι ή παραστάθηκαν ή μπορούν να παραστούν ως νόμιμοι αντιπρόσωποι κάποιου από τους διαδίκους, ε) αν διεξήγαγαν την υπόθεση, από την οποία προήλθε η διαφορά ή έχουν ενεργήσει στη δίκη ως πραγματογνώμονες ή σύμβουλοι ή διαιτητές ή έχουν συντάξει το έγγραφο που προσβάλλεται ή είχαν μετάσχει στη σύνθεση του δικαστηρίου του οποίου η απόφαση έχει προσβληθεί με έφεση ή αναίρεση, στ) αν έχουν προκαλέσει ή προκαλούν υπόνοια μεροληψίας, ιδίως αν έχουν με κάποιο διάδικο ιδιαίτερη φιλία, ιδιαίτερες σχέσεις καθηκόντων ή εξάρτησης, έριδα ή έχθρα.

2. Οι εισαγγελείς δεν εξαιρούνται, όταν ενεργούν ως διάδικοι.

Άρθρο 53

1. Είναι απαράδεκτη η αίτηση για την εξαίρεση ολόκληρου του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ή όλων των μελών της εισαγγελίας του ή τόσων αρεοπαγιτών, ώστε με τον αριθμό που απομένει να μην είναι δυνατή η νόμιμη συγκρότηση του δικαστηρίου αυτού.

2. Οι διατάξεις της παρ. 1 εφαρμόζονται και όταν η αίτηση για την εξαίρεση αφορά όλα τα εφετεία, τα πρωτοδικεία ή τα ειρηνοδικεία του κράτους.

Άρθρο 54

Αρμόδιο να αποφανθεί για την εξαίρεση είναι το δικαστήριο στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος. Σε περίπτωση εξαίρεσης δικαστή μονομελούς πρωτοδικείου ή ειρηνοδίκη, είναι αρμόδιο το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια αυτά. Σε περίπτωση εξαίρεσης υπαλλήλου γραμματείας, είναι αρμόδιος ο προϊστάμενος του δικαστηρίου στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος.

Άρθρο 55

1. Δικαστές πολυμελών δικαστηρίων και εισαγγελείς, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον πρόεδρο του δικαστηρίου.

2. Υπάλληλοι της γραμματείας των πολυμελών δικαστηρίων, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον προϊστάμενο της γραμματείας.

3. Δικαστές μονομελών πρωτοδικείων και ειρηνοδίκες, καθώς και υπάλληλοι της γραμματείας τους, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον πρόεδρο του πολυμελούς πρωτοδικείου και να απόσχουν από τα καθήκοντά τους εωσότου αυτό αποφασίσει.

4. Το δικαστήριο αποφασίζει χωρίς τη συμμετοχή εκείνου που υπέβαλε τη δήλωση και χωρίς συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 56

Το αρμόδιο δικαστήριο έχει εξουσία να αποφασίσει για την εξαίρεση των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 52 και αυτεπαγγέλτως, ύστερα από πρόταση του προέδρου ή του εισαγγελέα, έχοντας τη δυνατότητα να ακούσει και τον εξαιρούμενο.

Άρθρο 57

Η εξαίρεση προτείνεται από το διάδικο πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση στο ακροατήριο, ενώ αργότερα εωσότου περατωθεί η συζήτηση στο ακροατήριο, μόνο αν πιθανολογείται ότι η περίπτωση ή οι λόγοι της εξαίρεσης προέκυψαν ή έγιναν γνωστοί στο διάδικο μετά την πάροδο της πενθήμερης προθεσμίας. Στην τελευταία περίπτωση, αν η εξαίρεση γίνει δεκτή, μπορούν, ύστερα από αίτηση, να κηρυχθούν άκυρες οι πράξεις της διαδικασίας στις οποίες είχε συμπράξει ο εξαιρούμενος.

Άρθρο 58

1. Η αίτηση για την εξαίρεση, που υποβάλλεται έως την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο, γίνεται με κατάθεση εγγράφου στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι της εξαίρεσης, διαφορετικά είναι απαράδεκτη.

2. Η αίτηση για την εξαίρεση ανακοινώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον εξαιρούμενο για να λάβει θέση και συζητείται το αργότερο έως την εκδίκαση της υπόθεσης, κατά τη διαδικασία που εφαρμόζει το δικαστήριο που τη δικάζει, χωρίς συμμετοχή του εξαιρουμένου. Οι διάδικοι καλούνται να παραστούν στη συζήτηση με την επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου. Ο εξαιρούμενος, από τότε που θα του ανακοινωθεί ότι έχει υποβληθεί η αίτηση, οφείλει να απέχει από κάθε ενέργεια, εκτός αν προκύπτει κίνδυνος από την αναβολή.

Άρθρο 59

Η αίτηση για την εξαίρεση, όταν υποβάλλεται κατά τη διάρκεια της συζήτησης στο ακροατήριο, γίνεται με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και αναφέρει τους λόγους της εξαίρεσης· στα πολυμελή δικαστήρια συζητείται αμέσως, χωρίς συμμετοχή του εξαιρουμένου. Ο εξαιρούμενος, από τότε που θα μάθει ότι έχει υποβληθεί η αίτηση, οφείλει να απέχει από κάθε ενέργεια, εκτός αν προκύπτει κίνδυνος από την αναβολή.

Άρθρο 60

1. Η απόφαση για την αίτηση της εξαίρεσης εκδίδεται αμέσως, με απλή πιθανολόγηση των λόγων της εξαίρεσης. Η απόφαση για την εξαίρεση υπαλλήλου της γραμματείας καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση.

2. Σε περίπτωση που η αίτηση γίνει δεκτή δεν επιδικάζονται έξοδα.

Άρθρο 61

Αν η αίτηση για την εξαίρεση δικαστή μονομελούς πρωτοδικείου ή ειρηνοδίκη γίνει δεκτή και το δικαστήριο δεν μπορεί να συγκροτηθεί, το πολυμελές πρωτοδικείο, με την ίδια απόφαση για την εξαίρεση παραπέμπει την υπόθεση σε άλλο μονομελές πρωτοδικείο ή ειρηνοδικείο της περιφέρειάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Διάδικοι.

Άρθρο 62

Όποιος έχει την ικανότητα να είναι υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων έχει και την ικανότητα να είναι διάδικος. Ενώσεις προσώπων που επιδιώκουν κάποιο σκοπό, χωρίς να είναι σωματεία, καθώς και εταιρίες που δεν έχουν νομική προσωπικότητα, μπορούν να είναι διάδικοι.

Άρθρο 63

1. Όποιος είναι ικανός για οποιαδήποτε δικαιοπραξία μπορεί να παρίσταται στο δικαστήριο με το δικό του όνομα. Όποιος έχει περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία μπορεί να παρίσταται στο δικαστήριο με το δικό του όνομα, μόνο στις περιπτώσεις που έχει την ικανότητα για δικαιοπραξία.

2. Στα ασφαλιστικά μέτρα για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος από την αναβολή μπορεί να παρίσταται και όποιος δεν είναι ικανός για δικαιοπραξία.

Άρθρο 64

1. Όσοι είναι ανίκανοι να παρίστανται στο δικαστήριο με το δικό τους όνομα εκπροσωπούνται από τους νόμιμους αντιπροσώπους τους.

2. Τα νομικά πρόσωπα παρίστανται στο δικαστήριο με όποιον τα εκπροσωπεί. Στις περιπτώσεις που χρειάζεται προηγούμενη άδεια για την διεξαγωγή της δίκης, η απεριόριστη χορήγησή της περιλαμβάνει και τη δίκη κατ' έφεση, αναψηλάφηση και αναίρεση.

3. Οι ενώσεις προσώπων που επιδιώκουν κάποιο σκοπό, χωρίς να αποτελούν σωματείο, καθώς και οι εταιρίες που δεν έχουν νομική προσωπικότητα παρίστανται στο δικαστήριο με τα πρόσωπα, στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των υποθέσεών τους.

4. Αν δεν υπάρχει διάταξη που ρυθμίζει τη δικαστική παράσταση των προσώπων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 3, τα πρόσωπα αυτά εκπροσωπούνται από όποιους τα αντιπροσωπεύουν στις συναλλακτικές τους σχέσεις.

Άρθρο 65

1. Πράξεις για την εξώδικη ενέργεια των οποίων από το νόμιμο αντιπρόσωπο του διαδίκου απαιτείται, κατά τους ορισμούς του ουσιαστικού δικαίου, ειδική εξουσιοδότηση είναι ισχυρές και χωρίς αυτήν, ως διαδικαστικές πράξεις, αν έχει δοθεί γενική εξουσιοδότηση για τη διεξαγωγή της δίκης.

2. Ο συμβιβασμός, η αναγνώριση ή η παραίτηση από το δικαίωμα της αγωγής και η συμφωνία για διαιτησία είναι ανίσχυρες, χωρίς εξουσιοδότηση για την ενέργεια των πράξεων αυτών.

Άρθρο 66

Αλλοδαπό πρόσωπο που δεν έχει σύμφωνα με το δίκαιο της ιθαγένειάς του ικανότητα για δικαστική παράσταση με το δικό του όνομα θεωρείται πως έχει ικανότητα να παρίσταται στα ελληνικά δικαστήρια αν έχει αυτή την ικανότητα σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

Άρθρο 67

1. Αν υπάρχουν ελλείψεις σχετικά με την ικανότητα των διαδίκων για δικαστική παράσταση με το δικό τους όνομα ή σχετικά με τη νόμιμη εκπροσώπησή τους και την άδεια ή εξουσιοδότηση που απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης, εφόσον μπορούν να συμπληρωθούν, το δικαστήριο αναβάλλει την πρόοδο της δίκης και ορίζει προθεσμία για τη συμπλήρωση των ελλείψεων. Αν από την αναβολή απειλείται κίνδυνος για τα συμφέροντα του διαδίκου, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σ' αυτόν ή στον αντιπρόσωπό του να συνεχίσει τη δίκη ή να ενεργήσει τις διαδικαστικές πράξεις που χρειάζονται για να αποφευχθεί ο κίνδυνος, δεν έχει όμως την εξουσία να εκδώσει οριστική απόφαση προτού συμπληρωθούν οι ελλείψεις ή προτού περάσει η προθεσμία που έταξε για το σκοπό αυτόν. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση των ελλείψεων.

2. Αν η συμπλήρωση των ελλείψεων είναι αδύνατη ή πέρασε άπρακτη η προθεσμία που ορίστηκε για το σκοπό αυτόν, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Άρθρο 68

Δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον.

Άρθρο 69

1. Επιτρέπεται να ζητηθεί δικαστική προστασία και α) αν η παροχή που δεν εξαρτάται από αντιπαροχή συνδέεται με την επέλευση χρονικού σημείου, προτού επέλθει το χρονικό αυτό σημείο, β) στην περίπτωση του άρθρου 378 του Αστικού

Κώδικα, γ) αν ο ενάγων ζητεί να του παραδοθεί ένα πράγμα και, για την περίπτωση που δεν του παραδοθεί το ίδιο το πράγμα, ζητεί το διαφέρον, δ) αν η γένεση ή η άσκηση του δικαιώματος εξαρτάται από την έκδοση της απόφασης, ε) αν το δικαίωμα εξαρτάται από την πλήρωση αίρεσης ή την επέλευση γεγονότος, στ) σε κάθε άλλη περίπτωση, αν υπάρχει βάσιμος φόβος ότι ο οφειλέτης θα αποφύγει την έγκαιρη εκπλήρωση της παροχής.

2. Στην περίπτωση του εδαφ. α' της προηγούμενης παραγράφου, ο εναγόμενος καταδικάζεται να καταβάλει τα χρήματα ή να παραδώσει το πράγμα μόλις επέλθει το χρονικό σημείο. Στην περίπτωση του εδαφ. γ' καταδικάζεται να πληρώσει αποζημίωση, αν δεν βρεθεί το πράγμα στο στάδιο της εκτέλεσης. Στην περίπτωση του εδαφ. ε' καταδικάζεται στην παροχή, μόλις πληρωθεί η αίρεση ή επέλθει το γεγονός και αυτό διαπιστωθεί με τον τρόπο που ορίζει η απόφαση.

Άρθρο 70

Όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωριστεί η ύπαρξη ή μη ύπαρξη κάποιας έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει σχετική αγωγή.

Άρθρο 71

Δικαστική προστασία μπορεί να ζητήσει όποιος επιδιώκει τη σύσταση, τη μεταβολή ή την κατάργηση έννομης σχέσης στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 72

Οι δανειστές έχουν δικαίωμα να ζητήσουν δικαστική προστασία ασκώντας τα δικαιώματα του οφειλέτη τους εφόσον εκείνος δεν τα ασκεί, εκτός αν συνδέονται στενά με το πρόσωπό του.

Άρθρο 73

Το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως, σε κάθε στάση της δίκης, αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 62 έως 72.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'
Ομοδικία.

Άρθρο 74

Περισσότερα πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν αγωγή ή να εναχθούν από κοινού, ως ομόδικοι, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζουν άλλες διατάξεις.
1) αν, σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς, έχουν κοινό δικαίωμα ή κοινή υποχρέωση ή αν τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις τους στηρίζονται στην ίδια πραγματική και νομική αιτία, ή 2) αν αντικείμενο της διαφοράς είναι ομοειδείς απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που στηρίζονται σε όμοια, κατά τα ουσιώδη στοιχεία της, ιστορική και νομική βάση και συγχρόνως το δικαστήριο έχει αρμοδιότητα για τον καθέναν από τους εναγομένους.

Άρθρο 75

1. Κάθε ομόδικος, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ενεργεί στη δίκη ανεξάρτητα από τους άλλους. Οι πράξεις και οι παραλείψεις κάθε ομοδίκου δεν βλάπτουν, ούτε ωφελούν τους άλλους.

2. Κάθε ομόδικος έχει δικαίωμα να επισπεύσει τη δίκη. Το δικαστήριο, αν κρίνει αναγκαία την ενιαία διεξαγωγή της δίκης, έχει το δικαίωμα να διατάξει το διάδικο που επισπεύδει τη διαδικασία να καλέσει και τους ομοδίκους που δεν κάλεσε.

Άρθρο 76

1. Όταν η διαφορά επιδέχεται ενιαία μόνο ρύθμιση ή η ισχύς της απόφασης που θα εκδοθεί εκτείνεται σε όλους τους ομοδίκους ή όταν οι ομόδικοι μόνο από κοινού μπορούν να ασκήσουν αγωγή ή να εναχθούν ή, εξαιτίας των περιστάσεων που συνοδεύουν την υπόθεση, δεν μπορούν να υπάρχουν αντίθετες αποφάσεις απέναντι στους ομοδίκους, οι πράξεις του καθενός ωφελούν και βλάπτουν τους άλλους· οι ομόδικοι που μετέχουν νόμιμα στη δίκη ή έχουν προσεπικληθεί, αν δεν παραστούν, θεωρούνται ότι αντιπροσωπεύονται από εκείνους που παρίστανται.

2. Η διάταξη της παρ. 1 δεν εφαρμόζεται στο συμβιβασμό, στην αναγνώριση, στην παραίτηση από τη δίκη και στη συμφωνία για διαιτησία.

3. Οι απόντες ομόδικοι καλούνται σε κάθε μεταγενέστερη διαδικαστική πράξη.

4. Η άσκηση των ένδικων μέσων από κάποιον από τους ομοδίκους της παρ. 1 έχει αποτέλεσμα και για τους άλλους.

Άρθρο 77

Στις περιπτώσεις του άρθρου 76, αν οι ομόδικοι προτείνουν αντιφατικούς ισχυρισμούς, το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα την επιρροή τους στη διαδικασία και στην απόφαση, και μπορεί να καθορίσει τα αποτελέσματά τους χωριστά για κάθε ομόδικο.

Άρθρο 78

Αν λείπουν οι προϋποθέσεις της ομοδικίας, το δικαστήριο διατάζει το χωρισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ'
Συμμετοχή τρίτων στη δίκη.

Άρθρο 79

1. Αν τρίτος αντιποιείται ολόκληρο ή ένα μέρος από το αντικείμενο δίκης που εκκρεμεί ανάμεσα σε άλλους, έχει δικαίωμα να παρέμβει κυρίως σε κάθε στάση της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας διαδικασίας.

2. Όποιος παρεμβαίνει κατά την παράγραφο 1 δεν έχει δικαίωμα να ζητήσει να τεθεί εκτός δίκης οποιοσδήποτε από τους αρχικούς διαδίκους, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά ή αν συμφωνούν σ' αυτό όλοι οι διάδικοι.

Άρθρο 80

Αν σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα, ως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να υποστηρίξει το διάδικο αυτόν.

Άρθρο 81

1. Η κύρια και η πρόσθετη παρέμβαση, ανεξάρτητα από το αν γίνεται εκούσια ή ύστερα από προσεπίκληση ή ανακοίνωση, ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και κοινοποιείται σε όλους τους διαδίκους. Το δικόγραφο της παρέμβασης πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που απαιτούνται για κάθε δικόγραφο α) αναγραφή των διαδίκων και της διαφοράς που εκκρεμεί, β) προσδιορισμό του έννομου συμφέροντος που έχει ο παρεμβαίνων στην εκκρεμή δίκη, καθώς και του δικαιώματος με βάση το οποίο αντιποιείται το επίδικο, γ) σε περίπτωση πρόσθετης παρέμβασης, καθορισμό του διαδίκου για την υποστήριξη του οποίου γίνεται η παρέμβαση.

2. Η άσκηση της κύριας παρέμβασης έχει τα αποτελέσματα που έχει και η άσκηση της αγωγής.

3. Ο παρεμβαίνων καλείται στις επόμενες διαδικαστικές πράξεις από το διάδικο που επισπεύδει τη δίκη. Σε περίπτωση πρόσθετης παρέμβασης έχει δικαίωμα να προτείνει την έλλειψη κλήτευσης και ο διάδικος για την υποστήριξη του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση.

Άρθρο 82

Όποιος προσθέτως παρεμβαίνει έχει δικαίωμα να ενεργήσει όλες τις διαδικαστικές πράξεις που επιτρέπονται στη δίκη, προς το συμφέρον εκείνου για την υποστήριξη του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και έχει την υποχρέωση να δεχτεί τη δίκη στη θέση που βρίσκεται κατά το χρόνο της παρέμβασής του. Οι πράξεις που ενεργεί είναι ισχυρές εφόσον δεν είναι αντίθετες προς τις πράξεις του διαδίκου, για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση. Αποφάσεις και δικόγραφα που επιδίδονται στους κύριους διαδίκους πρέπει να επιδίδονται και σε εκείνον που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση.

Άρθρο 83

Αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78.

Άρθρο 84

Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση, στις σχέσεις του με το διάδικο για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση, δεν έχει δικαίωμα να ισχυριστεί ότι το δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα τη διαφορά έτσι όπως του υποβλήθηκε. Έχει δικαίωμα να προτείνει ότι ο διάδικος, για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση, διεξήγαγε τη δίκη κατά τρόπο πλημμελή, αλλά μόνο όταν είτε εξαιτίας της στάσης, στην οποία βρισκόταν η δίκη όταν άσκησε την παρέμβασή του, είτε από τις πράξεις του διαδίκου, για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση, εμποδίστηκε να προτείνει ισχυρισμούς ή όταν ο διάδικος, για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση, παρέλειψε από δόλο ή από βαριά αμέλεια να προτείνει ισχυρισμούς που ήταν άγνωστοι σε εκείνον που άσκησε την παρέμβαση.

Άρθρο 85

Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση έχει δικαίωμα, αν συμφωνούν και οι δύο διάδικοι, να συμμετάσχει στη δίκη ως κύριος διάδικος, οπότε παίρνει τη θέση του διαδίκου για την υποστήριξη του οποίου άσκησε την παρέμβαση και εκείνος τίθεται εκτός δίκης. Η απόφαση που θα εκδοθεί δεν ισχύει εναντίον του αρχικού διαδίκου που με τη συναίνεση όλων των διαδίκων τέθηκε εκτός δίκης.

Άρθρο 86

Στις περιπτώσεις του άρθρου 76, αν μόνο ένας ή μερικοί από τους ομοδίκους

ασκούν την αγωγή, ενώ οι άλλοι δεν θέλουν να συμπράξουν μαζί τους, οι πρώτοι έχουν δικαίωμα να προσεπικαλέσουν τους τελευταίους για τη συζήτηση της υπόθεσης. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εναγόμενος, αν μόνο ένας ή κάποιοι από τους ομοδίκους άσκησαν εναντίον του την αγωγή ή αν ο ενάγων άσκησε την αγωγή μόνο εναντίον ενός ή μερικών από τους ομοδίκους.

Άρθρο 87

Όποιος ενάγεται με εμπράγματη αγωγή, αν κατέχει το επίδικο πράγμα ή αν ασκεί εμπράγματο δικαίωμα στο όνομα άλλου, έχει δικαίωμα να τον προσεπικαλέσει στη δίκη.

Άρθρο 88

Ο ενάγων, ο εναγόμενος και όποιος άσκησε κύρια παρέμβαση έχουν δικαίωμα να προσεπικαλέσουν στη δίκη εκείνους από τους οποίους έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν αποζημίωση σε περίπτωση ήττας.

Άρθρο 89

Η προσεπίκληση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή, το αργότερο έως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, και κοινοποιείται στον προσεπικαλούμενο. Η άσκηση της προσεπίκλησης έχει τα αποτελέσματα που έχει και η άσκηση της αγωγής.

Άρθρο 90

Αν υπάρχει περίπτωση να προσεπικαλέσει ένας διάδικος κάποιον τρίτο και το δικαστήριο κρίνει αναγκαία την παρέμβασή του στη δίκη, έχει εξουσία να διατάξει και αυτεπαγγέλτως την προσεπίκλησή του, με απόφαση που ορίζει με την επιμέλεια ποιου διαδίκου θα γίνει η προσεπίκληση καθώς και το χρόνο κατά τον οποίο πρέπει να γίνει. Η προσεπίκληση που διατάχθηκε επιτρέπεται να γίνει και με την επιμέλεια οποιουδήποτε άλλου διαδίκου.

Άρθρο 91

1. Όποιος έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να ανακοινώσει τη δίκη σε τρίτους, ώσπου να εκδοθεί από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οριστική απόφαση για την ουσία της υπόθεσης.

2. Η ανακοίνωση γίνεται με δικόγραφο, που πρέπει να αναφέρει και την αιτία, για την οποία γίνεται η ανακοίνωση, καθώς και τη στάση στην οποία βρίσκεται η δίκη· η ανακοίνωση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και κοινοποιείται στον τρίτο.

3. Η ανακοίνωση δεν δίνει σε εκείνον που ανακοινώνει τη δίκη το δικαίωμα να ζητήσει αναβολή της δίκης ή παράταση των προθεσμιών της.

Άρθρο 92

Ο τρίτος, στον οποίο έγινε η ανακοίνωση, έχει δικαίωμα να συμμετάσχει στη δίκη, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την παρέμβαση. Αν εκείνος προς τον οποίο έγινε η ανακοίνωση δεν συμμετάσχει στη δίκη, και η ανακοίνωση έγινε πριν από την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει τριτανακοπή εναντίον της απόφασης που θα εκδοθεί.

Άρθρο 93

Αν παρέμβει στη δίκη τρίτος, αντιποιούμενος επίδικη απαίτηση, με αντικείμενο που μπορεί να κατατεθεί, εφόσον ο εναγόμενος το καταθέσει δημόσια και παραιτηθεί από το δικαίωμα να το αναλάβει, το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του εναγομένου τον θέτει εκτός δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ'

Πληρεξουσιότητα.

Άρθρο 94

1. Στα πολιτικά δικαστήρια οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.

2. Επιτρέπεται η δικαστική παράσταση διαδίκου χωρίς πληρεξούσιο δικηγόρο α) στο ειρηνοδικείο, β) στα ασφαλιστικά μέτρα, γ) για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος.

3. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 ο δικαστής έχει δικαίωμα, εκτιμώντας τις ιδιαίτερες περιστάσεις, να υποχρεώσει το διάδικο να προσλάβει δικηγόρο.

Άρθρο 95

Αν στην ίδια δίκη εκπροσωπούν το διάδικο περισσότεροι πληρεξούσιοι δικηγόροι, έχουν δικαίωμα να ενεργούν είτε από κοινού είτε ο καθένας χωριστά. Αντίθετος όρος του πληρεξούσιου εγγράφου δεν ισχύει απέναντι στον αντίδικο, εκτός αν το πληροφορήθηκε με κοινοποίηση.

Άρθρο 96

1. Η πληρεξουσιότητα δίνεται είτε με συμβολαιογραφική πράξη είτε με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση, μπορεί να αφορά ορισμένες ή όλες τις δίκες εκείνου που την παρέχει και πρέπει να αναγράφει τα ονόματα των πληρεξουσίων.

2. Η πληρεξουσιότητα μιας αρχής μπορεί να δοθεί σε δικηγόρο και με έγγραφό της που περιέχει τα στοιχεία που αναγράφονται στην παράγραφο 1.

3. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του ειρηνοδικείου η πληρεξουσιότητα δίνεται και με ιδιωτικό έγγραφο που περιέχει τα στοιχεία της παραγράφου 1· η υπογραφή εκείνου που παρέχει την πληρεξουσιότητα βεβαιώνεται από το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας ή τον αστυνόμο.

Άρθρο 97

1. Η πληρεξουσιότητα παρέχει στον πληρεξούσιο το δικαίωμα να παριστά στο δικαστήριο εκείνον που έδωσε την πληρεξουσιότητα, να ενεργεί όλες τις κύριες ή παρεπόμενες πράξεις που αφορούν τη διεξαγωγή της δίκης, στις οποίες περιλαμβάνεται η άσκηση αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ένδικων μέσων, να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα και να επιδιώκει την εκτέλεση καθώς και να παρίσταται στις αντίστοιχες δίκες που δημιουργούνται από τις πράξεις αυτές.

2. Περιορισμός της πληρεξουσιότητας ισχύει μόνο αν δηλώθηκε ρητά, όταν χορηγήθηκε.

3. Η πληρεξουσιότητα για όλες τις δίκες παύει να ισχύει μετά πέντε χρόνια από τη χορήγησή της.

Άρθρο 98

Η πληρεξουσιότητα που δίνεται κατά το άρθρο 96 δεν περιλαμβάνει, εκτός αν το αναφέρει ειδικά, α) το δικαίωμα να ασκηθεί αγωγή κακοδικίας, καθώς και να διεξαχθεί δίκη που αφορά γαμικές διαφορές ή σχέσεις των τέκνων με τους γονείς τους, β) το δικαίωμα να συμφωνηθεί συμβιβασμός και διαιτησία, να γίνει αναγνώριση, παραίτηση από το δικαίωμα της αγωγής ή των ένδικων μέσων, καθώς και την προσβολή εγγράφου ως πλαστού.

Άρθρο 99

Ο διάδικος, όταν εμφανίζεται μαζί με πληρεξούσιο, έχει δικαίωμα να ανακαλεί αμέσως τις ομολογίες εκείνου.

Άρθρο 100

Η πληρεξουσιότητα παύει 1) όταν πεθάνει ο πληρεξούσιος ή μεταβληθεί η ικανότητά του για δικαστική παράσταση, 2) όταν περατωθεί η δίκη ή η πράξη, για την οποία είχε δοθεί η πληρεξουσιότητα, 3) όταν ο πληρεξούσιος δικηγόρος παραιτηθεί ή παυθεί περισσότερο από τρεις μήνες ή εκπέσει από το λειτούργημά του, 4) όταν ανακληθεί η πληρεξουσιότητα, 5) όταν ο πληρεξούσιος παραιτηθεί από την πληρεξουσιότητα.

Άρθρο 101

Σε περίπτωση θανάτου εκείνου που έδωσε την πληρεξουσιότητα ή μεταβολής της ικανότητας για δικαστική παράσταση του ίδιου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του, η πληρεξουσιότητα εξακολουθεί και παύει μόνο όταν διακοπεί η δίκη για έναν από τους λόγους αυτούς.

Άρθρο 102

1. Η παύση της πληρεξουσιότητας για τη διεξαγωγή δίκης ή την ενέργεια ορισμένων διαδικαστικών πράξεων, που προκλήθηκε με την ανάκλησή της ή με την παραίτηση του πληρεξουσίου, ισχύει απέναντι στον αντίδικο μόνο από τότε που του κοινοποιείται η ανάκληση ή η παραίτηση ή από τη δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά· όπου ο νόμος απαιτεί να διοριστεί άλλος πληρεξούσιος δικηγόρος, η παύση ισχύει από τότε που θα γνωστοποιηθεί στον αντίδικο και ο διορισμός του νέου πληρεξουσίου.

2. Η παύση που επέρχεται με ανάκληση της πληρεξουσιότητας πρέπει να κοινοποιηθεί και στον ανακαλούμενο πληρεξούσιο, καθώς και στο συμβολαιογράφο που είχε συντάξει το πληρεξούσιο έγγραφο ο οποίος είναι υποχρεωμένος να σημειώσει την ανάκληση στο πρωτότυπο του πληρεξουσίου εγγράφου.

Άρθρο 103

Επί ένα μήνα μετά την παύση της πληρεξουσιότητας που προκλήθηκε με παραίτηση του πληρεξουσίου, αν δεν ανέλαβε τη διεξαγωγή της δίκης αντικαταστάτης, ο πληρεξούσιος που παραιτήθηκε έχει δικαίωμα και υποχρέωση να ενεργεί στη δίκη μόνο τις πράξεις που είναι αναγκαίες για να προστατευθούν τα συμφέροντα εκείνου που έδωσε την πληρεξουσιότητα και να αποτραπούν επιβλαβείς συνέπειες εξαιτίας της παραίτησης.

Άρθρο 104

Για τις προπαρασκευαστικές πράξεις και τις κλήσεις έως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο θεωρείται ότι υπάρχει πληρεξουσιότητα ενώ για τη συζήτηση στο ακροατήριο απαιτείται ρητή πληρεξουσιότητα, και αν δεν υπάρχει κηρύσσονται άκυρες όλες οι πράξεις, ακόμη και εκείνες που είχαν γίνει προηγουμένως.
Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, σε κάθε στάση της δίκης, την έλλειψη πληρεξουσιότητας, καθώς και την υπέρβασή της.

Άρθρο 105

1. Αν αυτός που παρίσταται ως πληρεξούσιος δεν αποδεικνύει την ύπαρξη πληρεξουσιότητας, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει σύντομη προθεσμία για τη συμπλήρωση της έλλειψης και να επιτρέψει σε εκείνον που δεν αποδεικνύει την πληρεξουσιότητά του να συμμετάσχει στη δίκη προσωρινά. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση της έλλειψης.
2. Η οριστική απόφαση δεν επιτρέπεται να εκδοθεί προτού συμπληρωθεί η έλλειψη ή πριν παρέλθει η προθεσμία που ορίστηκε.
3. Αν δεν συμπληρώθηκε η έλλειψη μέσα στην προθεσμία που ορίστηκε, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης και καταδικάζει εκείνον που παραστάθηκε χωρίς πληρεξουσιότητα να πληρώσει τα έξοδα που προκλήθηκαν από την παράστασή του αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ'
Θεμελιώδεις δικονομικές αρχές.

Άρθρο 106

Το δικαστήριο ενεργεί μόνο ύστερα από αίτηση διαδίκου και αποφασίζει με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 107

Το δικαστήριο διατάζει και αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή απόδειξης με οποιαδήποτε κατάλληλα αποδεικτικά μέσα που επιτρέπει ο νόμος, και αν δεν τα επικαλέστηκαν οι διάδικοι.

Άρθρο 108

Οι διαδικαστικές πράξεις ενεργούνται με πρωτοβουλία και επιμέλεια των διαδίκων, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 109

1. Δεν επιτρέπεται να αφαιρεθεί από κανέναν χωρίς τη θέλησή του, ο δικαστής που ορίζει ο νόμος γι'αυτόν.
2. Το αρμόδιο δικαστήριο δεν μπορεί να μεταβιβάσει τη δικαιοδοσία του, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Μόνο ειδικές διαδικαστικές πράξεις μπορούν να ανατεθούν και σε άλλα δικαστήρια ή δικαστές, στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 110

1. Οι διάδικοι έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις και είναι ίσοι ενώπιον του δικαστηρίου.
2. Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να παρίστανται σε όλες τις συζητήσεις της υπόθεσης, ακόμη και όταν γίνονται κεκλεισμένων των θυρών και πρέπει για το σκοπό αυτό να καλούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου.
3. Οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να εμφανίζονται αυτοπροσώπως στο δικαστήριο, όταν τους καλεί για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 111

1. Η διαδικασία στο ακροατήριο στηρίζεται στην έγγραφη προδικασία.
2. Καμιά κύρια ή παρεμπίπτουσα αίτηση για δικαστική προστασία δεν μπορεί να εισαχθεί στο δικαστήριο χωρίς να τηρηθεί προδικασία, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Η αίτηση που έχει εισαχθεί χωρίς προδικασία απορρίπτεται ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 112

Η προδικασία και η διαδικασία έξω από το ακροατήριο δεν είναι δημόσιες επιτρέπεται όμως να προσέρχονται σε αυτές οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι πληρεξούσιοί τους.

Άρθρο 113

1. Οι συνεδριάσεις όλων των πολιτικών δικαστηρίων γίνονται δημόσια. Η διάσκεψη για την έκδοση της απόφασης γίνεται μυστικά.
2. Όποιος διευθύνει τη διαδικασία ορίζει κατά την κρίση του τον αριθμό των προσώπων που μπορούν να μείνουν στην αίθουσα των συνεδριάσεων και έχει την εξουσία να διατάξει τον αποκλεισμό των ανηλίκων, εκείνων που οπλοφορούν, καθώς και εκείνων που εμφανίζονται με τρόπο ανάρμοστο και αντίθετο προς την τάξη και την ευπρέπεια της συνεδρίασης.

Άρθρο 114

1. Αν η διεξαγωγή της συζήτησης θα μπορούσε να είναι επιβλαβής για τα χρηστά ήθη ή τη δημόσια τάξη, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή ολόκληρης της συζήτησης ή ενός μέρους της κεκλεισμένων των θυρών' οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι, οι πληρεξούσιοι και οι τεχνικοί σύμβουλοί τους έχουν δικαίωμα να παρίστανται. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να παραμείνουν στο ακροατήριο τα πρόσωπα που έχουν εντολή να τηρούν την τάξη, οι μάρτυρες και οι πραγματογνώμονες καθώς και να επιτρέψει, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να παραμείνουν στο ακροατήριο έως τρία πρόσωπα της εκλογής του.
2. Η απόφαση της παραγράφου 1 δεν επιτρέπεται να εκδοθεί χωρίς προηγούμενη ακρόαση των διαδίκων ή των πληρεξουσίων τους και του εισαγγελέα, αν αυτός παρίσταται. Η συζήτηση γίνεται δημόσια, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να γίνει και αυτή κεκλεισμένων των θυρών.
3. Η απόφαση που διατάζει να γίνει η συζήτηση κεκλεισμένων των θυρών καθώς και η απόφαση για την υπόθεση δημοσιεύονται σε δημόσια συνεδρίαση.
4. Ο εισαγγελέας που ήταν παρών καθώς και οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να ασκήσουν αμέσως και αυτοτελώς τα ένδικα μέσα της έφεσης και της αναίρεσης εναντίον της απόφασης που διέταξε να γίνει η συζήτηση κεκλεισμένων των θυρών. Τα ένδικα αυτά μέσα δεν αναστέλλουν τη συζήτηση της υπόθεσης.

Άρθρο 115

1. Η διαδικασία πριν από τη δημόσια συνεδρίαση και έξω από το ακροατήριο είναι πάντοτε έγγραφη.
2. Η διαδικασία στο ακροατήριο γίνεται και προφορικά. Στον πρώτο βαθμό η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδικείου καθώς και στις υποθέσεις που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.
3. Οι διάδικοι ενώπιον του ειρηνοδικείου έχουν δικαίωμα, ενώ ενώπιον των άλλων δικαστηρίων έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν προτάσεις.
4. Σε δύσκολες υποθέσεις ο ειρηνοδίκης μπορεί να υποχρεώσει τους διαδίκους να καταθέσουν προτάσεις. Στην περίπτωση του άρθρου 242 παράγραφος 2 η υποβολή προτάσεων είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 116

Οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι πληρεξούσιοί τους οφείλουν να τηρούν τους κανόνες των χρηστών ηθών και της καλής πίστης, να αποφεύγουν ενέργειες που φανερά οδηγούν στην παρέλκυση της δίκης, να εκθέτουν τα πραγματικά γεγονότα που αναφέρονται στην υπόθεση, έτσι ακριβώς όπως τα γνωρίζουν, με πληρότητα και σύμφωνα με την αλήθεια, αποφεύγοντας διφορούμενες και ασαφείς εκφράσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

Εκθέσεις.

Άρθρο 117

Ουσιώδη προαπαιτούμενα για κάθε έκθεση είναι 1) να συντάσσεται όταν γίνεται η πράξη με την παρουσία όσων συμπράττουν, 2) να αναφέρει τον τόπο και το χρόνο που γίνεται η πράξη, το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο και την κατοικία κάθε προσώπου που είναι παρόν, 3) να διαβάζεται στους παρόντες διαδίκους και στα άλλα πρόσωπα που συμπράττουν και να επιβεβαιώνεται από αυτούς, 4) να υπογράφεται από το δικαστή ή δικαστικό υπάλληλο που τη συνέταξε, από το γραμματέα που συνέπραξε, από τους παρόντες διαδίκους και τα άλλα πρόσωπα που συνέπραξαν ή να αναφέρεται η άρνηση ή η αδυναμία τους να υπογράψουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'

Δικόγραφα.

Άρθρο 118

Τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν 1) το δικαστήριο ή το δικαστή, ενώπιον του οποίου διεξάγεται η δίκη ή η διαδικαστική πράξη, 2) το είδος του δικογράφου, 3) το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο και την κατοικία όλων των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων τους και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία και την έδρα τους, 4) το αντικείμενο του δικογράφου, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και 5) τη χρονολογία και την υπογραφή του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του δικαστικού πληρεξουσίου του και, όταν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο, την υπογραφή του δικηγόρου.

Άρθρο 119

1. Τα δικόγραφα της αγωγής, της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναίρεσης, της αναψηλάφησης, της τριτανακοπής, της ανακοπής εναντίον εξώδικων και δικαστικών πράξεων, της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης, της ανακοίνωσης και της προσεπίκλησης πρέπει να περιέχουν, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 118, και ακριβή καθορισμό της διεύθυνσης, και ιδίως οδό και αριθμό της κατοικίας ή του γραφείου ή του καταστήματος του διαδίκου που ενεργεί τη διαδικαστική πράξη, του νόμιμου αντιπροσώπου του και του δικαστικού πληρεξουσίου του.

2. Η διάταξη της παραγράφου 1 εφαρμόζεται και στο δικόγραφο της δήλωσης για την εκούσια επανάληψη της δίκης, καθώς και στις προτάσεις που υποβάλλονται για πρώτη φορά σε κάθε δικαστήριο, εφόσον ο διάδικος δεν είχε κοινοποιήσει δικόγραφο από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε μεταβολή της διεύθυνσης πρέπει να γνωστοποιείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλο ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, επισυνάπτεται στη δικογραφία και κοινοποιείται στον αντίδικο.

Άρθρο 120

Η επίδοση εγγράφου που αφορά την εκκρεμή δίκη, καθώς και η επίδοση της οριστικής απόφασης, που γίνεται στη διεύθυνση της κατοικίας ή του γραφείου ή του καταστήματος, η οποία είχε αναφερθεί σύμφωνα με το άρθρο 119, είναι έγκυρη, ακόμη και αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν είχε ή δεν έχει πια εκεί την κατοικία ή το γραφείο ή το κατάστημά του.

Άρθρο 121

Αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 119, επιτρέπεται να γίνουν όλες οι επιδόσεις στον αντίκλητο, ακόμη και εκείνες που πρέπει να γίνουν στον ίδιο το διάδικο. Αν δεν υπάρχει αντίκλητος ή υπάρχει αλλά είναι άγνωστη η διεύθυνσή του, καθώς και του διαδίκου, οι επιδόσεις αυτές μπορεί να γίνουν στη γραμματεία του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου διεξάγεται η δίκη. Για την κρίση αν είναι άγνωστη η διεύθυνση του διαδίκου ή του αντικλήτου, όταν υπάρχει, αρκεί και απλή πιθανολόγηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ΄

Επιδόσεις.

Άρθρο 122

1. Η επίδοση κάθε εγγράφου γίνεται με δικαστικό επιμελητή διορισμένο στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή τη διαμονή του, όταν γίνεται η επίδοση, εκείνος προς τον οποίο αυτή απευθύνεται.

2. Οι επιδόσεις που γίνονται με την επιμέλεια του δικαστηρίου μπορούν να γίνουν και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από όργανο της αστυνομίας, της χωροφυλακής, της αγροφυλακής ή της δασοφυλακής, ή από το γραμματέα του δήμου ή της κοινότητας.

3. Αν δεν υπάρχει δικαστικός επιμελητής στον τόπο της επίδοσης ή αν κατά την κρίση του εισαγγελέα πρωτοδικών ή του ειρηνοδίκη της περιφέρειας όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση είναι δύσκολη η μετάβαση του δικαστικού επιμελητή στον τόπο αυτόν, η επίδοση μπορεί να γίνει και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από όργανο της αστυνομίας, της χωροφυλακής, της αγροφυλακής ή της δασοφυλακής, ή από το γραμματέα του δήμου ή της κοινότητας, που ορίζεται από τον προαναφερόμενο εισαγγελέα ή ειρηνοδίκη.

4. Με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί να καθιερωθεί και η επίδοση με το ταχυδρομείο ή με τηλεγράφημα ή τηλέφωνο, όλων ή μερικών από τα προαναφερόμενα έγγραφα και παράλληλα να οριστεί ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται και θα αποδεικνύεται η επίδοση.

Άρθρο 123

1. Η επίδοση γίνεται με την επιμέλεια του διαδίκου ύστερα από παραγγελία που δίνεται είτε από τον ίδιο ή τον πληρεξούσιό του, είτε, με αίτησή τους, από τον αρμόδιο δικαστή, και προκειμένου για πολυμελή δικαστήρια από τον πρόεδρό τους.

2. Η παραγγελία για επίδοση δίνεται εγγράφως κάτω από το έγγραφο που επιδίδεται.

Άρθρο 124

1. Η επίδοση επιτρέπεται οπουδήποτε βρεθεί το πρόσωπο προς το οποίο πρόκειται να γίνει.

2. Αν το πρόσωπο έχει στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση κατοικία, κατάστημα, γραφείο ή εργαστήριο, είτε μόνο του είτε με άλλον ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος, εργάτης ή υπηρέτης, η επίδοση σε άλλο μέρος δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συναίνεσή του.

3. Η επίδοση δεν επιτρέπεται να γίνει σε εκκλησία, την ώρα που γίνεται ιεροτελεστία ή άλλη θρησκευτική τελετή ή προσευχή, ούτε σε αίθουσα δικαστηρίου όταν αυτό συνεδριάζει.

Άρθρο 125

1. Η επίδοση δεν επιτρέπεται να γίνει νύχτα ή Κυριακή ή άλλη εορτή που ορίζεται από το νόμο ως αργία, χωρίς να συναινεί ο παραλήπτης ή χωρίς άδεια του αρμόδιου δικαστή στον οποίο εκκρεμεί η υπόθεση και, αν πρόκειται για πολυμελή δικαστήρια, του προέδρου τους. Αν δεν εκκρεμεί δίκη, η άδεια δίνεται από τον ειρηνοδίκη, στην περιφέρεια του οποίου πρόκειται να γίνει η επίδοση.

2. Η νύχτα θεωρείται ότι διαρκεί από τις 7 το βράδυ ως τις 7 το πρωί.

3. Η άδεια που δίνεται στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 πρέπει να σημειώνεται στο έγγραφο που επιδίδεται και στην έκθεση της επίδοσης.

Άρθρο 126

1. Η επίδοση γίνεται α) προσωπικά σε εκείνον, στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο, β) για πρόσωπα που δεν έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης, στο νόμιμο αντιπρόσωπό τους, γ) για πρόσωπα που πάσχουν από πνευματική ασθένεια, χωρίς να έχουν κηρυχθεί σε απαγόρευση, στον προσωρινό διαχειριστή, εφόσον έχει διοριστεί, δ) για νομικά πρόσωπα ή άλλες ενώσεις προσώπων, στον εκπρόσωπό τους, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό, ε) για το δημόσιο, σε εκείνους που το εκπροσωπούν, σύμφωνα με το νόμο.

2. Αν υπάρχουν περισσότεροι νόμιμοι αντιπρόσωποι, αρκεί η επίδοση σε έναν από αυτούς.

Άρθρο 127

1. Η επίδοση συνίσταται στην παράδοση του εγγράφου στα χέρια του προσώπου προς το οποίο γίνεται.

2. Αν η επίδοση γίνεται στο νόμιμο αντιπρόσωπο περισσότερων ανίκανων προσώπων ή στον αντίκλητο περισσοτέρων, αρκεί να του παραδοθεί ένα μόνο αντίγραφο ή πρωτότυπο του εγγράφου που πρέπει να επιδοθεί.

Άρθρο 128

1. Αν ο παραλήπτης δεν βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε έναν από τους συγγενείς ή υπηρέτες που συνοικούν μαζί του· αν απουσιάζουν ή δεν υπάρχουν και αυτοί, η παράδοση γίνεται σε έναν από τους άλλους συνοίκους που έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοι του ενδιαφερομένου.

2. Κατοικία, με την έννοια της παραγράφου 1, είναι το σπίτι ή το διαμέρισμα που είναι προορισμένο για διημέρευση ή διανυκτέρευση του παραλήπτη, ακόμη και αν για πολύ μικρό χρονικό διάστημα δεν χρησιμοποιείται για το σκοπό αυτόν.

3. Σύνοικοι θεωρούνται εκείνοι που διαμένουν στο ίδιο διαμέρισμα, οι θυρωροί πολυκατοικιών και τα μέλη της οικογένειάς τους που συνοικούν μαζί τους, οι διευθυντές ξενοδοχείων και οικοτροφείων, καθώς και το υπηρετικό και υπαλληλικό προσωπικό τους, όχι όμως οι ένοικοι άλλου διαμερίσματος ή δωματίου της ίδιας κατοικίας.

4. Αν κανείς από όσους αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν βρίσκεται στην κατοικία, α) το έγγραφο πρέπει να κολληθεί στην πόρτα της κατοικίας μπροστά σε ένα μάρτυρα, β) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη θυροκόλληση, αντίγραφο του εγγράφου, που συντάσσεται ατελώς πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊσταμένου του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στο σκοπό του αστυνομικού καταστήματος, και αν δεν υπάρχει αστυνομικό τμήμα ή σταθμός στην περιφέρεια της κοινότητας, όπου είναι η κατοικία, στον πρόεδρο της κοινότητας και αν απουσιάζει και αυτός, στο γραμματέα· σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η παράδοση βεβαιώνεται με απόδειξη που συντάσσεται ατελώς κάτω από την έκθεση της επίδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1. Η απόδειξη αυτή πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία που έγινε η παράδοση, και το ονοματεπώνυμο καθώς και την ιδιότητα εκείνου που παρέλαβε το αντίγραφο, ο οποίος υπογράφει την απόδειξη και τη σφραγίζει με την υπηρεσιακή σφραγίδα· το αντίγραφο που παραδόθηκε φυλάγεται σε ιδιαίτερο φάκελο στο υπηρεσιακό γραφείο, όπου υπηρετεί εκείνος που το παρέλαβε, γ) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα εκείνος που ενήργησε την επίδοση του εγγράφου πρέπει να ταχυδρομήσει σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση έγγραφη ειδοποίηση στην οποία πρέπει να αναφέρεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας, όπου έγινε η θυροκόλλησή του, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το αντίγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσης· η ειδοποίηση ταχυδρομείται με έξοδα εκείνου που ζητεί να γίνει η επίδοση. Το γεγονός ότι ταχυδρομήθηκε η ειδοποίηση βεβαιώνεται με απόδειξη, την οποία συντάσσει και υπογράφει ατελώς, κάτω από την επιδοτήρια έκθεση του άρθρου 140 παράγραφος 1, εκείνος που ενεργεί την επίδοση· η βεβαίωση πρέπει να αναφέρει το ταχυδρομικό γραφείο με το οποίο έστειλε την ειδοποίηση, και τον υπάλληλο που την παρέλαβε, ο οποίος προσυπογράφει τη βεβαίωση. Ύστερα από προφορική αίτηση του παραλήπτη η αρχή στην οποία είχε παραδοθεί το αντίγραφο, σύμφωνα με το εδάφιο β΄, του το παραδίδει, με έγγραφη απόδειξη που συντάσσεται ατελώς.

Άρθρο 129

1. Αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν βρίσκεται στο κατάστημα, το γραφείο ή το εργαστήριο, που προβλέπει το άρθρο 124 παράγραφος 2, το έγγραφο παραδίδεται

στα χέρια του διευθυντή του καταστήματος, του γραφείου ή του εργαστηρίου ή σε έναν από τους συνεταίρους, συνεργάτες, υπαλλήλους ή υπηρέτες, εφόσον έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοι του παραλήπτη της επίδοσης.

2. Αν κανένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν βρίσκεται στο κατάστημα, στο γραφείο ή στο εργαστήριο, εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 128 παράγραφος 4.

Άρθρο 130

1. Αν ο παραλήπτης της επίδοσης ή τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 128 και 129 αρνηθούν να παραλάβουν το έγγραφο ή να υπογράψουν την έκθεση της επίδοσης ή αν δεν μπορούν να την υπογράψουν, το όργανο της επίδοσης επικολλά το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, του γραφείου, του καταστήματος ή του εργαστηρίου, μπροστά σε ένα μάρτυρα.

2. Αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν έχει κατοικία, γραφείο, κατάστημα ή εργαστήριο και είτε αρνείται να παραλάβει το έγγραφο, είτε δεν μπορεί ή αρνείται να υπογράψει την έκθεση της επίδοσης και η άρνηση του παραλήπτη ή η αδυναμία του βεβαιώνεται και από ένα μάρτυρα που προσλαμβάνεται από το όργανο της επίδοσης για το σκοπό αυτόν, η έκθεση παραδίδεται στα χέρια των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 128 παράγραφος 4 εδαφ. β'.

Άρθρο 131

Αν ο παραλήπτης της επίδοσης νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε φυλακή και δεν είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του, σύμφωνα με βεβαίωση της διεύθυνσης του νοσοκομείου ή της φυλακής, που σημειώνεται στην έκθεση της επίδοσης, η επίδοση μπορεί να γίνει στο διευθυντή του νοσοκομείου ή της φυλακής, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να παραδώσει το έγγραφο στα χέρια εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.

Άρθρο 132

1. Αν εκείνος προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο που βρίσκεται σε ελληνικό λιμάνι, αν απουσιάζει ή αρνείται να παραλάβει το έγγραφο ή αρνείται ή δεν μπορεί να υπογράψει την έκθεση, η επίδοση γίνεται στον πλοίαρχο του πλοίου ή στον αναπληρωτή του και αν απουσιάζουν ή αρνούνται και αυτοί να το παραλάβουν, η επίδοση γίνεται στο λιμενάρχη, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να ειδοποιήσει εκείνον προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.

2. Αν εκείνος προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο που δεν βρίσκεται σε ελληνικό λιμάνι, η επίδοση γίνεται στην κατοικία του, σύμφωνα με το άρθρο 128 και αν δεν έχει κατοικία, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την επίδοση σε πρόσωπο άγνωστης διαμονής. Σε κάθε περίπτωση η επίδοση γίνεται και στα γραφεία του πλοιοκτήτη στην Ελλάδα ή, διαφορετικά, στα γραφεία του πράκτορα του πλοίου σε ελληνικό λιμάνι, εφόσον υπάρχουν.

Άρθρο 133

1. Για πρόσωπα που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες και βρίσκονται σε ενεργή υπηρεσία, αν δεν είναι δυνατή η επίδοση στους ίδιους ή στους συγγενείς ή υπηρέτες, που συνοικούν μαζί τους, γίνεται, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 128 καθώς και α) για εκείνους που υπηρετούν γενικά στις ένοπλες δυνάμεις της ξηράς, στο διοικητή της μονάδας ή του καταστήματος ή της υπηρεσίας, όπου ανήκει ο παραλήπτης της επίδοσης. Αν είναι άγνωστη η μονάδα, το κατάστημα ή η υπηρεσία, η επίδοση γίνεται στον αρχηγό του αντίστοιχου κλάδου, β) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και ναύτες του πολεμικού ναυτικού, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου ναυτικού, γ) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και σμηνίτες της πολεμικής αεροπορίας, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου αεροπορίας, δ) για αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της αστυνομίας πόλεων, της χωροφυλακής και του λιμενικού σώματος καθώς και για αστυφύλακες, χωροφύλακες και λιμενοφύλακες, στον προϊστάμενο της υπηρεσίας τους, ε) για εκείνους που ανήκουν στο προσωπικό των φάρων, των φανών και των σηματοφόρων, στο λιμενάρχη της περιφέρειας όπου ασκούν τα καθήκοντά τους.

2. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 α' ως ε', όταν λάβουν το έγγραφο, είναι υποχρεωμένοι να το στείλουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σε εκείνον στον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση με το πιό γρήγορο και πιό ασφαλές μέσο.

Άρθρο 134

1. Αν το πρόσωπο στο οποίο γίνεται η επίδοση διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή σ' αυτό που εξέδωσε την επιδιδόμενη απόφαση και για δίκες στο ειρηνοδικείο, στον εισαγγελέα του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το ειρηνοδικείο. Για έγγραφα που αφορούν την εκτέλεση, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου γίνεται η εκτέλεση, και για εξώδικες πράξεις, στον εισαγγελέα της τελευταίας στο εσωτερικό κατοικίας ή γνωστής διαμονής του παραλήπτη της επίδοσης και αν δεν υπάρχει κατοικία ή γνωστή διαμονή στο εσωτερικό, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών της πρωτεύουσας.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 η παραγγελία για επίδοση πρέπει να περιέχει με ακρίβεια τον τόπο και τη διεύθυνση του παραλήπτη της επίδοσης.

3. Ο εισαγγελέας, όταν παραλάβει το έγγραφο, οφείλει να το αποστείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον Υπουργό των Εξωτερικών ο οποίος έχει την υποχρέωση να το διαβιβάσει σε εκείνον προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.

Άρθρο 135

1. Αν είναι άγνωστος ο τόπος ή η ακριβής διεύθυνση διαμονής εκείνου προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 134 και συγχρόνως δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να εκδίδεται στην Αθήνα και η άλλη στην έδρα του δικαστηρίου, διαφορετικά και η άλλη πρέπει να εκδίδεται στην Αθήνα, ύστερα από υπόδειξη του εισαγγελέα στον οποίο γίνεται η επίδοση, περίληψη του δικογράφου που κοινοποιήθηκε' η περίληψη συντάσσεται και υπογράφεται από εκείνον που ενεργεί την επίδοση και πρέπει να αναφέρει το ονοματεπώνυμο των διαδίκων, το είδος του δικογράφου που επιδόθηκε, το αίτημά του και, προκειμένου για απόφαση, το διατακτικό, το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή τον υπάλληλο που ενεργεί την εκτέλεση και, αν εκείνος προς τον οποίο γίνεται η επίδοση καλείται να εμφανιστεί ή να ενεργήσει ορισμένη πράξη, πρέπει να αναφέρεται ο τόπος και ο χρόνος εμφάνισης, καθώς και το είδος της πράξης.

2. Όποιος επισπεύδει την επίδοση σε πρόσωπο άγνωστης διαμονής μπορεί να δημοσιεύσει σε εφημερίδες προσκλήσεις προς καθέναν που γνωρίζει τον τόπο και τη συγκεκριμένη διεύθυνση διαμονής εκείνου προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση, να ανακοινώσει ενυπογράφως τα στοιχεία αυτά, με αναφορά της συγκεκριμένης διεύθυνσής του, στη γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών ή του πρωτοδικείου της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του' ως προς τις εφημερίδες εφαρμόζεται ανάλογα η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού' ο προσδιορισμός τους γίνεται από τον εισαγγελέα που είναι αρμόδιος σύμφωνα με το άρθρο 134 παράγραφος 1, ύστερα από αίτηση εκείνου που επισπεύδει την επίδοση. Οι δημοσιεύσεις γίνονται σε εμφανές μέρος των εφημερίδων και μάλιστα σε δύο φύλλα που απέχουν μεταξύ τους οκτώ ημέρες. Στις προσκλήσεις που δημοσιεύονται με τον τρόπο αυτόν δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται ο λόγος, για τον οποίο ζητούνται τα στοιχεία. Αν, ύστερα από οκτώ ημέρες μετά την τελευταία δημοσίευση, δεν φτάσει ανακοίνωση σε καμιά από τις γραμματείες αυτές, ισχύει το τεκμήριο ότι ο τόπος ή η συγκεκριμένη διεύθυνση διαμονής του παραλήπτη της επίδοσης είναι άγνωστα και η ανταπόδειξη αποκλείεται.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που το Υπουργείο Εξωτερικών βεβαιώσει ότι δεν είναι δυνατή η αποστολή του εγγράφου σε πρόσωπο που διαμένει ή εδρεύει στο εξωτερικό.

Άρθρο 136

1. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε προκειμένου για τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 131 ως 134, μόλις παραδοθεί το έγγραφο στις αρχές ή τα πρόσωπα που ορίζονται εκεί, ανεξάρτητα από το χρόνο της αποστολής και παραλαβής του, και για τα πρόσωπα άγνωστης διαμονής η επίδοση θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε από τη δημοσίευση της περίληψης σύμφωνα με το άρθρο 135 παράγραφος 1.

2. Στις επιδόσεις του άρθρου 128 παράγραφος 4 η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε με τη θυροκόλληση του εγγράφου στην πόρτα της κατοικίας εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση, με την προϋπόθεση ότι έγιναν όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή με τα στοιχεία β' και γ'.

Άρθρο 137

Η επίδοση σε εκείνους που έχουν τη διαμονή ή την έδρα τους στο εξωτερικό μπορεί να γίνει και με τις διατυπώσεις του αλλοδαπού νόμου, από τα όργανα που αυτός ορίζει

Άρθρο 138

Αν τα γραφεία ή καταστήματα που αναφέρονται στα άρθρα 128 παράγραφος 4 στοιχείο β', 131, 132 και 133, είναι κλειστά ή οι αρχές ή τα πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτά αρνούνται να παραλάβουν το επιδιδόμενο έγγραφο ή να υπογράψουν την έκθεση της επίδοσης, όποιος ενεργεί την επίδοση συντάσσει σχετική έκθεση και παραδίδει το επιδιδόμενο έγγραφο στον εισαγγελέα πρωτοδικών, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο τόπος της επίδοσης, ο οποίος αποστέλλει το έγγραφο σε εκείνον που είχε αρνηθεί να το παραλάβει ή να υπογράψει την έκθεση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 136.

Άρθρο 139

1. Όποιος ενεργεί την επίδοση συντάσσει έκθεση, η οποία εκτός από όσα απαιτεί το άρθρο 117, πρέπει να περιέχει και α) την παραγγελία για επίδοση, β) σαφή καθορισμό του εγγράφου που επιδόθηκε και των προσώπων που αφορά, γ) μνεία της ημέρας και της ώρας της επίδοσης, δ) μνεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο και τον τρόπο που επιδόθηκε σε περίπτωση απουσίας ή άρνησης του παραλήπτη ή των προσώπων που ορίζονται στα άρθρα 128 ως 135 και 138.

2. Η έκθεση υπογράφεται από εκείνον που ενεργεί την επίδοση, καθώς και από εκείνον που παραλαμβάνει το έγγραφο και σε περίπτωση άρνησης ή αδυναμίας

του, υπογράφεται και από το μάρτυρα που είχε προσληφθεί για το σκοπό αυτόν.

3. Όποιος ενεργεί την επίδοση σημειώνει επάνω στο επιδιδόμενο έγγραφο την ημέρα και την ώρα της επίδοσης και υπογράφει. Η σημείωση αυτή αποτελεί απόδειξη υπέρ εκείνου προς τον οποίο έγινε η επίδοση. Αν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην έκθεση της επίδοσης και στη σημείωση, υπερισχύει η έκθεση.

Άρθρο 140

1. Η έκθεση του άρθρου 139 συντάσσεται σε δύο πρωτότυπα, από τα οποία το ένα παραδίδεται σε εκείνον που είχε δώσει την παραγγελία της επίδοσης, ενώ το άλλο, ατελώς, φυλάγεται από το όργανο της επίδοσης. Για την επίδοση γίνεται περιληπτική σημείωση σε ειδικό βιβλίο που τηρεί το όργανο της επίδοσης.

2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να δίνει αντίγραφα από το πρωτότυπο που έχει στο αρχείο του, ύστερα από αίτησή τους, σε όποιον είχε δώσει την παραγγελία για επίδοση και σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται και σε καθέναν που έχει έννομο συμφέρον, αν ο πρόεδρος πρωτοδικών της περιφέρειας όπου έγινε η επίδοση, το εγκρίνει με σημείωσή του επάνω στην αίτηση.

3. Αν η επίδοση έγινε από τα όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 122 παράγραφοι 2 και 3, τα όργανα αυτά καταθέτουν το δεύτερο πρωτότυπο στο γραφείο του δήμου ή της κοινότητας, στην περιφέρεια του οποίου έγινε η επίδοση, όπου φυλάγεται σε ιδιαίτερο φάκελο, από τον οποίο ο αρμόδιος υπάλληλος του δήμου ή της κοινότητας εκδίδει τα αντίγραφα, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο. Τα όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 122 παράγραφοι 2 και 3 δεν τηρούν το ειδικό βιβλίο της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 141

1. Στις περιπτώσεις που η επίδοση γίνεται αυτεπαγγέλτως την παραγγελία δίνει η γραμματεία η οποία οφείλει να επιβλέψει για την πραγματοποίηση της επίδοσης και να φροντίσει να αρθούν οι ενδεχόμενες ελλείψεις.

2. Ύστερα από έγγραφη αίτηση οποιουδήποτε διαδίκου, ο γραμματέας μπορεί να επιτρέψει να γίνει η επίδοση με την επιμέλεια του αιτούντος, ορίζοντας την προθεσμία, μέσα στην οποία ο διάδικος αυτός πρέπει να προσκομίσει την έκθεση της επίδοσης. Αν ο διάδικος δεν την προσκομίσει μέσα στην προθεσμία, η επίδοση γίνεται με την επιμέλεια της γραμματείας.

3. Η επίδοση για το διάδικο που τη ζήτησε θεωρείται ότι έγινε από την υποβολή της αίτησης.

Άρθρο 142

1. Κάθε διάδικος ή άλλος ενδιαφερόμενος μπορεί να διορίσει αντίκλητο για να παραλαμβάνει τα έγγραφα που του κοινοποιούνται· ο διορισμός γίνεται για όλες ή ορισμένες από τις δικαστικές ή εξώδικες επιδόσεις που του απευθύνονται και αφορούν μία ή περισσότερες ή όλες τις υποθέσεις του· ο διορισμός γίνεται με δήλωση στη γραμματεία του πρωτοδικείου της κατοικίας του και αν τη δήλωση την κάνει κάτοικος του εξωτερικού, γίνεται στη γραμματεία του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας· στη δήλωση αναφέρεται με ακρίβεια η διεύθυνση της κατοικίας ή του γραφείου του αντικλήτου. Η δήλωση γίνεται αυτοπροσώπως ή με ειδικό πληρεξούσιο· ο αρμόδιος υπάλληλος της γραμματείας συντάσσει έκθεση που υπογράφει ο ίδιος και εκείνος που κάνει τη δήλωση και καταχωρίζεται σε ευρετήριο με την αλφαβητική σειρά των επωνύμων.

2. Με τον τρόπο της παραγράφου 1 γίνεται και η αντικατάσταση ή η ανάκληση του αντικλήτου, η οποία σημειώνεται κάτω από την πράξη του διορισμού. Το ίδιο ισχύει και όταν ο αντίκλητος δηλώσει παραίτηση.

3. Η εξουσία του αντικλήτου παύει α) όταν πεθάνει, β) όταν περατωθεί η υπόθεση ή η πράξη για την οποία διορίστηκε, γ) δυο πλήρεις ημέρες μετά την ανάκληση του αντικλήτου ή την παραίτησή του.

4. Μπορεί να διοριστεί έγκυρα αντίκλητος και με ρήτρα σε σύμβαση. Στον αντίκλητο που διορίστηκε με τον τρόπο αυτόν, και μάλιστα στη διεύθυνσή του που αναφέρεται στη σύμβαση, ύστερα από παραγγελία του αντισυμβαλλομένου ή των καθολικών ή ειδικών διαδόχων του, γίνεται η επίδοση όλων των εξώδικων ή διαδικαστικών πράξεων που έχουν σχέση με τη σύμβαση, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις ή πράξεις που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια από τον παραλήπτη της επίδοσης, εκτός αν η σύμβαση έχει ρητά διαφορετική ρύθμιση. Σε περίπτωση αμφιβολίας η επίδοση στον αντίκλητο που διορίστηκε με σύμβαση, είναι δυνητική. Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται και γι' αυτούς τους αντικλήτους, αλλά η ανάκληση ή η παραίτηση ισχύει απέναντι στον αντισυμβαλλόμενο ή στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους του μόνο από την κοινοποίηση της ο αυτούς και μόνο αν περιέχει διορισμό άλλου αντικλήτου στην ίδια πόλη, με σημείωση της συγκεκριμένης διεύθυνσής του. Τα ίδια ισχύουν και σε περίπτωση που μεταβληθεί η διεύθυνση του διορισμένου αντικλήτου, η οποία είχε δηλωθεί στη σύμβαση ή στο μεταγενέστερο διορισμό του.

5. Ο αρμόδιος γραμματέας στέλνει αντίγραφα των δηλώσεων των παραγράφων 1 και 2 στο γραμματέα του πρωτοδικείου Αθηνών, ο οποίος τα καταχωρίζει σε ευρετήριο με την αλφαβητική σειρά των επωνύμων.

Άρθρο 143

1. Ο δικαστικός πληρεξούσιος που διορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 96 είναι αυτοδικαίως και αντίκλητος για όλες τις επιδόσεις που αναφέρονται στη δίκη στην οποία είναι πληρεξούσιος, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η επίδοση της οριστικής απόφασης.

2. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον αντίκλητο, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις ή πράξεις που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια του ενδιαφερομένου, οι οποίες πρέπει να επιδίδονται στον ίδιο.

3. Η επίδοση της κλήσης για την πρώτη συζήτηση αγωγής ή ένδικου μέσου μπορεί να γίνει και σε όποιον τα έχει υπογράψει ως πληρεξούσιος.

4. Η επίδοση σε πρόσωπο που έχει τη διαμονή ή την έδρα του στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής πρέπει να γίνεται υποχρεωτικά στον αντίκλητο, εφόσον αναφέρεται στον κύκλο των υποθέσεων για τις οποίες έχει γίνει ο διορισμός του, και όταν ακόμη πρόκειται για αποφάσεις ή πράξεις που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια του παραλήπτη της επίδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ'

Προθεσμίες.

Άρθρο 144

1. Οι προθεσμίες που ορίζονται από το νόμο ή τα δικαστήρια αρχίζουν από την επόμενη ημέρα μετά την επίδοση ή μετά τη συντέλεση του γεγονότος που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας και λήγουν στις 7 το βράδυ της τελευταίας ημέρας και αν αυτή είναι κατά το νόμο εξαιρετέα, την ίδια ώρα της επόμενης μη εξαιρετέας ημέρας.

2. Οι προθεσμίες που αρχίζουν με την επίδοση εγγράφου τρέχουν εναντίον και εκείνου με παραγγελία του οποίου έγινε η επίδοση.

Άρθρο 145

1. Η προθεσμία που προσδιορίζεται σε έτη λήγει μόλις περάσει η αντίστοιχη ημερομηνία του τελευταίου έτους.

2. Η προθεσμία που προσδιορίζεται σε μήνες λήγει μόλις περάσει η ημέρα του τελευταίου μήνα που αντιστοιχεί αριθμητικά στην ημέρα έναρξης, και αν δεν υπάρχει τέτοια αντιστοιχία, τότε υπολογίζεται η τελευταία ημέρα του μήνα.

3. Προθεσμία μισού έτους ισχύει ως προθεσμία έξι μηνών και προθεσμία μισού μήνα ισχύει ως προθεσμία δεκαπέντε ημερών.

4. Αν η προθεσμία προσδιορίζεται σε ώρες, δεν συνυπολογίζονται οι ημέρες που μεσολαβούν και είναι κατά το νόμο εξαιρετέες.

5. Αν η ορισμένη προθεσμία αποτελείται από μήνες και ημέρες, υπολογίζονται πρώτα οι μήνες και μετά προστίθενται οι ημέρες.

Άρθρο 146

1. Αν κάποιος διάδικος πεθάνει ενώ διαρκεί η προθεσμία, αυτή διακόπτεται.

2. Αν η προθεσμία που διακόπηκε είχε αρχίσει με την επίδοση εγγράφου, η νέα προθεσμία αρχίζει με τη νέα επίδοση σ' αυτούς που κατά το νόμο διαδέχθηκαν εκείνον που πέθανε. Αν η προθεσμία που διακόπηκε είχε αρχίσει με κάποιο άλλο γεγονός, η νέα προθεσμία αρχίζει με την επίδοση σχετικής δήλωσης στα παραπάνω πρόσωπα.

3. Η διακοπή της δίκης που επέρχεται κατά τη διάρκεια κάποιας προθεσμίας διακόπτει και την προθεσμία και η νέα προθεσμία αρχίζει με την επανάληψη της δίκης.

Άρθρο 147

1. Στη διάρκεια των δικαστικών διακοπών αναστέλλονται οι προθεσμίες που έχουν ταχθεί για τη διεξαγωγή αποδείξεων.

2. Η αναστολή της παραγράφου 1 δεν ισχύει για τις υποθέσεις που υπάγονται στο τμήμα διακοπών.

3. Η διεξαγωγή αποδείξεων που άρχισε πριν από την έναρξη των διακοπών συνεχίζεται και κατά τη διάρκειά τους.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν εφαρμόζονται από 1 έως 31 Αυγούστου, και το χρονικό αυτό διάστημα δεν υπολογίζεται στην προθεσμία που έχει οριστεί για διεξαγωγές.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 εφαρμόζονται και για τις προθεσμίες ορκοδοσίας, καθώς και για τις προθεσμίες δήλωσης αποδοχής ή αντεπαγωγής όρκου.

6. Οι συντηρητικές αποδείξεις που έχουν επιτραπεί διεξάγονται σε όλη τη διάρκεια των διακοπών.

7. Το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται για τις προθεσμίες των άρθρων 503, 518 παράγραφος 1, 545 παράγραφοι 1 και 2, 564 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και των άρθρων 153, 632 παράγραφος 1, 645 παράγραφος 1, 652, 715 παράγραφος 5, 729 παράγραφος 5, 847 παράγραφος 1, 926 παράγραφος 2, 934 παράγραφος 1 στοιχεία α' και γ', 966 παράγραφοι 2 και 3 και 986.

8. Το χρονικό διάστημα των δικαστικών διακοπών δεν υπολογίζεται στην προθεσμία του άρθρου 938 παράγραφος 4.

Άρθρο 148

Οι διάδικοι μπορούν με συμφωνία να παρατείνουν τις προθεσμίες που ορίζει ο νόμος ή ο δικαστής, μόνο με τη συναίνεση του δικαστή, ο οποίος σταθμίζει τις ειδικές κάθε φορά περιστάσεις.

Άρθρο 149

1. Το δικαστήριο, ύστερα από προφορική ή έγγραφη αίτηση διαδίκου, μπορεί να παρατείνει τις προθεσμίες για τη διεξαγωγή αποδείξεων το πολύ δύο φορές, με απόφασή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά.

2. Αν η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του εισηγητή του άρθρου 341 παράγραφος 3, η παράταση χορηγείται από αυτόν, με απόφασή του που καταχωρίζεται στην έκθεση.

3. Αν η διεξαγωγή των αποδείξεων γίνεται ενώπιον εντεταλμένου δικαστή, η παράταση της παραγράφου 1 γίνεται, ύστερα από αίτηση διαδίκου, με απόφαση του δικαστηρίου που είχε διατάξει την απόδειξη και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, από τον πρόεδρο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

4. Η αίτηση για την παράταση προθεσμίας πρέπει να υποβάλλεται πριν από τη λήξη της προθεσμίας ή της παράτασής της και καταδικάζεται στα έξοδα όποιος ζητεί την παράταση. Η παράταση αρχίζει όταν λήξει η παρατεινόμενη προθεσμία, ακόμη και αν χορηγήθηκε προηγουμένως, και δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από ένα έτος.

5. Όταν το δικαστήριο δικάζει την ουσία της υπόθεσης μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να χορηγήσει σε κάθε περίπτωση, νέα προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων, έως έξι μήνες.

Άρθρο 150

1. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης, εφόσον πιθανολογούνται σπουδαίοι λόγοι, μπορούν με απόφασή τους ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που δικάζεται κατά τη διαδικασία των αρ. 686 επ, να διατάξουν τη σύντμηση των νόμιμων προθεσμιών, με εξαίρεση τις προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων.

2. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν τη σύντμηση των νόμιμων ή δικαστικών προθεσμιών.

Άρθρο 151

Η παρέλευση νόμιμης ή δικαστικής προθεσμίας συνεπάγεται έκπτωση από το δικαίωμα να επιχειρηθεί η πράξη για την οποία είχε οριστεί η προθεσμία, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ'
Επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση.

Άρθρο 152

1. Αν κάποιος διάδικος δεν μπόρεσε να τηρήσει κάποια προθεσμία εξαιτίας ανώτερης βίας ή δόλου του αντιδίκου του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση.

2. Πταίσμα του δικαστικού πληρεξουσίου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του αιτούντος διαδίκου δεν αποτελεί λόγο για την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση.

3. Η αίτηση για την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση δεν μπορεί να στηριχθεί σε περιστατικά τα οποία ο δικαστής, όταν εξέταζε την αίτηση για παράταση της προθεσμίας ή για αναβολή, είχε κρίνει ανεπαρκή για τη χορήγηση της παράτασης ή της αναβολής.

Άρθρο 153

Η επαναφορά πρέπει να ζητηθεί μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την ημέρα της άρσης του εμποδίου που συνιστούσε την ανώτερη βία ή της γνώσης του δόλου.

Άρθρο 154

Η επαναφορά ζητείται από το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η κύρια δίκη ή, αν δεν υπάρχει εκκρεμοδικία, ζητείται από το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να αποφασίσει για το αν ασκήθηκε εμπρόθεσμα η πράξη για την ενέργεια της οποίας είχε ταχθεί η προθεσμία.

Άρθρο 155

1. Η αίτηση για την επαναφορά ασκείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλον ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την άσκηση της αγωγής και κοινοποιείται στον αντίδικο.

2. Η αίτηση της παραγράφου 1 πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατό να τηρηθεί η προθεσμία, καθώς και τα αποδεικτικά μέσα για την εξακρίβωση της αλήθειάς τους και να περιέχει την πράξη που παραλείφθηκε ή να αναφέρει ότι έχει ήδη ενεργηθεί και εφόσον για την άσκηση της πράξης χρειάζεται ιδιαίτερος τύπος, πρέπει να αναφέρεται και ότι τηρήθηκε ο τύπος.

Άρθρο 156

Η συζήτηση της αίτησης γίνεται μαζί με τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης, εφόσον είναι εκκρεμής, το δικαστήριο όμως μπορεί να διατάξει τη χωριστή εκδίκασή τους.

Άρθρο 157

Η άσκηση της αίτησης δεν αναστέλλει την πρόοδο της κύριας δίκης ή την εκτέλεση της απόφασης που εκδίδεται, εκτός αν το δικαστήριο που έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με το άρθρο 154, διατάξει την αναστολή της προόδου της δίκης ή της εκτέλεσης, ύστερα από πρόταση διαδίκου που υποβάλλεται κατά την εκδίκαση της αίτησης.

Άρθρο 158

Δεν επιτρέπεται να υποβληθεί αίτηση για την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, αν χάθηκε η προθεσμία του άρθρου 153 από οποιοδήποτε λόγο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ'
Ακυρότητες.

Άρθρο 159

Η παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τη διαδικασία και ιδίως τον τύπο κάποιας διαδικαστικής πράξης συνεπάγεται ακυρότητα, την οποία απαγγέλλει το δικαστήριο 1) αν την τήρηση της διάταξης απαιτεί ρητά ο νόμος με την ποινή της ακυρότητας, 2) αν για την παράβαση αυτή επιτρέπεται αναίρεση ή αναψηλάφηση, 3) σε κάθε άλλη περίπτωση, αν ο δικαστής κρίνει ότι η παράβαση προκάλεσε στο διάδικο που την προτείνει βλάβη η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας.

Άρθρο 160

1. Η ακυρότητα δεν μπορεί να απαγγελθεί χωρίς πρόταση του διαδίκου, εκτός αν ο νόμος παρέχει στο δικαστήριο την εξουσία να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν τηρήθηκε η διάταξη.

2. Δεν έχει δικαίωμα να προτείνει την ακυρότητα εκείνος που είχε ενεργήσει την προβαλλόμενη σαν άκυρη πράξη ή εκείνος του οποίου η συμπεριφορά προκάλεσε την ακυρότητα ή εκείνος που, αφού είχε γίνει η άκυρη πράξη, παραιτήθηκε ρητώς ή σιωπηρώς από την πρόταση της ακυρότητας.

3. Η πρόταση της ακυρότητας είναι απαράδεκτη, αν δεν γίνει κατά την πρώτη διαδικαστική πράξη, ύστερα από εκείνη που προβάλλεται ως άκυρη, εκτός αν ο νόμος δίνει στο δικαστήριο την εξουσία να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν τηρήθηκε η διάταξη ή αν εξαιτίας της ακυρότητας μπορεί να ζητηθεί αναίρεση.

Άρθρο 161

Το δικαστήριο, όταν απαγγέλλει την ακυρότητα, διατάζει αυτεπαγγέλτως να επαναληφθεί η πράξη μέσα σε ορισμένη προθεσμία, αν κρίνει ότι αυτό είναι δυνατό, εκτός αν έχει ήδη επέλθει έκπτωση από το δικαίωμα ή απαράδεκτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ'
Εγγυοδοσία.

Άρθρο 162

Το δικαστήριο διατάζει εγγυοδοσία στις περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος, με την επιφύλαξη ότι οι διάδικοι δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, εκτιμώντας ελεύθερα και καθορίζοντας το μέγεθος της ποσότητας που πρέπει να δοθεί, καθώς και την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να γίνει η παροχή αυτή.

Άρθρο 163

Η εγγυοδοσία γίνεται με την κατάθεση μετρητών χρημάτων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Το γραμμάτιο της κατάθεσης πρέπει να κατατεθεί, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 162, στη γραμματεία του δικαστηρίου που διέταξε την εγγυοδοσία.

Άρθρο 164

Το δικαστήριο, όταν διατάζει εγγυοδοσία, μπορεί ύστερα από αίτηση του υπόχρεου, να επιτρέψει, αντί για μετρητά χρήματα, να δοθεί 1) με τίτλους παραστατικούς αξίας, στους οποίους πρέπει να είναι προσαρτημένα τα μη ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια ή οι μη απαιτητές μερισματαποδείξεις, 2) με εγγυητική επιστολή αξιόχρεης τράπεζας, 3) με εγγραφή υποθήκης σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα. Οι παραστατικοί αξίας τίτλοι και τα ακίνητα υπολογίζονται για την εγγύηση στα τρία τέταρτα της αξίας τους.

Άρθρο 165

1. Η εγγυοδοσία με τίτλους παραστατικούς αξίας γίνεται με την κατάθεσή τους στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Αν πρόκειται για εγγυοδοσία με ονομαστικούς τίτλους, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ανακοινώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την κατάθεση αυτή στην ανώνυμη εταιρία που τους έχει εκδώσει, η οποία αμέσως το σημειώνει στα βιβλία της.

2. Το γραμμάτιο που βεβαιώνει την κατάθεση των τίτλων, η εγγυητική επιστολή της αξιόχρεης τράπεζας και το πιστοποιητικό εγγραφής της υποθήκης πρέπει να

κατατεθούν, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 162, στη γραμματεία του δικαστηρίου που διέταξε την εγγυοδοσία. Το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο, όταν αυτό διέταξε την εγγυοδοσία, μπορεί να παρατείνει την προθεσμία αυτή για δεκαπέντε ημέρες, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

Άρθρο 166

Από την κατάθεση ως εγγυοδοσίας των χρημάτων ή των παραστατικών αξίας τίτλων εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εγγύηση αποκτά δικαίωμα ενεχύρου επάνω σ'αυτά για την απαίτηση για την οποία δόθηκε η εγγύηση.

Άρθρο 167

Αν μετά τη χορήγηση της εγγύησης γίνει φανερό ότι είναι ανεπαρκής ή αν μεσολαβήσουν νέα γεγονότα που δικαιολογούν την αντικατάστασή της, μπορεί να ζητηθεί συμπλήρωση ή αντικατάσταση από το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο, όταν αυτό είχε διατάξει την εγγυοδοσία, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Η σχετική αίτηση δεν αναστέλλει την πρόοδο της κύριας δίκης.

Άρθρο 168

Αν πάψει η αιτία για την οποία δόθηκε η εγγύηση, αυτή αίρεται και αν πραγματοποιηθεί ο λόγος για τον οποίο δόθηκε, επέρχεται κατάπτωση της εγγύησης υπέρ εκείνου, για τον οποίο είχε δοθεί. Σχετικά αποφασίζει το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο, όταν αυτό είχε διατάξει την εγγύηση, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Άρθρο 169

Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση του εναγομένου ή του διαδίκου εναντίον του οποίου ασκήθηκε κύρια παρέμβαση ή ένδικο μέσο, μπορεί να υποχρεώσει σε εγγυοδοσία τον ενάγοντα, ή το διάδικο που άσκησε κύρια παρέμβαση ή ένδικο μέσο, για τα έξοδα της διαδικασίας που γίνεται στο ίδιο δικαστήριο, αν αυτό κρίνει ότι υπάρχει προφανής κίνδυνος αδυναμίας να εκτελεστεί η ενδεχόμενη καταδίκη του στα έξοδα.

Άρθρο 170

Δεν επιτρέπεται εγγυοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 169, 1) αν ο ενάγων ή ο διάδικος που άσκησε κύρια παρέμβαση ή ένδικο μέσο έχει το ευεργέτημα της πενίας, 2) σε περίπτωση ανταγωγής, 3) στις γαμικές διαφορές, στις διαφορές που αναφέρονται στις σχέσεις γονέων και τέκνων και γενικά στις μη περιουσιακές διαφορές, 4) στις διαφορές διατροφής, 5) στις διαφορές από συναλλαγματικές ή άλλους τίτλους εις διαταγήν, 6) στις εργατικές διαφορές και στις διαφορές από αμοιβές για την παροχή εργασίας.

Άρθρο 171

Ο εναγόμενος ή ο διάδικος εναντίον του οποίου ασκήθηκε κύρια παρέμβαση δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει στην αγωγή ή στην κύρια παρέμβαση ώσπου να κατατεθεί η εγγύηση που διατάχθηκε. Το δικαστήριο δεν προχωρεί στη συζήτηση του ένδικου μέσου, ώσπου να κατατεθεί η εγγύηση που διέταξε σχετικά με το ένδικο αυτό μέσο.

Άρθρο 172

Αν η προθεσμία που ορίστηκε για την εγγυοδοσία περάσει άπρακτη, το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση εκείνου που είχε ζητήσει την εγγύηση, αποφασίζει ότι ανακλήθηκε η αγωγή ή η κύρια παρέμβαση ή το ένδικο μέσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ'

Δικαστικά έξοδα.

Άρθρο 173

1. Όποιος προκαλεί κύρια ή παρεμπίπτουσα δίκη προκαταβάλλει τα τέλη για τις συζητήσεις της δίκης αυτής.

2. Όποιος προσβάλλει απόφαση με ένδικο μέσο προκαταβάλλει τα τέλη για την πρώτη συζήτησή του.

3. Ο διάδικος που προκαλεί διαδικαστική πράξη προκαταβάλλει τα έξοδα και τα τέλη της.

4. Σε δίκες διατροφής, όποιος έχει υποχρέωση σύμφωνα με το νόμο ή με δικαιοπραξία να δώσει διατροφή, προκαταβάλλει και τα, κατά την κρίση του δικαστή, έξοδα και τέλη του ενάγοντος, έως το ποσό των δέκα χιλιάδων δραχμών.

Άρθρο 174

1. Όταν ο νόμος δεν προσδιορίζει με ακρίβεια τα έξοδα και τέλη που πρέπει να προκαταβληθούν για κάποια διαδικαστική πράξη ή συζήτηση, τα προσδιορίζει ο δικαστής, στον οποίο εκκρεμεί η δίκη και, όταν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος, με πράξη που γράφεται επάνω στη σχετική αίτηση και κοινοποιείται στον υπόχρεο για να τα προκαταβάλει.

2. Η απόδειξη της προκαταβολής των τελών και εξόδων που έγινε σύμφωνα με το άρθρο 173 πρέπει να προσάγεται στο γραμματέα, όταν συζητείται η υπόθεση ή όταν επιχειρείται η πράξη.

Άρθρο 175

Ο υπόχρεος σε προκαταβολή των τελών και εξόδων, αν την παραλείψει, θεωρείται ότι δεν εμφανίστηκε.

Άρθρο 176

Ο διάδικος που νικήθηκε καταδικάζεται να πληρώσει τα έξοδα. Θεωρείται ότι νικήθηκε και εκείνος, του οποίου απορρίφθηκε η αίτηση, ως προς το μέρος που ο αντίδικος δεν ομολόγησε ή αναγνώρισε.

Άρθρο 177

Αν ο εναγόμενος δεν προκάλεσε με τη στάση του την άσκηση της αγωγής και αμέσως μετά την άσκησή της την αποδέχεται ή ομολογεί πλήρως τη βάση της, το δικαστήριο επιβάλλει τα έξοδα στον ενάγοντα.

Άρθρο 178

1. Σε περίπτωση μερικής νίκης και μερικής ήττας κάθε διαδίκου, το δικαστήριο συμψηφίζει τα έξοδα ή τα κατανέμει ανάλογα με την έκταση της νίκης ή της ήττας του καθενός. Σε περίπτωση συμψηφισμού των εξόδων, τα τέλη που προκαταβλήθηκαν βαρύνουν όλους τους διαδίκους εξίσου.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 ο δικαστής μπορεί να επιβάλει το σύνολο των εξόδων σε βάρος του ενός μόνο διαδίκου, αν το μέρος που απορρίφθηκε από την αίτηση του άλλου διαδίκου είναι ελάχιστο και δεν έδωσε αφορμή για να αυξηθούν τα έξοδα ή αν ο καθορισμός του μεγέθους της απαίτησης είχε εξαρτηθεί από την κρίση του δικαστή ή από την εκτίμηση πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 179

Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή ανάμεσα σε συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και το δεύτερο βαθμό ή όταν υπήρχε εύλογη αμφιβολία για την έκβαση της δίκης.

Άρθρο 180

1. Αν καταδικαστούν περισσότεροι, είτε είναι ομόδικοι είτε όχι, να πληρώσουν τα έξοδα, ενέχονται κατά ίσα μέρη, το δικαστήριο όμως μπορεί κατά την κρίση του, να κατανείμει τα έξοδα με βάση το μερίδιο που αναλογεί σε καθέναν επάνω στο επίδικο αντικείμενο.

2. Τα έξοδα της ιδιαίτερης πράξης ή της ιδιαίτερης διαδικασίας που προκάλεσε ένας μόνο ομόδικος, επιβάλλονται αποκλειστικά σε βάρος του.

3. Αν καταδικάστηκαν περισσότεροι ως συνοφειλέτες εις ολόκληρον, έχουν εις ολόκληρον υποχρέωση και για την πληρωμή των εξόδων, εφόσον η απόφαση δεν ορίζει διαφορετικά, με την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 2.

Άρθρο 181

1. Σε περίπτωση κύριας παρέμβασης, τα έξοδα της κύριας δίκης και της παρέμβασης, αν η τελευταία γίνει δεκτή, επιβάλλονται κατά ίσα μέρη σε βάρος των αρχικών διαδίκων.

2. Αν η κύρια παρέμβαση απορριφθεί ως απαράδεκτη ή άκυρη, όποιος άσκησε την παρέμβαση καταδικάζεται στα έξοδα των αρχικών διαδίκων τα οποία προκλήθηκαν από την άσκησή της.

3. Αν η κύρια παρέμβαση απορριφθεί στην ουσία, τα έξοδά της επιβάλλονται σε βάρος εκείνου που άσκησε την παρέμβαση, ενώ τα έξοδα της κύριας δίκης επιβάλλονται, κατά ίσα μέρη, σε βάρος εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αρχικού διαδίκου που νικήθηκε.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 178 έως 180 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 182

1. Σε πρόσθετη παρέμβαση τα έξοδα που προκλήθηκαν από αυτήν, σε περίπτωση νίκης του διαδίκου για το συμφέρον του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση επιβάλλονται σε βάρος του αντιδίκου, ενώ σε περίπτωση ήττας του καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση, σε βάρος εκείνου που άσκησε την πρόσθετη παρέμβαση.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 178 ως 180 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτήν.

3. Στις περιπτώσεις που εκείνος ο οποίος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση θεωρείται ομόδικος εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 180.

Άρθρο 183

Τα έξοδα που προκάλεσε η άσκηση και η εκδίκαση ένδικου μέσου επιβάλλονται, σε περίπτωση που απορριφθεί, σε βάρος του διαδίκου που το άσκησε, ενώ σε περίπτωση που γίνει δεκτό, σε βάρος του διαδίκου που νικήθηκε' οι διατάξεις των άρθρων 176 έως 182 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 184

Τα έξοδα της ερήμην δίκης, καθώς και εκείνα που προκάλεσε η αναβολή της

συζήτησης ή της ενέργειας κάποιας διαδικαστικής πράξης, επιβάλλονται σε βάρος του διαδίκου που δικάστηκε ερήμην ή που ζήτησε την αναβολή. Αν η ερημοδικία κριθεί άκυρη ή η αναβολή προκλήθηκε από υπαιτιότητα του αντιδίκου, τα έξοδα επιβάλλονται σε βάρος του.

Άρθρο 185

Όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους μπορούν να επιβληθούν σε βάρος του διαδίκου που νίκησε 1) αν ο δικαστής κρίνει ότι ο διάδικος αυτός δεν τήρησε το καθήκον της αλήθειας, 2) αν καθυστερημένα πρότεινε επιθετικό ή αμυντικό μέσο ή έφερε αποδεικτικό μέσο, ενώ ο δικαστής κρίνει ότι μπορούσε να το προτείνει ή να το φέρει νωρίτερα, 3) αν έγινε υπαίτιος για την ακυρότητα διαδικαστικής πράξης ή της συζήτησης.

Άρθρο 186

1. Υπάλληλοι της γραμματείας των δικαστηρίων, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, πληρεξούσιοι ή αντιπρόσωποι των διαδίκων, μάρτυρες και πραγματογνώμονες μπορούν να καταδικαστούν να πληρώσουν τα έξοδα, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως α) όταν έγιναν υπαίτιοι, από βαριά αμέλεια ή από δόλο, ακυρότητας διαδικαστικής πράξης ή συζήτησης ή αναβολής της ή αν προξένησαν περιττά έξοδα, και β) όταν το ορίζει ρητώς ο νόμος.

2. Η απόφαση μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή, σύμφωνα με τα άρθρα 583 επ.

Άρθρο 187

Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των ενδιαφερομένων, τα έξοδα του δικαστικού συμβιβασμού επιβαρύνουν εξίσου τους διαδίκους, ενώ τα έξοδα της καταργούμενης δίκης συμψηφίζονται.

Άρθρο 188

1. Αν γίνει ανάκληση διαδικαστικής πράξης ή παραίτηση είτε από αυτήν είτε από όλη τη δίκη, τα έξοδα επιβάλλονται σε βάρος του διαδίκου που ανακαλεί ή παραιτείται.

2. Σε περίπτωση αποδοχής της αγωγής ή ένδικου μέσου, τα έξοδα της δίκης, που τερματίζεται με την αποδοχή, επιβάλλονται σε βάρος του διαδίκου που αποδέχεται, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 177.

Άρθρο 189

1. Αποδίδονται μόνο τα δικαστικά και εξώδικα έξοδα που ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή και υπεράσπιση της δίκης και ιδίως α) τα τέλη χαρτοσήμου για τη σύνταξη των αποφάσεων, των δικογράφων, των δικαστικών εκθέσεων και των άλλων εγγράφων της δίκης και για την ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων, β) το τέλος δικαστικού ενσήμου, γ) η αμοιβή των δικηγόρων ή άλλων δικαστικών πληρεξουσίων και των δικαστικών υπαλλήλων, σύμφωνα με τις διατιμήσεις που ισχύουν, δ) τα ποσά που καταβάλλονται στους μάρτυρες για έξοδα και αποζημίωση, καθώς και στους πραγματογνώμονες για έξοδα και αμοιβή, σύμφωνα με τις διατιμήσεις που ισχύουν, ε) τα ποσά που καταβλήθηκαν για την προσαγωγή άλλων αποδεικτικών μέσων, καθώς και τα έξοδα ταξιδιού και αλληλογραφίας που κατέβαλε ο διάδικος για να εμφανιστεί στη δίκη.

2. Δεν αποδίδονται τα έξοδα που έγιναν α) από αμέλεια, απροσεξία ή σφάλμα του ίδιου του διαδίκου, β) από υπερβολική πρόνοιά του.

Άρθρο 190

1. Για τον προσδιορισμό και την εκκαθάριση του ποσού των εξόδων που πρέπει να αποδοθούν, κάθε διάδικος πρέπει να επισυνάψει στη δικογραφία, ως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, κατάλογο των εξόδων και να φέρει ως το τέλος της συζήτησης, τις παρατηρήσεις του για τον κατάλογο εξόδων που έχει υποβάλει ο αντίδικος του.

2. Ο κατάλογος της παραγράφου 1 μπορεί να περιληφθεί και στις προτάσεις που υποβάλλονται στην πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο.

3. Για την εκκαθάριση των εξόδων αρκεί πιθανολόγηση.

Άρθρο 191

1. Όταν το δικαστήριο αποφασίζει οριστικά για ολόκληρη την κύρια ή την παρεμπίπτουσα δίκη ή για ένα μέρος της, πρέπει, εφόσον έχει υποβληθεί ο κατάλογος του άρθρου 190, να περιλάβει διάταξη στην απόφαση για την υποχρέωση της πληρωμής των εξόδων, καθορίζοντας και το ποσό τους.

2. Αν δεν υποβληθεί ο κατάλογος εξόδων, το δικαστήριο προχωρεί στην εκκαθάρισή τους, αν έχει υποβληθεί αίτημα για την επιδίκασή τους.

3. Αν η απόφαση δεν περιέχει διάταξη για τα έξοδα, μπορεί να υποβληθεί σχετική αίτηση στο ίδιο δικαστήριο.

Άρθρο 192

Σε περίπτωση αποδοχής ή ανάκλησης διαδικαστικής πράξης ή παραίτησης, είτε από αυτήν είτε από ολόκληρη τη δίκη, αν εκδίδεται οριστική απόφαση, εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 191, διαφορετικά η εκκαθάριση των εξόδων γίνεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 679 επ. από το μονομελές πρωτοδικείο ή από το ειρηνοδικείο, για τις δίκες που διεξάγονται σ'αυτό.

Άρθρο 193

Δεν επιτρέπεται προσβολή της απόφασης με ένδικο μέσο ως προς τα έξοδα, αν δεν περιλαμβάνει και την ουσία της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΒ'
Ευεργέτημα πενίας.

Άρθρο 194

1. Το ευεργέτημα της πενίας παρέχεται σε όποιον αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει τα έξοδα της δίκης χωρίς να περιοριστούν από αυτό τα απαραίτητα μέσα για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του.

2. Το ευεργέτημα της πενίας μπορεί να δοθεί και σε νομικά πρόσωπα κοινωφελή ή που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό καθώς και σε ομάδες προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι, αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή των εξόδων γίνεται πια αδύνατη ή προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους.

3. Η διάταξη της παραγράφου 2 εφαρμόζεται και σε ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρίες, καθώς και σε συνεταιρισμούς, εφόσον η καταβολή των εξόδων δεν μπορεί να γίνει ούτε από το ταμείο τους ούτε από τα μέλη, χωρίς να περιοριστούν τα απαραίτητα μέσα για τη διατροφή των ίδιων και της οικογένειάς τους.

4. Το ευεργέτημα της πενίας δίνεται μόνο εφόσον η δίκη δεν παρουσιάζεται φανερά άδικη ή ασύμφορη.

Άρθρο 195

1. Με τις προϋποθέσεις του άρθρου 194 επιτρέπεται να δοθεί το ευεργέτημα της πενίας και σε αλλοδαπούς, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

2. Μπορεί να δοθεί το ευεργέτημα της πενίας και σε πρόσωπα που αποδεδειγμένα δεν έχουν ιθαγένεια, με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τους Έλληνες.

Άρθρο 196

1. Το ευεργέτημα της πενίας δίνεται ύστερα από αίτηση, από τον ειρηνοδίκη, το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον πρόεδρο του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη και, αν πρόκειται για πράξεις που είναι άσχετες με δίκη, από τον ειρηνοδίκη της κατοικίας του αιτούντος.

2. Η αίτηση πρέπει να αναφέρει συνοπτικά το αντικείμενο της δίκης ή της πράξης, τα αποδεικτικά μέσα που υπάρχουν για την κύρια υπόθεση, καθώς και τα στοιχεία που βεβαιώνουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 194.

3. Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται α) πιστοποιητικό, ατελώς, του δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητας, όπου είναι η κατοικία ή η μόνιμη διαμονή του αιτούντος, το οποίο βεβαιώνει την επαγγελματική, οικονομική και οικογενειακή κατάστασή του, καθώς και όσα ορίζονται στο άρθρο 194 παράγραφοι 1 έως 3, β) πιστοποιητικό, ατελώς του οικονομικού εφόρου της κατοικίας ή της μόνιμης διαμονής του αιτούντος το οποίο βεβαιώνει αν ο αιτών υπέβαλε κατά την τελευταία τριετία δήλωση φόρου εισοδήματος ή οποιουδήποτε άλλου άμεσου φόρου, καθώς και την εξακρίβωσή της, ύστερα από έλεγχο, και γ) στις περιπτώσεις του άρθρου 195 παράγραφος 1, πιστοποιητικό, ατελώς, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο βεβαιώνει ότι συντρέχει ο όρος της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 197

1. Όταν δικάζεται η αίτηση, δεν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο και μπορεί να διαταχθεί η κλήτευση του αντιδίκου του αιτούντος. Για την παραδοχή της αίτησης αρκεί πιθανολόγηση, το δικαστήριο μπορεί όμως να ζητήσει και αυτεπαγγέλτως συμπληρωματικές αποδείξεις, να εξετάσει μάρτυρες, καθώς και τον αιτούντα, με όρκο ή χωρίς όρκο, όπως επίσης να ζητήσει πληροφορίες από το δικαστή της υπόθεσης και γνώμη δικηγόρου ότι η διεξαγωγή της δίκης δεν εμφανίζεται φανερά άδικη ή ασύμφορη.

2. Ο δικαστής που δικάζει την αίτηση, όταν διατάζει να κλητευθεί ο αντίδικος του αιτούντος, μπορεί να ορίσει ότι η εκδίκαση της αίτησης θα συνεχιστεί ατελώς.

Άρθρο 198

Το ευεργέτημα της πενίας δίνεται χωριστά για κάθε δίκη, ισχύει για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας για κάθε δικαστήριο και περιλαμβάνει την αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 199

1. Όποιος έλαβε το ευεργέτημα της πενίας απαλλάσσεται προσωρινά από την

υποχρέωση να καταβάλει τα έξοδα της δίκης και γενικά της διαδικασίας, ιδίως τα τέλη χαρτοσήμου, το τέλος δικαστικού ενσήμου, το τέλος του απογράφου και τις προσαυξήσεις τους, τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων, την αμοιβή των δικηγόρων και άλλων δικαστικών πληρεξουσίων, καθώς και από την υποχρέωση εγγυοδοσίας για τα έξοδα αυτά.

2. Με την απόφαση που χορηγεί το ευεργέτημα της πενίας μπορεί να οριστεί ότι ο άπορος απαλλάσσεται προσωρινά από την προκαταβολή ενός μέρους μόνο από τα έξοδα αυτά.

3. Η παραχώρηση του ευεργετήματος της πενίας δεν επηρεάζει την υποχρέωση να πληρωθούν τα έξοδα που επιδικάστηκαν στον αντίδικο.

'Αρθρο 200

1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η απόφαση που χορηγεί το ευεργέτημα της πενίας ή και μεταγενέστερη απόφαση διορίζει ένα δικηγόρο ή δικολάβο, ένα συμβολαιογράφο και ένα δικαστικό επιμελητή, με την εντολή να υπερασπιστούν τον άπορο, να τον εκπροσωπήσουν στο δικαστήριο και να του δώσουν τη βοήθεια που χρειάζεται για να γίνουν οι διάφορες πράξεις. Αυτοί έχουν υποχρέωση να δεχτούν την εντολή και να δίνουν τη βοήθειά τους στον άπορο χωρίς αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

2. Ο διορισμός δικηγόρου ή δικολάβου με την απόφαση ισχύει ως παροχή δικαστικής πληρεξουσιότητας από τον άπορο, στην έκταση που ορίζει το άρθρο 97, εκτός αν η απόφαση, ύστερα από αίτηση του απόρου, την περιορίζει ή την επεκτείνει.

'Αρθρο 201

Το ευεργέτημα της πενίας παύει με το θάνατο του φυσικού προσώπου ή με τη διάλυση του νομικού προσώπου ή της εταιρίας ή άλλης ομάδας προσώπων. Πράξεις που δεν επιδέχονται αναβολή μπορούν να ενεργηθούν και αργότερα με βάση το ευεργέτημα που δόθηκε.

'Αρθρο 202

Το ευεργέτημα της πενίας μπορεί να ανακληθεί ή να περιοριστεί με απόφαση του αρμόδιου δικαστή, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα ή και αυτεπαγγέλτως εφόσον αποδεικνύεται ότι οι προϋποθέσεις της παροχής του είτε δεν υπήρχαν εξαρχής, είτε έπαψαν να υπάρχουν αργότερα, είτε μεταβλήθηκαν.

'Αρθρο 203

1. Η εκκαθάριση των εξόδων της δίκης, όταν είχε προηγηθεί ευεργέτημα πενίας, γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 190 έως 193 και περιλαμβάνει όσα έξοδα δεν είχαν προκαταβληθεί προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 199.

2. Αν η απόφαση επιβάλει τα έξοδα σε βάρος του αντιδίκου του απόρου, η είσπραξη των τελών χαρτοσήμου, του δικαστικού ενσήμου, του απογράφου και του αντιγράφου, καθώς και των προσαυξήσεών τους γίνεται σύμφωνα με το νόμο για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, ενώ εκείνων που οφείλονται στον άπορο, τους δικηγόρους ή άλλους δικαστικούς πληρεξούσιους και στους άλλους δικαστικούς υπαλλήλους επιδικάζονται στα πρόσωπα αυτά και εισπράττονται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης. Με τον ίδιο τρόπο γίνεται η είσπραξη των εξόδων, αν επιβληθούν σε βάρος του απόρου, αμέσως μόλις πάψουν να υπάρχουν όλες ή μερικές από τις προϋποθέσεις για την παροχή του ευεργετήματος της πενίας και βεβαιωθεί αυτό με τον τρόπο που ορίζει το άρθρο 202.

'Αρθρο 204

Αν οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους πέτυχαν την παροχή του ευεργετήματος της πενίας με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, ο δικαστής που αποφασίζει την ανάκληση του ευεργετήματος τους καταδικάζει σε χρηματική ποινή από πεντακόσιες ως πέντε χιλιάδες δραχμές που περιέρχονται στο Ταμείο Νομικών, χωρίς να αποκλείεται υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί, ούτε και η ποινική τους δίωξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΓ'

Ποινές.

'Αρθρο 205

Το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως με την οριστική απόφασή του, επιβάλλει στο διάδικο ή στο νόμιμο αντιπρόσωπό του ή στο δικαστικό του πληρεξούσιο, ανάλογα με την ευθύνη καθενός, χρηματική ποινή από χίλιες έως δέκα χιλιάδες δραχμές, που περιέρχονται στο Ταμείο Νομικών, αν προκύψει από τη δίκη που έγινε ότι, αν και το γνώριζαν 1) άσκησαν προφανώς αβάσιμη αγωγή, ανταγωγή ή παρέμβαση ή προφανώς αβάσιμο ένδικο μέσο ή 2) διεξήγαγαν τη δίκη παρελκυστικά ή δεν τήρησαν τους κανόνες των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης ή το καθήκον της αλήθειας.

'Αρθρο 206

Ο δικαστής μπορεί, ύστερα από αίτηση ενός διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει να διαγραφούν από τα δικόγραφα ή τις προτάσεις των διαδίκων εξυβριστικές ή άλλες ανάρμοστες φράσεις και να επιβάλει, αν έγιναν στο ακροατήριο ασυγχώρητες παραδρομές και παραβάσεις, πειθαρχικές ποινές σε υπαλλήλους της γραμματείας, συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές.

'Αρθρο 207

1. Αν όταν ενεργείται κάποια πράξη, είτε στο ακροατήριο είτε και έξω από αυτό, γίνει θόρυβος ή εκδηλωθεί ανυπακοή στα μέτρα που έχουν ληφθεί ή στις διαταγές που δόθηκαν, ο δικαστής και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος έχει εξουσία να επιβάλει σ'αυτόν που θορυβεί ή στον παραβάτη είτε χρηματική ποινή από πενήντα έως χίλιες δραχμές, είτε την απομάκρυνσή του από τον τόπο όπου ενεργείται η πράξη, είτε κράτηση 24 ωρών.

2. Αν αυτός που θορυβεί ή ο παραβάτης είναι δικηγόρος, το δικαστήριο, είτε πρόκειται για συνεδρίαση στο ακροατήριο, είτε πρόκειται για ενέργεια πράξης έξω από αυτό, μπορεί να εφαρμόσει τα άρθρα 70, 71 και 73 του Δικηγορικού Κώδικα.

3. Οι πράξεις αυτές μπορούν να ανακληθούν από εκείνον που τις έχει εκδώσει.

4. Κατά τις συνεδριάσεις των δικαστηρίων στο ακροατήριο εφαρμόζονται και τα άρθρα 116 και 117 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Απόπειρα συμβιβασμού.

'Αρθρο 208

1. Ο ειρηνοδίκης είναι υποχρεωμένος κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο οποιασδήποτε υπόθεσης που δικάζει και πριν από κάθε συζήτηση να προσπαθήσει να συμβιβάσει τους διαδίκους. Η συζήτηση της υπόθεσης προχωρεί μόνο αν αποτύχει η απόπειρα συμβιβασμού. Η παράλειψή της δεν προκαλεί απαράδεκτο ή ακυρότητα.

2. Ο ειρηνοδίκης μπορεί να ζητήσει να γίνει η απόπειρα του συμβιβασμού από άλλον ειρηνοδίκη άλλης περιφέρειας, αν κρίνει ότι αυτό είναι σκόπιμο για την επιτυχία του συμβιβασμού.

'Αρθρο 209

1. Όποιος έχει την πρόθεση να ασκήσει αγωγή μπορεί πριν από την κατάθεσή της να ζητήσει τη συμβιβαστική επέμβαση του κατά τόπο αρμόδιου για την εκδίκαση της αγωγής ειρηνοδίκη, έστω και αν αυτός είναι καθ'ύλην αναρμόδιος. Για το σκοπό αυτόν ή υποβάλλεται αίτηση προς τον ειρηνοδίκη, στην οποία πρέπει να αναγράφεται συνοπτικά το αντικείμενο της διαφοράς, ή εμφανίζονται αυθόρμητα οι ενδιαφερόμενοι ενώπιόν του.

2. Ο ειρηνοδίκης, όταν υποβληθεί αίτηση συμβιβασμού καλεί ενώπιόν του το συντομότερο σε ορισμένη ημέρα και ώρα όλους τους ενδιαφερομένους.
Η πρόσκληση του ειρηνοδίκη πρέπει να αναφέρει με συντομία τη διαφορά.
Αν προσέλθουν αυθόρμητα όλοι οι ενδιαφερόμενοι, ο ειρηνοδίκης μπορεί αμέσως να προχωρήσει σε συμβιβαστική επέμβαση. Η συμβιβαστική επέμβαση του ειρηνοδίκη δεν είναι ανάγκη να γίνεται δημόσια, όμως για την επέμβαση αυτή τηρούνται πρακτικά.

3. Αν αυτός που υπέβαλε την αίτηση δεν εμφανιστεί, η αίτηση θεωρείται ότι δεν υποβλήθηκε ποτέ και καταδικάζεται αυτός στα δικαστικά έξοδα. Αν δεν εμφανιστεί κάποιος από αυτούς που κλήθηκαν, αναφέρεται αυτό στα πρακτικά και η συμβιβαστική επέμβαση του ειρηνοδίκη θεωρείται ότι απέτυχε.

'Αρθρο 210

1. Ο ειρηνοδίκης κατά την απόπειρα συμβιβασμού ή τη συμβιβαστική επέμβαση εξετάζει μαζί με τους ενδιαφερομένους ολόκληρη τη διαφορά χωρίς να δεσμεύεται από το ισχύον δικονομικό και ουσιαστικό δίκαιο, εκτιμά ελεύθερα τα διάφορα πραγματικά περιστατικά και προσπαθεί να βρει τρόπο συμβιβασμού. Ιδίως έχει το δικαίωμα να διατάζει αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη, την προσαγωγή οποιουδήποτε εγγράφου, την προσωπική εμφάνιση των διαδίκων και μπορεί να εξετάζει μάρτυρες, έστω και χωρίς όρκο, και γενικά να ενεργεί οποιαδήποτε πράξη για να διευκρινιστεί η διαφορά.

2. Ο συμβιβασμός μπορεί να αφορά ολόκληρη τη διαφορά ή μόνο μέρος της.

3. Ο ειρηνοδίκης έχει δικαίωμα να αναβάλει μόνο μία φορά τη συζήτηση για το συμβιβασμό ή να ορίζει άλλη ημέρα και ώρα για τη συμβιβαστική του επέμβαση, αν θεωρεί ότι μπορεί έτσι να επιτευχθεί ο συμβιβασμός.

Άρθρο 211

1. Αν αμφισβητούνται ορισμένα πραγματικά περιστατικά, ο συμβιβασμός μπορεί να εξαρτηθεί, εφόσον συμφωνούν σ' αυτό όλοι οι ενδιαφερόμενοι, από τη δόση όρκου από κάποιον από αυτούς. Ο όρκος πρέπει να δίνεται στην ίδια συνεδρίαση, και αν αυτό δέν είναι δυνατό, ο ειρηνοδίκης ορίζει αμέσως δικάσιμο στην οποία πρέπει να δοθεί ο όρκος.

2. Αν δέν δοθεί ο όρκος, ο συμβιβασμός θεωρείται ότι απέτυχε, και αυτός που δέν έδωσε τον όρκο καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Άρθρο 212

1. Για τις ενέργειες του ειρηνοδίκη προς συμβιβασμό γίνεται σύντομη αναφορά στα πρακτικά.

2. Αν η απόπειρα συμβιβασμού ή η συμβιβαστική επέμβαση αποτύχουν, γίνεται σχετική αναφορά στα πρακτικά και σημειώνεται από τον ειρηνοδίκη ο λόγος της αποτυχίας.

3. Αν επιτευχθεί συμβιβασμός, αναγράφονται λεπτομερώς στο πρακτικό όλοι οι όροι του.

4. Ο συμβιβασμός που έγινε σύμφωνα με τα άρθρα 208 και επόμενα έχει όλα τα αποτελέσματα του δικαστικού συμβιβασμού.

Άρθρο 213

Δέν γίνεται απόπειρα συμβιβασμού και θεωρείται ότι δεν υποβλήθηκε ποτέ η αίτηση συμβιβαστικής επέμβασης, αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου για να είναι έγκυρος ο συμβιβασμός· στην περίπτωση αυτή γίνεται σχετική σημείωση στα πρακτικά.

Άρθρο 214

Η υποβολή αίτησης για συμβιβαστική επέμβαση του ειρηνοδίκη έχει όλες τις συνέπειες της άσκησης αγωγής, εφόσον αυτή ασκηθεί μέσα σε τρείς μήνες από την αποτυχία της συμβιβαστικής επέμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άσκηση της αγωγής.

Άρθρο 215

1. Η αγωγή ασκείται με κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου της στον εναγόμενο. Κάτω από το δικόγραφο που κατατέθηκε συντάσσεται έκθεση στην οποία αναφέρεται η ημέρα, ο μήνας και το έτος της κατάθεσης, καθώς και το ονοματεπώνυμο του καταθέτη. Αναφορά του δικογράφου της αγωγής που κατατέθηκε γίνεται χωρίς καθυστέρηση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο. Στο βιβλίο αυτό αναγράφονται με αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά οι αγωγές που κατατίθενται και αναφέρονται τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων, η χρονολογία της κατάθεσης και το αντικείμενο της διαφοράς.

2. Στα ειρηνοδικεία στων οποίων την έδρα δέν υπάρχουν διορισμένοι δικηγόροι ή δικολάβοι η αγωγή μπορεί να ασκηθεί και προφορικά ενώπιον του ειρηνοδίκη με τη σύνταξη σχετικής έκθεσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι ορισμοί της προηγούμενης παραγράφου και των άρθρων 226 και 229· οι διαδικαστικές πράξεις των διαδίκων, στις οποίες περιλαμβάνονται και αυτές που γίνονται εκτός του ακροατηρίου, μπορούν να γίνουν και προφορικά ενώπιον του ειρηνοδίκη.

Άρθρο 216

1. Η αγωγή εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 ή 117 πρέπει να περιέχει α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς, γ) ορισμένο αίτημα.

2. Στην αγωγή αναφέρεται α) προκειμένου για δίκες περιουσιακών σχέσεων η χρηματική αξία του επίδικου αντικειμένου και β) τα στοιχεία που θεμελιώνουν την αρμοδιότητα του δικαστηρίου.

Άρθρο 217

Οι διατάξεις για την αγωγή εφαρμόζονται και σε κάθε δικόγραφο εισαγωγικό δίκης, εκτός αν ορίζει διαφορετικά ο νόμος.

Άρθρο 218

1. Περισσότερες αιτήσεις του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου οι οποίες πηγάζουν από την ίδια ή διαφορετική αιτία, αφορούν το ίδιο ή διαφορετικό αντικείμενο και στηρίζονται στον ίδιο ή διαφορετικό λόγο μπορούν να ενωθούν στο ίδιο δικόγραφο αγωγής α) αν δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, β) αν στο σύνολό τους υπάγονται λόγω ποσού στο δικαστήριο όπου εισάγονται, γ) αν υπάγονται στην τοπική αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου, δ) αν υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας, ε) αν η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση.

2. Αν ενωθούν περισσότερες αιτήσεις χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, διατάσσεται ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως ο χωρισμός και στην περίπτωση καθ' ύλην ή κατά τόπον αναρμοδιότητας εφαρμόζονται τα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 219

1. Αγωγή υπό αίρεση δεν επιτρέπεται, μπορεί όμως ο ενάγων για την περίπτωση που απορριφθεί η πρώτη βάση ή αίτηση της αγωγής να τη στηρίξει σε άλλη βάση ή να υποβάλει άλλη αίτηση που στηρίζεται στην ίδια ή σε άλλη βάση.

2. Η επικουρική σύμφωνα με τη παράγραφο 1 άσκηση αγωγής μπορεί να γίνει με το ίδιο ή άλλο δικόγραφο.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται και στην ανταγωγή.

Άρθρο 220

1. Αγωγές, στις οποίες περιλαμβάνονται και αναγνωριστικές ή ανακοπές εμπράγματες, μικτές ή νομής, εκτός από τα ασφαλιστικά μέτρα νομής, οι οποίες αφορούν ακίνητα, εγγράφονται ύστερα από αίτηση του ενάγοντος ή ανακόπτοντος στα βιβλία διεκδικήσεων του γραφείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεσή τους, διαφορετικά απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτες.

2. Αν οι αγωγές και ανακοπές που εγγράφηκαν στα βιβλία διεκδικήσεων είναι φανερά αβάσιμες, διατάσσεται η διαγραφή τους, κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 επ. Στη συζήτηση κλητεύεται υποχρεωτικά αυτός που έχει καταθέσει την αγωγή ή ανακοπή που πρέπει να διαγραφεί. Μετά μια δεκαετία από την κατάθεση, η διαγραφή μπορεί να διαταχθεί και χωρίς κλήτευση, αν κατά την κρίση του δικαστηρίου αυτή είναι δύσκολη.

3. Με διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης ορίζεται ο τρόπος που τηρούνται τα βιβλία διεκδικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Συνέπειες από την άσκηση της αγωγής.

Άρθρο 221

1. Με την άσκηση της αγωγής σύμφωνα με το άρθρο 215, η κατάθεσή της έχει ως συνέπεια α) εκκρεμοδικία, β) το αμετάβλητο της δικαιοδοσίας και αρμοδιότητας του δικαστηρίου, γ) την προτίμηση ανάμεσα σε περισσότερα αρμόδια δικαστήρια, και η επίδοσή της έχει ως συνέπεια τα αποτελέσματα που το ουσιαστικό δίκαιο ορίζει ότι επέρχονται από την έγερση της αγωγής.

2. Εκκρεμοδικία συνεπάγεται και η υποβολή, ενώ διαρκεί η δίκη, αίτησης με την οποία επιδιώκεται καταψήφιση, αναγνώριση ή διάπλαση, καθώς και η πρόταση ένστασης συμψηφισμού.

Άρθρο 222

1. Όταν επέλθει η εκκρεμοδικία και όσο αυτή διαρκεί, δεν μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε δικαστήριο νέα δίκη για την ίδια επίδικη διαφορά ανάμεσα στους ίδιους διαδίκους, εφόσον εμφανίζονται με την ίδια ιδιότητα.

2. Αν κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας ασκηθεί άλλη αγωγή, ανταγωγή ή κύρια παρέμβαση ή προταθεί ένσταση συμψηφισμού για την ίδια επίδικη διαφορά, αναστέλλεται και αυτεπαγγέλτως η εκδίκασή της ωσότου περατωθεί η πρώτη δίκη.

Άρθρο 223

Όταν επέλθει η εκκρεμοδικία, είναι απαράδεκτη η μεταβολή του αιτήματος της αγωγής. Κατ' εξαίρεση μπορεί ο ενάγων με τις προτάσεις ωσότου περατωθεί η δίκη στο πρώτο βαθμό να περιορίσει το αίτημα της αγωγής ή να ζητήσει 1) τα παρεπόμενα του κύριου αντικειμένου της αγωγής και 2) αντί γι' αυτό που ζητήθηκε αρχικά άλλο αντικείμενο ή το διαφέρον εξαιτίας μεταβολής που επήλθε.

Άρθρο 224

Είναι απαράδεκτο να μεταβληθεί η βάση της αγωγής. Ως την πρώτη συζήτηση της

αγωγής μπορεί ο ενάγων να συμπληρώσει, διευκρινίσει και διορθώσει τους ισχυρισμού του, αρκεί να μη μεταβάλλεται η βάση της αγωγής.

Άρθρο 225

1. Η επέλευση της εκκρεμοδικίας δεν στερεί τους διαδίκους από την εξουσία να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα ή να συστήσουν εμπράγματο δικαίωμα.

2. Η μεταβίβαση του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος ή η σύσταση εμπράγματου δικαιώματος δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη. Ο ειδικός διάδοχος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση.

3. Αν ο ενάγων μεταβίβασε το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα ή σύστησε εμπράγματο δικαίωμα, δεν μπορεί να προταθεί εναντίον του έλλειψη νομιμοποίησης, εκτός αν η απόφαση που θα εκδοθεί δεν δεσμεύει τον ειδικό διάδοχο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Εισαγωγή της αγωγής για συζήτηση.

Άρθρο 226

1. Το πρωτότυπο που κατατέθηκε φυλάγεται στο αρχείο του δικαστηρίου. Αμέσως μετά την κατάθεση ο γραμματέας σημειώνει στο πρωτότυπο της αγωγής την ημέρα και την ώρα που ορίζει για τη συζήτηση της υπόθεσης και έπειτα αμέσως την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου. Αν ο γραμματέας διαφωνεί με το διάδικο ως προς την ημέρα της συζήτησης, αποφασίζει ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης.

2. Ο γραμματέας σημειώνει επίσης στο πρωτότυπο της αγωγής, καθώς και σε κάθε αντίγραφό της, με ειδική ευδιάκριτη σφραγίδα, την υποχρέωση των διαδίκων να καταθέσουν προτάσεις και να κάνουν τις αμοιβαίες αντικρούσεις μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 237 παράγραφοι 1 και 3.

3. Το πινάκιο είναι βιβλίο με αριθμημένες σελίδες, μονογραφημένο από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή τον ειρηνοδίκη, στο οποίο καταχωρίζονται οι υποθέσεις που θα συζητηθούν σε κάθε δικάσιμο. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων που θα εκδικαστούν σε κάθε συνεδρίαση· οι υποθέσεις που εισάγονται μετά την αποδεικτική διαδικασία γράφονται κατά προτίμηση σε σύντομη δικάσιμο. Ο γραμματέας γράφοντας την υπόθεση στο πινάκιο σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης.

4. Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση σημειώνει στο πινάκιο αν η συζήτηση έγινε κατ' αντιμωλίαν ή ερήμην ή αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε. Όταν η υπόθεση πρόκειται να συζητηθεί και πάλι, η κλήση για συζήτηση εγγράφεται στο πινάκιο σύμφωνα με τους ορισμούς των προηγούμενων παραγράφων. Αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας είναι υποχρεωμένος αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίστηκε. Κλήση του διαδίκου για εμφάνιση στη δικάσιμο αυτή δεν χρειάζεται και η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Αν ματαιωθεί η συνεδρίαση για οποιοδήποτε λόγο, οι υποθέσεις που είναι γραμμένες σ'αυτήν, μεταφέρονται με την επιμέλεια των διαδίκων στις επόμενες συνεδριάσεις, ακόμη και με υπέρβαση του ορισμένου αριθμού, και ο αντίδικος αυτού που επισπεύδει τη συζήτηση καλείται πάντοτε στη νέα δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή η εγγραφή, η κλήση και η επίδοσή της γίνονται ατελώς. Το ίδιο ισχύει και όταν είναι αναγκαία η ανασυζήτηση της υπόθεσης.

Άρθρο 227

1. Αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις που μπορούν να αναπληρωθούν, ο πρόεδρος οποιουδήποτε πολυμελούς δικαστηρίου ή ο εισηγητής ή ο δικαστής μονομελούς δικαστηρίου καλεί να τις συμπληρώσει και μετά τη συζήτηση, τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή το διάδικο, εφόσον παρίσταται αυτοπροσώπως, τάσσοντας εύλογη κατά την κρίση του προθεσμία.

2. Η πρόσκληση γίνεται και τηλεφωνικώς, ο δε γραμματέας βεβαιώνει με σημείωση στο εσωτερικό του φακέλου της δικογραφίας το χρόνο της ειδοποίησης, τα ζητούμενα στοιχεία και την προθεσμία. Αν η τηλεφωνική πρόσκληση είναι αδύνατη ή δυσχερής, αποστέλλεται έγγραφο, αντίγραφο του οποίου τηρείται στο φάκελο της δικογραφίας. Στ αντίγραφο αυτό σημειώνεται η ημερομηνία αποστολής του εγγράφου.

Άρθρο 228

Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων σε κάθε συζήτηση της υπόθεσης είναι τριάντα ημέρες και αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής είναι εξήντα ημέρες.

Άρθρο 229

Αντίγραφο της αγωγής μαζί με την κάτω απ'αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικασίμου και την κλήση προς συζήτηση στην ορισμένη δικάσιμο επιδίδεται στον εναγόμενο με την επιμέλεια του ενάγοντος.

Άρθρο 230

1. Οι διατάξεις των άρθρων 228 και 229 εφαρμόζονται και για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου.

2. Δικαίωμα να επισπεύσει τη συζήτηση έχει οποιοσδήποτε διάδικος.

Άρθρο 231

Στη διαδικασία ενώπιον του ειρηνοδικείου η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά κατά τη δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή ο ειρηνοδίκης μπορεί να αναβάλει τη συζήτηση σε μεταγενέστερη δικάσιμο, που ορίζεται αμέσως αν κρίνει ότι αυτό είναι αναγκαίο για την υπεράσπιση των διαδίκων.

Άρθρο 232

1. Ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου, ο δικαστής του μονομελούς ή ο ειρηνοδίκης μπορούν και πριν από την ορισμένη δικάσιμο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς, α) να καλέσουν εγγράφως τους διαδίκους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους να εμφανιστούν αυτοπροσώπως στη συζήτηση για να τους υποβληθούν ερωτήσεις και να δώσουν διασαφήσεις για την υπόθεση, β) να ζητήσουν εγγράφως από δημόσια αρχή την προσαγωγή ή αποστολή εγγράφου, που βρίσκεται στην κατοχή της, γ) να διατάξουν την προσαγωγή εγγράφων κατά τη συζήτηση.

2. Αν ο διάδικος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα έγγραφα της παραγράφου 1 εδ. γ', καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή δραχμών 100 ως 1000, που περιέρχονται στο Ταμείο Νομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 233

1. Η διαδικασία αρχίζει με την εκφώνηση από το δικαστή των υποθέσεων από το πινάκιο με τη σειρά που είναι γραμμένες. Ο δικαστής διευθύνει τη συζήτηση, δίνει το λόγο στα πρόσωπα που μετέχουν σ' αυτήν, τον αφαιρεί σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων που τη ρυθμίζουν ή των οδηγιών του, εξετάζει τους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, τους μάρτυρες και τους πραγματογνώμονες, κηρύσσει τη συζήτηση περατωμένη, όταν σύμφωνα με την κρίση του η υπόθεση διευκρινίστηκε όσο χρειάζεται και δημοσιεύει την απόφαση.

2. Το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης μπορεί, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να επιχειρεί συμβιβαστική λύση της διαφοράς και να καλεί για το σκοπό αυτό τους διαδίκους ενώπιόν του.

Άρθρο 234

1. Κάθε μέλος του δικαστηρίου έχει δικαίωμα με την άδεια του δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση να απευθύνει ερωτήσεις στους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, τους μάρτυρες και τους πραγματογνώμονες και να απαιτεί την ανάγνωση εγγράφων.

2. Το δικαίωμα της παραγράφου 1 έχουν και οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι, οι πληρεξούσιοι και οι τεχνικοί σύμβουλοί τους, αφού ζητήσουν και λάβουν άδεια από το δικαστή που διευθύνει. Η υποβολή των ερωτήσεων μπορεί να γίνει απευθείας ή μέσω του δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση, ο οποίος μπορεί και να τις απαγορεύσει, αν τις κρίνει άσκοπες ή ανεπίτρεπτες. Επίσης μπορεί να απαγορεύσει και την ανάγνωση εγγράφων, αν την κρίνει περιττή.

Άρθρο 235

Στα πολυμελή δικαστήρια, αν η διαταγή που αφορά τη διευκρίνιση της υπόθεσης από το δικαστή ο οποίος διευθύνει τη συζήτηση ή η ερώτηση που υπέβαλε αυτός ή άλλο μέλος του δικαστηρίου αποκρούεται από κάποιο πρόσωπο που μετέχει στη συζήτηση ως ανεπίτρεπτη, αποφαίνεται γι' αυτό το δικαστήριο. Το ίδιο εφαρμόζεται και στη περίπτωση που απαγορεύεται ερώτηση ή ανάγνωση εγγράφου.

Άρθρο 236

Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει με την υποβολή ερωτήσεων ή με άλλο τρόπο να εκφράζονται σαφώς για όλα τα ουσιώδη πραγματικά γεγονότα τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση, να υποβάλλουν τις αναγκαίες προτάσεις και αιτήσεις και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Άρθρο 237

1. Οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν προτάσεις πέντε τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Μαζί με τις προτάσεις πρέπει να καταθέσουν και : α) αντίγραφο των προτάσεων ατελώς, επικυρωμένο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου και β) όλα τα αποδεικτικά και διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.

2. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφο των προτάσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτόν. Αν ο αντίδικος είναι μόνο ένας μπορεί να του δοθεί το αντίγραφο των προτάσεων που έχει κατατεθεί.

3. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις τρεις τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση.
Ο γραμματέας χρονολογεί την προσθήκη με επισημείωση.

4. Το αντίγραφο της αγωγής που οφείλει να προσκομίσει ο ενάγων, οι προτάσεις και τα αποδεικτικά και διαδικαστικά έγγραφα αποτελούν τη δικογραφία. Όπου η συζήτηση γίνεται προφορικά, ο γραμματέας οφείλει να προσκομίσει τη δικογραφία στο ακροατήριο.

5. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφά τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφά του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του πολυμελούς δικαστηρίου ή ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίκης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.

Άρθρο 238

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 239

1. Ο διάδικος που δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του δικαιούται μία μόνο φορά να εμφανιστεί κατά τη συζήτηση και να ζητήσει προφορικά αναβολή λόγω σοβαρού κωλύματος που δικαιολογεί τη μη εμπρόθεσμη κατάθεση των προτάσεών του. Η συζήτηση αναβάλλεται μόνο αν το κώλυμα πιθανολογηθεί. Η αναβολή γίνεται με επισημείωση στο πινάκιο και δεν μπορεί να υπερβεί τους δύο μήνες· αν αυτό είναι απολύτως αδύνατο, η αναβολή γίνεται στη συντομότερη δικάσιμο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο διάδικος που δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του κατά το άρθ. 237 παρ. 1 δικάζεται ερήμην.

2. Αντικρούσεις που δεν προτάθηκαν σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 237 είναι απαράδεκτες.

Άρθρο 240

Για την επαναφορά ισχυρισμών που υποβλήθηκαν σε προηγούμενη συζήτηση στο ίδιο ή ανώτερο δικαστήριο, αρκεί η επανυποβολή τους με σύντομη περίληψη και αναφορά στις σελίδες των προτάσεων της προηγούμενης συζήτησης που τους περιέχουν· οι προτάσεις της προηγούμενης συζήτησης προσκομίζονται απαραιτήτως σε επικυρωμένο αντίγραφο.

Άρθρο 241

Και αν ακόμη κατατέθηκαν έγκαιρα οι προτάσεις και τα αποδεικτικά έγγραφα, μπορεί ύστερα από αίτηση διαδίκου να αναβληθεί κάθε συζήτηση της υπόθεσης μόνο για μία φορά σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υπάρχει σπουδαίος κατά την κρίση του δικαστηρίου λόγος, με απλή σημείωση στο πινάκιο μαζί με αναφορά της ημέρας της δικασίμου που ορίστηκε.

Άρθρο 242

1. Η συζήτηση αρχίζει μετά την εκφώνηση των ονομάτων των διαδίκων και τη δήλωση των παραστάσεών τους. Οι διάδικοι που παρίστανται νόμιμα έχουν δικαίωμα να αναπτύξουν στο ακροατήριο προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ακόμη και όπου η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική κατά το άρθρο 115 παρ. 2.

2. Στις περιπτώσεις που η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν με κοινή δήλωση, που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους, ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση. Η δήλωση αυτή παραδίδεται από τον ένα τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο τρεις πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμο και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Στην περίπτωση αυτήν η συζήτηση περατώνεται με μόνη την εκφώνηση της υπόθεσης. Μόνο δήλωση βίαιης διακοπής της δίκης είναι παραδεκτή. Μπορεί όμως το δικαστήριο, αν προβάλλονται άλλοι διαδικαστικοί ισχυρισμοί, να αναβάλει την υπόθεση σε σύντομη δικάσιμο με πρακτικό στο οποίο καταχωρίζονται και οι ισχυρισμοί αυτοί. Στη δικάσιμο αυτή καλούνται όσοι διάδικοι δεν ήταν παρόντες κατά την αναβολή, ενώ οι παρόντες οφείλουν να εμφανιστούν χωρίς κλήτευση και αν δεν παραστούν κατά τη νέα δικάσιμο δικάζονται εξαρχής ερήμην.

Άρθρο 243

Όλες οι συζητήσεις στο ακροατήριο γίνονται ενώπιον του ίδιου ειρηνοδίκη ή δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου που εκδίδει και την οριστική απόφαση. Αν ο δικαστής αυτός κωλύεται πρόσκαιρα, η συζήτηση αναβάλλεται για άλλη σύντομη δικάσιμο. Αν ο δικαστής έπαψε να υπηρετεί στο δικαστήριο ή βρίσκεται με άδεια που πρόκειται να διαρκέσει περισσότερο από ένα μήνα, ορίζεται αναπληρωτής και η συζήτηση γίνεται ενώπιόν του.

Άρθρο 244

1. Ο ειρηνοδίκης ύστερα από αίτηση του εναγομένου, που υποβάλλεται κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, μπορεί να παραπέμψει την εκδίκαση διαφοράς που αφορά ενοχική απαίτηση στο μονομελές ή το πολυμελές πρωτοδικείο της περιφέρειάς του, αν εκκρεμεί ο'αυτό αγωγή του εναγομένου κατά του ενάγοντος για απαίτηση που επιδέχεται συμψηφισμό με εκείνη που παραπέμπεται.

2. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου μπορεί, με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, να παραπέμψει τις διαφορές που δικάζει στο πολυμελές πρωτοδικείο.

Άρθρο 245

1. Το δικαστήριο μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, να διατάξει οτιδήποτε μπορεί να συντελέσει στη διάγνωση της διαφοράς και ιδιαίτερα την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των διαδίκων ή των νόμιμων αντιπροσώπων τους στο ακροατήριο για την υποβολή ερωτήσεων και την παροχή διασαφήσεων σχετικών με την υπόθεση.

2. Για την περίπτωση της αυτοπρόσωπης εμφάνισης του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του στο ακροατήριο η κλήση επιδίδεται πάντοτε προς το διάδικο ή το νόμιμο αντιπρόσωπό του προσωπικά και όχι προς τον αντίκλητο, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 143 παρ. 4.

Άρθρο 246

Το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, να διατάξει την ένωση και συνεκδίκαση περισσότερων εκκρεμών ενώπιόν του δικών ανάμεσα στους ίδιους ή διαφορετικούς διαδίκους, αν υπάγονται στην ίδια διαδικασία και κατά την κρίση του διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης ή επέρχεται μείωση των εξόδων.

Άρθρο 247

1. Το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξει να συζητηθούν χωριστά περισσότερες αιτήσεις που υποβλήθηκαν με το ίδιο δικόγραφο.

2. Αν ο εναγόμενος ασκεί ανταγωγή, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να γίνει χωριστή συζήτηση της αγωγής και της ανταγωγής, αν κατά την κρίση του διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 248

Το δικαστήριο μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, να διατάξει στην περίπτωση περισσότερων αυτοτελών μέσων επίθεσης ή άμυνας που αφορούν την ίδια αίτηση, η συζήτηση να γίνει διαδοχικά ή να περιοριστεί σε ένα ή ορισμένα μόνο από αυτά, αν κατά την κρίση του διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 249

Αν η διάγνωση της διαφοράς εξαρτάται ολικά ή εν μέρει από την ύπαρξη ή ανυπαρξία μιας έννοιμης σχέσης ή την ακυρότητα ή τη διάρρηξη μιας δικαιοπραξίας που συνιστά αντικείμενο άλλης δίκης εκκρεμούς σε πολιτικό ή διοικητικό δικαστήριο ή από ζήτημα που πρόκειται να κριθεί ή κρίνεται από διοικητική αρχή, το δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξει την αναβολή της συζήτησης εωσότου περατωθεί τελεσίδικα ή αμετάκλητα η άλλη δίκη ή εωσότου εκδοθεί από τη διοικητική αρχή απόφαση που δεν θα μπορεί να προσβληθεί. Αν η διοικητική αρχή δεν έχει ακόμη ασχοληθεί με την υπόθεση, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία, μέσα στην οποία ο διάδικος οφείλει να προκαλέσει με αίτηση την ενέργεια της αρχής.

Άρθρο 250

Αν είναι εκκρεμής ποινική αγωγή που επηρεάζει τη διάγνωση της διαφοράς, το δικαστήριο μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, να διατάξει την αναβολή της συζήτησης εωσότου περατωθεί αμετάκλητα η ποινική διαδικασία.

Άρθρο 251

Ο ειρηνοδίκης κατά την ενώπιόν του διαδικασία οφείλει να καθοδηγεί, όταν υπάρχει ανάγκη, τους διαδίκους, που παρίστανται χωρίς δικηγόρο ή δικολάβο, στην επιχείρηση των διαδικαστικών πράξεων και να τους καλεί να προσέξουν τις συνέπειες από την παρέλευση των προθεσμιών, ιδιαίτερα εκείνων που αφορούν την άσκηση των ένδικων μέσων.

Άρθρο 252

1. Αν μάρτυρας, πραγματογνώμονας ή κάποιος από τους παριστάμενους διαδίκους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους που εμφανίζεται αυτοπροσώπως στη συζήτηση ή την επιχείρηση διαδικαστικής πράξης αγνοεί την ελληνική γλώσσα, προσλαμβάνεται διερμηνέας. Αν πρόκειται για γλώσσα ελάχιστα γνωστή, μπορεί να προσληφθεί διερμηνέας του διερμηνέα.

2. Η κατάθεση του μάρτυρα γράφεται στα πρακτικά ή στην έκθεση σε μετάφραση.

3. Οι διερμηνείς διορίζονται από το δικαστή και στα πολυμελή δικαστήρια από τον πρόεδρο του δικαστηρίου και εφόσον δεν έχουν ορκιστεί ως διερμηνείς, ορκίζονται σύμφωνα με το άρθρο 408 ότι θα ασκήσουν το καθήκον τους πιστά και με ακρίβεια και μπορούν να εξαιρεθούν για τους ίδιους λόγους που μπορούν να εξαιρεθούν και οι πραγματογνώμονες.

Άρθρο 253

1. Αν μάρτυρας ή πραγματογνώμονας ή κάποιος από τους διαδίκους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους που παρίστανται στη συζήτηση ή την επιχείρηση διαδικαστικής πράξης είναι κουφός, άλαλος ή κωφάλαλος, η συνεννόηση μαζί του γίνεται ως εξής: Οι ερωτήσεις και οι τυχόν παρατηρήσεις υποβάλλονται προς τον κουφό εγγράφως και οι απαντήσεις δίνονται προφορικά. Προς τον άλαλο οι ερωτήσεις και οι παρατηρήσεις υποβάλλονται προφορικά και αυτός απαντά εγγράφως. Προς τον κωφάλαλο οι ερωτήσεις και οι παρατηρήσεις υποβάλλονται εγγράφως και εγγράφως επίσης απαντά αυτός.

Οι γραπτές ερωτήσεις, παρατηρήσεις και απαντήσεις καταχωρίζονται στα πρακτικά ή στην έκθεση.

2. Αν ο κουφός, ο άλαλος ή ο κωφάλαλος δεν ξέρει να διαβάζει και να γράφει, ο δικαστής διορίζει έναν ή δύο διερμηνείς, που εκλέγονται κατά προτίμηση ανάμεσα στα πρόσωπα που είναι συνηθισμένα να συνεννοούνται μαζί του.

Άρθρο 254

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση. Η συζήτηση που επαναλαμβάνεται με τον τρόπο αυτόν θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης.

Άρθρο 255

Αν για να τηρηθεί η τάξη διατάχθηκε η απομάκρυνση προσώπου που μετέχει στη συζήτηση ή τη διαδικαστική πράξη από τον τόπο όπου διεξάγεται, η διαδικασία συνεχίζεται σαν να ήταν η αποχώρηση εκούσια.

Άρθρο 256

1. Για την προφορική συζήτηση στο ακροατήριο συντάσσονται από το γραμματέα και με τις οδηγίες του δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση πρακτικά, που πρέπει να περιέχουν α) τον τόπο και το χρόνο της συζήτησης, β) τα ονοματεπώνυμα των δικαστών, του εισαγγελέα, του γραμματέα, του διερμηνέα, των διαδίκων που εμφανίστηκαν, των νόμιμων αντιπροσώπων και των πληρεξουσίων τους, γ) αν η συζήτηση έγινε δημόσια ή κεκλεισμένων των θυρών, δ) όσα έγιναν κατά τη συζήτηση και ιδίως τις ερωτήσεις που υποβλήθηκαν και τις απαντήσεις σ'αυτές, τους ισχυρισμούς, τις αιτήσεις και τις δηλώσεις των διαδίκων, εκτός αν είναι υποχρεωτική η υποβολή προτάσεων, οπότε αρκεί η αναφορά σ'αυτές, τις καταθέσεις των μαρτύρων, των πραγματογνωμόνων και των διαδίκων ή των νόμιμων αντιπροσώπων τους που εξετάστηκαν, εφόσον δεν εξετάστηκαν προηγουμένως ή απομακρύνονται από την προηγούμενη κατάθεσή τους, τις γνωμοδοτήσεις των πραγματογνωμόνων, εφόσον δεν υποβλήθηκαν εγγράφως, οπότε αρκεί η αναφορά σ'αυτές, το πόρισμα της αυτοψίας και ε) τη δημοσίευση των αποφάσεων.

2. Τα πρακτικά μπορούν να τηρηθούν και στενογραφικά. Το στενογραφημένο πρωτότυπο μεταφράζεται από αυτόν που το τήρησε και προσαρτάται στα πρακτικά.

3. Με διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί να οριστεί και η τήρηση των πρακτικών με φωνοληψία.

Άρθρο 257

Το σχέδιο των πρακτικών διαβάζεται στους διαδίκους ή τους πληρεξουσίους τους ύστερα από αίτησή τους υποχρεωτικά αν περιλαμβάνουν αναγνώριση, συμβιβασμό, παραίτηση ή ομολογία και σε κάθε άλλη περίπτωση κατά την κρίση του δικαστηρίου. Η ανάγνωση αυτή αναφέρεται στα πρακτικά.

Άρθρο 258

1. Τα πρακτικά υπογράφονται από το δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση και από το γραμματέα.

2. Αν ο δικαστής που διεύθυνε τη συζήτηση κωλύεται ή έπαψε να είναι μέλος του δικαστηρίου, υπογράφει αντί γι'αυτόν ο αρχαιότερος κατά το διορισμό από τους δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση και αν όλοι αυτοί κωλύονται, υπογράφει μόνο ο γραμματέας. Τα κωλύματα αναφέρονται στα πρακτικά.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται αναλόγως και σε μονομελή δικαστήρια.

Άρθρο 259

1. Τα πρακτικά αποτελούν πλήρη απόδειξη ως προς τη συζήτηση και το περιεχόμενό της.

2. Αν κατά την ανάγνωση των πρακτικών διατυπώθηκε από την πλευρά των διαδίκων, των νόμιμων αντιπροσώπων ή των πληρεξουσίων τους αντίρρηση για την ακρίβεια της διατύπωσης των αναγνωρίσεων, συμβιβασμών, παραιτήσεων, ομολογιών ή άλλων δηλώσεων, το μέρος αυτό των πρακτικών εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστή.

3. Η τήρηση των διατυπώσεων της προφορικής συζήτησης μπορεί να αποδειχθεί μόνο με τα πρακτικά.

Άρθρο 260

Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης δεν εμφανίζονται όλοι οι διάδικοι ή εμφανίζονται, αλλά δεν μετέχουν κανονικά στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται.

Άρθρο 261

Κάθε διάδικος οφείλει να απαντά με σαφήνεια γενικά ή ειδικά για την αλήθεια ή όχι των πραγματικών ισχυρισμών του αντιδίκου του. Εφόσον δεν αμφισβητήθηκε η αλήθεια κάποιου πραγματικού ισχυρισμού, απόκειται στο δικαστή να κρίνει σε συνδυασμό με την τυχόν γενική άρνηση και το σύνολο των ισχυρισμών των διαδίκων, αν συνάγεται ομολογία ή άρνηση.

Άρθρο 262

1. Η ένσταση πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένη αίτηση και σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν.

2. Ενστάσεις από δικαίωμα τρίτου επιτρέπονται μόνο στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 263

Κατά την πρώτη συζήτηση πρέπει να προτείνονται, με ποινή απαραδέκτου α) η αναρμοδιότητα, εκτός αν δεν επιτρέπεται παρέκταση, β) η υπαγωγή της διαφοράς σε διαιτησία, γ) η έλλειψη εγγυοδοσίας, δ) η μη καταβολή των εξόδων της προηγούμενης δίκης, ε) η ύπαρξη προθεσμίας για την αποποίηση κληρονομίας, στ) η προσεπίκληση ομοδίκων ή υπόχρεων για αποζημίωση.

Άρθρο 264

Αν η διαφορά υπάγεται σε διαιτησία, το δικαστήριο παραπέμπει την υπόθεση στη διαιτησία, διατηρούνται όμως οι συνέπειες της άσκησης της αγωγής. Αν πάψει να ισχύει η συμφωνία της διαιτησίας, η υπόθεση επαναφέρεται στο δικαστήριο με κλήση.

Άρθρο 265

Ο κληρονόμος που ενάγεται για απαίτηση κατά της κληρονομίας, εφόσον έχει ακόμη το δικαίωμα να την αποποιηθεί, μπορεί να ζητήσει αναβολή της συζήτησης. Αν το δικαστήριο δεχτεί την αίτηση αναβάλλει τη συζήτηση εωσότου περάσει η προθεσμία για την αποποίηση της κληρονομίας.

Άρθρο 266

Αν ο εναγόμενος προσεπικάλεσε τους ομοδίκους ή τους υπόχρεους για αποζημίωση ή το νομέα και αυτοί δεν εμφανίστηκαν κατά την πρώτη συζήτηση, μπορεί να ζητήσει την αναβολή της συζήτησης εωσότου περάσει η προθεσμία για εμφάνιση που παρέχεται σ' αυτόν που έχει προσεπικληθεί. Αν το δικαστήριο δεχτεί την αίτηση, αναβάλλει τη συζήτηση εωσότου περάσει η προθεσμία.

Άρθρο 267

Στις περιπτώσεις του άρθρου 263 το δικαστήριο, αν κρίνει ότι διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, μπορεί να προχωρήσει σε ιδιαίτερη συζήτηση και να εκδώσει ιδιαίτερη απόφαση πριν εξετάσει την ουσία της υπόθεσης. Το ίδιο ισχύει και ως προς την έλλειψη δικαιοδοσίας, την εκκρεμοδικία, την ικανότητα διαδίκου ή την ικανότητα διεξαγωγής της δίκης στο όνομα του διαδίκου ή τη νόμιμη παράσταση ή την εξουσιοδότηση του νόμιμου αντιπροσώπου.

Άρθρο 268

1. Μετά την εκκρεμοδικία ο εναγόμενος μπορεί να ασκήσει ανταγωγή.

2. Στην περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας επιτρέπεται ανταγωγή μόνο όταν ασκείται από όλους ή εναντίον όλων των ομοδίκων.

3. Δεν μπορεί να ασκηθεί ανταγωγή για υπόθεση που υπάγεται σε ειδική διαδικασία, αν η αγωγή δικάζεται κατά τη γενική ή άλλη ειδική διαδικασία και αντίστροφα.

4. Η ανταγωγή ασκείται είτε με χωριστό δικόγραφο που επιδίδεται οκτώ τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση είτε με τις προτάσεις της πρώτης συζήτησης, που στην περίπτωση αυτή κατατίθενται οκτώ τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμο, είτε όπου η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, προφορικά, κατά την πρώτη συζήτηση. Στην τελευταία περίπτωση η ανταγωγή καταχωρίζεται στα πρακτικά.

5. Μετά την άσκηση της ανταγωγής, η δωσιδικία της διατηρείται και αν η κύρια αγωγή απορριφθεί ή ο ενάγων την ανακαλέσει ή παραιτηθεί από αυτήν.

Άρθρο 269

1. Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται κατά την πρώτη συζήτηση με τις προτάσεις σύμφωνα με το άρθρο 237 αλλιώς απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτα. Το απαράδεκτο αυτό δεν ισχύει για τους ισχυρισμούς που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή που μπορούν να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης.

2. Μέσα επίθεσης και άμυνας είναι παραδεκτά και μετά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο α) αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως από δικαιολογημένη αιτία αυτό ισχύει και στην ένσταση για κατάχρηση δικαιώματος, β) αν προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα, γ) αν αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου.

Άρθρο 270

1. Ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδικείου η συζήτηση είναι προφορική. Οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους οφείλουν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο

α) να προσκομίσουν προαποδεικτικά όλα τα αποδεικτικά μέσα τους και β) να εμφανιστούν αυτοπροσώπως, εφόσον είναι δυνατόν. Παράλειψη του διαδίκου ή του νόμιμου εκπροσώπου του να εμφανιστεί στο ακροατήριο, αν είναι αδικαιολόγητη κατά την κρίση του δικαστή, εκτιμάται ελεύθερα.

2. Ο δικαστής λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του ειρηνοδίκη ή του συμβολαιογράφου λαμβάνονται υπόψη μόνο αν έχουν συνταχθεί πριν από τη δικάσιμο και μετά προηγούμενη κλήτευση του αντιδίκου δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση.

3. Ο δικαστής ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του, έστω και αν δεν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 415. Οφείλει να εξετάσει ένα τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παριστάμενους μάρτυρες, χωρίς να απαιτείται να έχουν προηγουμένως γνωστοποιηθεί. Επιβάλλει τυχόν επαγόμενο όρκο μόνο αν είναι κατά την κρίση του απαραίτητο και αν αυτός στον οποίο γίνεται η επαγωγή είναι παρών. Εφόσον είναι αναγκαίο διατάζει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτήν προσδιορίζονται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τριάντα ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

4. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μία δικάσιμο. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται.

5. Έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, η οποία περιορίζεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων. Ο γραμματέας στο διάστημα αυτό υποχρεούται να επιδεικνύει στους διαδίκους τα πρακτικά της δίκης.

6. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο. Μπορεί όμως ο δικαστής, αν είναι κατά την κρίση του απαραίτητη η συμπλήρωση των αποδείξεων να εκδώσει σχετική πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 341. Αν η συμπληρωματική απόδειξη διεξαχθεί στο ακροατήριο, ακολουθεί αμέσως συζήτηση χωρίς άλλη κλήτευση. Αν η συμπληρωματική απόδειξη διεξαχθεί από εντεταλμένο δικαστή ή από προξενική αρχή, η συζήτηση επισπεύδεται με κλήση οποιουδήποτε διαδίκου.

Άρθρο 271

1. Αν ο εναγόμενος δεν εμφανιστεί κατά την πρώτη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σ' αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα.

2. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν εμπρόθεσμα, το δικαστήριο διατάζει να επιδοθούν πάλι. Διαφορετικά συζητεί την υπόθεση ερήμην του εναγομένου.

3. Στην περίπτωση ερημοδικίας του εναγομένου, οι πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος που περιέχονται στην αγωγή θεωρούνται ομολογημένοι, εκτός αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν επιτρέπεται ομολογία, και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον νομικά βάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 272

1. Αν η συζήτηση γίνεται με την επιμέλεια του ενάγοντος και αυτός δεν εμφανιστ κατά την πρώτη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την αγωγή.

2. Αν η συζήτηση γίνεται με την επιμέλεια του εναγομένου ή εκείνου που άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271, και σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος απορρίπτεται η αγωγή.

3. Αν ο εναγόμενος άσκησε ανταγωγή με ιδιαίτερο δικόγραφο, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271. Αν η ανταγωγή ασκήθηκε με τις προτάσεις, κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτησή της.

Άρθρο 273

Αν εκείνος που άσκησε κύρια παρέμβαση δεν εμφανιστεί κατά την πρώτη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 272.

Άρθρο 274

1. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση δεν εμφανιστεί κατά την πρώτη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να παρίσταται στις επόμενες συζητήσεις και διαδικαστικές πράξεις και πρέπει να καλείται νόμιμα γι' αυτό.

2. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση εμφανιστεί κατά την πρώτη συζήτηση, τότε α) αν λείπουν και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272, β) αν λείπει μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση.

3. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος στη δίκη ως κύριος διάδικος και δεν εμφανιστεί κατά την πρώτη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, επέρχονται ως προς αυτόν οι συνέπειες της απουσίας του διαδίκου τη θέση του οποίου ανέλαβε.

Άρθρο 275

Αν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί κατά το άρθρο 86 δεν εμφανίστηκαν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο ή αν απουσίασε εκείνος που προσεπικάλεσε, αλλά εμφανίστηκαν οι ομόδικοι που προσεπικλήθηκαν, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 76. Αν δεν εμφανίστηκαν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και εκείνος, που προσεπικάλεσε, οι ομόδικοι που προσεπικλήθηκαν υπόκεινται στις ίδιες επιζήμιες συνέπειες στις οποίες υπόκειται και εκείνος που προσεπικάλεσε.

Άρθρο 276

1. Αν αυτός που έχει προσεπικληθεί κατά το άρθρο 87 δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο ή εμφανιστεί, αλλά δεν κάνει δήλωση για τη σχέση του με το επίδικο ή αμφισβητήσει τους ισχυρισμούς του εναγομένου που τον προσεπικάλεσε ο τελευταίος μπορεί να αποδεχτεί την αγωγή.

2. Αν αυτός που έχει προσεπικληθεί κατά το άρθρο 87 αναγνωρίσει ως αληθείς τους ισχυρισμούς του εναγομένου που τον προσεπικάλεσε, έχει δικαίωμα, αν εκείνος συναινεί να λάβει μέρος στη δίκη ως κύριος διάδικος, στη θέση του εναγομένου. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος τίθεται εκτός δίκης, η απόφαση όμως που θα εκδοθεί ισχύει και εναντίον του.

Άρθρο 277

Αν ο ενάγων, ο εναγόμενος ή εκείνος που έχει ασκήσει κύρια παρέμβαση προσεπικάλεσε τους υπόχρεους σε αποζημίωση, τότε 1) αν δεν εμφανίστηκαν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και εκείνος που έχει προσεπικαλέσει, δικάζονται ερήμην, 2) αν οι κύριοι διάδικοι εμφανιστούν και απουσιάζουν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, συζητείται η υπόθεση μεταξύ των πρώτων κατ'αντιμωλίαν, ενώ αυτοί που έχουν προσεπικληθεί δικάζονται ερήμην, 3) αν εμφανιστούν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και απουσιάζει ο κύριος διάδικος που τους προσεπικάλεσε, οι πρώτοι έχουν το δικαίωμα είτε να λάβουν τη θέση του κύριου διαδίκου και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο, είτε απλώς να ασκήσουν παρέμβαση. Στη δεύτερη περίπτωση η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση και το δικαστήριο δικάζει ερήμην τον απόντα προσεπικαλούμενο διάδικο, 4) αν εμφανιστούν οι κύριοι διάδικοι και αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, οι τελευταίοι έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν την προσεπίκληση ή να ασκήσουν απλώς παρέμβαση ή να πάρουν τη θέση εκείνου που τους προσεπικάλεσε και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο.

Άρθρο 278

Αν στις περιπτώσεις του άρθρου 277 αυτοί που έχουν προσεπικληθεί λάβουν τη θέση εκείνου που τους προσεπικάλεσε χάνουν το δικαίωμα να αμφισβητήσουν την υποχρέωση για αποζημίωση και η υπόθεση συζητείται μεταξύ αυτών και των υπόλοιπων διαδίκων, ενώ εκείνος που προσεπικάλεσε τίθεται εκτός δίκης. Η απόφαση ισχύει και εναντίον εκείνου του προσεπικαλεσμένου που τέθηκε εκτός δίκης, ο οποίος μπορεί να εξακολουθήσει να μετέχει στη δίκη σαν να έχει ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση.

Άρθρο 279

1. Αν μετά την πρώτη ερήμην ή κατ'αντιμωλίαν συζήτηση σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας δεν εμφανιστεί κάποιος διάδικος ή εμφανιστεί, αλλά δεν λάβει μέρος κανονικά στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης, όλες τις προτάσεις που υποβλήθηκαν από το διάδικο που δεν εμφανίστηκε κατά τις προηγούμενες συζητήσεις της υπόθεσης στο ίδιο δικαστήριο και τα πρακτικά που συντάχθηκαν γι' αυτές· ο γραμματέας έχει την υποχρέωση να επισυνάψει όλα αυτά στη δικογραφία μέσα σε τρεις ημέρες από τη συζήτηση. Το δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη και αντίγραφα των εκθέσεων για την εξέταση μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, πραγματογνωμοσύνης ή αυτοψίας, που έχουν συνταχθεί, και τα οποία είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει μέσα στην ίδια προθεσμία ο παριστάμενος διάδικος.

2. Ο διάδικος που δεν εμφανίστηκε ή δεν έλαβε κανονικά μέρος στη συζήτηση έχει το δικαίωμα να εμφανίζεται και να μετέχει σε όλες τις μεταγενέστερες συζητήσεις και διαδικαστικές πράξεις και πρέπει να καλείται πάντοτε με τις νόμιμες διατυπώσεις και προθεσμίες.

Άρθρο 280

1. Αν διάδικος που δεν εμφανίστηκε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, προσέλθει κατά τη διάρκεια της συζήτησης και λάβει μέρος κανονικά σ'αυτήν, θεωρείται ότι δικάζεται κατ'αντιμωλίαν και είναι υποχρεωμένος να δεχτεί τη συζήτηση στο σημείο που βρίσκεται.

2. Θεωρείται ότι δεν εμφανίζεται ο διάδικος που ζητεί μόνο αναβολή, η οποία δεν έγινε δεκτή από το δικαστήριο.

3. Αν διάδικος που εμφανίστηκε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης υποβάλει αίτηση αναβολής της συζήτησης, η οποία απορρίφθηκε από το δικαστήριο, χωρίς να έχει απαντήσει στην ουσία, θεωρείται ότι δεν μετέχει κανονικά στην παραπέρα συζήτηση.

4. Ο διάδικος που αποχωρεί εκούσια μετά την έναρξη της κατ'ουσίαν συζήτησης θεωρείται ότι δικάζεται κατ'αντιμωλίαν.

Άρθρο 281

Πρώτη συζήτηση θεωρείται εκείνη κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση και άρχισε η εκδίκασή της, ανεξάρτητα από το αν το δικαστήριο άρχισε ή όχι να εξετάζει την ουσία της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
Παρεμπίπτοντα.

Άρθρο 282

1. Παρεμπίπτον ζήτημα είναι οτιδήποτε μπορεί να εμποδίσει, διακόψει ή καταργήσει ή οπωσδήποτε επηρεάζει την τακτική πρόοδο της κύριας δίκης, στην οποία περιλαμβάνεται και η εκτέλεση.

2. Τα παρεμπίπτοντα ζητήματα προϋποθέτουν κύρια διαφορά και ένα τουλάχιστον διάδικο τον οποίο ενδιαφέρει η απόφαση για την κύρια διαφορά και το παρεμπίπτον ζήτημα.

Άρθρο 283

1. Η παρεμπίπτουσα αγωγή ανάμεσα στους ίδιους διαδίκους στο ίδιο δικαστήριο πρέπει να περιέχει μεταγενέστερη αίτηση του ενός ή του άλλου διαδίκου.

2. Οι παρεμπίπτουσες αγωγές μπορούν να ασκηθούν σε κάθε στάση της δίκης και κατ'έφεση, εκτός αν περιέχουν αυτοτελή αίτηση.

Άρθρο 284

Το δικαστήριο, με οποιαδήποτε διαδικασία και αν δικάζει, εξετάζει τα παρεμπίπτοντα ζητήματα ακόμη και όταν είναι αναρμόδιο να τα εκδικάσει.

Άρθρο 285

Τα παρεμπίπτοντα ζητήματα ή οι παρεμπίπτουσες αγωγές συνεκδικάζονται με την κύρια δίκη. Αν ο δικαστής κρίνει ότι η κύρια δίκη είναι ώριμη για να εκδοθεί οριστική απόφαση, ενώ το παρεμπίπτον ζήτημα πρέπει να εξεταστεί, εκδίδει απόφαση για την κύρια δίκη και παραπέμπει το παρεμπίπτον σε ιδιαίτερη συζήτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Διακοπή και επανάληψη της δίκης.

Άρθρο 286

Η δίκη διακόπτεται αν εφόσου τελειώσει η προφορική συζήτηση, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση, α) πεθάνει κάποιος διάδικος ή νόμιμος αντιπρόσωπός του ή συμβεί άλλη μεταβολή στο πρόσωπο κάποιου από αυτούς, η οποία επηρεάζει την ικανότητα της δικαστικής παράστασής του ή την εξουσία εκπροσώπησης του νόμιμου αντιπροσώπου, εκτός αν πρόκειται για θάνατο ή άλλες μεταβολές στο πρόσωπο του νόμιμου αντιπροσώπου ανώνυμης εταιρίας, εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου, σωματείου ή ιδρύματος, β) επέλθει περίπτωση αποκατάστασης κληρονομιάς ή κληροδοσίας, γ) πτωχεύσει κάποιος διάδικος, εφόσον η δίκη αφορά την πτωχευτική περιουσία ή πεθάνει ή αντικατασταθεί ο σύνδικος ή εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για επικύρωση του πτωχευτικού συμβιβασμού ή για αποκατάσταση, εφόσον έχουν ως αποτέλεσμα την ανάληψη της διαχείρισης της περιουσίας από τον πτωχό που συμβιβάστηκε ή αποκαταστάθηκε, δ) πεθάνει, απολυθεί, εκπέσει, παραιτηθεί από το λειτούργημά του ή χάσει γενικά την ικανότητα για εκπροσώπηση και υπεράσπιση του διαδίκου ο δικαστικός πληρεξούσιος κάποιου διαδίκου ή νόμιμου αντιπροσώπου διαδίκου, εκτός αν ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του έχει στη δίκη περισσότερους δικαστικούς πληρεξουσίους που έλαβαν μέρος σ' αυτήν.

Άρθρο 287

1. Η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση προς τον αντίδικο του λόγου της διακοπής με επίδοση δικογράφου ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου κατά την επιχείρηση της διαδικαστικής πράξης. Η γνωστοποίηση γίνεται από πρόσωπο που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη.

2. Τη γνωστοποίηση της παραγράφου 1 μπορεί να κάνει και αυτός που ήταν κατά τη στιγμή που επήλθε ο λόγος της διακοπής πληρεξούσιος του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου, στο πρόσωπο του οποίου επήλθε ο λόγος αυτός.

Άρθρο 288

Στην περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας ο θάνατος ενός από τους ομοδίκους ή άλλο γεγονός του άρθρου 286 που επέρχεται στο πρόσωπο ενός ομοδίκου, έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της δίκης ως προς όλους τους διαδίκους.

Άρθρο 289

Κάθε διαδικαστική πράξη, εκτός από την έκδοση της απόφασης, αν γίνει μετά τη διακοπή της δίκης και πριν από την επανάληψή της, είναι άκυρη, εκτός αν την ενεργήσει ο διάδικος υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή.

Άρθρο 290

Η επανάληψη της δίκης που έχει διακοπεί μπορεί να γίνει εκούσια με ρητή ή σιωπηρή δήλωση του διαδίκου υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή.

Άρθρο 291

1. Ο αντίδικος του διαδίκου υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή της δίκης και ο ομόδικός του μπορούν να προκαλέσουν την επανάληψη της δίκης που έχει διακοπεί προσκαλώντας τον για το σκοπό αυτό με κοινοποίηση δικογράφου. Μπορούν να κοινοποιήσουν την πρόσκληση και πριν από τη γνωστοποίηση του γεγονότος που προκάλεσε τη διακοπή θεωρώντας ότι αυτή επήλθε.

2. Η δίκη επαναλαμβάνεται αυτοδικαίως τριάντα ημέρες μετά την κοινοποίηση της πρόσκλησης. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί ως έξι το πολύ μήνες από το δικαστή και στην περίπτωση πολυμελούς δικαστηρίου από τον πρόεδρο, που δικάζουν κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

Άρθρο 292

Ο κληρονόμος, ο κληροδόχος ή ο καταπιστευματοδόχος δεν μπορούν να κληθούν για να επαναληφθεί η δίκη που έχει διακοπεί πριν περάσει η προθεσμία της αποποίησης ή πριν χάσουν με οποιονδήποτε άλλο τρόπο το δικαίωμα της αποποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Κατάργηση και περάτωση της δίκης.

Άρθρο 293

1. Οι διάδικοι μπορούν σε κάθε στάση της δίκης να συμβιβάζονται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου. Ο συμβιβασμός γίνεται με δήλωση ενώπιον του δικαστηρίου ή του εντεταλμένου δικαστή ή συμβολαιογράφου και επιφέρει αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης.

2. Συμβιβασμός που έγινε με άλλο τρόπο δεν επιφέρει κατάργηση της δίκης και κρίνεται κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

Άρθρο 294

Ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης.

Άρθρο 295

1. Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε. Ο περιορισμός του αιτήματος θεωρείται ως μερική παραίτηση από το δικόγραφο.

2. Αν η αγωγή ασκηθεί πάλι, ο εναγόμενος μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στην αγωγή εωσότου καταβληθούν τα έξοδα της πρώτης δίκης, εκτός αν για την πρώτη δίκη είχε παραχωρηθεί στον ενάγοντα το ευεργέτημα της πενίας.

Άρθρο 296

Ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικαίωμα που ασκήθηκε με την αγωγή, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου, χωρίς συναίνεση του εναγομένου. Η παραίτηση είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντιρρήσεις και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης.

Άρθρο 297

Η παραίτηση κατά τα άρθρα 294 και 296 γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου.

Άρθρο 298

Ο εναγόμενος μπορεί να αποδεχτεί την αγωγή αναγνωρίζοντας ολικά ή εν μέρει το δικαίωμα που έχει ασκηθεί με αυτήν, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις κατά το ουσιαστικό δίκαιο. Η αποδοχή γίνεται είτε κατά το άρθρο 297 είτε σιωπηρά με πράξεις από τις οποίες συνάγεται σαφώς. Αν γίνει αποδοχή, εκδίδεται απόφαση σύμφωνα με αυτήν.

Άρθρο 299

Οι διατάξεις των άρθρων 294 ως 298 εφαρμόζονται και στην ανταγωγή, την κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, την προσεπίκληση, την ανακοίνωση, τα ένδικα μέσα, την ανακοπή κατά εξώδικων και δικαστικών πράξεων, την τριτανακοπή και σε οποιαδήποτε άλλη διαδικαστική πράξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Α π ό φ α σ η

Άρθρο 300

Η απόφαση εκδίδεται μόνο από το δικαστή που έλαβε μέρος στη σύνθεση του δικαστηρίου κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία εκδίδεται, και στα πολυμελή δικαστήρια ύστερα από διάσκεψη και ψηφοφορία όλων των δικαστών που έλαβαν μέρος στη συζήτηση.

Άρθρο 301

1. Τη διάσκεψη τη διευθύνει ο πρόεδρος και την εισήγηση κάνει ο δικαστής που ο πρόεδρος όρισε εισηγητή· η διάσκεψη γίνεται είτε αμέσως μετά τη συζήτηση, είτε αργότερα, σε ημέρα που ορίζει ο πρόεδρος.

2. Τη σειρά της συζήτησης και της ψηφοφορίας ορίζει ο πρόεδρος.

3. Στην ψηφοφορία πρώτος ψηφίζει ο νεότερος κατά το διορισμό δικαστής, ύστερα ο αμέσως αρχαιότερος και τελευταίος ο πρόεδρος.

Άρθρο 302

1. Σε περίπτωση διαφωνίας επικρατεί η γνώμη της πλειοψηφίας. Αν το ζητήσει η μειοψηφία, η γνώμη της καταχωρίζεται στο αιτιολογικό της απόφασης με τον τύπο της αμφιβολίας, καθώς και στο πρακτικό της διάσκεψης. Στην απόφαση του Αρείου Πάγου καταχωρίζεται μόνο η γνώμη της πλειοψηφίας και στο πρακτικό της διάσκεψης η γνώμη της μειοψηφίας.

2. Αν κατά την ψηφοφορία σχηματιστούν περισσότερες από δύο γνώμες, εκείνοι που αποτελούν την ασθενέστερη μειοψηφία οφείλουν να προσχωρήσουν σε μία από τις επικρατέστερες γνώμες. Αν περισσότερες από τις ασθενέστερες γνώμες συγκεντρώνουν ισοψηφία, γίνεται ψηφοφορία για να αποκλειστεί η μία από αυτές· και τότε εκείνοι που την ακολουθούν οφείλουν να προσχωρήσουν σε μία από τις άλλες γνώμες εωσότου σχηματιστεί πλειοψηφία.

3. Αν επέλθει ισοψηφία, προσλαμβάνεται και άλλος δικαστής και η υπόθεση συζητείται πάλι στο ακροατήριο.

Άρθρο 303

Αν στη διάσκεψη διχαστούν οι ψήφοι, συντάσσεται πρακτικό, που υπογράφεται από τον πρόεδρο, εκείνους που μειοψήφησαν και το γραμματέα. Αν κάποιος από αυτούς πέθανε ή έπαψε να είναι τοποθετημένος στο δικαστήριο ή έχει άδεια, αυτό αναφέρεται στο πρακτικό και υπογράφουν οι υπόλοιποι.

Άρθρο 304

1. Αφού περατωθεί η ψηφοφορία, ο εισηγητής δικαστής συντάσσει το σχέδιο της απόφασης που περιέχει το αιτιολογικό και το διατακτικό της, το οποίο χρονολογεί ο πρόεδρος και το υπογράφει αυτός και ο εισηγητής. Αν πρόκειται για απόφαση του προέδρου, του εισηγητή του άρθρου 341 παρ.1, του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδικείου, το σχέδιο συντάσσει, χρονολογεί και υπογράφει ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση.

2. Από το σχέδιο της παραγράφου 1 δημοσιεύεται η απόφαση σε δημόσια συνεδρίαση.

Άρθρο 305

Το πρωτότυπο της απόφασης πρέπει να αναφέρει 1) τη σύνθεση του δικαστηρίου και, αν πρόκειται για πολυμελή δικαστήρια, το όνομα του εισηγητή δικαστή, 2) το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και την κατοικία των διαδίκων, των νόμιμων αντιπροσώπων και των δικαστικών πληρεξουσίων τους, και αναφέρεται αν αυτοί έχουν παραστεί και αν υπέβαλαν προτάσεις, 3) σύντομη περίληψη του αντικειμένου και της πορείας της δίκης, 4) το αιτιολογικό και το διατακτικό της απόφασης και 5) ότι η απόφαση δημοσιεύθηκε.

Άρθρο 306

1. Όποιος είχε διευθύνει τη συζήτηση και ο γραμματέας υπογράφουν το πρωτότυπο της απόφασης.

2. Αν όποιος είχε διευθύνει τη συζήτηση πέθανε ή έπαψε να είναι τοποθετημένος στο δικαστήριο ή βρίσκεται σε άδεια, υπογράφει στη θέση του ο αρχαιότερος κατά το διορισμό από τους δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση. Αν όλοι κωλύονται, υπογράφει ο προϊστάμενος του δικαστηρίου και, αν ούτε αυτός υπάρχει, υπογράφει μόνο ο γραμματέας.

3. Τα κωλύματα της παραγράφου 2 αναφέρονται στο πρωτότυπο της απόφασης.

Άρθρο 307

Αν για οποιοδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικασίμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου, είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η συζήτηση. Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, οι κλήσεις για συζήτηση και τα αποδεικτικά της επίδοσης συντάσσονται ατελώς.

Άρθρο 308

1. Το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση αν κρίνει πως η υπόθεση είναι ώριμη γι' αυτό.

2. Σε περίπτωση που σωρεύονται αγωγές ή που συνεκδικάζονται υποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί, είτε να εκδώσει οριστική απόφαση για τις ώριμες υποθέσεις, είτε να αναβάλει να αποφασίσει οριστικά εωσότου γίνουν όλες ώριμες, αν το κρίνει σκόπιμο για την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς.

Άρθρο 309

Οι αποφάσεις που αποφαίνονται οριστικά σε κύρια ή παρεμπίπτουσα αίτηση δεν μπορούν μετά τη δημοσίευσή τους να ανακαλούνται από το δικαστήριο που τις εξέδωσε. Όσες δεν κρίνουν οριστικά μπορούν είτε αυτεπαγγέλτως είτε με πρόταση κάποιου διαδίκου που υποβάλλεται μόνο στη διάρκεια της συζήτησης της υπόθεσης και όχι αυτοτελώς, να ανακληθούν σε κάθε στάση της δίκης από το δικαστήριο που τις εξέδωσε εωσότου εκδοθεί οριστική απόφαση. Το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να απαντά σε πρόταση για ανάκληση και όταν ακόμη αυτή υποβάλλεται με τρόπο παραδεκτό.

Άρθρο 310

1. Οι αποφάσεις επιδίδονται με επιμέλεια των διαδίκων.

2. Όταν πρόκειται για μη οριστικές αποφάσεις, η παρουσία κατά τη δημοσίευση των διαδίκων ή των νόμιμων αντιπροσώπων τους που διεξάγουν τη δίκη ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους ισοδυναμεί με επίδοση.

Άρθρο 311

Αν οι διάδικοι παρίστανται χωρίς δικηγόρο ή δικολάβο, ο ειρηνοδίκης οφείλει να υποδεικνύει στην απόφαση τα τακτικά ένδικα μέσα με τα οποία μπορούν να προσβάλουν την απόφαση. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής δεν αποτελεί λόγο για να προσβληθεί η απόφαση με ένδικο μέσο.

Άρθρο 312

1. Το περιεχόμενο της απόφασης αποτελεί πλήρη απόδειξη για ό,τι αφορά την εμφάνιση και την εκπροσώπηση των διαδίκων, για την προβολή προφορικά στο ακροατήριο ισχυρισμών και την υποβολή αιτήσεων καθώς και για τη γνώμη που έχει εκφέρει το δικαστήριο.

2. Η κατά την παράγραφο 1 αποδεικτική δύναμη του περιεχομένου της απόφασης μπορεί να ανατραπεί με το πρακτικό της συζήτησης ή με την προσβολή της απόφασης ως πλαστής.

Άρθρο 313

1. Μπορεί να επιδιωχθεί με αγωγή ή ένσταση η αναγνώριση της ανυπαρξίας μιας δικαστικής απόφασης μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν την εξέδωσαν πρόσωπα που δεν είχαν δικαστική ιδιότητα, β) αν πολιτικό δικαστήριο αποφάσισε για αντικείμενο που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, γ) αν δεν δημοσιεύθηκε, δ) αν εκδόθηκε σε δίκη που είχε διεξαχθεί κατά ανύπαρκτου φυσικού ή νομικού προσώπου, ε) αν εκδόθηκε κατά προσώπου που έχει το προνόμιο της ετεροδικίας.

2. Η αγωγή της παραγράφου 1 αποκλείεται αν η απόφαση έχει προσβληθεί με ένδικα μέσα.

3. Η αγωγή της παραγράφου 1 υπάγεται στο πολυμελές πρωτοδικείο της γενικής δωσιδικίας του εναγομένου.

Άρθρο 314

Το δικαστήριο που δικάζει την αγωγή του άρθρου 313 μπορεί ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις, να διατάξει να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης, ολικά ή εν μέρει. Το δικαστήριο μπορεί, αν ένας διάδικος το ζητήσει με τον ίδιο τρόπο, να ανακαλέσει αυτή την απόφαση εωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄

Διαδικασία διόρθωσης και ερμηνείας αποφάσεων.

Άρθρο 315

Αν από παραδρομή κατά τη σύνταξη της απόφασης περιέχονται λάθη γραφικά ή λογιστικά ή το διατακτικό της διατυπώθηκε κατά τρόπο ελλειπή ή ανακριβώς, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος ή και αυτεπαγγέλτως, να τη διορθώσει με νέα απόφασή του.

Άρθρο 316

Αν απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της απόφασης που ερμηνεύεται.

Άρθρο 317

1. Η αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας μιας απόφασης πρέπει, εκτός από όσα ορίζει το άρθρο 118, να αναφέρει με σαφήνεια και τα λάθη ή τις παραλείψεις ή τις ανακρίβειες που ζητείται να διορθωθούν ή τα αμφίβολα σημεία ή τις ασάφειες που ζητείται να ερμηνευθούν.

2. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και συντάσσεται σχετική έκθεση.

3. Αν ο πρόεδρος ή ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης θεωρούν αναγκαίο να διορθωθεί η απόφαση, ορίζουν αυτεπαγγέλτως δικάσιμο για τη συζήτηση.

Άρθρο 318

1. Η συζήτηση στο ακροατήριο γίνεται κατά τη διαδικασία με την οποία εκδόθηκε η απόφαση που διορθώνεται ή ερμηνεύεται, και αφού κληθούν οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση όλοι οι διάδικοι που αναφέρονται στην απόφαση. Αν τη διόρθωση την προκαλεί το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, η κλήση των διαδίκων γίνεται με την επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

2. Αν κατά τη συζήτηση της αίτησης δεν εμφανίζεται κάποιος διάδικος που κλητεύθηκε νόμιμα, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι και, αν δεν κλητεύθηκε νόμιμα, η συζήτηση αναβάλλεται και το δικαστήριο διατάζει να κλητευθεί.

Άρθρο 319

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε αιτήσεις για διόρθωση ή ερμηνεία μιας απόφασης μπορούν να προσβληθούν με όλα τα ένδικα μέσα με τα οποία θα μπορούσε να προσβληθεί η απόφαση που ζητήθηκε να διορθωθεί ή να ερμηνευθεί, εκτός από την ανακοπή ερημοδικίας.

Άρθρο 320

Η διορθωτική ή ερμηνευτική απόφαση σημειώνεται στο πρωτότυπο της απόφασης που διορθώνεται ή ερμηνεύεται, και πρέπει στα αντίγραφα, τα απόγραφα ή τα αποσπάσματά της να αναγράφεται ο αριθμός και η ημερομηνία της διορθωτικής ή ερμηνευτικής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

Δεδικασμένο.

Άρθρο 321

Όσες οριστικές αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδικασμένο.

Άρθρο 322

1. Το δεδικασμένο εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε, αν η απόφαση έκρινε οριστικά για μια έννομη σχέση που έχει προβληθεί με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση συμψηφισμού. Το δεδικασμένο εκτείνεται επίσης και στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε οριστικά.

2. Αν προβλήθηκε ένσταση συμψηφισμού, η απόφαση που αποφαίνεται για την ύπαρξη ή όχι της ανταπαίτησης η οποία προτάθηκε σε συμψηφισμό αποτελεί δεδικασμένο μόνο έως το ποσό για το οποίο προβλήθηκε η ένσταση του συμψηφισμού, εκτός αν κρίθηκε ολόκληρο το ποσό της ανταπαίτησης, οπότε το δεδικασμένο εκτείνεται σ' αυτό.

Άρθρο 323

Με την επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις, απόφαση αλλοδαπού πολιτικού δικαστηρίου ισχύει και αποτελεί δεδικασμένο στην Ελλάδα χωρίς άλλη διαδικασία εφόσον 1) αποτελεί δεδικασμένο σύμφωνα με το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε, 2) η υπόθεση κατά τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου υπαγόταν στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, 3) ο διάδικος που νικήθηκε δεν στερήθηκε το δικαίωμα της υπεράσπισης και γενικά της συμμετοχής στη δίκη, εκτός αν η στέρηση έγινε σύμφωνα με διάταξη που ισχύει και για τους υπηκόους του κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, 4) δεν είναι αντίθετη προς απόφαση ελληνικού δικαστηρίου που εκδόθηκε στην ίδια υπόθεση και αποτελεί δεδικασμένο για τους διαδίκους μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου και 5) δεν είναι αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

Άρθρο 324

Δεδικασμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων με την ίδια ιδιότητα μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία.

Άρθρο 325

Το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά 1) των διαδίκων, 2) εκείνων που έγιναν διάδοχοί τους όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το τέλος της, 3) εκείνων που νέμονται ή κατέχουν το επίδικο πράγμα στο όνομα κάποιου διαδίκου ή διαδόχου του, αδιάφορο αν πρόκειται για σχέσεις εμπράγματες ή ενοχικές. Το δεδικασμένο δεν ισχύει απέναντι σε εκείνον που απέκτησε δικαιώματα σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου με μεταβίβαση από μη δικαιούχο.

Άρθρο 326

1. Η απόφαση που εκδόθηκε υπέρ του υποχρέου να αποκαταστήσει κληρονομία ή κληροδότημα και εναντίον ενός τρίτου, η οποία αφορά την περιουσία που υπόκειται σε αποκατάσταση ή κάποιο αντικείμενό της αποτελεί δεδικασμένο και υπέρ του καταπιστευματοδόχου.

2. Η απόφαση που εκδόθηκε κατά του υποχρέου να αποκαταστήσει κληρονομία ή κληροδότημα και υπέρ ενός τρίτου, η οποία αφορά αντικείμενο της περιουσίας που υπόκειται σε αποκατάσταση, αποτελεί δεδικασμένο και κατά του καταπιστευματοδόχου μόνο αν εκείνος που έχει υποχρέωση να αποκαταστήσει έχει εξουσία να διαθέσει το επίδικο αντικείμενο χωρίς τη συναίνεση του καταπιστευματοδόχου.

Άρθρο 327

1. Η απόφαση που εκδόθηκε σε δίκη μεταξύ του κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας ή του εκκαθαριστή κληρονομίας ή του εκτελεστή διαθήκης που έχει δικαίωμα να διεξάγει τη δίκη και τρίτου η οποία αφορά δικαιώματα ή υποχρεώσεις της κληρονομίας αποτελεί δεδικασμένο και απέναντι στους κληρονόμους.

2. Η απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ των κληρονόμων που έχουν δικαίωμα διεξαγωγής

της δίκης και τρίτου, η οποία αφορά δικαιώματα και υποχρεώσεις της κληρονομίας, αποτελεί δεδικασμένο και απέναντι στον εκτελεστή της διαθήκης.

Άρθρο 328

1. Η απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ του δανειστή και του πρωτοφειλέτη και απορρίπτει την αγωγή επειδή το χρέος είναι ανύπαρκτο, αποτελεί δεδικασμένο και υπέρ του εγγυητή.

2. Η απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ του δανειστή και του εγγυητή και απορρίπτει τη αγωγή επειδή το χρέος είναι ανύπαρκτο, αποτελεί δεδικασμένο και υπέρ του πρωτοφειλέτη.

Άρθρο 329

Η απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ νομικού προσώπου και τρίτου και αφορά δικαιώματα ή υποχρεώσεις του νομικού προσώπου αποτελεί δεδικασμένο και απέναντι στα μέλη του ως προς τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου.

Άρθρο 330

Το δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις που προτάθηκαν, καθώς και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν. Από τις ενστάσεις που δεν προτάθηκαν εξαιρούνται εκείνες που στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα που μπορεί να ασκηθεί και με κύρια αγωγή.

Άρθρο 331

Το δεδικασμένο εκτείνεται και στα ζητήματα που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως και αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση του κύριου ζητήματος, αν το δικαστήριο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να αποφασίσει για τα παρεμπίπτοντα αυτά ζητήματα.

Άρθρο 332

Το δεδικασμένο λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 333

1. Οι διάδικοι και οι διάδοχοί τους δεν μπορούν να προσβάλουν την απόφαση για δόλο κάποιου διαδίκου ή τρίτου παρά μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται αναψηλάφηση.

2. Τρίτοι απέναντι στους οποίους ισχύει το δεδικασμένο μπορούν να το προσβάλουν μόνο εξαιτίας δόλου των διαδίκων.

Άρθρο 334

1. Κάθε διάδικος έχει δικαίωμα να ζητήσει να μεταρρυθμιστεί τελεσίδικη ή ανέκκλητη απόφαση, που καταδικάζει σε καταβολή περιοδικών παροχών, οι οποίες οφείλονται κατά το νόμο από οποιαδήποτε αιτία και γίνονται απαιτητές στο μέλλον, αν μεσολάβησε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών επάνω στις οποίες βασίστηκε η απαγγελία της καταδίκης. Το ίδιο ισχύει και για περιοδικές παροχές που οφείλονται σύμφωνα με κάποια δικαιοπραξία εφόσον το ποσό ή η διάρκεια της καταβολής τους ορίστηκε από το δικαστήριο, και μόνο για το ποσό ή τη διάρκειά της.

2. Μεταβολή των συνθηκών θεωρείται και η ουσιώδης μετά την απόφαση αυξομείωση του τιμαρίθμου της ζωής.

3. Η μεταβολή των συνθηκών λαμβάνεται υπόψη μόνο εφόσον έγινε σε χρόνο στον οποίο εκείνος που ζητεί να μεταρρυθμιστεί η απόφαση δεν μπορούσε να προβάλει τη μεταβολή στην αρχική δίκη.

4. Η μεταρρύθμιση μπορεί να ζητηθεί μόνο με αγωγή που εισάγεται στο αρμόδιο δικαστήριο.

5. Η μεταρρύθμιση μπορεί να ζητηθεί και να απαγγελθεί μόνο για το χρόνο μετά την έγερση της αγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ'

Απόδειξη.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 335

Αντικείμενο απόδειξης είναι μόνο τα πραγματικά γεγονότα που έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης.

Άρθρο 336

1. Πραγματικά γεγονότα τα οποία είναι τόσο πασίγνωστα ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη.

2. Πραγματικά γεγονότα γνωστά στο δικαστήριο από άλλη δικαστική ενέργειά του λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη, αν η αλήθειά τους ισχύει απέναντι σε όλους.

3. Με βάση αποδεδειγμένα, πραγματικά γεγονότα το δικαστήριο μπορεί να βγάλει συμπεράσματα για άλλα γεγονότα.

4. Το δικαστήριο λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη τα διδάγματα της κοινής πείρας και χωρίς απόδειξη.

Άρθρο 337

Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη το δίκαιο που ισχύει σε αλλοδαπή πολιτεία, τα έθιμα και τα συναλλακτικά ήθη και, αν δεν τα γνωρίζει, μπορεί να διατάξει απόδειξη ή να χρησιμοποιήσει όποιο μέσο κρίνει κατάλληλο χωρίς να περιορίζεται στις αποδείξεις που προσάγουν οι διάδικοι.

Άρθρο 338

1. Κάθε διάδικος οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά γεγονότα που είναι αναγκαία για να υποστηρίξει την αυτοτελή αίτηση ή ανταίτησή του.

2. Όταν ο νόμος ορίζει κάποιο τεκμήριο για την ύπαρξη ενός πραγματικού γεγονότος, επιτρέπεται αντίθετη απόδειξη, αν δεν ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 339

Αποδεικτικά μέσα είναι η ομολογία, η αυτοψία, η πραγματογνωμοσύνη, τα έγγραφα, η εξέταση των διαδίκων, οι μάρτυρες, ο όρκος του διαδίκου και τα δικαστικά τεκμήρια.

Άρθρο 340

Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ρητά ο νόμος, το δικαστήριο κρίνει ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα και αποφασίζει κατά συνείδηση αν οι ισχυρισμοί είναι αληθινοί. Στην απόφαση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι που οδήγησαν το δικαστή να σχηματίσει την πεποίθησή του.

Άρθρο 341

1. Ενώπιον των πολυμελών δικαστηρίων οι διάδικοι οφείλουν να προσκομίσουν προαποδεικτικώς όλα τα αποδεικτικά τους έγγραφα. Αν δεν υπάρχει περίπτωση να διαταχθεί απόδειξη με αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη, μάρτυρες και εξέταση των διαδίκων, το πολυμελές δικαστήριο εκδίδει αμέσως οριστική απόφαση με βάση τα έγγραφα που έχουν προσκομιστεί προαποδεικτικώς. Στις λοιπές περιπτώσεις το δικαστήριο εκδίδει πράξη με την οποία τάσσει αποδείξεις. Η πράξη αυτή δεν περιέχει αιτιολογία ούτε οριστικές διατάξεις.

2. Η πράξη που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρει το δικαστήριο που την εκδίδει, τη σύνθεσή του, τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων και των τυχόν εκπροσώπων τους, καθώς και τα ονοματεπώνυμα των δικαστικών πληρεξουσίων τους και ορίζει: α) το θέμα που πρέπει να αποδειχθεί, β) το διάδικο που βαρύνεται με την απόδειξη και τα αποδεικτικά μέσα που επιτρέπονται, γ) την αρχή ενώπιον της οποίας θα γίνει η διεξαγωγή και δ) το χρόνο της διεξαγωγής.

3. Η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου. Αν η διεξαγωγή απαιτεί πολύ χρόνο, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να γίνει ενώπιον μέλους του, που ορίζεται ως εισηγητής. Η διεξαγωγή γίνεται στο ακροατήριο, εκτός αν η πράξη ορίζει άλλο τόπο. Αν συντρέχει ειδικός λόγος, μπορεί με την πράξη να ανατεθεί η διεξαγωγή ορισμένων αποδείξεων σε εντεταλμένο δικαστή ή στην αρμόδια προξενική αρχή. Ο χρόνος διεξαγωγής δεν επιτρέπεται να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν η απόδειξη πρόκειται να διεξαχθεί στο εξωτερικό, έστω και κατά ένα μέρος, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τους δέκα μήνες. Για την ενώπιον του δικαστηρίου απόδειξη ως χρόνος διεξαγωγής μπορεί να οριστεί και ρητή δικάσιμος μετά ορισμένο χρόνο από την επίδοση της πράξης.

4. Η πράξη χρονολογείται, υπογράφεται κατά το άρθρο 306 και σημειώνεται σε ειδικό βιβλίο, που τηρείται στη γραμματεία μαζί με αλφαβητικό ευρετήριο. Με τη σημείωση αυτή ολοκληρώνεται η έκδοση της πράξης.

5. Αν το δικαστήριο παρέλειψε να ορίσει εισηγητή ή αν ανέκυψε ανάγκη να αντικατασταθεί ο εισηγητής, ο πρόεδρος του δικαστηρίου είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση διαδίκου ορίζει χωρίς κλήτευση των διαδίκων ως εισηγητή ένα από τα μέλη της σύνθεσης ή αντικαθιστά τον εισηγητή με άλλον δικαστή, έστω και μη μέλος της σύνθεσης. Αντικατάσταση του εισηγητή επιτρέπεται αν έπαψε να υπη-

ρετεί στο δικαστήριο ή βρίσκεται με άδεια που πρόκειται να διαρκέσει περισσότερο από ένα μήνα.

6. Αν το δικαστήριο παρέλειψε να ορίσει τόπο και χρόνο διεξαγωγής, εντεταλμένο δικαστή ή πρόξενο ή πραγματογνώμονα ή αν η πράξη έχει άλλες ελλείψεις, ο εισηγητής δικαιούται να συμπληρώσει τα στοιχεία αυτά. Δικαιούται επίσης να συμπληρώσει την πράξη του δικαστηρίου ως προς το θέμα, το βάρος, τα μέσα της απόδειξης και τον αριθμό των μαρτύρων. Η συμπλήρωση γίνεται με πράξη του εισηγητή που εκδίδεται αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση διαδίκου, χωρίς κλήτευση των διαδίκων, όπως προβλέπεται στην παρ. 4. Η πράξη αυτή γνωστοποιείται στους διαδίκους είτε από τον εισηγητή πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, οπότε γίνεται σχετική μνεία στα πρακτικά ή στην έκθεση, είτε με επίδοση από ένα διάδικο στους λοιπούς. Αν η γνωστοποίηση δεν γίνει πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, κάθε διάδικος δικαιούται να ζητήσει αναβολή της διεξαγωγής.

7. Ο εισηγητής αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Ιδίως: α) διευθύνει τη διεξαγωγή των αποδείξεων, β) εξετάζει τους μάρτυρες και αποφασίζει για κάθε ένσταση εξέτασης ή ακριβοθήτησης της ταυτότητας των μαρτύρων και γ) διορίζει ή αντικαθιστά τους διερμηνείς, αν υπάρχει νόμιμο κώλυμα. Οι αποφάσεις αυτές του εισηγητή καταχωρίζονται στα πρακτικά ή στην έκθεση.

8. Ο εισηγητής μετέχει στη σύνθεση κατά τη μετά την απόδειξη συζήτηση, εκτός αν έπαψε να υπηρετεί στο δικαστήριο ή έχει τοποθετηθεί σε άλλο τμήμα του δικαστηρίου ή βρίσκεται σε άδεια.

9. Το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τις πράξεις του προέδρου και του εισηγητή ούτε από τις κατά την παρ. 7 αποφάσεις του εισηγητή και δικαιούται να τις ανακαλεί ελεύθερα αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από πρόταση διαδίκου που υποβάλλεται κατά τη συζήτηση. Η ανάκληση γίνεται είτε με πράξη του δικαστηρίου, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 4, σε κάθε στάση δίκης έως την έκδοση της οριστικής απόφασης, είτε με την απόφαση αυτή. Κατά τον ίδιο τρόπο το δικαστήριο μπορεί να ανακαλεί την πράξη με την οποία είχε τάξει απόδειξη.

10. Αν η απόδειξη διατάσσεται με πράξη εφετείου ή του Αρείου Πάγου, ως εισηγητής μπορεί να οριστεί και πρωτοδίκης ή πάρεδρος.

Άρθρο 342

Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων συντάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 305 και μπορούν να καταχωρίζονται και στα πρακτικά ή στην έκθεση.

Άρθρο 343

Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να παρίστανται στην αποδεικτική διαδικασία και καλούνται για το σκοπό αυτό από το διάδικο που διεξάγει την απόδειξη τρεις ημέρες πριν από τη διεξαγωγή και, αν κάποιος από τους διαδίκους μένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, καλείται πριν από είκοσι ημέρες. Αν εκείνος που κλητεύθηκε δεν παραστεί, η διαδικασία διεξάγεται χωρίς αυτόν.

Άρθρο 344

Το δικαστήριο έχει δικαίωμα και μετά τη διεξαγωγή των αποδείξεων να διατάξει νέες αποδείξεις.

Άρθρο 345

Μέσα στην προθεσμία της απόδειξης ο αντίδικος εκείνου τον οποίο βαρύνει η απόδειξη έχει δικαίωμα να ανταποδείξει, έστω και αν η απόφαση δεν το ανέφερε.

Άρθρο 346

Τα αποδεικτικά μέσα που έχει προσκομίσει ένας διάδικος λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο και για την απόδειξη των ισχυρισμών άλλου διαδίκου.

Άρθρο 347

Όπου ο νόμος θεωρεί αρκετή την πιθανολόγηση το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις που ισχύουν για την αποδεικτική διαδικασία, τα αποδεικτικά μέσα και τη δύναμή τους, αλλά λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε μέσα κρίνει κατάλληλα για να σχηματιστεί πιθανότητα σχετικά με την αλήθεια των πραγματικών περιστατικών.

Άρθρο 348

Αν συμφωνούν οι διάδικοι ή υπάρχει κίνδυνος να χαθεί ή να δυσκολευθεί η χρήση κάποιου αποδεικτικού μέσου ή πρόκειται να διαπιστωθεί η τωρινή κατάσταση ενός πράγματος ή έργου, μπορεί να ζητηθεί να γίνει συντηρητική απόδειξη για συγκεκριμένο ισχυρισμό και πριν ακόμη αρχίσει η δίκη.

Άρθρο 349

1. Η αίτηση για συντηρητική απόδειξη υποβάλλεται στο δικαστήριο το αρμόδιο να δικάσει την κύρια δίκη· αν ο κίνδυνος είναι άμεσος μπορεί να υποβληθεί και σε κάθε άλλο δικαστήριο που μπορεί να αποφασίσει γρηγορότερα. Η αίτηση συζητείται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.· όταν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, τη δικάσιμο ορίζει ο πρόεδρος.

2. Η αίτηση πρέπει να περιέχει α) το όνομα και την κατοικία του αντιδίκου, β) τα πραγματικά γεγονότα για τα οποία θα γίνει η συντηρητική απόδειξη, γ) το αποδεικτικό μέσο με το οποίο θα διεξαχθεί, δ) το λόγο για τον οποίο υπάρχει κίνδυνος να χαθεί ή να δυσκολευθεί η χρήση του αποδεικτικού μέσου. Ο λόγος αυτός αρκεί να πιθανολογείται.

Άρθρο 350

1. Αν το δικαστήριο επιτρέψει τη συντηρητική απόδειξη, ορίζει με την απόφασή του τα πραγματικά γεγονότα για τα οποία θα διεξαχθεί, τα αποδεικτικά μέσα και το χρόνο μέσα στον οποίο πρέπει να περατωθεί, και, αν κρίνει ότι η κλήτευση του αντιδίκου είναι δυνατή, ορίζει και την προθεσμία της.

2. Αν η αίτηση έχει υποβληθεί σε δικαστήριο αναρμόδιο να δικάσει την κύρια δίκη το δικαστήριο αυτό μπορεί, αν ο κίνδυνος δεν είναι άμεσος, να παραπέμψει την αίτηση στο δικαστήριο το αρμόδιο για την κύρια δίκη.

Άρθρο 351

Όταν δικάζει τη διαφορά, το δικαστήριο έχει υποχρέωση να λάβει υπόψη του τη συντηρητική απόδειξη που έχει διεξαχθεί, ανεξάρτητα από το αν ο κίνδυνος πραγματοποιήθηκε. Η κατανομή του βάρους της απόδειξης δεν επηρεάζεται από τη συντηρητική απόδειξη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Ομολογία.

Άρθρο 352

1. Η ομολογία του διαδίκου, προφορική ή γραπτή, ενώπιον του δικαστηρίου που δικάζει τη δίκη ή του εντεταλμένου δικαστή, αποτελεί πλήρη απόδειξη εναντίον εκείνου που ομολόγησε.

2. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα την εξώδικη ομολογία.

Άρθρο 353

Η αποδεικτική δύναμη της ομολογίας δεν επηρεάζεται από το ότι, εκτός από το επιζήμιο πραγματικό γεγονός για εκείνον που ομολογεί, περιέχει και άλλο πραγματικό γεγονός που τον ωφελεί και αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό. Αν το πραγματικό γεγονός, το ωφέλιμο για εκείνον που ομολογεί, δεν είναι αυτοτελές, το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα την ομολογία.

Άρθρο 354

Όποιος ομολόγησε μπορεί να ανακαλέσει την ομολογία του μόνο αν αυτός αποδείξει ότι δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Αυτοψία.

Άρθρο 355

Το δικαστήριο διατάζει αυτοψία αν θεωρεί αναγκαία την αντίληψη του αντικειμένου της απόδειξης με τις δικές του αισθήσεις.

Άρθρο 356

1. Το δικαστήριο που αποφασίζει να ενεργήσει αυτοψία μπορεί να διατάξει να γίνει ταυτόχρονα και πραγματογνωμοσύνη ή και εξέταση μαρτύρων.

2. Αν μαζί με την αυτοψία διατάχθηκε και πραγματογνωμοσύνη, ο διορισμός και η όρκιση των πραγματογνωμόνων μπορούν να γίνουν και κατά την αυτοψία από εκείνον που την ενεργεί.

Άρθρο 357

Ο δικαστής που θα ενεργήσει την αυτοψία ορίζει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα διεξαγωγής της. Αν ο δικαστής που ενεργεί την αυτοψία ή, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρός του, κρίνει πως είναι αδύνατο ή δύσκολο να μεταφερθεί το αντικείμενο της αυτοψίας στον τόπο των συνεδριάσεων, ορίζει τόπο κατάλληλο για τη διεξαγωγή της, όπου πηγαίνει εκείνος που την ενεργεί.

Άρθρο 358

Όποιος ενεργεί την αυτοψία μπορεί, αν το κρίνει σκόπιμο, κατά την ενέργειά της να καταρτίσει σχέδια ή ιχνογραφήματα, να πάρει φωτογραφίες ή άλλες απεικονίσεις ή να εφαρμόσει επιτόπου τίτλους ή να προβεί σε τεχνικές ενέργειες, είτε ο ίδιος είτε διαμέσου ενός υπαλλήλου της γραμματείας του δικαστηρίου ή του πραγματογνώμονα που είναι ήδη διορισμένος ή που διορίζεται γι'αυτό το σκοπό. Με τον ίδιο τρόπο μπορεί να κάνει και αναπαράσταση του αποδεικτέου γεγονότος και ενδεχομένως φωτογράφιση ή άλλη απεικόνιση της αναπαράστασης.

Άρθρο 359

1. Η αυτοψία, αν γίνεται στο ακροατήριο, αναφέρεται στα πρακτικά, ενώ, αν γίνεται έξω από το ακροατήριο, συντάσσεται σχετική έκθεση.
Στα πρακτικά ή την έκθεση πρέπει να αναφέρεται το αντικείμενο της αυτοψίας, καθώς και η αντίληψη που σχημάτισε από την αυτοψία το δικαστήριο ή ο δικαστής.

2. Αν διορίστηκαν πραγματογνώμονες, πρέπει στα πρακτικά ή την έκθεση να αναγράφονται τα ονόματά τους, καθώς και αν αυτοί ενήργησαν την πραγματογνωμοσύνη. Επίσης πρέπει να αναφέρεται η γνωμοδότηση των πραγματογνωμόνων, εφόσον δέν την υπέβαλαν εγγράφως, οπότε αρκεί να γίνει αναφορά σ'αυτήν.

3. Αν εξετάστηκαν μάρτυρες, οι καταθέσεις τους πρέπει να περιλαμβάνονται στα πρακτικά ή την έκθεση.

4. Η γραπτή γνωμοδότηση των πραγματογνωμόνων, καθώς και τα τυχόν σχέδια, ιχνογραφήματα, φωτογραφίες, αναπαραστάσεις και γενικά τα βοηθήματα που το δικαστήριο ή ο δικαστής είχε υπόψη ενεργώντας την αυτοψία, επισυνάπτονται στα πρακτικά ή την έκθεση.

Άρθρο 360

Αν η αυτοψία γίνεται στο ακροατήριο, η υπόθεση συζητείται αμέσως κατόπιν. Αν γίνεται έξω από το ακροατήριο, η έκθεση που συντάσσεται για την αυτοψία κατατίθεται ή αποστέλλεται μαζί με τα συνημμένα της στη γραμματεία του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση.

Άρθρο 361

Οι διάδικοι οφείλουν να βοηθούν για την ενέργεια της αυτοψίας και να κάνουν ό,τι είναι αναγκαίο για τη διεξαγωγή της.

Άρθρο 362

Αν αντικείμενο της αυτοψίας είναι διάδικος ή τρίτος, αυτός οφείλει να ανεχθεί την αυτοψία, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος, και ιδίως αν θίγεται η υγεία ή η αξιοπρέπειά του, δέν μπορούν όμως να ληφθούν εναντίον του εξαναγκαστικά μέτρα. Εκείνος που ενεργεί την αυτοψία πρέπει να λάβει όλα τα μέτρα για να εξασφαλιστεί εντελώς η υγεία και η αξιοπρέπεια του προσώπου όσο γίνεται η αυτοψία.

Άρθρο 363

1. Αν αντικείμενο της αυτοψίας είναι κινητό που το κατέχει διάδικος ή τρίτος, αυτός οφείλει να το παρουσιάσει και να το επιδείξει σε εκείνον που ενεργεί την αυτοψία.

2. Αν αντικείμενο της αυτοψίας είναι ακίνητο που κατέχει διάδικος ή τρίτος, αυτός έχει υποχρέωση να επιτρέψει την επίσκεψη του ακινήτου για να γίνει η αυτοψία. Επίσης ο διάδικος ή ο τρίτος που κατέχει ακίνητο οφείλει να επιτρέψει την επίσκεψή του αν μέσα στο ακίνητο βρίσκεται κινητό που είναι αντικείμενο αυτοψίας εφόσον η μεταφορά του είναι αδύνατη ή δύσκολη.

Άρθρο 364

Ο διάδικος ή ο τρίτος που κατέχει το αντικείμενο της αυτοψίας ή που είναι ο ίδιος αντικείμενο της αυτοψίας πρέπει τρεις ημέρες πριν ενεργηθεί η αυτοψία να κληθεί να παραστεί σ'αυτήν.

Άρθρο 365

1. Αν ο διάδικος ή ο τρίτος αρνείται για λόγο σπουδαίο κατά την κρίση εκείνου που ενεργεί την αυτοψία να παρουσιάσει και να επιδείξει ένα κινητό ή να επιτρέψει την επίσκεψη ενός ακινήτου ή να υποβάλει τον εαυτό του σε αυτοψία, η αυτοψία ματαιώνεται.

2. Αν ο διάδικος ή ο τρίτος που κατέχει το κινητό ή το ακίνητο δεν παρίσταται την ημέρα και ώρα που ορίστηκε για την αυτοψία ή αν εκείνος που την ενεργεί κρίνει πως αρνείται αδικαιολόγητα να παρουσιάσει και να επιδείξει το κινητό ή να επιτρέψει την επίσκεψη του ακινήτου, μπορεί με απόφαση που εκδίδει αμέσως να διατάξει να αφαιρεθεί βίαια το κινητό και να του προσκομιστεί ή να ανοιχθούν βίαια οι θύρες του ακινήτου για να γίνει η αυτοψία.

3. Η βίαιη αφαίρεση κινητού και η παρουσίαση του σ'αυτόν που ενεργεί την αυτοψία γίνεται κατά τις διατάξεις που ισχύουν γιά την αναγκαστική εκτέλεση από δικαστικό επιμελητή, που αμέσως μετά την αυτοψία επιστρέφει το κινητό στον κάτοχο από τον οποίο το αφαίρεσε. Το βίαιο άνοιγμα των θυρών του ακίνητου γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αναγκαστική εκτέλεση.

4. Αν δεν είναι δυνατό να γίνει αμέσως η αφαίρεση του κινητού ή να ανοιχθούν οι θύρες, εκείνος που κάνει την αυτοψία μπορεί με απόφασή του που την εκδίδει αμέσως να αναβάλει την αυτοψία για ορισμένη ημέρα και ώρα στην οποία οι διάδικοι ή ο τρίτος οφείλουν να παραστούν χωρίς κλήτευση.

Άρθρο 366

Αν η αυτοψία δέν μπόρεσε να γίνει επειδή κάποιος διάδικος απουσίασε ή αρνήθηκε να φέρει και να επιδείξει το κινητό που κατέχει ή να επιτρέψει την επίσκεψη ακινήτου που βρίσκεται στην κατοχή του ή να υποβληθεί ο ίδιος σε αυτοψία, το δικαστήριο που αποφάσισε την αυτοψία κρίνει ελεύθερα αν το αντικείμενο της απόδειξης για το οποίο διατάχθηκε η αυτοψία πρέπει να θεωρηθεί αποδειγμένο.

Άρθρο 367

Διάδικοι ή τρίτοι που εμποδίζουν αδικαιολόγητα την αυτοψία με την απουσία τους την ημέρα και ώρα που ορίστηκε για την ενέργειά της ή με την άρνησή τους να φέρουν και να επιδείξουν ένα κινητό ή να επιτρέψουν την επίσκεψη ενός ακινήτου ή να υποβάλουν τον εαυτό τους σε αυτοψία καταδικάζονται σε αποζημίωση, στα δικαστικά έξοδα, καθώς και σε χρηματική ποινή κατά τις διατάξεις του άρθρου 205.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Πραγματογνωμοσύνη.

Άρθρο 368

1. Το δικαστήριο μπορεί να διορίσει έναν ή περισσότερους πραγματογνώμονες, αν κρίνει πως πρόκειται για ζητήματα που απαιτούν για να γίνουν αντιληπτά ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης.

2. Το δικαστήριο οφείλει να διορίσει πραγματογνώμονες αν το ζητήσει κάποιος διάδικος και κρίνει πως χρειάζονται ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης.

Άρθρο 369

Οι πραγματογνώμονες βοηθούν το δικαστήριο με τη γνωμοδότησή τους στα ζητήματα που έθεσε. Αν είναι ανάγκη, το δικαστήριο διατάζει να παραστούν οι πραγματογνώμονες κατά την ενέργεια όλων ή ορισμένων διαδικαστικών πράξεων.

Άρθρο 370

1. Οι πραγματογνώμονες διορίζονται με πράξη του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση, όπου εκτός από όσα ορίζει το άρθρο 341 παράγραφος 2, πρέπει να σημειώνονται με ακρίβεια α) τα ονόματά τους και β) τα ζητήματα για τα οποία θα γνωμοδοτήσουν.

2. Το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση μπορεί να αναθέσει το διορισμό των πραγματογνωμόνων ή και τον ορισμό του αριθμού τους σε άλλο δικαστήριο, που ενεργεί σύμφωνα με αίτηση ή παραγγελία, ή σε εντεταλμένο δικαστή.

3. Τους πραγματογνώμονες μπορεί να τους αντικαταστήσει για εύλογη αιτία

ο εισηγητής του άρθρου 341 παράγρ. 3 ή ο δικαστής που τους διόρισε, με αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

Άρθρο 371

Σε κάθε δικαστήριο τηρείται κατάλογος πραγματογνωμόνων. Ο τρόπος που καταρτίζονται και τηρούνται οι κατάλογοι ορίζεται με διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Άρθρο 372

Το δικαστήριο ορίζει τους πραγματογνώμονες από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, αν όμως δεν υπάρχει κατάλογος ή αν το δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο, διορίζει τα πρόσωπα που κρίνει κατάλληλα για το σκοπό αυτόν.

Άρθρο 373

Δεν μπορούν να εγγραφούν στον κατάλογο πραγματογνωμόνων, ούτε να διοριστούν πραγματογνώμονες 1). όσοι καταδικάστηκαν για κακούργημα ή πλημμέλημα και στερήθηκαν τα πολιτικά τους δικαιώματα κατά τα άρθρα 59 έως 63 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και όσοι παραπέμφθηκαν με βούλευμα για τέτοιες πράξεις, 2) όσοι στερήθηκαν την άδεια να ασκούν το επάγγελμά τους για όσο καιρό διαρκεί αυτή η στέρηση, 3) όσοι έχουν στερηθεί το δικαίωμα να διαθέτουν ελεύθερα την περιουσία τους, 4) οι δικαστές, οι εισαγγελείς και οι υπάλληλοι της γραμματείας των δικαστηρίων.

Άρθρο 374

Όσοι είναι γραμμένοι στον κατάλογο πραγματογνωμόνων, καθώς και όσοι ασκούν νόμιμα επάγγελμα στον κύκλο του οποίου περιλαμβάνεται το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, οφείλουν να εκτελέσουν τα καθήκοντα που τους αναθέτει η απόφαση· όσοι δεν ανήκουν σ' αυτές τις κατηγορίες μπορούν να αποποιηθούν το διορισμό τους, εφόσον δεν δήλωσαν πως τον δέχονται ή δεν έδωσαν το νόμιμο όρκο.

Άρθρο 375

Αντίγραφο της απόφασης που διατάζει το διορισμό και εκείνης που διορίζει ή αντικαθιστά πραγματογνώμονες κοινοποιείται μόλις δημοσιευθεί στους διαδίκους και τους πραγματογνώμονες με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του δικαστή που την έχει εκδώσει.

Άρθρο 376

Οι πραγματογνώμονες μπορούν να ζητήσουν οι ίδιοι να εξαιρεθούν, ή να εξαιρεθούν από διάδικο 1) αν συντρέχει κάποιος από τους λόγους του άρθρου 52 παράγρ.1, εδ. α' έως γ' και στ' 2) αν είναι δημόσιοι υπάλληλοι και η προϊστάμενή τους αρχή τους απαγόρευσε εγγράφως να ενεργήσουν την πραγματογνωμοσύνη για λόγους που αφορούν την υπηρεσία τους, 3) αν συντρέχει άλλος σπουδαίος λόγος.

Άρθρο 377

1. Την εξαίρεση την προτείνει ο πραγματογνώμονας ή ένας από τους διαδίκους με γραπτή αίτηση που υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στον εντεταλμένο δικαστή που διόρισε τους πραγματογνώμονες. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου μέσα σε πέντε ημέρες αφότου κοινοποιήθηκε η απόφαση που διορίζει τους πραγματογνώμονες. Αργότερα η αίτηση για εξαίρεση είναι απαράδεκτη, εκτός αν ο λόγος της εξαίρεσης προέκυψε κατόπιν.

2. Η αίτηση για εξαίρεση μπορεί να γίνει και με δήλωση στη γραμματεία του δικαστηρίου ή στον εντεταλμένο δικαστή που διορίζει τους πραγματογνώμονες.

3. Η αίτηση για εξαίρεση πρέπει να περιέχει τους λόγους της εξαίρεσης, αλλιώς είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 378

1. Η αίτηση για εξαίρεση εισάγεται για να συζητηθεί στο δικαστήριο ή στον εντεταλμένο δικαστή που διόρισε τους πραγματογνώμονες και δικάζεται, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.' όταν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, τη δικάσιμο ορίζει ο πρόεδρος.

2. Αν η εξαίρεση γίνει δεκτή, το δικαστήριο ή ο εντεταλμένος δικαστής διορίζει με την ίδια απόφαση άλλον πραγματογνώμονα για να αντικαταστήσει εκείνον που εξαιρέθηκε.

Άρθρο 379

1. Το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση δίνει στους πραγματογνώμονες τις αναγκαίες οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελέσουν τα καθήκοντά τους και ορίζει ιδίως α) αν κρίνει αναγκαίο να παραστούν σε διαδικαστικές πράξεις και σε ποιές, β) αν η πραγματογνωμοσύνη θα ενεργηθεί ενώπιόν του ή από μόνους τους πραγματογνώμονες.

2. Τις εξουσίες της παραγράφου 1 έχει και το δικαστήριο που ύστερα από αίτηση ή παραγγελία ενεργεί διαδικαστικές πράξεις που αναφέρονται στην πραγματογνωμοσύνη ή ο εντεταλμένος δικαστής, εφόσον δέν όρισε διαφορετικά το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση.

Άρθρο 380

Οι πραγματογνώμονες μπορούν να λάβουν γνώση των στοιχείων της δικογραφίας που είναι χρήσιμα για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης.

2. Το δικαστήριο του άρθρου 379 ή ο δικαστής μπορούν να επιτρέψουν στους πραγματογνώμονες να ζητήσουν, πριν συντάξουν τη γνωμοδότησή τους, διευκρινίσεις από τους διαδίκους ή πληροφορίες από τρίτους ή να καταρτίσουν σχέδια ή ιχνογραφήματα, να πάρουν φωτογραφίες ή άλλες απεικονίσεις ή να κάνουν επιτόπια εφαρμογή τίτλων ή τεχνικές ενέργειες ή να εξετάσουν έγγραφα ή βιβλία εμπόρων ή επαγγελματιών.

Άρθρο 381

Τις αποφάσεις των άρθρων 379 και 380 παρ. 2 τις λαμβάνει το δικαστήριο ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή των πραγματογνωμόνων ή και αυτεπαγγέλτως, χωρίς να κλητευθούν προηγουμένως οι διάδικοι ή οι πραγματογνώμονες.

Άρθρο 382

1. Αν το δικαστήριο διέταξε να παραστούν οι πραγματογνώμονες κατά την ενέργεια ορισμένων διαδικαστικών πράξεων, τους κοινοποιείται πριν από τρεις ημέρες κλήση για να παραστούν σ' αυτές.

2. Οι πραγματογνώμονες, όταν παρίστανται στις συνεδριάσεις, έχουν δικαίωμα με την άδεια εκείνου που διευθύνει τη συζήτηση να υποβάλουν ερωτήσεις στους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους τους και τους μάρτυρες και να ζητούν να διαβαστούν έγγρα

Άρθρο 383

1. Αν διατάχθηκε έγγραφη γνωμοδότηση, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να την υποβάλουν οι πραγματογνώμονες. Ο δικαστής ή στα πολυμελή δικαστηρια ο πρόεδρος του δικαστηρίου μπορούν αν το ζητήσουν οι πραγματογνώμονες, χωρίς προηγούμενη κλήτευση των διαδίκων, να παρατείνουν την προθεσμία, αν κρίνουν ότι δεν είναι αρκετή για να καταρτιστεί η γνωμοδότηση.

2. Αν υπάρχουν περισσότεροι πραγματογνώμονες, ενεργούν όλες τις πράξεις που χρειάζονται για την πραγματογνωμοσύνη και καταρτίζουν τη γραπτή τους γνωμοδότηση από κοινού. Για το σκοπό αυτόν συνέρχονται, όταν τους καλεί οποιοσδήποτε από αυτούς

3. Η έγγραφη γνωμοδότηση πρέπει να αναφέρει τις ενέργειες των πραγματογνωμόνων και τη γνώμη καθενός αιτιολογημένη, και να υπογράφεται από αυτούς. Αν κάποιος ή κάποιοι από τους πραγματογνώμονες δεν παρουσιάζονται όταν γίνεται η πραγματογνωμοσύνη ή αρνούνται να υπογράψουν την έγγραφη γνωμοδότηση, αυτό σημειώνεται στη γνωμοδότηση.

4. Η έγγραφη γνωμοδότηση κατατίθεται από τους πραγματογνώμονες ή από εκείνον που εξουσιοδότησαν γι' αυτό στη γραμματεία του δικαστηρίου που τους διόρισε και συντάσσεται σχετική έκθεση. Αν η γνωμοδότηση κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου που ενεργεί ύστερα από αίτηση ή παραγγελία ή του δικαστηρίου όπου υπηρετεί ο εντεταλμένος δικαστής, η έκθεση στέλνεται αμέσως στη γραμματεία του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση.

Άρθρο 384

Το δικαστήριο ή ο δικαστής του άρθρου 379 μπορούν, αφού οι πραγματογνώμονες υποβάλουν τη γνωμοδότησή τους, να διατάξουν να δοθούν γι' αυτήν διευκρινίσεις ή άλλες πληροφορίες, οπότε εφαρμόζονται τα άρθρα 382 και 383.

Άρθρο 385

1. Πριν από κάθε ενέργεια οι πραγματογνώμονες ορκίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 408 ότι θα εκτελέσουν ευσυνειδήτως τα καθήκοντά τους.

2. Η όρκιση των πραγματογνωμόνων γίνεται ενώπιον του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση ή του δικαστηρίου ή του δικαστή που ορίζεται από το πρώτο, και συντάσσεται έκθεση γι' αυτήν.

Άρθρο 386

Αν ο διορισμένος πραγματογνώμονας οφείλει να εκτελέσει τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν και αρνηθεί αδικαιολόγητα ή παραλείψει οποτεδήποτε να τα εκτελέσει, εκτός από την υποχρέωσή του για αποζημίωση, καταδικάζεται χωρίς κλήτευση ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, από το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση ή το δικαστήριο ή το δικαστή που τον διόρισε, στα δικαστικά έξοδα με τα οποία ο διάδικος που έκανε την αίτηση επιβαρύνεται εξαιτίας της αποχής ή της άρνησης του πραγματογνώμονα. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει αυτεπαγγέλτως και χρηματική ποινή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 205.

Άρθρο 387

Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τη γνωμοδότηση των πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 388

Το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση, αν κρίνει πως υπάρχει λόγος, μπορεί ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως να διατάξει νέα πραγματογνωμοσύνη ή την επανάληψη ή τη συμπλήρωση της πραγματογνωμοσύνης από τους ίδιους ή άλλους πραγματογνώμονες.

Άρθρο 389

Η υπόθεση δεν μπορεί να συζητηθεί ενώπιον του δικαστηρίου που τη δικάζει πριν περάσουν πέντε ημέρες από την ημέρα που οι πραγματογνώμονες κατέθεσαν σ' αυτό την έκθεσή τους. Στην περίπτωση του άρθρου 370 παρ. 2 η προθεσμία αυτή αρχίζει αφότου η γραμματεία του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση λάβει την έκθεση των πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 390

Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τις γνωμοδοτήσεις προσώπων που έχουν ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης σε ζητήματα που αφορούν εκκρεμή δίκη, οι οποίες συντάχθηκαν ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου και προσάγονται από αυτόν.

Άρθρο 391

1. Αν το δικαστήριο διορίζει πραγματογνώμονες, κάθε διάδικος μπορεί να διορίσει από ένα τεχνικό σύμβουλο που έχει την ικανότητα να διοριστεί πραγματογνώμονας.

2. Ο τεχνικός σύμβουλος που διορίζεται από τους διαδίκους δεν είναι υποχρεωμένος να αποδεχτεί το διορισμό και η αμοιβή του πληρώνεται από το διάδικο που τον διόρισε.

Άρθρο 392

1. Ο διορισμός των τεχνικών συμβούλων γίνεται εγγράφως ή προφορικώς με δήλωση, είτε ενώπιον του δικαστηρίου ή του εντεταλμένου δικαστή, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση, είτε ενώπιον της γραμματείας του δικαστηρίου και συντάσσεται έκθεση.

2. Οι τεχνικοί σύμβουλοι των διαδίκων τους βοηθούν με τις τεχνικές γνώσεις του μπορούν να παρίστανται σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις όπου παρίστανται οι πραγματογνώμονες, και έχουν τις εξουσίες των άρθρων 380 παρ. 1 και 382 παρ. 2.

3. Οι τεχνικοί σύμβουλοι των διαδίκων μπορούν, αφού οι πραγματογνώμονες υποβάλουν τη γνωμοδότησή τους και πριν συζητηθεί η υπόθεση, να αναπτύξουν τις γνώμες τους για τη γνωμοδότηση των πραγματογνωμόνων προφορικά ενώπιον του δικαστηρίου ή να τις υποβάλουν εγγράφως, καθώς και να υποβάλουν ερωτήσεις και στους πραγματογνώμονες.

ΤΙΤΛΟΣ V

Μάρτυρες

Άρθρο 393

1. Συμβάσεις και συλλογικές πράξεις δεν μπορούν να αποδειχθούν με μάρτυρες εφόσον η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τις εξήντα χιλιάδες δραχμές.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, έστω και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι μικρότερη από εξήντα χιλιάδες δραχμές.

3. Δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως έστω και αν δεν είναι αντίθετα προς το περιεχόμενο του εγγράφου.

Άρθρο 394

1. Η απόδειξη με μάρτυρες επιτρέπεται σε κάθε περίπτωση α) αν υπάρχει αρχή έγγραφης απόδειξης που πηγάζει από έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη, β) αν υπήρχε φυσική ή ηθική αδυναμία να αποκτηθεί έγγραφο, γ) αν αποδεικνύεται ότι το έγγραφο που είχε συνταχθεί χάθηκε τυχαία, δ) αν από τη φύση της δικαιοπραξίας ή τις ειδικές συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε, και ιδίως αν πρόκειται για εμπορικές συναλλαγές δικαιολογείται η απόδειξη με μάρτυρες.

2. Όταν ο νόμος ή τα μέρη ορίζουν ότι για τη δικαιοπραξία χρειάζεται έγγραφο, είτε ως συστατικός είτε ως αποδεικτικός τύπος, η απόδειξη της δικαιοπραξίας με μάρτυρες επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση της παραγράφου 1 εδάφιο γ'.

Άρθρο 395

Όταν η απόδειξη με μάρτυρες αποκλείεται, δεν επιτρέπεται ούτε και η απόδειξη με δικαστικά τεκμήρια.

Άρθρο 396

Όπου ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά η απόδειξη με μάρτυρες διεξάγεται έπειτα από έκδοση πράξης, η οποία εκτός από τα αναφερόμενα στο άρθρο 341 παρ. 2, πρέπει να ορίζει και τον αριθμό των μαρτύρων που μπορεί να εξετάσει ο κάθε διάδικος. Ο αριθμός των μαρτύρων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε για την κάθε πλευρά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, και ιδίως αν υπάρχει ομοδικία, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει περισσότερους.

Άρθρο 397

1. Ο διάδικος που διεξάγει απόδειξη με μάρτυρες οφείλει είκοσι τέσσερις ώρες πριν από την ημέρα που ορίστηκε για την εξέταση των μαρτύρων να γνωστοποιήσει στον αντίδικο τα ονόματα των μαρτύρων που θα εξεταστούν. Η γνωστοποίηση πρέπει να περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 118, καθώς και το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα, την κατοικία και την ακριβή διεύθυνση των μαρτύρων.

2. Αφού αρχίσει η εξέταση των μαρτύρων, κανένας από τους διαδίκους δεν μπορεί να γνωστοποιήσει μάρτυρες.

Άρθρο 398

1. Οι διάδικοι κλητεύουν τους μάρτυρες τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από την ορισμένη για την εξέτασή τους ημέρα. Η κλήση πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που ορίζει το άρθρο 118, καθώς και το δικαστήριο ή το δικαστή ενώπιον του οποίου θα εξεταστεί ο μάρτυρας, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα που θα εξεταστεί.

2. Όποιος καλείται να εξεταστεί ως μάρτυρας οφείλει να προσέλθει και να καταθέσει για τα πραγματικά γεγονότα που γνωρίζει.

3. Αν εκείνος που κλητεύθηκε να εξεταστεί μάρτυρας δεν προσέλθει αδικαιολόγητα το δικαστήριο ή ο δικαστής με απόφασή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση τον καταδικάζουν να πληρώσει τα έξοδα που προξενήθηκαν από την απουσία του και μπορεί να τον καταδικάσουν και σε χρηματική ποινή σύμφωνα με το άρθρο 205. Αν η απουσία του μάρτυρα πιθανολογείται ως δικαιολογημένη, το ίδιο δικαστήριο ή ο ίδιος δικαστής μπορούν να ανακαλέσουν την απόφαση αυτή, εφόσον το ζητήσει ο μάρτυρας μέσα σε είκοσι ημέρες αφότου του επιδόθηκε η απόφαση.

Άρθρο 399

Δεν εξετάζονται ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί για όσα έμαθαν κατά την εξομολόγηση 2) πρόσωπα τα οποία όταν έγινε το πραγματικό γεγονός που πρέπει να αποδειχθεί δεν είχαν το αισθητήριο για να το αντιληφθούν ή δεν έχουν την ικανότητα να ανακοινώσουν αυτό που αντιλήφθηκαν, 3) πρόσωπα που δεν είχαν το λογικό τους όταν έγινε το πραγματικό γεγονός που πρέπει να αποδειχθεί ή δεν το έχουν όταν πρόκειται να εξεταστούν.

Άρθρο 400

Δεν εξετάζονται, όταν κληθούν ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, οι βοηθοί τους, καθώς και οι σύμβουλοι των διαδίκων, για τα πραγματικά γεγονότα που τους εμπιστεύτηκαν ή που διαπίστωσαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους για τα οποία έχουν καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν το επιτρέψει εκείνος που τους τα εμπιστεύθηκε και εκείνος τον οποίο αφορά το απόρρητο, 2) δημόσιοι υπάλληλοι και στρατιωτικοί εν ενεργεία ή όχι, για πραγματικά γεγονότα για τα οποία υπάρχει καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν ο αρμόδιος υπουργός επιτρέψει να εξεταστούν, 3) πρόσωπα που μπορεί να έχουν συμφέρον από τη δίκη.

Άρθρο 401

Έχουν δικαίωμα να αρνηθούν να εξεταστούν ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, οι βοηθοί τους, καθώς και σύμβουλοι των διαδίκων, για τα γεγονότα που έμαθαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους, 2) οι συγγενείς κάποιου από τους διαδίκους εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή υιοθεσίας, έως και τον τρίτο βαθμό σε ευθεία ή σε πλάγια γραμμή, εκτός αν έχουν τον ίδιο βαθμό συγγένειας με όλους τους διαδίκους, οι σύζυγοι και μετά τη λύση του γάμου, καθώς και οι μνηστευμένοι.

Άρθρο 402

Ο μάρτυρας δεν έχει υποχρέωση να καταθέσει 1) περιστατικά που μπορούν να δικαιολογήσουν τη δίωξη για αξιόποινη πράξη είτε του ίδιου, είτε κάποιου προσώπου που συνδέεται μαζί του κατά το άρθρο 401 αριθ. 2, ή που θίγουν την τιμή του ή την τιμή των προσώπων αυτών, 2) περιστατικά που αποτελούν επαγγελματικό ή καλλιτεχνικό απόρρητο.

Άρθρο 403

1. Στην περίπτωση του άρθρου 399, η απαγόρευση να εξεταστεί ο μάρτυρας λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή αφού το ζητήσει κάποιος από τους διαδίκους.

2. Ο διάδικος οφείλει να προτείνει το λόγο της μη εξέτασης του μάρτυρα κατά το άρθρο 400 πριν ορκιστεί.

3. Ο μάρτυρας οφείλει να προτείνει το λόγο του άρθρου 401 για τον οποίο έχει δικαίωμα να αρνηθεί να μαρτυρήσει, καθώς και το λόγο του άρθρου 402 για τον οποίο δεν έχει υποχρέωση να καταθέσει.

4. Το δικαστήριο ή ο δικαστής ενώπιον του οποίου διεξάγεται η μαρτυρική απόδειξη αποφασίζουν για τις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, και αρκεί για αυτό η πιθανολόγηση.

5. Όταν περατωθεί η εξέταση του μάρτυρα, ο λόγος του άρθρου 400 για τη μη εξέτασή του μπορεί να προταθεί μόνο κατά τη μετ'απόδειξη συζήτηση εφόσον αποδεικνύεται εγγράφως.

Άρθρο 404

Μάρτυρας που εμφανίζεται και αρνείται να καταθέσει, αν και υποχρεούται, μπορεί να καταδικαστεί από το δικαστήριο ή το δικαστή ενώπιον του οποίου διεξάγεται η απόδειξη, σε χρηματική ποινή κατά το άρθρο 205.

Άρθρο 405

Αν επιβάλλεται για ειδικούς λόγους να εξεταστούν ως μάρτυρες πρόσωπα που δεν συμπλήρωσαν το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας τους ή που έχασαν τα πολιτικά τους δικαιώματα επειδή έχουν καταδικαστεί, τα πρόσωπα αυτά εξετάζονται χωρίς να ορκιστούν.

Άρθρο 406

1. Στην περίπτωση του άρθρου 341 η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του δικαστηρίου, το οποίο με την πράξη για τις αποδείξεις ορίζει την ημέρα και την ώρα της εξέτασης. Αν η εξέταση απαιτεί πολύ χρόνο, ιδίως αν δεν μπορεί να περατωθεί σε μια συνεδρίαση, και το δικαστήριο διέταξε να διεξαχθεί από εισηγητή ή από εντεταλμένο δικαστή ή πρόξενο, αυτός ορίζει τόπο και χρόνο για την εξέταση των μαρτύρων, καθώς και τον αριθμό των μαρτύρων που θα εξεταστούν κάθε φορά. Σε περίπτωση αναβολής ο δικαστής οφείλει να ορίσει, μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί, ημέρα και ώρα για την εξέταση των υπόλοιπων μαρτύρων. Αν η κατάθεση του μάρτυρα διακοπεί, η ημερομηνία για τη συνέχισή της ορίζεται το αργότερο μέσα σε ένα μήνα χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος των δικαστικών διακοπών. Στην περίπτωση αυτή η συνέχιση της εξέτασης μπορεί να γίνει και πέρα από την προθεσμία. Όταν η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του ειρηνοδίκη ως εντεταλμένου δικαστή, η παράσταση δικηγόρου δεν είναι υποχρεωτική, αν δεν είναι τοποθετημένοι στην έδρα του ειρηνοδικείου δύο τουλάχιστον δικηγόροι.

2. Υπουργοί, αρχιερείς, πρεσβευτές και άλλοι διπλωματικοί υπάλληλοι ξένου κράτους επιφορτισμένοι με διπλωματική αποστολή εξετάζονται στην κατοικία τους, εκτός αν προτιμούν να προσέλθουν στο δικαστήριο. Στην κατοικία τους εξετάζονται επίσης και οι μάρτυρες που εμποδίζονται από αρρώστια ή γεράματα να εμφανιστούν.

Άρθρο 407

Πριν εξεταστεί ο μάρτυρας ερωτάται για το όνομα και το επώνυμο, τον τόπο που γεννήθηκε, την ηλικία, τη θρησκεία, την κατοικία και το επάγγελμά του. Επίσης ερωτάται για την τυχόν συγγένειά του με τους διαδίκους και για κάθε άλλο περιστατικό που μπορεί να αποτελέσει λόγο για να μην εξεταστεί, ή να διαφωτίσει για τις σχέσεις του με τους διαδίκους και για την αξιοπιστία του.

Άρθρο 408

1. Πριν εξεταστεί ο μάρτυρας οφείλει να ορκιστεί βάζοντας το χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο. Ο τύπος του όρκου είναι: "Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να πω ευσυνείδητα όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτα".

2. Αν ο μάρτυρας πιστεύει σε γνωστή θρησκεία ή δόγμα, που ορίζει ιδιαίτερο τύπο όρκου, δίνει τον όρκο σύμφωνα με αυτό τον τύπο.

3. Αν ο μάρτυρας δηλώσει ενώπιον του δικαστηρίου ή του δικαστή πως δεν πιστεύει σε καμιά θρησκεία ή πιστεύει σε θρησκεία που δεν επιτρέπει τον όρκο, ο όρκος δίνεται σαν διαβεβαίωση με τον εξής τύπο:

"Δηλώνω στην τιμή και στη συνείδησή μου πως θα πω όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια χωρίς να προσθέσω, ούτε να κρύψω τίποτα".

4. Οι κληρικοί κάθε θρησκεύματος ορκίζονται διαβεβαιώνοντας στην ιερωσύνη τους.

5. Αν ο μάρτυρας δεν έχει χέρια, επαναλαμβάνει τον όρκο που διαβάζει ο δικαστής.

6. Κουφοί, άλαλοι και κωφάλαλοι ορκίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 253.

Άρθρο 409

1. Οι μάρτυρες εξετάζονται χωριστά και μόνο αν κριθεί απαραίτητο μπορούν να εξεταστούν σε αντιπαράσταση με άλλους μάρτυρες ή και με τους διαδίκους. Οι μάρτυρες καταθέτουν προφορικά και μπορούν, κατά την κρίση του δικαστή, να χρησιμοποιούν σημείωμα για να βοηθήσουν τη μνήμη τους.

2. Ο μάρτυρας οφείλει να δηλώσει πώς έμαθε αυτά που καταθέτει, και αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν έχει άμεση αντίληψη, οφείλει να δηλώνει και το πρόσωπο από το οποίο πληροφορήθηκε όσα καταθέτει.

3. Ο εισηγητής ή ο εντεταλμένος δικαστής μπορεί να απαγορεύει τις ερωτήσεις των διαδίκων ή των πληρεξουσίων τους προς το μάρτυρα, αν είναι έκδηλα άσκοπες ή έξω από το θέμα, και κηρύσσουν περατωμένη την εξέταση του μάρτυρα, όταν κρίνουν ότι κατέθεσε όλα όσα γνωρίζει για τα αποδεικτέα.

Άρθρο 410

1. Για την όρκιση και την εξέταση του μάρτυρα συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από το μάρτυρα, το δικαστή, το γραμματέα και τους διαδίκους, καθώς και από τους διερμηνείς που έχουν προσληφθεί.

2. Αν οι μάρτυρες εξετάζονται ενώπιον του δικαστηρίου ή του εισηγητή, οι καταθέσεις τους καταχωρίζονται στα πρακτικά.

3. Η έκθεση ή τα πρακτικά πρέπει να αναφέρουν την όρκιση του μάρτυρα και τις ενστάσεις των διαδίκων.

Άρθρο 411

Το δικαστήριο μπορεί ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως να διατάξει να εξεταστεί και πάλι ένας μάρτυρας, αν αυτό χρειάζεται για να συμπληρωθεί ή να διευκρινιστεί η κατάθεση ή αν το δικαστήριο κρίνει πως ο μάρτυρας αρνήθηκε αδικαιολόγητα να καταθέσει επάνω σε ορισμένο θέμα. Στις περιπτώσεις αυτές ο μάρτυρας δεν ορκίζεται και πάλι.

Άρθρο 412

Κάθε διάδικος μπορεί να παραιτηθεί από την εξέταση ενός μάρτυρα που αυτός γνωστοποίησε, εφόσον δεν άρχισε η εξέτασή του.

Άρθρο 413

Οι σχετικές διατάξεις με τους μάρτυρες εφαρμόζονται και όταν, για να αποδειχθούν περασμένα πραγματικά γεγονότα, εξετάζονται πρόσωπα που τα αντιλήφθηκαν με βάση τις ειδικές γνώσεις τους.

'Αρθρο 414

Αν οι μάρτυρες εξετάστηκαν στο δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση, η συζήτηση της υπόθεσης αρχίζει αμέσως μετά την εξέταση.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Εξέταση των διαδίκων.

'Αρθρο 415

1. Αν τα πραγματικά γεγονότα δεν αποδείχθηκαν καθόλου ή αν δεν αποδείχθηκαν εντελώς από τα άλλα αποδεικτικά μέσα, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει ένα ή περισσότερους διαδίκους για την αλήθεια των πραγματικών γεγονότων.

2. Αν ο διάδικος είναι πρόσωπο ανίκανο να παρίσταται στο δικαστήριο, μπορεί κατά την κρίση του δικαστηρίου να εξεταστεί είτε εκείνος που τελεί υπό επιμέλεια, εκτός αν δεν έχει συνείδηση των πράξεών του ή αν δεν συμπλήρωσε το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του, είτε ο νόμιμος αντιπρόσωπός του είτε και οι δύο.

3. Αν ο διάδικος είναι νομικό πρόσωπο, μπορεί να εξεταστεί όποιος το εκπροσωπεί στο δικαστήριο ή κάποιο άλλο μέλος της διοίκησής του.

4. Αν διεξάγει τη δίκη ο σύνδικος πτώχευσης, μπορούν να εξεταστούν είτε ο σύνδικος είτε ο πτωχός είτε και οι δύο.

'Αρθρο 416

Η εξέταση των διαδίκων διατάσσεται ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή αυτεπαγγέλτως και διεξάγεται κατά τις διατάξεις για την εξέταση μαρτύρων.

'Αρθρο 417

1. Οι διάδικοι εξετάζονται χωρίς να ορκιστούν, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να διατάξει να εξεταστεί με όρκο ο διάδικος για όλα ή μερικά από τα αμφισβητούμενα γεγονότα. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να καλέσει το διάδικο που εξετάστηκε ήδη χωρίς όρκο να βεβαιώσει με όρκο την κατάθεσή του ολόκληρη ή μέρος της. Ο δικαστής επισημαίνει τη δυνατότητα αυτήν στο διάδικο που εξετάζεται πριν να αρχίσει η εξέτασή του. Η ένορκη εξέταση δεν επιτρέπεται σχετικά με γεγονότα που αποτελούν για εκείνον που ορκίζεται πράξη αξιόποινη ή ανήθικη.

2. Δεν μπορούν να εξεταστούν με όρκο για το ίδιο γεγονός οι διάδικοι που αντιδικούν.

'Αρθρο 418

Δεν εξετάζονται με όρκο όσοι έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα για ψευδορκία ή για ψευδομαρτυρία.

'Αρθρο 419

1. Η μη εμφάνιση κάποιου διαδίκου στη δικάσιμο που ορίστηκε για την εξέτασή του ή η άρνησή του να καταθέσει δεν εμποδίζει να εξεταστεί άλλος διάδικος που εμφανίστηκε.

2. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν εξαναγκαστικά μέτρα για να υποχρεωθεί ο διάδικος να προσέλθει και να εξεταστεί.

'Αρθρο 420

Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα την κατάθεση των διαδίκων, ένορκη ή χωρίς όρκο, την αδικαιολόγητη μη εμφάνιση του διαδίκου που κλητεύθηκε να εξεταστεί, με όρκο ή χωρίς όρκο, την άρνησή του να καταθέσει ή να απαντήσει στις ερωτήσεις που του υπέβαλαν, καθώς και τη διαφορά ανάμεσα στην ένορκη και τη χωρίς όρκο προηγούμενη κατάθεσή του.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Όρκος

'Αρθρο 421

1. Κάθε διάδικος μπορεί σε κάθε στάση της δίκης να επάγει όρκο στον αντίδικό του για πραγματικό γεγονός που δεν αποτελεί για εκείνον που ορκίζεται πράξη αξιόποινη ή ανήθικη, το οποίο θα μπορούσε να γνωρίζει από άμεση αντίληψη ο αντίδικος, ο δικαιοπάροχος ή ο αντιπρόσωπός του.

2. Επαγωγή όρκου που γίνεται με την επίκληση και άλλων αποδεικτικών μέσων τεκμαίρεται ότι γίνεται επικουρικά.

3. Το δικαστήριο επιβάλλει τον όρκο μόνο αν δεν υπάρχουν αρκετές άλλες αποδείξεις.

'Αρθρο 422

Η απόφαση που επιβάλλει τον όρκο πρέπει να προσδιορίζει το πραγματικό γεγονός για το οποίο επάγεται ο όρκος, την προθεσμία δήλωσης αποδοχής ή αντεπαγωγής, τον τόπο και το χρόνο που θα δοθεί ο όρκος που επάγεται ή αντεπάγεται και τις συνέπειες που θα έχει η δόση του, αν με αυτή λύνεται η διαφορά· μπορεί επίσης να ορίζει και τις συνέπειες της μη δόσης του όρκου.

'Αρθρο 423

1. Ο όρκος αρχίζει με τις λέξεις: "Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού ότι....".

2. Οι διατάξεις του άρθρου 408 παρ. 2 έως 6 εφαρμόζονται και εδώ.

'Αρθρο 424

1. Μέσα στην προθεσμία που έταξε η απόφαση οφείλει εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί ο όρκος να δηλώσει αν τον δέχεται ή τον αντεπάγει και, αν τον δέχεται, να τον δώσει.

2. Ο όρκος που έχει αντεπαχθεί δίνεται στον τόπο και το χρόνο που όρισε η απόφαση.

'Αρθρο 425

Η επαγωγή ή αντεπαγωγή του όρκου μπορεί να ανακληθεί μόνο εφόσον δεν κοινοποιήθηκε η δήλωση αποδοχής του. Η ανάκληση δεν επιτρέπεται να ανακληθεί.

'Αρθρο 426

Ανίκανοι να δώσουν όρκο είναι 1) όσοι δεν συμπλήρωσαν το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας τους, 2) όσοι το χρόνο που δίνεται ο όρκος δεν έχουν συνείδηση των πράξεών τους, 3) όσοι καταδικάστηκαν για ψευδορκία ή ψευδομαρτυρία, 4) όσοι βρίσκονται υπό δικαστική ή νόμιμη απαγόρευση.

'Αρθρο 427

1. Όταν πρόκειται για αχειραφέτους ανηλίκους και για δικαστικά ή νόμιμα απαγορευμένους, τον όρκο δίνει εκείνος που ασκεί την πατρική εξουσία ή ο επίτροπός τους.

2. Όταν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, τον όρκο δίνει εκείνος που, κατά το νόμο ή το καταστατικό, τα εκπροσωπεί στο δικαστήριο. Με διάταξη του καταστατικού ή με πράξη της διοίκησης του νομικού προσώπου μπορεί η δόση του όρκου να ανατεθεί σε ειδικά ορισμένο ή ορισμένα πρόσωπα.

'Αρθρο 428

Αν εκείνος στον οποίο είχε επιβληθεί ο όρκος πέθανε πριν από τη δήλωση αποδοχής ή αντεπαγωγής ή πριν από τη δόση του όρκου, τάσσεται νέα προθεσμία στους κληρονόμους ή και άλλους διαδόχους του.

'Αρθρο 429

1. Τον όρκο δίνει αυτοπροσώπως εκείνος που ορκίζεται.

2. Εφαρμόζονται και εδώ οι διατάξεις των άρθρων 252, 253, 406 και 410.

3. Πριν δοθεί ο όρκος το δικαστήριο ή ο δικαστής επισημαίνουν σε εκείνον που ορκίζεται τη σημασία και τις συνέπειες του όρκου.

'Αρθρο 430

1. Ο όρκος που δόθηκε αποτελεί πλήρη απόδειξη και αποκλείεται η ανταπόδειξη. Αν εκείνος που ορκίστηκε καταδικαστεί αμετάκλητα για ψευδορκία, η αποδεικτική δύναμη του όρκου ανατρέπεται.

2. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τη σημασία που έχει ο όρκος που έδωσε ένας ομόδικος για τους άλλους ομοδίκους, εκτός αν πρόκειται για δικαιώματα αδιαίρετα.

3. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τη μη δήλωση, τη μη εμπρόθεσμη δήλωση αποδοχής ή αντεπαγωγής, τη μη δόση, τη μη εμπρόθεσμη ή τη μη κανονική δόση του όρκου

'Αρθρο 431

1. Αν αποδειχθεί πλήρως ότι η απαίτηση υπάρχει και είναι αδύνατο να διαπιστωθεί με άλλα αποδεικτικά μέσα το μέγεθός της, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στο δικαιούχο της απαίτησης όρκο εκτιμητικό, καθορίζοντας το ανώτατο όριο, που δεν μπορεί να το υπερβεί εκείνος που ορκίζεται.

2. Ως προς τη διαδικασία για την επιβολή, τη δήλωση αποδοχής και τη δόση του εκτιμητικού όρκου, την ικανότητα ορκοδοσίας και τις συνέπειες που έχει η δόση, η μη δήλωση ή η μη εμπρόθεσμη δήλωση, η μη δόση ή η μη εμπρόθεσμη δόση, εφαρμόζονται τα άρθρα 422, 423, 424 παράγραφος 1 και 426 έως 430. Δεν επιτρέπεται η αντεπαγωγή του εκτιμητικού όρκου που έχει επιβληθεί.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

Έγγραφα.

Άρθρο 432

Τα έγγραφα έχουν αποδεικτική δύναμη όταν έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, έχουν τα στοιχεία τα απαραίτητα για το κύρος τους, δεν είναι τεμαχισμένα, τρυπημένα ή διαγραμμένα, δεν έχουν ξυσίματα ή εξαλείψεις ή δεν είναι με άλλον τρόπο αλλαγμένα σε ουσιώδη μέρη τους, και μπορούν να διαβαστούν.

Άρθρο 433

Ο τεμαχισμός, η διάτρηση ή η διαγραφή ενός εγγράφου τεκμαίρεται ότι έγινε για να εκμηδενιστεί η αποδεικτική του δύναμη, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο.

Άρθρο 434

Αν σε ένα έγγραφο υπάρχουν μεταβολές, όποιος το χρησιμοποιεί ως αποδεικτικό μέσο πρέπει να αποδείξει πως οι μεταβολές έγιναν από εκείνον που έχει εκδώσει το έγγραφο ή από εκείνον κατά του οποίου πρόκειται να χρησιμεύσει ως απόδειξη ή από εκείνον στον οποίο περιήλθε το δικαίωμα ή ότι έγιναν με τη συγκατάθεσή τους.

Άρθρο 435

Αν ένα έγγραφο χαθεί ή γίνει δυσανάγνωστο ή άχρηστο, εκείνος που διεξάγει την απόδειξη μπορεί να αποδείξει ή ότι το έγγραφο υπάρχει νόμιμα συνταγμένο ή το περιεχόμενό του ή και τα δύο, με κάθε αποδεικτικό μέσο και αν ακόμη πρόκειται για σχέση που για να συσταθεί επιβάλλεται από το νόμο ή από τα μέρη να συνταχθεί έγγραφο.

Άρθρο 436

1. Αν το έγγραφο που προσκομίστηκε αναφέρεται σε άλλο έγγραφο, προσάγεται και αυτό, εκτός αν εκείνο που προσκομίστηκε αντικατέστησε το έγγραφο που αναφέρεται ή περιλαμβάνει όλο το ουσιώδες περιεχόμενό του.

2. Αν το έγγραφο που προσκομίστηκε έχει περιεχόμενο διαφορετικό από το αναφερόμενο έγγραφο, προτιμάται το περιεχόμενο του τελευταίου.

Άρθρο 437

Σε περίπτωση συντηρητικής απόδειξης με έγγραφο το δικαστήριο μπορεί, εκτός από τα άλλα μέτρα, να επιτρέψει να ληφθεί επικυρωμένο αντίγραφο που ισχύει σαν πρωτότυπο αν το πρωτότυπο χαθεί, ή να διατάξει να προσκομιστεί το έγγραφο για να αποδειχθεί η γνησιότητά του.

Άρθρο 438

Έγγραφα που έχουν συνταχθεί κατά τους νόμιμους τύπους από δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό ή πρόσωπο που ασκεί δημόσια υπηρεσία ή λειτουργία αποτελούν πλήρη απόδειξη για όλους ως προς όσα βεβαιώνονται στο έγγραφο ότι έγιναν από το πρόσωπο που συνέταξε το έγγραφο ή ότι έγιναν ενώπιόν του, αν το πρόσωπο αυτό είναι καθ'ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να κάνει αυτή τη βεβαίωση. Ανταπόδειξη επιτρέπεται μόνο με προσβολή του εγγράφου ως πλαστού.

Άρθρο 439

Έγγραφα σύνταγμένα από αλλοδαπό δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό ή πρόσωπο που ασκεί δημόσια υπηρεσία ή λειτουργία καθ'ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, τα οποία θεωρούνται ως δημόσια έγγραφα στον τόπο όπου εκδόθηκαν, έχουν την αποδεικτική δύναμη που ορίζει το άρθρο 438.

Άρθρο 440

Τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 438 και 439 αποτελούν πλήρη απόδειξη για όλους ως προς όσα βεβαιώνονται σ'αυτά, την αλήθεια των οποίων όφειλε να διαπιστώσει εκείνος που έχει συντάξει το έγγραφο' επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη.

Άρθρο 441

1. Τα έγγραφα που συντάσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 438 και 439 για τη σύσταση ή τη βεβαίωση δικαιοπραξίας αποτελούν πλήρη απόδειξη για όλους ως προς το περιεχόμενο των δικαιοπρακτικών δηλώσεων των μερών' επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη.

2. Όσα ορίζονται στην παράγραφο 1 ισχύουν και για όσα αναφέρονται αφηγηματικά στο έγγραφο, εφόσον έχουν άμεση σχέση με το κύριο αντικείμενο του εγγράφου. Όσα δεν έχουν άμεση σχέση θεωρούνται ως αρχή έγγραφης απόδειξης.

Άρθρο 442

Το έγγραφο που δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις των άρθρων 438 και 439 δεν έχει την αποδεικτική δύναμη δημόσιου εγγράφου, αλλά μπορεί να ισχύσει σαν ιδιωτικό έγγραφο με τους όρους του άρθρου 443.

Άρθρο 443

Για να έχει αποδεικτική δύναμη ιδιωτικό έγγραφο πρέπει να έχει την ιδιόχειρη υπογραφή του εκδότη ή αντί για υπογραφή ένα σημάδι που αυτός έβαλε και επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, που βεβαιώνει πως το σημάδι έχει τεθεί αντί για την υπογραφή και ότι ο εκδότης δήλωσε ότι δεν μπορεί να υπογράψει.

Άρθρο 444

Ιδιωτικά έγγραφα θεωρούνται και 1) τα βιβλία που έμποροι και επαγγελματίες τηρούν κατά τον εμπορικό νόμο ή άλλες διατάξεις, 2) τα βιβλία που δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, γιατροί, φαρμακοποιοί και μαίες τηρούν κατά τις ισχύουσες διατάξεις, 3) φωτογραφικές ή κινηματογραφικές αναπαραστάσεις, φωνοληψίες και κάθε άλλη μηχανική απεικόνιση.

Άρθρο 445

Έγγραφα ιδιωτικά, συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, εφόσον η γνησιότητά τους αναγνωρίστηκε ή αποδείχθηκε, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που περιέχουν προέρχεται από τον εκδότη του εγγράφου, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη

Άρθρο 446

Το ιδιωτικό έγγραφο αποκτά βέβαιη χρονολογία ως προς τους τρίτους μόνο όταν το θεωρήσει συμβολαιογράφος ή άλλος δημόσιος υπάλληλος αρμόδιος κατά το νόμο ή όταν πεθάνει ένας από εκείνους που το υπέγραψαν ή όταν το ουσιώδες περιεχόμενό του αναφερθεί σε δημόσιο έγγραφο ή όταν υπάρξει άλλο γεγονός που κάνει με ανάλογο τρόπο βέβαιη τη χρονολογία. Η θεώρηση γίνεται με σημείωση επάνω στο έγγραφο της λέξης "θεωρήθηκε" και της χρονολογίας.

Άρθρο 447

Το ιδιωτικό έγγραφο αποτελεί απόδειξη υπέρ του εκδότη μόνο αν το προσκόμισε ο αντίδικος ή αν πρόκειται για τα βιβλία που αναφέρονται στο άρθρο 444.

Άρθρο 448

1. Τα βιβλία που αναφέρονται στο άρθρο 444 εδαφ. 1 και 2, εφόσον είναι συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, αποτελούν μεταξύ εμπόρων ή άλλων προσώπων υποχρεωμένων να τηρούν όμοια βιβλία πλήρη απόδειξη για όσα αναφέρονται σ'αυτά, αλλά επιτρέπεται ανταπόδειξη. Κατά προσώπων όμως που δεν έχουν υποχρέωση να τηρούν αυτά τα βιβλία αποτελούν πλήρη απόδειξη για το μέγεθος της απαίτησης, όταν η ύπαρξή της είναι αποδεδειγμένη με άλλο τρόπο, και μόνο για ένα έτος αφότου γίνει η εγγραφή, εκτός αν ο υπόχρεος αναγνώρισε με την υπογραφή του το περιεχόμενο.

2. Τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 444 αριθ. 3 αποτελούν πλήρη απόδειξη για τα γεγονότα ή πράγματα που αναγράφουν, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη.

Άρθρο 449

1. Αντίγραφα των οποίων η ακρίβεια βεβαιώνεται από τον αρμόδιο υπάλληλο έχουν αποδεικτική δύναμη ίση με το πρωτότυπο.

2. Φωτογραφίες ή φωτοτυπίες εγγράφων έχουν αποδεικτική δύναμη ίση με το πρωτότυπο, εφόσον η ακρίβειά τους βεβαιώνεται από πρόσωπο που είναι κατά το νόμο αρμόδιο να εκδίδει αντίγραφα.

Άρθρο 450

1. Κάθε διάδικος οφείλει να επιδείξει τα έγγραφα που χρησιμοποίησε ή επικαλέστηκε στη δίκη.

2. Κάθε διάδικος ή τρίτος έχει υποχρέωση να επιδείξει τα έγγραφα που κατέχει και που μπορούν να χρησιμεύσουν για απόδειξη, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος που δικαιολογεί τη μη επίδειξή τους. Σπουδαίος λόγος συντρέχει ιδίως στις περιπτώσεις που επιτρέπεται να αρνηθεί κανείς να μαρτυρήσει.

Άρθρο 451

1. Η επίδειξη μπορεί να ζητηθεί, εφόσον έχει την υποχρέωση αυτή ένας τρίτος, με παρεμπίπτουσα αγωγή, ενώ αν έχει την υποχρέωση διάδικος, και με τις προτάσεις. Αν δεν είναι υποχρεωτική η κατάθεση προτάσεων, η αίτηση για την επίδειξη υποβάλλεται με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά.

2. Η συζήτηση και η απόδειξη γίνονται κατά τις γενικές διατάξεις.

3. Αν είναι δύσκολη για σπουδαίους λόγους η προσαγωγή του εγγράφου στο ακροατήριο ή από τη σπουδαιότητα ή τη φύση του υπάρχει κίνδυνος να χαθεί ή να υποστεί βλάβη, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει να προσαχθεί το έγγραφο ενώπιον ενός από τα μέλη του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση ή ενώπιον άλλου δικαστηρίου ή να εξεταστεί από εντεταλμένο δικαστή, που πηγαίνει στον τόπο όπου βρίσκεται το έγγραφο, ή να επιτρέψει να προσαχθεί επικυρωμένη φωτοτυπία ή φωτογραφία ή επικυρωμένο αντίγραφό του.

Άρθρο 452

1. Η εκτέλεση της απόφασης που διατάζει την επίδειξη γίνεται κατά τις διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για την ικανοποίηση απαιτήσεων που συνίστανται στην απόδοση και στην παράδοση πράγματος ή την ενέργεια πράξης.

2. Το άρθρο 366 εφαρμόζεται και εδώ.

3. Τα άρθρα 450 και 451 εφαρμόζονται και όταν το έγγραφο βρίσκεται σε δημόσια αρχή ή δημόσιο όργανο ή άλλο υπάλληλο νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εκτός αν πρόκειται για έγγραφα που ανάγονται σε απόρρητα του κράτους σχετικά με την ασφάλεια και τις διεθνείς σχέσεις του.

Άρθρο 453

1. Ιδιωτικό έγγραφο το οποίο θέλει να μεταχειριστεί ο διάδικος για απόδειξη πρέπει να υποβάλλεται στο πρωτότυπο με όλο το περιεχόμενό του. Το δικαστήριο κατά την κρίση του μπορεί να λάβει υπόψη επικυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου ή τηλεγράφημα που έχει επιδοθεί.

2. Αν πρόκειται να διεξαχθεί απόδειξη με βιβλίο ή άλλο εκτενές έγγραφο που περιέχει περισσότερα θέματα τα οποία δεν έχουν συνάφεια με τη δίκη, μπορεί να υποβληθεί επικυρωμένο απόσπασμα που περιέχει τα μέρη του εγγράφου τα οποία έχουν συνάφεια με τη δίκη.

Άρθρο 454

Αν το έγγραφο που προσάγεται έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα, υποβάλλεται μαζί και επίσημη μετάφρασή του επικυρωμένη από το Υπουργείο Εξωτερικών ή άλλο αρμόδιο κατά το νόμο πρόσωπο ή από την πρεσβεία ή το προξενείο της Ελλάδας στη χώρα, στην περιοχή της οποίας έχει συνταχθεί το έγγραφο ή από την πρεσβεία στην Ελλάδα ή το προξενείο της ίδιας χώρας. Σε οποιαδήποτε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να μεταφραστεί το έγγραφο στα ελληνικά από πραγματογνώμονα.

Άρθρο 455

Τα δημόσια έγγραφα θεωρούνται γνήσια και επιτρέπεται μόνο να προσβληθούν ως πλαστά. Το δικαστήριο μπορεί, αν έχει αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα του εγγράφου, να ζητήσει αυτεπαγγέλτως εξηγήσεις από εκείνον που φέρεται ως εκδότης του εγγράφου.

Άρθρο 456

Το δικαστήριο μπορεί με βάση τις συντρέχουσες περιστάσεις να θεωρήσει γνήσιο χωρίς απόδειξη ξένο δημόσιο έγγραφο. Για το σκοπό αυτόν μπορεί να θεωρήσει επαρκή την επικύρωσή του από το Υπουργείο Εξωτερικών ή από πρεσβευτή ή πρόξενο της Ελλάδας.

Άρθρο 457

1. Τη γνησιότητα ιδιωτικού εγγράφου, εφόσον αμφισβητείται, πρέπει να την αποδείξει εκείνος που το επικαλείται και το προσάγει, εκτός αν είναι τόσο φανερά αλλαγμένο ώστε το δικαστήριο να μπορεί να διαπιστώσει αμέσως και ασφαλώς ότι δεν είναι γνήσιο.

2. Εκείνος κατά του οποίου προσάγεται ιδιωτικό έγγραφο οφείλει να δηλώσει αμέσως αν αναγνωρίζει ή αρνείται τη γνησιότητα της υπογραφής, διαφορετικά το έγγραφο θεωρείται αναγνωρισμένο.

3. Αν αναγνωριστεί ή αποδειχθεί η γνησιότητα της υπογραφής, θεωρείται ότι έχει διαπιστωθεί η γνησιότητα του περιεχομένου με την επιφύλαξη της προσβολής του ως πλαστού.

4. Σε φωτογραφικές ή κινηματογραφικές αναπαραστάσεις, φωνοληψίες και κάθε άλλη μηχανική απεικόνιση τη γνησιότητά τους, εφόσον αμφισβητείται, οφείλει να την αποδείξει εκείνος που τις επικαλείται και τις προσάγει.

Άρθρο 458

Η απόδειξη της γνησιότητας ιδιωτικού εγγράφου μπορεί να γίνει με κάθε αποδεικτικό μέσο.

Άρθρο 459

1. Αν πρόκειται να γίνει παραβολή εγγράφων, εκείνος που διεξάγει την απόδειξη οφείλει πέντε ημέρες πριν από την ορισμένη για την παραβολή ημέρα να κοινοποιήσει στον αντίδικο κατάλογο των εγγράφων προς τα οποία θα γίνει η παραβολή ή να καταθέσει τα πρωτότυπα στη γραμματεία του δικαστηρίου.

2. Αν δεν υπάρχουν ή δεν είναι δυνατό να προσαχθούν εύκολα αναμφισβήτητως γνήσια έγγραφα, μπορεί ο διάδικος ή τρίτος, του οποίου αμφισβητείται η γνησιότητα της γραφής ή της υπογραφής, να υποχρεωθεί να γράψει ενώπιον του δικαστηρίου ή εντεταλμένου δικαστή με υπαγόρευσή τους ορισμένο κείμενο προς το οποίο θα γίνει η παραβολή. Το κείμενο αυτό επισυνάπτεται στα πρακτικά ή στην έκθεση. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα την άρνηση του διαδίκου ή του τρίτου να γράψει ή την προσπάθειά του να αλλοιώσει τη γραφή του.

3. Αν τα έγγραφα που πρόκειται να παραβληθούν τα κατέχει ο αντίδικος ή τρίτος, μπορεί να ζητηθεί η επίδειξή τους. Για την παραβολή εφαρμόζονται οι διατάξεις οι σχετικές με την αυτοψία και την πραγματογνωμοσύνη.

Άρθρο 460

Κάθε έγγραφο μπορεί να προσβληθεί ως πλαστό τα ιδιωτικά και όταν με παραβολή προς άλλα αποδείχθηκαν γνήσια.

Άρθρο 461

Αν η πλαστογραφία αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο, μπορεί να προταθεί σε οποιαδήποτε στάση της δίκης με κύρια ή παρεμπίπτουσα αγωγή ή με τις προτάσεις ή και προφορικά όταν η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, όπως και με τους τρόπους που προβλέπει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 462

Αν δημιουργούνται σοβαρές υπόνοιες πλαστογραφίας εναντίον ορισμένου προσώπου, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το έγγραφο που προσβάλλεται ως πλαστό είναι κατά την κρίση του ουσιώδες για τη διάγνωση της υπόθεσης, είτε να αναβάλει τη δίκη έως το τέλος της ποινικής δίκης, είτε να διατάξει αποδείξεις για την πλαστότητα.

Άρθρο 463

Όποιος προβάλλει ισχυρισμούς για την πλαστότητα εγγράφου είναι ταυτόχρονα υποχρεωμένος να προσκομίσει τα έγγραφα που αποδεικνύουν την πλαστότητα και να αναφέρει ονομαστικά τους μάρτυρες και τα άλλα αποδεικτικά μέσα, αλλιώς οι ισχυρισμοί του είναι απαράδεκτοι.

Άρθρο 464

Αν έγγραφο προσβάλλεται παρεμπιπτόντως ως πλαστό χωρίς να αποδίδεται η πλαστογραφία σε ορισμένο πρόσωπο, το δικαστήριο διατάζει αποδείξεις μόνο αν εκείνος που προσκόμισε το έγγραφο επιμένει να το χρησιμοποιήσει και το έγγραφο είναι κατά την κρίση του δικαστηρίου ουσιώδες για τη διάγνωση της υπόθεσης.

Άρθρο 465

1. Η γραμματεία του δικαστηρίου στέλνει αμέσως αντίγραφο κάθε απόφασης που κηρύσσει έγγραφο πλαστό ή ανακαλεί ή μεταρρυθμίζει την απόφαση αυτή στον εισαγγελέα του δικαστηρίου και στη δημόσια αρχή που το έχει εκδώσει.

2. Το έγγραφο που κηρύχθηκε πλαστό δεν αποδίδεται στο διάδικο αλλά παραμένει στο αρχείο του δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή ο γραμματέας σημειώνει επάνω στο έγγραφο ή σε πρόσθεμα ότι κηρύχθηκε πλαστό, καθώς και την απόφαση που κήρυξε την πλαστότητα.

3. Στην περίπτωση που θα εκδοθεί αντίγραφο, το αντίγραφο περιλαμβάνει και τη σημείωση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ'

Ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές.

Άρθρο 466

1. Αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από τριάντα χιλιάδες δραχμές, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 ως 472.

2. Τα άρθρα 467 ως 472 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από τριάντα χιλιάδες δραχμές, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίηση του αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από τριάντα χιλιάδες δραχμές. Στην περίπτω-

ση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.

Άρθρο 467

Ο ενάγων είναι υποχρεωμένος να ασκήσει με την ίδια αγωγή όλες τις απαιτήσεις του κατά του εναγομένου, οι οποίες δεν εξαρτώνται από αίρεση ή προθεσμία, εφόσον το σύνολό τους δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες δραχμές. Αν τις ασκήσει χωριστά, οι αγωγές δεν απορρίπτονται, αλλά οι σχετικές δαπάνες, εκτός της πρώτης, βαρύνουν τον ενάγοντα.

Άρθρο 468

1. Η αγωγή πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του ειρηνοδικείου ή να ασκηθεί προφορικά ενώπιον του ειρηνοδίκη και να συνταχθεί έκθεση. Στην αγωγή αναφέρονται, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 216 παρ. 1, και τα μέσα για την απόδειξή τους.

2. Ο ειρηνοδίκης γράφει επάνω στην αγωγή ή την έκθεση ημέρα και ώρα για τη συζήτηση και διατάζει να επιδοθεί αντίγραφο στον εναγόμενο δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την ορισμένη δικάσιμο, και αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, πριν από τριάντα τουλάχιστον ημέρες. Η υπόθεση δεν χρειάζεται να εγγραφεί στο πινάκιο.

3. Οι διάδικοι καταθέτουν κατά τη συζήτηση τα αποδεικτικά τους έγγραφα, τα οποία αναλαμβάνουν μετά την έκδοση της απόφασης. Ο ειρηνοδίκης καλεί τους μάρτυρες του ενάγοντος τρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δεν αναλαμβάνει να τους προσαγάγει αυτός και ζητεί να κλητευθούν· με προφορική αίτηση του εναγομένου καλεί και τους δικούς του μάρτυρες πριν από την ίδια προθεσμία.

4. Οι επιδόσεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους γίνονται από κάποιο όργανο από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 122 παρ. 3, με επιμέλεια της γραμματείας, και η δαπάνη τους, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, προκαταβάλλεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου από εκείνον που ζητεί την επίδοση και αποδίδεται στο όργανο το οποίο κάνει τις επιδόσεις.

Άρθρο 469

1. Αν κανείς από τους διαδίκους δεν εμφανιστεί όταν εκφωνηθεί η υπόθεση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν απουσιάζει κάποιος διάδικος, η συζήτηση γίνεται και χωρίς αυτόν· οι διατάξεις των άρθρων 271 παρ. 3 και 272 παρ. 1 και 2 δεν εφαρμόζονται. Αν κάποιος διάδικος δικαστεί ερήμην κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 472, η απόφαση μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή μόνο αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή δεν κλητεύθηκε εμπρόθεσμα για τη συζήτηση.

2. Ο ειρηνοδίκης δικάζοντας τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 466 μπορεί να αποκλίνει από τις δικονομικές διατάξεις, να λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου και να ακολουθεί κάθε φορά κατά την ελεύθερη κρίση του τη μέθοδο εκείνη που ασφαλέστερα, γρηγορότερα και με λιγότερες δαπάνες μπορεί να οδηγήσει στην ανεύρεση της αλήθειας.

Άρθρο 470

Η συζήτηση έως την οριστική απόφαση θεωρείται ένα σύνολο. Οτιδήποτε προταθεί ή αποδειχθεί έως το τέλος της συζήτησης θεωρείται ότι έχει προταθεί και αποδειχθεί εμπρόθεσμα.

Άρθρο 471

1. Οι αποφάσεις δημοσιεύονται προφορικά σε δημόσια συνεδρίαση, κατά κανόνα αμέσως μετά τη συζήτηση και ενώ διαρκεί η συνεδρίαση, πριν ο ειρηνοδίκης ασχοληθεί με την εξέταση άλλης υπόθεσης.

2. Οι αποφάσεις δεν επιδίδονται αν βεβαιώνεται από τα πρακτικά ότι δημοσιεύθηκαν ενώ ήταν παρόντες οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους, που διεξάγουν τη δίκη, ή οι δικαστικοί τους πληρεξούσιοι.

Άρθρο 472

1. Το διάδικο που δεν παρίσταται ο ίδιος μπορούν να αντιπροσωπεύσουν και ο σύζυγος, οι ανιόντες και οι κατιόντες, οι συγγενείς δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και οι έμμισθοι υπάλληλοί του. Ο σύζυγος θεωρείται πάντοτε πληρεξούσιος και έχει τη δυνατότητα να διορίσει και άλλους πληρεξουσίους.

2. Αν ο εντολέας είναι αγράμματος, το έγγραφο της πληρεξουσιότητας υπογράφεται με εντολή του από τον ιερέα ή το δάσκαλο ή τον αστυνόμο ή το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας.

3. Οι αντιπρόσωποι των διαδίκων που αναφέρονται στην παρ. 1 δεν δικαιούνται καμιά αμοιβή για την εκτέλεση της εντολής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

Ειδικές διατάξεις για τη λογοδοσία.

Άρθρο 473

Όποιος ασκεί αγωγή για λογοδοσία ή για την παράδοση καταλόγου με τα στοιχεία ομάδας αντικειμένων μπορεί να περιλάβει στην αγωγή αίτημα για την καταβολή του καταλοίπου του λογαριασμού ή για την απόδοση των αντικειμένων της ομάδας, χωρίς να προσδιοριστούν τα αντικείμενα στο δικόγραφο της αγωγής ή για την καταβολή ορισμένου ελλείμματος, στην περίπτωση που δεν θα κατατεθεί ο λογαριασμός ή ο κατάλογος με τα δικαιολογητικά. Τα ίδια αιτήματα μπορούν να υποβληθούν και με παρεμπίπτουσα αγωγή.

Άρθρο 474

Η απόφαση που διατάζει λογοδοσία ή παράδοση καταλόγου των στοιχείων ομάδας αντικειμένων ορίζει προθεσμία μέσα στην οποία ο λογαριασμός ή ο κατάλογος πρέπει να κατατεθεί με τα δικαιολογητικά στη γραμματεία του δικαστηρίου.

Άρθρο 475

1. Για την κατάθεση του λογαριασμού ή του καταλόγου συντάσσεται έκθεση. Τα έγγραφα αυτά και τα δικαιολογητικά αποτελούν στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας.

2. Μετά την κατάθεση του λογαριασμού ή του καταλόγου η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση, κατά την οποία οι διάδικοι υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους, προσδιορίζουν σαφώς τα κονδύλια του λογαριασμού ή τα στοιχεία του καταλόγου, τα οποία αμφισβητούν, τις ελλείψεις ή τις παραλείψεις τους και γενικά προβάλλουν όλα τα μέσα επίθεσης και άμυνας που αφορούν το λογαριασμό ή τον κατάλογο.

Άρθρο 476

Αν με το λογαριασμό ή τον κατάλογο που έχει κατατεθεί ομολογείται υποχρέωση για καταβολή ορισμένου ποσού ή για απόδοση ορισμένων αντικειμένων, το δικαστήριο ύστερα από σχετική αίτηση καταδικάζει τον εναγόμενο να καταβάλει το ποσό ή να αποδώσει τα αντικείμενα με βάση την ομολογία που περιέχεται στο λογαριασμό ή τον κατάλογο, επιφυλάσσεται όμως για όσα επιπλέον πρέπει να καταβληθούν ή να αποδοθούν.

Άρθρο 477

1. Αν δεν κατατεθούν μέσα στην προθεσμία που όρισε η απόφαση ο λογαριασμός ή ο κατάλογος, η απόφαση γίνεται οριστική ως προς την υποχρέωση λογοδοσίας ή την υποβολή του καταλόγου.

2. Αν ζητήθηκε κατά το άρθρο 473 να καταβληθεί ορισμένο έλλειμμα και το έλλειμμα πιθανολογείται, το δικαστήριο με την απόφαση που διατάζει τη λογοδοσία μπορεί να καταδικάσει τον εναγόμενο, για την περίπτωση που δεν θα καταθέσει εμπρόθεσμα το λογαριασμό ή τον κατάλογο με τα δικαιολογητικά, να καταβάλει το κατά την κρίση του έλλειμμα. Το δικαστήριο μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο, να διατάξει απόδειξη για το πιθανό έλλειμμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'

Ειδικές διατάξεις για τη διανομή.

Άρθρο 478

Όταν υπάρχει κοινωνία, η αγωγή διανομής απευθύνεται κατά όλων των κοινωνών, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 479

Στην αγωγή διανομής το δικαστήριο προσδιορίζει τη μερίδα κάθε κοινωνού, τα αντικείμενα που πρέπει να διανεμηθούν και τις απαιτήσεις κάθε κοινωνού από την κοινωνία, καθώς και από τη συνεισφορά.

Άρθρο 480

1. Το δικαστήριο αποφασίζει την αυτούσια διανομή, αν είναι δυνατή η διαίρεση του διανεμητέου σε μέρη ανάλογα προς τις μερίδες των κοινωνών, δίχως να μειώνεται η αξία του.

2. Αν τα διανεμητέα αντικείμενα είναι περισσότερα και η αυτούσια διανομή όλων ή μερικών από αυτά είναι αδύνατη ή ασύμφορη, είναι όμως δυνατή η κατανομή τους σε μέρη ανάλογα προς τις μερίδες των κοινωνών, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την αυτούσια διανομή με τον τρόπο αυτόν.

3. Αν ορισμένοι κοινωνοί ζήτησαν να λάβουν κοινή μερίδα, η μερίδα αυτή λογίζεται ως ενιαία. Στο μέρος που περιέρχεται σ'αυτούς με την αυτούσια διανομή συνιστάται κοινωνία κατά το λόγο των μερίδων τους.

Άρθρο 480 Α

1. Κάθε συγκύριος οικοπέδου στο οποίο υπάρχει οικοδομή έχει το δικαίωμα να ζητήσει την αυτούσια διανομή του με σύσταση χωριστής ιδιοκτησίας κατ'ορόφους ή μέρη ορόφων. Το δικαστήριο αποφασίζει τη διανομή με τον τρόπο αυτόν, αν είναι εφικτή και δεν αντιβαίνει στο συμφέρον των λοιπών συγκυρίων. Η απόφαση που διατάζει τη διανομή κατά τον τρόπο αυτόν προσδιορίζει τα χωριστά μέρη της οικοδομής που αναλογούν στις μερίδες των συγκυρίων και τα επιδικάζει σ'αυτούς. Αν με τη διανομή αυτή περιέρχονται σε κάποιον συγκύριο περισσότερες αυτοτελείς ιδιοκτησίες, η απόφαση καθορίζει το ποσοστό της συγκυριότητας που αναλογεί σε καθεμιά από τις ιδιοκτησίες αυτές.

2. Αν πρόκειται για οικόπεδο ακάλυπτο και οικοδομήσιμο και η αυτούσια διαίρεσή του είναι ανέφικτη ή ασύμφορη, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την αυτούσια διανομή του με σύσταση χωριστής ιδιοκτησίας σε διακεκριμένα μέρη του ενιαίου οικοπέδου στα οποία θα είναι δυνατή η ανέγερση χωριστών οικοδομημάτων, με την επιφύλαξη των πολεοδομικών διατάξεων. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως.

3. Η παράγραφος 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση της διανομής με σύσταση χωριστών ιδιοκτησιών.

Άρθρο 481

Στις περιπτώσεις των άρθρων 480 και 480Α το δικαστήριο 1) δεν είναι υποχρεωμένο να διατάξει απόδειξη, αν κρίνει ότι η αυτούσια διανομή είναι προδήλως δυνατή, αδύνατη ή ασύμφορη και 2) μπορεί για την εξίσωση άνισων μερών να αποφασίσει ότι οι κοινωνοί που λαμβάνουν ορισμένα μέρη θα καταβάλουν σε άλλους κοινωνούς ορισμένο χρηματικό ποσό ή να συστήσει δουλεία σε ορισμένα μέρη υπέρ άλλων κοινωνών.

Άρθρο 482

1. Κατά το σχηματισμό των μερών πρέπει, όσο είναι δυνατό, να αποφεύγεται η κατάτμηση των ακινήτων και η διανομή των επιχειρήσεων.

2. Για να σχηματιστούν τα μέρη λαμβάνεται υπόψη η αξία των αντικειμένων που πρέπει να διανεμηθούν κατά το χρόνο του σχηματισμού τους. Το δικαστήριο καθορίζει την αξία με βάση τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί χωρίς να διατάζει γι'αυτό νέες αποδείξεις στην περίπτωση που έχει κατόπιν μεταβληθεί η αξία.

Άρθρο 483

1. Αν στην κοινωνία υπάρχει εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική, μεταλλευτική, γεωργική, κτηνοτροφική ή άλλη επιχείρηση που αποτελεί οικονομικό σύνολο, το δικαστήριο μπορεί με αίτηση κάποιου από τους κοινωνούς να επιδικάσει ολόκληρη την επιχείρηση που πρέπει να διανεμηθεί σε εκείνον που το ζητεί έναντι καταβολής χρηματικού ποσού ίσου προς την αγοραία αξία της επιχείρησης. Για να καθοριστεί η αξία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 482. Αν περισσότεροι κοινωνοί ζητήσουν να επιδικαστεί σ'αυτούς η επιχείρηση, το δικαστήριο την επιδικάζει σε εκείνον που κατά την κρίση του είναι πιο ικανός να τη συνεχίσει κατά τρόπο επωφελή.

2. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται μέχρι την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο.

3. Η αίτηση ενός ή περισσότερων κοινωνών για επιδίκαση ολόκληρης της επιχείρησης ως οικονομικού συνόλου, είτε η επιχείρηση αποτελεί το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο της κοινωνίας, είτε ένα από τα στοιχεία που την αποτελούν, μπορεί, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι, για τους οποίους δικαιολογείται να μη γίνει η διανομή της, να υποβληθεί στο δικαστήριο της διανομής και πριν από κάθε εκκαθάριση ή άσκηση της αγωγής για διανομή της κοινής περιουσίας και να δικαστεί από το ίδιο δικαστήριο αυτοτελώς. Το άρθρο 220 εφαρμόζεται και εδώ.

Άρθρο 484

1. Αν η κατά τα άρθρα 480 και 480Α διανομή είναι ανέφικτη ή ασύμφορη, το δικαστήριο διατάζει την πώληση με πλειστηριασμό.

2. Η διαδικασία του πλειστηριασμού αρχίζει με την περιγραφή των επικοίνων κατά το άρθρο 954 και διεξάγεται όπως ορίζουν τα άρθρα 959 επ. Οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ. 1 και 2 αρχίζουν από την κατάρτιση της έκθεσης περιγραφής. Στο πρόγραμμα αναφέρονται το όνομα και το επώνυμο, το επάγγελμα και η κατοικία όλων των κοινωνών. Με την καταβολή του πλειστηριάσματος επέρχεται απόσβεση της υποθήκης ή του ενεχύρου που υπάρχει στα πράγματα τα οποία πλειστηριάστηκαν.

Άρθρο 485

Αν η αυτούσια διανομή είναι κατά ένα μόνο μέρος δυνατή, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει κατά ένα μέρος την αυτούσια διανομή και κατά ένα μέρος την πώληση με πλειστηριασμό.

Άρθρο 486

1. Αν τα μέρη που σχηματίστηκαν κατά τα άρθρα 480 ή 480Α είναι ίσα, η αυτούσια διανομή τους μεταξύ των κοινωνών γίνεται με κλήρωση. Αν όμως η διανομή με κλήρωση μπορεί να οδηγήσει σε τεμαχισμό της ιδιοκτησίας κάποιου από τους κοινωνούς ή είναι προδήλως αντίθετη προς το συμφέρον του, το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από σχετική αίτηση, να επιδικάσει σε κάθε κοινωνό ή στις ομάδες των κοινωνών που ζήτησαν να λάβουν κοινή μερίδα ό,τι τους αναλογεί, δίχως κλήρωση.

2. Αν τα μέρη που σχηματίστηκαν κατά τα άρθρα 480 ή 480Α είναι άνισα, η αυτούσια διανομή γίνεται με επιδίκασή τους στους συγκυρίους ή στις ομάδες εκείνων που ζήτησαν κοινή μερίδα, κατά το λόγο των μερίδων τους.

Άρθρο 487

1. Η απόφαση του πολυμελούς δικαστηρίου, με την οποία διατάζεται αυτούσια διανομή με κλήρωση και σχηματίζονται τα μέρη, παραπέμπει την υπόθεση σε εντεταλμένο δικαστή για να γίνει η κλήρωση ενώπιόν του. Αν η απόφαση παρέλειψε την παραπομπή, μπορεί να ζητηθεί η συμπλήρωσή της.

2. Ο ειρηνοδίκης ή ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο εντεταλμένος δικαστής ορίζει, με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους, ημέρα και ώρα κατά την οποία γίνεται ενώπιόν του η κλήρωση, αφού κληθούν όλοι οι διάδικοι.

3. Ο δικαστής ενώπιον του οποίου γίνεται η κλήρωση ορίζει κατά την κρίση του την προθεσμία που πρέπει να περάσει από την κοινοποίηση της κλήσης έως την ημέρα της κλήρωσης, καθώς και τον τρόπο της κλήρωσης.

4. Κατά την ημέρα και την ώρα που έχει οριστεί καταρτίζονται τόσοι κλήροι όσα είναι τα μέρη που σχημάτισε η απόφαση και τοποθετούνται στην κληρωτίδα. Από την κληρωτίδα εξάγεται για κάθε κοινωνό ο αριθμός κλήρων που αναλογεί στη μερίδα του.

5. Η κλήρωση γίνεται και αν απουσιάζει κάποιος διάδικος ή και όλοι οι διάδικοι, εφόσον αποδεικνύεται ότι κλητεύθηκαν νόμιμα.

6. Για τον καταρτισμό των κλήρων και την κλήρωση συντάσσεται έκθεση στην οποία πρέπει να αναφέρεται ο τρόπος που καταρτίστηκαν οι κλήροι και έγινε η κλήρωση και να ορίζονται ακριβώς τα μέρη που έλαχαν σε κάθε κοινωνό.

Άρθρο 488

1. Αν όλοι οι διάδικοι είναι σύμφωνοι, η κλήρωση μπορεί να γίνει ενώπιον συμβολαιογράφου. Ο συμβολαιογράφος συντάσσει έκθεση στην οποία πρέπει να αναφέρονται όλοι όσοι ήταν παρόντες κατά την κλήρωση, να βεβαιώνεται η συμφωνία των κοινωνών για να γίνει η κλήρωση ενώπιον του συμβολαιογράφου, να αναφέρεται ο τρόπος που σχηματίστηκαν οι κλήροι, η κλήρωση, καθώς και τα μέρη που έλαχαν σε κάθε κοινωνό.

2. Αν όλοι οι διάδικοι είναι σύμφωνοι, αντί για κλήρωση μπορεί να γίνει διανομή των μερών που σχηματίστηκαν από την απόφαση η οποία διέταξε την αυτούσια διανομή μεταξύ των κοινωνών, χωρίς κλήρωση και να συνταχθεί γι'αυτό έκθεση ενώπιον του συμβολαιογράφου.

Άρθρο 489

1. Με τη διανομή κάθε κοινωνός γίνεται δικαιούχος του μέρους που περιήλθε σ'αυτόν.

2. Για τη μεταβίβαση στους κοινωνούς της κυριότητας των διανεμόμενων ακινήτων, για τη σύσταση της χωριστής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με το άρθρο 480Α, καθώς και για τη σύσταση υπέρ κοινωνού, τη μεταβίβαση σ'αυτόν ή την κατάργηση εμπράγματου δικαιώματος απαιτείται μεταγραφή της τελεσίδικης δικαστικής απόφασης που διατάζει την αυτούσια διανομή και σε περίπτωση κλήρωσης και της σχετικής έκθεσης.

Άρθρο 490

Κάθε κοινωνός έχει δικαίωμα να ζητήσει και λάβει στην κατοχή του τα αποδεικτικά έγγραφα των δικαιωμάτων πάνω στα μέρη που περιήλθαν σ'αυτόν. Αν τα έγγραφα αυτά αφορούν περισσότερα μέρη, ανήκουν σ'εκείνον που έλαβε το μεγαλύτερο από αυτά. Οι άλλοι κοινωνοί έχουν δικαίωμα να λάβουν με έξοδά τους αντίγραφα επικυρωμένα από δημόσια αρχή. Σε περίπτωση διαφωνίας αποφασίζει το δικαστήριο.

Άρθρο 491

1. Στη δίκη διανομής προσεπικαλούνται υποχρεωτικά με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη συζήτηση όσοι έχουν δικαίωμα υποθήκης ή ενεχύρου ή επικαρπίας, καθώς και όσοι έχουν επιβάλει συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση στη μερίδα κάποιου από τους κοινωνούς.

2. Αν δεν έγινε η προσεπίκληση που αναφέρεται στην παρ. 1, το δικαστήριο, με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή αυτεπαγγέλτως, αναβάλλει τη συζήτηση και ορίζει προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να προσεπικληθεί εκείνος που έχει δικαίωμα υποθήκης ή ενεχύρου ή επικαρπίας ή εκείνος που έχει επιβάλει συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 492

1. Από την τελεσιδικία της απόφασης που διατάζει τη διανομή, σύμφωνα με τα άρθρα 480, 480Α και 486, η υποθήκη ή το ενέχυρο περιορίζονται στα μέρη που περιήλθαν στον οφειλέτη. Ο περιορισμός της υποθήκης σημειώνεται στο βιβλίο υποθηκών. Ο περιορισμός του ενέχυρου σημειώνεται, εφόσον τηρούνται για τη σύσταση του δημόσια βιβλία.

2. Αν ως συνέπεια του περιορισμού που αναφέρεται στην παρ. 1 δεν ασφαλίζεται επαρκώς η απαίτηση του ενυπόθηκου ή του ενεχυρούχου δανειστή, μπορεί με αίτησή του το δικαστήριο που διατάζει τη διανομή να συστήσει υποθήκη ή ενέχυρο σε άλλα αντικείμενα, τα οποία με τη διανομή περιέρχονται στον οφειλέτη του. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και μετά την τελεσιδικία της απόφασης και την ενέργεια της διανομής.

3. Αν η απόφαση που διατάζει τη διανομή για να εξισωθούν τα μέρη υποχρεώνει κάποιον από τους κοινωνούς να καταβάλει χρηματικό ποσό στον κοινωνό που η μερίδα του βαρύνεται με υποθήκη ή ενέχυρο, το δικαστήριο με αίτηση του δανειστή διατάζει να καταβληθεί σ'αυτόν το χρηματικό ποσό για να εξοφληθεί, ολικά ή εν μέρει, η απαίτησή του και αν η απαίτηση που ασφαλίζεται δεν είναι ληξιπρόθεσμη.

Άρθρο 493

Από την τελεσιδικία της απόφασης που διατάζει τη διανομή, σύμφωνα με τα άρθρα 480, 480Α και 486, αντικείμενο επικαρπίας γίνονται όσα περιήλθαν στον ψιλό κύριο.

Άρθρο 494

1. Η συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση δεν εμποδίζει τη δικαστική διανομή.

2. Μετά την τελεσιδικία της απόφασης που διατάζει την αυτούσια διανομή η συντηρητική ή η αναγκαστική κατάσχεση στη μερίδα ενός από τους κοινωνούς περιορίζεται στο μέρος που περιήλθε σ'αυτόν.

ΤΡΙΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΠΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 495

1. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στο πρωτότυπο στη γραμματεία του δικαστηρίου που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

2. Για την κατάθεση συντάσσεται έκθεση στο βιβλίο που τηρείται σύμφωνα με το άρθρο 496, την οποία υπογράφει και αυτός που καταθέτει. Στο δικόγραφο που κατατίθεται σημειώνεται ο αριθμός της έκθεσης και η χρονολογία της και βεβαιώνονται με την υπογραφή εκείνου που συντάσσει την έκθεση.

3. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας και της αναψηλάφησης κατά αποφάσεων των ειρηνοδικείων μπορούν να ασκηθούν και προφορικά, οπότε συντάσσεται έκθεση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 496.

Άρθρο 496

1. Η γραμματεία των δικαστηρίων τηρεί χωριστό βιβλίο για καθένα από τα ένδικα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 495 παρ. 1· ο τρόπος που τηρείται το βιβλίο και οι άλλες λεπτομέρειες ορίζονται με διάταγμα.

2. Ο αρμόδιος υπάλληλος της γραμματείας κάθε δικαστηρίου είναι υποχρεωμένος, μόλις προσαχθεί δικόγραφο ένδικου μέσου για κατάθεση, να συντάξει χωρίς καθυστέρηση και μπροστά σε εκείνον που έφερε το δικόγραφο, την έκθεση της κατάθεσης και να την καταχωρίσει στο βιβλίο που αναφέρεται στην παρ. 1. Στην περίπτωση που θα προσαχθούν πολλά δικόγραφα είναι υποχρεωμένος, τηρώντας τη σειρά με την οποία προσέρχονται οι αιτούντες, να συντάξει όλες τις εκθέσεις την ίδια ημέρα.

Άρθρο 497

Το πρωτότυπο του ένδικου μέσου ή η έκθεση που κατατέθηκε φυλάγονται στο αρχείο του δικαστηρίου.

Άρθρο 498

1. Κάθε διάδικος μπορεί μετά την άσκηση του ένδικου μέσου, φέρνοντας αντίγραφο του ένδικου μέσου και της απόφασης που προσβάλλεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο το ένδικο μέσο απευθύνεται, να ζητήσει να προσδιοριστεί δικάσιμος και να φέρει για συζήτηση την υπόθεση με κλήση, κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί ή και αυτοτελώς, η οποία επιδίδεται στον αντίδικο.

2. Ο προσδιορισμός δικασίμου γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 226 και εφαρμόζεται και το άρθρο 228.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου.

Άρθρο 499

Τα ένδικα μέσα μπορούν να ασκηθούν και πριν από την επίδοση της απόφασης, ακόμη και την ίδια ημέρα της δημοσίευσής της.

Άρθρο 500

Τα αποτελέσματα των ένδικων μέσων αρχίζουν από τη σύνταξη της έκθεσης της κατάθεσής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ανακοπή ερημοδικίας.

Άρθρο 501

1. Ανακοπή κατά απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην επιτρέπεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας και μόνο κατά την πρώτη συζήτηση.

2. Κατ'εξαίρεση επιτρέπεται ανακοπή κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν σε μεταγενέστερη συζήτηση, αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα.

Άρθρο 502

1. Δικαίωμα ανακοπής ερημοδικίας έχουν ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος ή εκείνος που άσκησε κύρια παρέμβαση, εφόσον δικάστηκαν ερήμην, οι καθολικοί διάδοχοί τους, καθώς και οι μετά την άσκηση της αγωγής ειδικοί διάδοχοί τους.

2. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση και δεν εμφανίστηκε στη συζήτηση, και όταν θεωρείται ομόδικος του διαδίκου υπέρ του οποίου άσκησε την παρέμβαση, δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή, εκτός αν ανέλαβε τη δίκη.

3. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα της ανακοπής του διαδίκου υπέρ του οποίου είχε παρέμβει.

Άρθρο 503

1. Αν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στην Ελλάδα, η προθεσμία της ανακοπής είναι δεκαπέντε ημέρες και αρχίζει από την επίδοση της απόφασης.

2. Αν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην έχει άγνωστη διαμονή, η προθεσμία της ανακοπής είναι εξήντα ημέρες και αρχίζει από την τελευταία δημοσίευση κατά το άρθρο 135 παρ. 1 της περίληψης της έκθεσης για την επίδοση της απόφασης. Η περίληψη περιλαμβάνει το όνομα και το επώνυμο, καθώς και την ιδιότητα εκείνου που επιδίδει, τα ονόματα, τα επώνυμα και τις κατοικίες των διαδίκων, τον αριθμό και τη χρονολογία της απόφασης, το δικαστήριο που την εξέδωσε και σύντομη αναφορά του διατακτικού της.

3. Οι διατάξεις της παρ. 2 εφαρμόζονται και όταν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στο εξωτερικό.

Άρθρο 504

1. Όσο διαρκεί η προθεσμία της ανακοπής κατά αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατά την πρώτη συζήτηση δεν μπορεί να εκτελεστεί η απόφαση που έχει εκδοθεί ερήμην είτε είναι οριστική, είτε δεν είναι οριστική. Κάθε πράξη που ενεργείται κατά τη διάρκεια της προθεσμίας της ανακοπής είναι άκυρη, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα.

2. Σε οριστικές αποφάσεις προσωρινά εκτελεστές, η εκτέλεση δεν αναστέλλεται, εκτός αν πρόκειται να γίνει κατά τρίτου.

Άρθρο 505

1. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120 και το λόγο της ανακοπής, όταν απαιτείται.

2. Ο ανακόπτων είναι υποχρεωμένος να προκαταβάλει στη γραμματεία του δικαστηρίου κατά την κατάθεση της ανακοπής τα έξοδα και τα τέλη της συζήτησης που έγινε ερήμην του, τα οποία επιδίκασε η ερήμην απόφαση, καθώς και το παράβολο που όρισε, διαφορετικά η ανακοπή είναι απαράδεκτη. Το παράβολο αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τρεις χιλιάδες δραχμές, ούτε μεγαλύτερο από είκοσι χιλιάδες δραχμές, αν πρόκειται για αποφάσεις των ειρηνοδικείων, και από δραχμές έξι χιλιάδες και σαράντα χιλιάδες αντίστοιχα, αν πρόκειται για αποφάσεις των πρωτοδικείων και των εφετείων. Το τέλος του δικαστικού ενσήμου δεν περιλαμβάνεται στα έξοδα και τα τέλη που πρέπει να προκαταβληθούν.

Άρθρο 506

1. Η ανακοπή που ασκήθηκε εμπρόθεσμα και νόμιμα κατά αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατά την πρώτη συζήτηση έχει ως συνέπεια α) αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης και β) νέα συζήτηση της υπόθεσης στο δικαστήριο που έχει εκδώσει την ερήμην απόφαση. Κάθε πράξη που ενεργείται μετά την άσκηση της ανακοπής είναι άκυρη, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα.

2. Σε αποφάσεις προσωρινά εκτελεστές δεν αναστέλλεται η εκτέλεση, εκτός αν πρόκειται να γίνει κατά τρίτου.

3. Η ανακοπή που ασκείται κατά αποφάσεων που έχουν εκδοθεί μετά την πρώτη συζήτηση δεν αναστέλλει τις προθεσμίες, ούτε εμποδίζει την πρόοδο της δίκης, εκτός αν το δικαστήριο κατά την εκδίκαση της ανακοπής ορίσει διαφορετικά.

4. Το ανασταλτικό αποτέλεσμα διαρκεί ωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση για την ανακοπή ή καταργηθεί με άλλο τρόπο η δίκη της ανακοπής.

Άρθρο 507

1. Αν η συζήτηση της ανακοπής γίνεται με επιμέλεια του ανακόπτοντος και αυτός δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δε μετέχει νόμιμα στη δίκη, το δικαστήριο απορρίπτει την ανακοπή.

2. Αν η συζήτηση της ανακοπής γίνεται με επιμέλεια εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή και ο ανακόπτων δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν μετέχει νόμιμα σ'αυτήν, το δικαστήριο ενεργεί όπως ορίζεται στο άρθρο 271 και σε περίπτωση ερημοδικίας απορρίπτει την ανακοπή.

3. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την ανακοπή δεν συγχωρείται νέα ανακοπή, εκτός αν ο ανακόπτων δεν κλητεύθηκε καθόλου ή κλητεύθηκε άκυρα ή κλητεύθηκε εκπρόθεσμα.

Άρθρο 508

1. Αν ο ανακόπτων εμφανιστεί κατά τη συζήτηση της ανακοπής και μετάσχει κανονικά σ'αυτήν, απαγορεύεται να αναβληθεί η συζήτηση χωρίς συναίνεση του αντιδίκου. Το δικαστήριο, αν η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις, εξαφανίζει την ερήμην απόφαση, εκτός από τις διατάξεις της για τα έξοδα, τα τέλη και το παράβολο, και εξετάζει την ουσία της υπόθεσης, διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη. Αν το δικαστήριο, με βάση τα στοιχεία που προσάγονται προαποδεικτικώς, πιθανολογεί ότι η ερημοδικία ήταν άκυρη, διατάζει να επιστραφούν τα έξοδα, τα τέλη και το παράβολο που έχουν προκαταβληθεί σε εκείνον που τα προκατέβαλε. Αλλιώς διατάζει να καταβληθούν τα έξοδα και τα τέλη σε εκείνον προς όφελος του οποίου επιδικάστηκαν και να εισαχθεί το παράβολο στο δημόσιο ταμείο.

2. Αν γίνει δεκτή η ανακοπή, οι διάδικοι κατά των οποίων στρέφεται μπορούν να προτείνουν και νέους πραγματικούς ισχυρισμούς.

Άρθρο 509

Αν ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις ανακοπή κατά απόφασης που εκδόθηκε μετά την πρώτη συζήτηση και το δικαστήριο πιθανολογεί ότι είναι βάσιμοι οι λόγοι που προτάθηκαν, εξαφανίζει την απόφαση που ανακόπηκε και τις πράξεις που ενεργήθηκαν μετά την απόφαση αυτή, διατάζει να επιστραφεί το παράβολο και αμέσως προχωρεί στην εξέταση της διαφοράς, αφού οι διάδικοι επανέλθουν στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που εξαφανίστηκε. Αλλιώς απορρίπτει την ανακοπή και διατάζει να εισαχθεί το παράβολο στο δημόσιο ταμείο.

Άρθρο 510

Αν κατά τη συζήτηση της ανακοπής δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν μετέχει νόμιμα σ'αυτήν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, η διαδικασία προχωρεί κατά το άρθρο 279.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Έφεση.

Άρθρο 511

Με έφεση μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων.

Άρθρο 512

Οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων σε διαφορές που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 472 είναι ανέκκλητες.

Άρθρο 513

1. Έφεση επιτρέπεται μόνο κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στον πρώτο βαθμό α) εκείνων που παραπέμπουν την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο εξαιτίας αναρμοδιότητας, β) των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την ανταγωγή. Σε αποφάσεις που έχουν εκδοθεί ερήμην έφεση επιτρέπεται, αν εκδόθηκαν κατά την πρώτη συζήτηση, εφόσον δεν επιτρέπεται πια ανακοπή ερημοδικίας. Αν όμως εκδόθηκαν σε μεταγενέστερη συζήτηση, από τη δημοσίευσή τους. Αν η απόφαση είναι κατά ένα μέρος οριστική, δεν επιτρέπεται έφεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη.

2. Αν προσβληθεί με έφεση η οριστική απόφαση θεωρείται ότι μαζί έχουν προσβληθεί και οι μη οριστικές που είχαν προηγουμένως εκδοθεί, και αν η έφεση δεν απευθύνεται ρητώς εναντίον τους.

Άρθρο 514

Δεύτερη έφεση από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 515

Αν η ανακοπή ερημοδικίας απορρίφθηκε, η έφεση απευθύνεται κατά της απόφασης που απέρριψε την ανακοπή, οπότε θεωρείται ότι έχει προσβληθεί μαζί και η ερήμην απόφαση κατά της οποίας στράφηκε η ανακοπή, εφόσον δεν πέρασε η προθεσμία για να ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης αυτής.

Άρθρο 516

1. Δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικών, αν ήταν διάδικοι.

2. Έφεση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 517

Η έφεση απευθύνεται κατά εκείνων που ήταν διάδικοι στην πρωτόδικη δίκη ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων τους. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία, η έφεση πρέπει να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 518

1. Αν ο εκκαλών διαμένει στην Ελλάδα η προθεσμία της έφεσης είναι τριάντα ημέρες· αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, εξήντα ημέρες· και στις δύο περιπτώσεις η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.

2. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της έφεσης είναι τρία χρόνια, που αρχίζουν από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.

3. Αν ο διάδικος που δικαιούται να ασκήσει έφεση πέθανε, η προθεσμία της έφεσης αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη στους καθολικούς διαδόχους ή τους κληροδόχους.

Άρθρο 519

1. Όσο διαρκεί η προθεσμία της έφεσης δεν μπορεί να εκτελεστεί η απόφαση

του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Κάθε πράξη που ενεργείται κατά τη διάρκεια της προθεσμίας της έφεσης είναι άκυρη, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα.

2. Σε οριστικές αποφάσεις προσωρινά εκτελεστές η εκτέλεση δεν αναστέλλεται, εκτός αν πρόκειται να γίνει κατά τρίτου.

Άρθρο 520

1. Το έγγραφο της έφεσης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120 και τους λόγους της έφεσης.

2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, και αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο οκτώ ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.

Άρθρο 521

1. Η έφεση που έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Κάθε πράξη που ενεργείται μετά την άσκηση της έφεσης είναι άκυρη, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα.

2. Σε αποφάσεις προσωρινά εκτελεστές δεν αναστέλλεται η εκτέλεση, εκτός αν πρόκειται να γίνει κατά τρίτου.

3. Το ανασταλτικό αποτέλεσμα διαρκεί ωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση για την έφεση ή καταργηθεί με άλλο τρόπο η δευτεροβάθμια δίκη.

Άρθρο 522

Με την άσκηση της έφεσης η υπόθεση μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους.

Άρθρο 523

1. Ο εφεσίβλητος μπορεί, και αφού περάσει η προθεσμία της έφεσης, να ασκήσει αντέφεση ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που προσβάλλονται με την έφεση και ως προς εκείνα που συνέχονται αναγκαστικά με αυτά, και αν ακόμη αποδέχτηκε την απόφαση ή παραιτήθηκε από την έφεση.

2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, και αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα οκτώ ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.

3. Αν η έφεση απορριφθεί ως εκπρόθεσμη ή απαράδεκτη ή τυπικά άκυρη, απορρίπτεται και η αντέφεση, εκτός αν ασκήθηκε ενώ διαρκούσε η προθεσμία της έφεσης για τον αντεκκαλούντα, οπότε ισχύει ως αυτοτελής έφεση. Η παραίτηση από την έφεση ή η απόρριψή της ως αβάσιμης δεν επηρεάζει την αντέφεση.

Άρθρο 524

1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 ως 269 και 271 ως 312. Αν με την έφεση προσβάλλεται απόφαση ειρηνοδικείου ή μονομελούς πρωτοδικείου, εφαρμόζονται και οι διατάξεις των παραγρ. 1 εδ. β' και γ', 2, 3, εδ. α' και γ' και 4 ως 6 του άρθρου 270.

2. Τους εισαγγελείς πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας εφετών.

Άρθρο 525

1. Κάθε αίτηση που έχει υποβληθεί στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της έφεσης και της δευτεροβάθμιας δίκης και αν δεν έχει αποφανθεί γι' αυτήν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

2. Είναι απαράδεκτη η υποβολή νέας αίτησης, όπως και η άσκηση ανταγωγής για πρώτη φορά στη δευτεροβάθμια δίκη, ακόμη και αν ο αντίδικος συναινεί. Το απαράδεκτο λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη.

3. Επιτρέπεται στη δευτεροβάθμια δίκη να υποβληθούν με τις προτάσεις αιτήσεις για παρεπόμενες απαιτήσεις που γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση ή αιτήσεις για αποκατάσταση των πραγμάτων στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 526

Είναι απαράδεκτη στην κατ' έφεση δίκη κάθε μεταβολή της βάσης, του αντικειμένου και του αιτήματος της αγωγής και αν ο αντίδικος συναινεί. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως. Επιτρέπεται εξαιτίας γεγονότων που επήλθαν μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης να ζητηθεί αντί για το αντικείμενο που ζητήθηκε αρχικά άλλο ή η αξία του ή το διαφέρον.

Άρθρο 527

Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν 1) προτείνονται από τον εφεσίβλητο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει με κύρια παρέμβαση για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη ή παρεμβαίνει με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά την τελευταία συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, 3) συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 269. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 528

Αν ύστερα από έφεση κατά απόφασης που έχει απορρίψει ανακοπή ερημοδικίας η απόφαση εξαφανίστηκε, ο διάδικος που είχε δικαστεί ερήμην μπορεί να προτείνει στη δίκη και όλους τους πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει στην πρωτόδικη δίκη. Στις περιπτώσεις αυτές το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εφεσίβλητος.

Άρθρο 529

1. Στην κατ' έφεση δίκη επιτρέπεται να επικληθούν και να προσαχθούν νέα αποδεικτικά μέσα. Εξέταση νέων μαρτύρων για ζητήματα για τα οποία εξετάστηκαν μάρτυρες στην πρωτόδικη δίκη επιτρέπεται, αν αυτό επιβάλλεται κατά την κρίση του δικαστηρίου και μόνο ωσότου συμπληρωθεί ο αριθμός που ορίζεται κατά το άρθρο 396, από εκείνους που έχουν νόμιμα γνωστοποιηθεί στον πρώτο βαθμό, εφόσον υφίσταται υποχρέωση γνωστοποίησης των μαρτύρων.

2. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να αποκρούσει τα αποδεικτικά μέσα που προσάγονται πρώτη φορά σ' αυτό ως απαράδεκτα, αν κατά την κρίση του ο διάδικος δεν τα είχε προσκομίσει στην πρωτόδικη δίκη από πρόθεση στρεψοδικίας ή από βαριά αμέλεια.

Άρθρο 530

1. Αν κατά την πρωτόδικη δίκη εξετάστηκε με όρκο ο διάδικος, δεν επιτρέπεται στην κατ' έφεση δίκη η ένορκη εξέταση του αντιδίκου του για το ίδιο πραγματικό γεγονός.

2. Αν κατά την πρωτόδικη δίκη διάδικος αρνήθηκε να εξεταστεί με όρκο, από την κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου εξαρτάται να επιτρέψει ή όχι την εξέτασή του κατά τη δευτεροβάθμια δίκη.

Άρθρο 531

1. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος εφαρμόζονται ως προς την έφεση οι διατάξεις για την ερημοδικία του ενάγοντος. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.

2. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου εφαρμόζονται ως προς την έφεση οι διατάξεις του άρθρου 279. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση.

Άρθρο 532

Αν λείπει κάποια από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού της έφεσης, ιδίως αν η έφεση δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις, το δικαστήριο την απορρίπτει ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 533

1. Αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει ότι η έφεση είναι παραδεκτή, εξετάζει το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της.

2. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εφαρμόζει το νόμο που ίσχυε όταν δημοσιεύθηκε η πρωτόδικη απόφαση.

Άρθρο 534

Αν το αιτιολογικό της απόφασης που έχει προσβληθεί με έφεση κρίνεται εσφαλμένο, αλλά το διατακτικό της ορθό, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο αντικαθιστά τις αιτιολογίες και απορρίπτει την έφεση.

Άρθρο 535

1. Αν ο λόγος της έφεσης κριθεί βάσιμος, η απόφαση που προσβάλλεται εξα-

φανίζεται και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αν το πρωτοβάθμιο έχει αποφανθεί για την ουσία της υπόθεσης, κρατεί αυτό την υπόθεση και τη δικάζει κατ'ουσίαν· σε αντίθετη περίπτωση μπορεί ή να την αναπέμψει στο δικαστήριο που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή σε άλλο ομοιόβαθμο δικαστήριο της περιφέρειάς του ή να την κρατήσει και να τη δικάσει κατ'ουσίαν.

2. Αν η προσβαλλόμενη απόφαση εξαφανίζεται για αναρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η υπόθεση παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 46. Αν πρόκειται για κατά τόπον αναρμοδιότητα και κριθεί αρμόδιο άλλο πρωτοβάθμιο δικαστήριο που υπάγεται στην περιφέρεια του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου το οποίο δικάζει την έφεση, αυτό μπορεί ή να παραπέμψει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο ή να την κρατήσει και να τη δικάσει κατ'ουσίαν.

Άρθρο 536

1. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση επιβλαβέστερη για τον εκκαλούντα χωρίς ο εφεσίβλητος να ασκήσει δική του έφεση ή αντέφεση.

2. Οι διατάξεις της παρ. 1 δεν εφαρμόζονται όταν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μετά την εξαφάνιση της πρωτόδικης απόφασης δικάζει την υπόθεση κατ'ουσίαν.

Άρθρο 537

Αν περισσότεροι νικήθηκαν με την ίδια απόφαση και για τους ίδιους λόγους και ένας μόνο άσκησε έφεση, η απόφαση που δέχεται την έφεση ισχύει και υπέρ των ομοδίκων που δεν άσκησαν έφεση, εφόσον δεν αποδέχτηκαν την πρωτόδικη απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Αναψηλάφηση

Άρθρο 538

Με αναψηλάφηση μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, των εφετείων και του Αρείου Πάγου, εφόσον δικάζει κατ'ουσίαν.

Άρθρο 539

1. Αναψηλάφηση επιτρέπεται μόνο κατά των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν τη δίκη και δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση. Αν η απόφαση είναι κατά ένα μέρος οριστική, δεν επιτρέπεται αναψηλάφηση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων πριν εκδοθεί η οριστική απόφαση στη δίκη.

2. Αν προσβληθεί με αναψηλάφηση η οριστική απόφαση, θεωρούνται ότι έχουν προσβληθεί και οι μη οριστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως και αν η αναψηλάφηση δεν απευθύνεται ρητώς κατά των αποφάσεων αυτών.

Άρθρο 540

Αν η ανακοπή ερημοδικίας απορρίφθηκε, η αναψηλάφηση απευθύνεται κατά της απόφασης που απέρριψε την ανακοπή, οπότε θεωρείται ότι έχει προσβληθεί και η απόφαση κατά της οποίας είχε στραφεί η ανακοπή ερημοδικίας, εφόσον δεν πέρασε η προθεσμία για την άσκηση αναψηλάφησης κατά της απόφασης αυτής.

Άρθρο 541

Δεύτερη αναψηλάφηση από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 542

1. Δικαίωμα αναψηλάφησης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που παρενέβησαν κυρίως και προσθέτως, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, αν ήταν διάδικοι.

2. Αναψηλάφηση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 543

Η αναψηλάφηση απευθύνεται κατά εκείνων που ήταν διάδικοι στη δίκη στην οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση ή κατά των καθολικών διαδόχων τους ή των κληρονόμων τους. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία, η αναψηλάφηση πρέπει να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 544

Αναψηλάφηση επιτρέπεται μόνο 1) αν στην ίδια υπόθεση εκδόθηκαν, μεταξύ των ίδιων διαδίκων που είχαν παραστεί με την ίδια ιδιότητα, από το ίδιο ή διαφορετικά δικαστήρια αποφάσεις που αντιφάσκουν μεταξύ τους, 2) αν διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε νόμιμα στη δίκη, εφόσον ύστερα δεν εγκρίθηκε ρητά ή σιωπηρά η διεξαγωγή της δίκης, 3) αν το ίδιο πρόσωπο είχε παραστεί ως διάδικος στο όνομά του ή εκπροσώπησε διαδίκους με περισσότερες ιδιότητες, οι οποίοι είχαν αντίθετα συμφέροντα στη δίκη, 4) αν κάποιος είχε παραστεί ως πληρεξούσιος διαδίκου χωρίς πληρεξουσιότητα, εφόσον δεν εγκρίθηκε ύστερα η διεξαγωγή της δίκης, 5) αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλαστή, είτε διότι γράφει ψευδώς ότι το δικαστήριο συγκροτήθηκε από τον αναγκαίο σύμφωνα με το νόμο αριθμό δικαστών, είτε διότι, όπως προκύπτει από το πρακτικό της διάσκεψης, δεν εκδόθηκε με την πλειοψηφία που απαιτεί ο νόμος ή δεν έχει τις υπογραφές των προσώπων που ορίζει ο νόμος και δεν είναι δυνατή η υπογραφή της από τα πρόσωπα αυτά, 6) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ψευδή κατάθεση μάρτυρα ή διαδίκου, σε ψευδή έκθεση ή κατάθεση πραγματογνώμονα, σε ψευδή όρκο διαδίκου ή σε πλαστά έγγραφα, εφόσον το ψεύδος ή η πλαστότητα αναγνωρίστηκαν με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου και, αν πρόκειται για κατάθεση διαδίκου, και με δικαστική ομολογία του. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και, αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι μήνες από αυτήν, 7) αν ο διάδικος που ζητεί την αναψηλάφηση βρήκε ή πήρε στην κατοχή του μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης νέα κρίσιμα έγγραφα τα οποία δεν μπορούσε να τα προσκομίσει εγκαίρως από ανώτερη βία ή τα οποία κατακράτησε ο αντίδικός του ή τρίτος που είχε συνεννοηθεί με τον αντίδικό του και των οποίων την ύπαρξη απέκρυψε, όπως αγνοούσε και την κατοχή τους από τον αντίδικο ή τον τρίτο κατά τη διάρκεια της δίκης. 8) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε απόφαση πολιτικού, ποινικού ή διοικητικού δικαστηρίου, η οποία ανατράπηκε αμετάκλητα ύστερα από την τελευταία συζήτηση, μετά την οποία εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται, 9) αν ο διάδικος κλήτευσε στη δίκη τον αντίδικό του ως άγνωστης διαμονής, αν και γνώριζε τη διαμονή του.

Άρθρο 545

1. Αν εκείνος που ζητεί την αναψηλάφηση διαμένει στην Ελλάδα, η προθεσμία της αναψηλάφησης είναι εξήντα ημέρες.

2. Αν εκείνος που ζητεί την αναψηλάφηση διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, η προθεσμία της αναψηλάφησης είναι εκατόν είκοσι ημέρες.

3. Η προθεσμία της αναψηλάφησης αρχίζει α) στην περίπτωση του άρθρου 544 αρ. 1 από την επίδοση της νεώτερης από τις αντιφατικές αποφάσεις, β) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 2 από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης στο διάδικο που έχει γίνει ικανός ή σε εκείνον που νόμιμα τον αντιπροσωπεύει, γ) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 4 από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης προσωπικά σε εκείνον που ζητεί την αναψηλάφηση, δ) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 6 από το αμετάκλητο της απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται η ψευδομαρτυρία, η ψευδορκία ή η πλαστότητα, ε) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 7 από την ημέρα που εκείνος ο οποίος ζητεί την αναψηλάφηση έμαθε ότι υπάρχουν νέα κρίσιμα έγγραφα, στ) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 8 από την ημέρα που εκείνος ο οποίος ζητεί την αναψηλάφηση έμαθε την απόφαση που ανατράπηκε, ζ) στις περιπτώσεις του άρθρου 544 αριθ. 3,5 και 9 από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

4. Στις περιπτώσεις της παρ. 3 εδαφ. δ', ε' και στ' η προθεσμία δεν αρχίζει αν δεν επιδοθεί προηγουμένως η προσβαλλόμενη απόφαση, αλλιώς αρχίζει από την επίδοση μετά το αμετάκλητο ή τη γνώση των κρίσιμων εγγράφων ή της απόφασης που ανατράπηκε. Τα γεγονότα που αποτελούν την αφετηρία της προθεσμίας των εδαφίων αυτών πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφο ή με δικαστική ομολογία.

5. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναψηλάφησης είναι τρία χρόνια από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, εφόσον είναι τελεσίδικη ή ανέκκλητη, αλλιώς από την ημέρα που έγινε τελεσίδικη. Στις περιπτώσεις όμως του άρθρου 544 αριθ. 6, η αναψηλάφηση είναι απαράδεκτη μετά την παρέλευση ενός έτους από τη δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης του ποινικού ή του πολιτικού δικαστηρίου. Η προθεσμία αυτή δεν αρχίζει πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

6. Αν εκείνος που δικαιούται να ασκήσει αναψηλάφηση πέθανε, η προθεσμία

της αναψηλάφησης αρχίζει μόνο από την επίδοση της απόφασης στους καθολικούς διαδόχους ή τους κληροδόχους.

Άρθρο 546

1. Η προθεσμία της αναψηλάφησης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 ή στις διαφορές που αφορούν τις σχέσεις γονέων και τέκνων, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 614 παρ. 1 ή διατάζουν την εξάλειψη υποθήκης ή προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό και εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Μπορεί όμως το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις να διατάξει σε περίπτωση εξάλειψης υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος με παροχή ανάλογης εγγύησης.

2. Το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση μπορεί, με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να διατάξει να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, ολικά ή εν μέρει, με παροχή ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί από το δικαστήριο εωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση για την αναψηλάφηση, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται κατά τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 547

1. Το έγγραφο της αναψηλάφησης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της αναψηλάφησης, τα γεγονότα από τα οποία προκύπτει η τήρηση της προθεσμίας, αίτηση για εξαφάνιση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης.

2. Πρόσθετοι λόγοι αναψηλάφησης ως προς τα ίδια κεφάλαια της απόφασης, όπως και εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται μαζί τους, ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η αναψηλάφηση, και αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αναψηλάφηση, είκοσι ημέρες πριν από τη συζήτησή της.

Άρθρο 548

Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 271 έως 312, 524 παρ. 2 έως 534. Αν με την αναψηλάφηση προσβάλλεται απόφαση ειρηνοδικείου ή μονομελούς πρωτοδικείου ή απόφαση που εκδόθηκε σε έφεση κατά απόφασης ειρηνοδικείου ή μονομελούς πρωτοδικείου, εφαρμόζονται και οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδ. β' και γ', 2, 3 εδ. α' και γ' και 4 έως 6 του άρθρου 270.

Άρθρο 549

1. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η αναψηλάφηση είναι παραδεκτή, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις, εξετάζει τους λόγους της και αν θεωρήσει κάποιον από αυτούς παραδεκτό και βάσιμο, τη δέχεται και εξαφανίζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση εξετάζει την ουσία της υπόθεσης μέσα στα όρια που καθορίζονται από την αναψηλάφηση, αλλιώς απορρίπτει την αναψηλάφηση.

2. Αν η αναψηλάφηση έγινε δεκτή, επειδή έχουν εκδοθεί αντιφατικές αποφάσεις, το δικαστήριο εξαφανίζει την τελευταία απόφαση.

Άρθρο 550

Το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση, αν υποβληθεί αίτηση με το κύριο ή το πρόσθετο δικόγραφο της αναψηλάφησης, διατάζει με την απόφαση που δέχεται την αναψηλάφηση την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την εκτέλεση της απόφασης η οποία εξαφανίστηκε.

Άρθρο 551

Κατά της απόφασης που εκδίδεται στην αναψηλάφηση επιτρέπονται ένδικα μέσα μόνο εφόσον η απόφαση που είχε εκδοθεί στην αρχική δίκη μπορούσε να προσβληθεί με ένδικα μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Αναίρεση.

Άρθρο 552

Με αναίρεση μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, καθώς και των εφετείων.

Άρθρο 553

1. Αναίρεση επιτρέπεται μόνο κατά των αποφάσεων που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση α) εκείνων που παραπέμπουν την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο εξαιτίας καθ' ύλην αναρμοδιότητας και εκείνων που έχουν εκδοθεί κατά παράβαση του αρ. 46 από το δικαστήριο στο οποίο έγινε η παραπομπή, β) των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την ανταγωγή. Αν η απόφαση είναι κατά ένα μέρος οριστική, δεν επιτρέπεται αναίρεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων, πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη.

2. Αν προσβληθεί με αναίρεση η οριστική απόφαση, θεωρούνται ότι έχουν προσβληθεί και οι μη οριστικές που έχουν εκδοθεί προηγουμένως, και αν δεν απευθύνεται ρητώς εναντίον τους η αναίρεση.

Άρθρο 554

Αν η ανακοπή ερημοδικίας απορρίφθηκε, η αναίρεση απευθύνεται κατά της απόφασης που απέρριψε την ανακοπή, οπότε θεωρείται ότι η αναίρεση απευθύνεται και κατά της ερήμην απόφασης κατά της οποίας είχε απευθυνθεί η ανακοπή, εφόσον δεν πέρασε η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης κατά της απόφασης αυτής.

Άρθρο 555

Δεύτερη αναίρεση του ίδιου διαδίκου κατά της ίδιας απόφασης ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 556

1. Δικαίωμα αναίρεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνος που ζητεί την αναψηλάφηση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αναψηλάφηση, εκείνοι που είχαν ασκήσει κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοι και οι ειδικοί διάδοχοι, εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, μόνο αν ήταν διάδικοι.

2. Αναίρεση δικαιούται να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 557

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ζητήσει την αναίρεση υπέρ του νόμου κάθε απόφασης, ακόμη και αν δεν μπορούν να ασκήσουν αναίρεση κατά της απόφασης αυτής οι διάδικοι, για κάθε λόγο και χωρίς περιορισμό προθεσμίας. Η απόφαση που εκδίδεται για την αναίρεση αυτή δεν παράγει αποτελέσματα για τους διαδίκους, εκτός αν στηρίζεται σε υπέρβαση δικαιοδοσίας ή έλλειψη καθ' ύλην αρμοδιότητας.

Άρθρο 558

Η αναίρεση απευθύνεται κατά εκείνων οι οποίοι ήταν διάδικοι στη δίκη κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση ή των καθολικών διαδόχων τους ή των κληροδόχων τους. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία, η αναίρεση πρέπει να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 559

Αναίρεση επιτρέπεται μόνο 1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σ' αυτούς, 2) αν το δικαστήριο δεν είχε τη νόμιμη σύνθεση ή έλαβε μέρος στη σύνθεση του δικαστής του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση ή κατά του οποίου είχε ασκηθεί αγωγή κακοδικίας, 3) αν το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση για εξαίρεση δικαστή, αν και ο δικαστής αυτός, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε η απόφαση, έπρεπε κατά το νόμο να εξαιρεθεί, 4) αν το δικαστήριο έχει υπερβεί

τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, 5) αν το δικαστήριο σε περίπτωση καθ' ύλην αρμοδιότητας εσφαλμένα δέχτηκε ότι είναι αρμόδιο ή αναρμόδιο, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 47 ή αν το δικαστήριο στο οποίο παραπέμφθηκε η υπόθεση παραβίασε τις διατάξεις του άρθρου 46, 6) αν παρά το νόμο και ιδίως παρά τις σχετικές με την επίδοση διατάξεις ο διάδικος δικάστηκε ερήμην, 7) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας, 8) αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, 9) αν το δικαστήριο επιδίκασε κάτι που δεν ζητήθηκε ή επιδίκασε περισσότερα από όσα ζητήθηκαν ή άφησε αίτηση αδίκαστη, 10) αν το δικαστήριο παρά το νόμο δέχτηκε πράγματα που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης ως αληθινά χωρίς απόδειξη ή δεν διέταξε απόδειξη γι'αυτά, 11) αν το δικαστήριο έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που ο νόμος δεν επιτρέπει ή παρά το νόμο έλαβε υπόψη αποδείξεις που δεν προσκομίστηκαν ή δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι επικαλέστηκαν και προσκόμισαν, 12) αν το δικαστήριο παραβίασε τους ορισμούς του νόμου σχετικά με τη δύναμη των αποδεικτικών μέσων, 13) αν το δικαστήριο εσφαλμένα εφάρμοσε τους ορισμούς του νόμου ως προς το βάρος της απόδειξης, 14) αν το δικαστήριο παρά το νόμο κήρυξε ή δεν κήρυξε ακυρότητα, έκπτωση από δικαίωμα ή απαράδεκτο, 15) αν παρά το νόμο ανακλήθηκε οριστική απόφαση, 16) αν το δικαστήριο κατά παράβαση του νόμου δέχτηκε ότι υπάρχει ή ότι δεν υπάρχει δεδικασμένο ή ότι υπάρχει δεδικασμένο με βάση απόφαση που εξαφανίστηκε ύστερα από ένδικο μέσο ή αναγνωρίστηκε ως ανύπαρκτη, 17) αν η ίδια απόφαση περιέχει αντιφατικές διατάξεις, 18) αν το δικαστήριο της παραπομπής δεν συμμορφώθηκε προς την αναιρετική απόφαση, 19) αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, 20) αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχτεί πραγματικά γεγονότα προφανώς διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό.

Άρθρο 560

Κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση μόνο 1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σ'αυτούς ο λόγος αυτός αναίρεσης δεν μπορεί να προβληθεί σε μικροδιαφορές, 2) αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε όπως ορίζει ο νόμος ή δίκασε ειρηνοδίκης του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση, 3) αν το δικαστήριο έχει υπερβεί τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή δεν είχε καθ'ύλην αρμοδιότητα, 4) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας.

Άρθρο 561

1. Η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας πραγματικών γεγονότων και ιδιαίτερα του περιεχομένου εγγράφων δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, εκτός αν παραβιάστηκαν κανόνες δικαίου, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί ή αν υπάρχει λόγος αναίρεσης κατά το άρθρο 559 αριθ. 19 και 20.

2. Η εκτίμηση του περιεχομένου διαδικαστικών εγγράφων της ίδιας ή άλλης δίκης, ιδίως αγωγών, παρεμβάσεων, ένδικων μέσων, προτάσεων ή δικαστικών αποφάσεων, ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο.

Άρθρο 562

1. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης κατά απόφασης του δικαστηρίου της παραπομπής, εφόσον με το λόγο αυτό προσβάλλεται η απόφαση κατά το τμήμα της εκείνο κατά το οποίο συμμορφώθηκε προς την αναιρετική.

2. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης που στηρίζεται σε ισχυρισμό ο οποίος δεν προτάθηκε νόμιμα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν πρόκειται α) για παράβαση που δεν μπορεί να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας, β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, γ) για ισχυρισμό που αφορά τη δημόσια τάξη.

3. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο αναίρεσης από τις δικές του πράξεις ή από πράξεις προσώπων που ενεργούν στο όνομά του, εκτός αν πρόκειται για λόγους που αφορούν τη δημόσια τάξη.

4. Κατ'εξαίρεση ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, ύστερα όμως από πρόταση του εισηγητή αρεοπαγίτη που έχει περιληφθεί στην έγγραφη εισήγησή του, λόγω αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του αρ.559.

Άρθρο 563

1. Η αίτηση αναίρεσης υπάγεται στον Άρειο Πάγο, ο οποίος δικάζει σε ολομέλεια ή σε τμήμα.

2. Στην αρμοδιότητα της ολομέλειας του Αρείου Πάγου υπάγονται α) αιτήσεις αναίρεσης υπέρ του νόμου, β) αιτήσεις αναίρεσης κατά αποφάσεων πολιτικών δικαστηρίων που παραπέμπονται για εκδίκαση στην ολομέλεια με κοινό πρακτικό του προέδρου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή με απόφαση του τμήματος που δικάζει. Η παραπομπή μπορεί να γίνει για όλους ή για μερικούς μόνο από τους λόγους της αναίρεσης, αν σε κάθε περίπτωση κριθεί ότι δημιουργούνται ζητήματα με γενικότερο ενδιαφέρον ή ότι τούτο είναι αναγκαίο για την ενότητα της νομολογίας. Το τμήμα που δικάζει είναι υποχρεωμένο να παραπέμψει την εκδίκαση της υπόθεσης στην ολομέλεια αν η απόφασή του για την αίτηση αναίρεσης, αναιρετική ή απορριπτική, λαμβάνεται με πλειοψηφία μιας ψήφου ή αν αρνείται να εφαρμόσει νόμο ως αντισυνταγματικό.

2. Αν η παραπομπή στην ολομέλεια γίνεται με πρακτικό του προέδρου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο πρόεδρος ορίζει συγχρόνως δικάσιμο της ολομέλειας τηρώντας τις διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 568.

Άρθρο 564

1. Αν ο αναιρεσείων διαμένει στην Ελλάδα, η προθεσμία της αναίρεσης είναι τριάντα ημέρες και αρχίζει από την επίδοση της απόφασης.

2. Αν ο αναιρεσείων διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, η προθεσμία της αναίρεσης είναι ενενήντα ημέρες και αρχίζει από την επίδοση της απόφασης.

3. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναίρεσης είναι τρία χρόνια και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.

4. Αν εκείνος που έχει δικαίωμα να ασκήσει αναίρεση πέθανε, η προθεσμία της αναίρεσης αρχίζει μόνο από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη στους καθολικούς διαδόχους ή τους κληροδόχους.

Άρθρο 565

1. Η προθεσμία της αναίρεσης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1, στις διαφορές του άρθρου 614 παρ. 1, που αφορούν σχέσεις γονέων και τέκνων, καθώς και σε δίκες που αφορούν εξάλειψη υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό, η προθεσμία της αναίρεσης, καθώς και η άσκησή της, αναστέλλει την εκτέλεση.

2. Αν από την εκτέλεση της απόφασης πιθανολογείται κίνδυνος βλάβης, της οποίας η αποκατάσταση δεν είναι εύκολη, μπορεί να διαταχθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους η ολική ή εν μέρει αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης με τον όρο παροχής ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση ή να εξαρτηθεί η εκτέλεση της απόφασης από την παροχή εγγύησης από το διάδικο που έχει νικήσει. Για την αίτηση αποφαίνεται, συνεδριάζοντας ως συμβούλιο χωρίς υποχρεωτική κλήτευση των διαδίκων, το αρμόδιο πολιτικό τμήμα, το οποίο συγκροτείται από τρία μέλη, στα οποία περιλαμβάνεται υποχρεωτικά ο εισηγητής της υπόθεσης. Η απόφαση της αναστολής μπορεί κατά τον ίδιο τρόπο να ανακληθεί με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους έως την πρώτη συζήτηση της αναίρεσης' κατόπιν επιτρέπεται μόνο κατά τη συζήτησή της.

Άρθρο 566

1. Το έγγραφο της αναίρεσης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της αναίρεσης, αίτηση για την αναίρεση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης.

2. Αν με το ίδιο αναιρετήριο προσβάλλονται δύο ή περισσότερες αποφάσεις πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η κατάθεσή του πρέπει να γίνεται στο καθένα από τα δικαστήρια αυτά.

'Αρθρο 567

1. 'Οταν ασκούν αναίρεση εισαγγελείς, πρόσθετους λόγους μπορεί να ασκήσει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

2. Η αναίρεση που ασκεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου διαβιβάζεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου. Με τον ίδιο τρόπο και χωρίς περιορισμό προθεσμίας ασκούνται και οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης.

'Αρθρο 568

1. Για να προσδιοριστεί δικάσιμος ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσάγει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτουσών δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς.

2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του 'Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει α) δικάσιμο της υπόθεσης, β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση, γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίο διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας.

3. Η δικάσιμος ορίζεται σε χρόνο που παρέχει επαρκή προθεσμία για την επίδοση και την προπαρασκευή της συζήτησης της υπόθεσης.

4. Αν ο αναιρεσείων επισπεύδει τη συζήτηση, η κλήση συντάσσεται κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί και επιδίδεται με επιμέλειά του στους αντιδίκους τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Αν ο αναιρεσίβλητος επισπεύδει τη συζήτηση ή την επισπεύδει άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσείοντα, η κλήση επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη συζήτηση, στον αναιρεσείοντα και τους άλλους διαδίκους.

'Αρθρο 569

1. Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης είναι παραδεκτοί, και αν η αίτηση της αναίρεσης δεν περιέχει λόγο τυπικά παραδεκτό και ορισμένο.

2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, τριάντα τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση' αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται πριν από την ίδια προθεσμία στον αναιρεσίβλητο και τους άλλους διαδίκους. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των πρόσθετων λόγων, τα οποία εκδίδονται ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσείοντα, παραδίδονται από το γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης και ένα στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία των τριάντα ημερών. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσίβλητος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσείοντα.

'Αρθρο 570

1. Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις ως προς το παραδεκτό και το εμπρόθεσμο της αίτησης της αναίρεσης και των πρόσθετων λόγων. Οι διάδικοι καταθέτουν τις προτάσεις τους είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

2. Νέοι ισχυρισμοί των διαδίκων και νέα αποδεικτικά μέσα για την ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης από τον 'Αρειο Πάγο μετά την αναίρεση υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τα δικαστήρια της ουσίας.

3. Μέσα στην προθεσμία της παρ. 1 οφείλουν όλοι οι διάδικοι να καταθέσουν στη γραμματεία του Αρείου Πάγου τα έγγραφα που χρησιμεύουν για να υποστηριχθεί ή να αποκρουστεί η αναίρεση, καθώς και τα έγγραφα εκείνα που η υποβολή τους είναι παραδεκτή κατά την παρ. 2. Η κατάθεση και η ημερομηνία της βεβαιώνεται με σημείωση επάνω στο φάκελο της δικογραφίας.

4. Τα αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων των διαδίκων, των αντιδίκων τους ή των άλλων διαδίκων, τα οποία προσάγονται, υποβάλλονται ατελώς, νόμιμα επικυρωμένα.

'Αρθρο 571

1. Ο εισηγητής της υπόθεσης οφείλει να συντάξει εμπεριστατωμένη έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, και να την καταθέσει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

2. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να πληροφορηθούν το περιεχόμενο της έκθεσης του εισηγητή.

'Αρθρο 572

1. Οι διατάξεις των άρθρων 568 έως 571 εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ή ο εισαγγελέας εφετών ή ο εισαγγελέας πρωτοδικών.

2. Η συζήτηση δεν είναι απαράδεκτη σε αναίρεση που έχει ασκήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, αν δεν κληθούν οι διάδικοι, εκτός μόνο από τις περιπτώσεις εκείνες που η αναίρεση παράγει αποτελέσματα και γι'αυτούς.

'Αρθρο 573

1. Στη διαδικασία της δίκης για την αναίρεση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 233 έως 236, 245, 246, 252 έως 261, 286 έως 308, 310 και 312 έως 334.

2. Τους εισαγγελείς, όταν έχουν την ιδιότητα του διαδίκου, εκπροσωπεί εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

'Αρθρο 574

Μετά την εκφώνηση της υπόθεσης αρχίζει η συζήτηση στο ακροατήριο με την ανάγνωση της έκθεσης του εισηγητή. Κατόπιν αγορεύουν οι πληρεξούσιοι του αναιρεσείοντος, του αναιρεσιβλήτου και των άλλων διαδίκων. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αγορεύει τελευταίος, εκτός αν είναι διάδικος ή εκπροσωπεί αναιρεσείοντα εισαγγελέα.

'Αρθρο 575

Με αίτηση του εισαγγελέα, του εισηγητή ή κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο μπορεί να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης μία μόνο φορά σε μεταγενέστερη δικάσιμο, που ορίζεται αμέσως με επισημείωση στο πινάκιο. Τα εδαφ. γ' και δ' της παρ. 3 του άρθρου 226 εφαρμόζονται και εδώ. Νέα αναβολή μπορεί να διαταχθεί μόνο με αίτηση του εισηγητή.

'Αρθρο 576

1. Αν ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο 'Αρειος Πάγος συζητεί την υπόθεση σαν να ήταν παρόντες οι διάδικοι.

2. Αν ο αντίδικος εκείνου που επέσπευσε τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ'αυτήν με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο 'Αρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν η κλήση για τη συζήτηση δεν επιδόθηκε καθόλου ή δεν επιδόθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα, ο 'Αρειος Πάγος κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση και η υπόθεση επαναφέρεται για συζήτηση με νέα κλήτευση. Στην αντίθετη περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί.

3. Αν μετέχουν περισσότεροι στη δίκη για την αναίρεση και δεν κλητεύθηκε κάποιος από αυτούς, η συζήτηση κηρύσσεται απαράδεκτη για όλους.

4. Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται κατά τις παραγρ. 1 έως 3 δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας.

'Αρθρο 577

1. Το δικαστήριο πρώτα συζητεί για το παραδεκτό της αναίρεσης.

2. Αν η αναίρεση δεν ασκήθηκε νόμιμα ή αν λείπει κάποια προϋπόθεση για να είναι παραδεκτή, ο 'Αρειος Πάγος την απορρίπτει και αυτεπαγγέλτως.

3. Αν ο 'Αρειος Πάγος κρίνει νόμιμη και παραδεκτή την αναίρεση, εξετάζει το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της.

'Αρθρο 578

Αν το αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης κρίνεται εσφαλμένο αλλά το

διατακτικό της ορθό, ο Άρειος Πάγος απορρίπτει την αναίρεση, εκτός αν υπάρχει έννομο συμφέρον να αποτραπεί δεδικασμένο, οπότε αναιρείται η απόφαση μόνο ως προς την εσφαλμένη αιτιολογία της.

Άρθρο 579

1. Αν αναιρεθεί η απόφαση, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που αναιρέθηκε και η διαδικασία πριν από την απόφαση αυτή ακυρώνεται μόνο εφόσον στηρίζεται στην παράβαση για την οποία έγινε δεκτή η αναίρεση. Κάθε απόφαση που στηρίζεται σ'αυτήν που αναιρέθηκε αναιρείται εφόσον οι λόγοι της αναίρεσης αναφέρονται και σ'αυτήν.

2. Αν αποδεικνύεται προαποδεικτικώς εκούσια ή αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης που αναιρέθηκε, ο Άρειος Πάγος, αν υποβληθεί αίτηση με το αναιρετήριο ή με τις προτάσεις ή με αυτοτελές δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου ως την παραμονή της συζήτησης, διατάζει με την αναιρετική απόφαση την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την εκτέλεση.

Άρθρο 580

1. Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για υπέρβαση δικαιοδοσίας, τα πολιτικά δικαστήρια δεν έχουν δικαίωμα να ασχοληθούν πια με την υπόθεση. Στην περίπτωση αυτή αναιρείται και η πρωτόδικη απόφαση που έχει τυχόν επικυρωθεί με την απόφαση που αναιρέθηκε, εφόσον και αυτή ενέχει υπέρβαση δικαιοδοσίας.

2. Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για παράβαση των διατάξεων των σχετικών με την αρμοδιότητα, παραπέμπει την υπόθεση στο δικαστήριο που κρίνει αρμόδιο.

3. Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιοδήποτε άλλο λόγο,εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παραγρ. 1 και 2, μπορεί να κρατήσει την υπόθεση και να ασχοληθεί με την εκδίκασή της, ιδίως αν κατά την κρίση του δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση. Στην αντίθετη περίπτωση παραπέμπει την υπόθεση στο τμήμα που ορίζεται από τον κανονισμό και, αν πρόκειται για τους λόγους που αναφέρονται στους αρ. 2, 3 και 6 εως 17 του άρ. 559, μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση για παραπέρα εκδίκαση σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε. Αν όμως αναιρεθεί η απόφαση του τελευταίου αυτού δικαστηρίου, δεν γίνεται δεύτερη παραπομπή, αλλά ο Άρειος Πάγος δικάζει αυτός την ουσία της υπόθεσης.

4. Το τμήμα στο οποίο παραπέμφθηκε η υπόθεση, αν η απόφαση αναιρέθηκε για τους λόγους που αναφέρονται στους αρ. 1, 13, 16, 19 και 20 του αρ. 559, καθώς και για το ότι το δικαστήριο παρά το νόμο κήρυξε ή δεν κήρυξε έκπτωση από δικαίωμα, εφόσον διαφωνεί προς τη γνώμη του τμήματος που διέταξε την παραπομπή, παραπέμπει την υπόθεση στην ολομέλεια του Αρείου Πάγου για να αρθεί η διαφωνία.

5. Οι αποφάσεις της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν, εκτός από τις περιπτώσεις της παρ. 4.

6. Αν ο Άρειος Πάγος, δικάζοντας σε ολομέλεια, αναιρέσει την απόφαση ή απορρίψει τους λόγους αναίρεσης που παραπέμφθηκαν στην ολομέλεια ή λύσει κατά την παρ. 4 τη διαφωνία και υπάρχουν και άλλοι λόγοι αναίρεσης που δεν παραπέμφθηκαν στην ολομέλεια, η υπόθεση αναπέμπεται στο τμήμα εκείνο στο οποίο συζητείται με κλήση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 568. Το τμήμα που δικάζει, αν συντρέχει περίπτωση, αποφαίνεται και για τους άλλους λόγους αναίρεσης.

Άρθρο 581

1. Στο δικαστήριο της παραπομπής η υπόθεση εισάγεται και συζητείται με κλήση. Δεν είναι απαραίτητο να επιδοθεί η αναιρετική απόφαση.

2. Η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την αναιρετική απόφαση και αφού κατατεθούν προτάσεις κατά το άρθρο 237.

3. Η διάταξη της παρ. 2 του αρ. 579 εφαρμόζεται και στο δικαστήριο της παραπομπής.

Άρθρο 582

Η αναιρετική απόφαση σημειώνεται στο περιθώριο του πρωτοτύπου της απόφασης που αναιρέθηκε. Για το σκοπό αυτόν η γραμματεία του Αρείου Πάγου οφείλει να ειδοποιεί χωρίς καθυστέρηση τη γραμματεία του δικαστηρίου που την εξέδωσε η οποία είναι υποχρεωμένη να κάνει τη σημείωση αυτή χωρίς αναβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Ανακοπή και Τριτανακοπή.

Άρθρο 583

Αν κάποιος δεν έλαβε μέρος ή δεν προσκλήθηκε σε δικαστική ή εξώδικη πράξη που του προκαλεί βλάβη ή θέτει σε κίνδυνο τα έννομα συμφέροντά του, μπορεί να ασκήσει ανακοπή κατά της πράξης αυτής.

Άρθρο 584

Η ανακοπή εισάγεται στο δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του ανακόπτοντος με την επιφύλαξη των διατάξεων των ειδικών δωσιδικιών.

Άρθρο 585

1. Οι διατάξεις για την άσκηση της αγωγής, την εισαγωγή της για συζήτηση και τη συζήτηση στο ακροατήριο εφαρμόζονται και στην ανακοπή.

2. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118 έως 120 και τους λόγους της. Νέοι λόγοι μπορούν να προταθούν μόνο με πρόσθετο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 586

1. Με τις προϋποθέσεις του άρθρου 583 μπορεί να ασκηθεί τριτανακοπή κατά της οριστικής απόφασης που εκδόθηκε μεταξύ άλλων.

3. Τριτανακοπή μπορεί να ασκήσει και ο τρίτος που δεσμεύεται από το δεδικασμένο, εφόσον επικαλείται δόλο ή συμπαιγνία των διαδίκων.

Άρθρο 587

Η τριτανακοπή εισάγεται στο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και παρεμπιπτόντως στο δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η κύρια δίκη, αν το δικαστήριο αυτό είναι ισόβαθμο ή ανώτερο από εκείνο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Άρθρο 588

1. Η τριτανακοπή απευθύνεται κατά όλων των διαδίκων μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, εκτός αν ασκείται μετά την εκτέλεσή της, οπότε μπορεί να απευθυνθεί μόνο κατά του διαδίκου που νίκησε.

2. Οι διατάξεις του αρ. 585 εφαρμόζονται και στην τριτανακοπή.

Άρθρο 589

Η άσκηση της τριτανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Το δικαστήριο που δικάζει την τριτανακοπή μπορεί ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται κατά την εκδίκαση της τριτανακοπής να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης με τον όρο εγγυοδοσίας ή και χωρίς αυτήν, αν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση της απόφασης θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του τριτανακόπτοντος. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί με τον ίδιο τρόπο ως την έκδοση της οριστικής απόφασης για την τριτανακοπή.

Άρθρο 590

Το δικαστήριο, αν κρίνει την τριτανακοπή παραδεκτή και βάσιμη, ακυρώνει ή ανάλογα με τις περιστάσεις αποφαίνεται ότι είναι ανενεργός η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς τον τριτανακόπτοντα. Η απόφαση διατηρεί την ισχύ της μεταξύ των αρχικών διαδίκων, εκτός αν πρόκειται για αδιαίρετο δίκαιο.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 591

1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών.

2. Αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο αποφαίνεται γι'αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάζει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Γαμικές διαφορές.

Άρθρο 592

1. Με την ειδική διαδικασία των άρθρ. 598 έως 612 δικάζονται οι διαφορές που αφορούν α) το διαζύγιο, β) την ακύρωση γάμου, γ) την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας γάμου, δ) τις σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, οι οποίες πηγάζουν από αυτόν, εκτός από τις αναφερόμενες στο άρθρ. 681 Β.

2. Με τις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1 και κατά την ειδική διαδικασία των άρ. 593 έως 612, μπορούν να ενωθούν ή να συνεκδικαστούν διαφορές που αφορούν παροχή διατροφής του ενός συζύγου προς τον άλλο ή σε περίπτωση διαζυγίου, απαίτηση του αναίτιου συζύγου για ηθική βλάβη.

Άρθρα 593-597

Καταργήθηκαν από το άρθρο 5 νομ. 1250/3-7 Απρ. 1982.

Άρθρο 598

Οι ανήλικοι που συνάπτουν γάμο και τα πρόσωπα που τελούν υπό δικαστική αντίληψη μπορούν να ασκούν μόνοι τους τις κατά το άρθρ. 592 παρ. 1 αγωγές και να εμφανίζονται στο δικαστήριο, όταν αυτές εκδικάζονται, χωρίς τη συγκατάθεση κανενός.

Άρθρο 599

1. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορούν να προβληθούν στις διαφορές που αναφέρονται στο αρ. 592 παρ. 1 έως και την τελευταία συζήτηση στο ακροατήριο στο δικαστήριο που δικάζει σε πρώτο βαθμό.

2. Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να απορρίψει ως απαράδεκτα μέσα επίθεσης και άμυνας που προβάλλονται μετά την πρώτη συζήτηση, αν κατά την κρίση του προβάλλονται με φανερό σκοπό να παρελκύσουν τη δίκη.

Άρθρο 600

1. Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 η μη προσέλευση, η παράλειψη ή η άρνηση διαδίκου να καταθέσει ή να απαντήσει στις ερωτήσεις που του υποβάλλονται ή να δηλώσει για την αλήθεια πραγματικών περιστατικών ή για τη γνησιότητα εγγράφου, όπως και η ομολογία, λαμβάνονται υπόψη σε συνδυασμό με τις άλλες αποδείξεις και εκτιμώνται ελεύθερα.

2. Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 απαγορεύεται να επαχθεί όρκος.

Άρθρο 601

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 δεν επιτρέπεται 1) να εξεταστούν με όρκο οι διάδικοι, 2) να εξεταστούν ως μάρτυρες τα τέκνα τους, γνήσια, νομιμοποιημένα, θετά και αναγνωρισμένα, τα τέκνα της γυναίκας που γεννήθηκαν χωρίς γάμο, καθώς και οι σύζυγοι και οι κατιόντες τους, 3) να παραιτηθούν οι διάδικοι από την ορκοδοσία μάρτυρα ή πραγματογνώμονα.

Άρθρο 602

Αν το δικαστήριο κατά τη συζήτηση αγωγής διαζυγίου πείθεται ότι είναι δυνατό να συμφιλιωθούν οι σύζυγοι που βρίσκονται σε διάσταση, μπορεί με αίτηση του ενός ή του άλλου διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως να προσπαθήσει να τους συμφιλιώσει ή να αναβάλει την παραπέρα συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από τρεις μήνες.

Άρθρο 603

Αν ερημοδικεί ο εναγόμενος ή ο εφεσίβλητος, το δικαστήριο εκδικάζει την υπόθεση σαν να ήταν παρόντες. Το ίδιο γίνεται αν ερημοδικεί ο ενάγων, ως προς την ανταγωγή που έχει ασκηθεί με ιδιαίτερο δικόγραφο, και αν ερημοδικεί ο εκκαλών, ως προς την αντέφεση.

Άρθρο 604

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1, αν πεθάνει ο ένας από τους διαδίκους πριν γίνει η απόφαση αμετάκλητη, η δίκη καταργείται ως προς το κύριο αντικείμενό της. Σε δίκες που αφορούν την ύπαρξη ή την ανυπαρξία ή την ακύρωση γάμου, αν οι κληρονόμοι έχουν δικαίωμα να ασκήσουν την αγωγή, η δίκη διακόπτεται.

Άρθρο 605

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 η προθεσμία της αναψηλάφησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 545 παρ. 3 εδαφ. δ, ε, στ, είναι έξι μήνες και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Άρθρο 606

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να παραιτηθούν από τα ένδικα μέσα μόνο μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης. Η παραίτηση γίνεται με δήλωση στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

Άρθρο 607

1. Στις περιπτώσεις που ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει την αγωγή για την ακύρωση γάμου έχει το δικαίωμα, ακόμη και αν δεν άσκησε αυτός την αγωγή, να λάβει μέρος στη δίκη έχοντας όλα τα δικαιώματα του διαδίκου.

2. Η γραμματεία του δικαστηρίου έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί στον εισαγγελέα του δικαστηρίου τις δικασίμους των αγωγών για την ακύρωση γάμου, όπως και τις αποφάσεις που εκδίδονται στις αγωγές αυτές. Η παράλειψη της γνωστοποίησης δεν επιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας.

Άρθρο 608

1. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας ή την ακύρωση γάμου, που ασκείται από τον ένα σύζυγο, απευθύνεται κατά του άλλου και, αν αυτός έχει πεθάνει, κατά των κληρονόμων του, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

2. Η αγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, όταν ασκείται από τον εισαγγελέα ή κάποιον που έχει συμφέρον, απευθύνεται και κατά των δύο συζύγων και αν έχει πεθάνει ο ένας κατά των κληρονόμων του, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 609

Η αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας γάμου, όπως και η ακύρωση του γάμου, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λύση του, επιδιώκεται μόνο με κύρια ή παρεμπίπτουσα αγωγή.

Άρθρο 610

Αν η διάγνωση διαφοράς εξαρτάται, ολικά ή μερικά, από την ύπαρξη ή την ανυπαρξία ή από την ακύρωση γάμου, το δικαστήριο αναβάλλει, με αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, τη συζήτηση εωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση σχετικά με την αγωγή για την ύπαρξη ή την ανυπαρξία ή την ακύρωση του γάμου. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί η αγωγή αυτή, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία για την άσκησή της. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, η συζήτηση μπορεί να συνεχιστεί και ο ισχυρισμός που αναφέρεται στην ύπαρξη ή την ανυπαρξία ή την ακυρότητα του γάμου θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί.

Άρθρο 611

1. Τα ελληνικά δικαστήρια δεν έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1 αν και οι δύο σύζυγοι, κατά το χρόνο που ασκείται η αγωγή είναι αλλοδαποί και αν κατά τα δίκαια της ιθαγένειας και των δύο συζύγων δεν αναγνωρίζεται στα ελληνικά δικαστήρια δικαιοδοσία να δικάσουν τη διαφορά. Τα ελληνικά δικαστήρια όμως έχουν δικαιοδοσία να δικάσουν αγωγές διαζυγίου, όταν ο γάμος είναι έγκυρος κατά το ελληνικό δίκαιο ανυπόστατος όμως ή άκυρος κατά το δίκαιο της ιθαγένειας του συζύγου.

2. Η ισχύς των αποφάσεων των ελληνικών δικαστηρίων που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αναψηλάφηση και αναίρεση δεν μπορεί να αμφισβητηθεί για το λόγο ότι παραβιάστηκε η διάταξη της παρ. 1.

Άρθρο 612

1. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν τις διαφορές του άρθρου 592 παρ. 1, αν ο ένας από τους συζύγους είναι Έλληνας, και αν ακόμη δεν έχει ούτε είχε κατοικία ή διαμονή στην Ελλάδα, ή αν ήταν κατά την τέλεση του γάμου Έλληνας και απέβαλε λόγω του γάμου του την ελληνική ιθαγένεια.

2. Αν δεν υπάρχει δικαστήριο κατά τόπον αρμόδιο για να δικάσει τις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1, αρμόδια είναι τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του Κράτους.

Άρθρο 613

Αποφάσεις που απαγγέλλουν ακύρωση γάμου ή διαζύγιο ή αναγνωρίζουν την ύπαρξη ή όχι έγκυρου γάμου, όπως και οι αποφάσεις που απορρίπτουν τέτοιες αγωγές αποτελούν δεδικασμένο που ισχύει υπέρ και εναντίον όλων, εφόσον δεν μπορούν να προσβληθούν με αναίρεση και αναψηλάφηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Διαφορές που αναφέρονται σε σχέσεις γονέων και τέκνων.

Άρθρο 614

1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 615 έως 622, στην οποία εφαρμόζονται και τα άρθρα 598, 600, 601, 603, 605 και 606, δικάζονται οι διαφορές που αφορούν: α) την προσβολή της πατρότητας, β) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει σχέση γονέα και τέκνου ή γονική μέριμνα, γ) την αναγνώριση της πατρότητας τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, δ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη η εκούσια αναγνώριση ενός τέκνου χωρίς γάμο των γονέων του ή εξομοίωσή του με τέκνο γεννημένο σε γάμο λόγω επιγενόμενου γάμου των γονέων του, καθώς και την προσβολή εκούσιας αναγνώρισης, ε) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη υιοθεσία ή τη λύση της, στ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει επιτροπεία.

2. Με τις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1 και κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 615 έως 622 είναι δυνατό να ενωθούν ή να συνεκδικαστούν διαφορές που αφορούν την παροχή διατροφής τέκνου.

3. Οι διαφορές που αναφέρονται στις παραγρ. 1 και 2 είναι δυνατό να ενωθούν ή να συνεκδικαστούν κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 593 έως 612 με τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παρ. 1.

Άρθρο 615

1. Αν στις διαφορές της πρώτης παραγράφου του προηγούμενου άρθρου ένας διάδικος, χωρίς να έχει ειδικούς λόγους υγείας, αρνείται να υποβληθεί στις πρόσφορες ιατρικές εξετάσεις με γενικά αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, που του επιβλήθηκαν από το δικαστήριο ως αναγκαίο αποδεικτικό μέσο για τη διαπίστωση της πατρότητας, οι ισχυρισμοί του αντιδίκου του λογίζονται ότι **έχουν αποδειχθεί.**

2. Αν το δικαστήριο διατάξει την υποβολή στις εξετάσεις της προηγούμενης παραγράφου και τρίτων που δεν είναι διάδικοι, μπορεί με την ίδια απόφασή του να απειλεί την επιβολή σ'αυτούς, για την περίπτωση που θα παρεμπόδιζαν αδικαιολόγητα τη διενέργεια των εξετάσεων με την απουσία τους κατά την ημέρα και ώρα που ορίστηκαν για το σκοπό αυτό ή με την άρνησή τους να υποβληθούν σ'αυτές, χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων δραχμών.

3. Κατά τη διενέργεια των εξετάσεων των δύο προηγούμενων παραγράφων πρέπει να λαμβάνονται όλα τα μέτρα ώστε να εξασφαλίζονται πλήρως η υγεία και η αξιοπρέπεια του εξεταζομένου. Ο διάδικος ή ο τρίτος, του οποίου διατάσσεται η εξέταση, πρέπει να κληθεί δέκα ημέρες πριν από τη διενέργειά της για να παραστεί σ'αυτήν.

Άρθρο 616

Αγωγή για την αναγνώριση της πατρότητας τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του μπορεί να ασκηθεί και στον τόπο όπου ο ενάγων έχει την κατοικία του κατά το χρόνο που ασκείται η αγωγή.

Άρθρο 617

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 614 παρ. 1, αν πεθάνει ένας από τους διαδίκους πριν γίνει η απόφαση αμετάκλητη, η δίκη καταργείται ως προς το κύριο αντικείμενό της. Αν οι κληρονόμοι έχουν δικαίωμα να ασκήσουν την αγωγή, η δίκη διακόπτεται.

Άρθρο 618

Αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτουν α) την προσβολή της πατρότητας, β) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει σχέση γονέα και τέκνου ή γονική μέριμνα, γ) την αναγνώριση της πατρότητας τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του, δ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη η εκούσια αναγνώριση ενός τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του ή η εξομοίωση του με τέκνο γεννημένο σε γάμο λόγω του επιγενόμενου γάμου των γονέων του, καθώς και την προσβολή εκούσιας αναγνώρισης, ε) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη υιοθεσία ή τη λύση της, στ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει επιτροπεία ανηλίκου, αποτελούν δεδικασμένο υπέρ και εναντίον όλων, εφόσον δεν υπόκεινται ούτε σε αναίρεση και αναψηλάφηση. Το δεδικασμένο δεν ισχύει για τον τρίτο που δεν έλαβε μέρος στη δίκη και που επικαλείται για τον εαυτό του σχέση γονέα και τέκνου ή γονική μέριμνα.

Άρθρο 619

1. Η αγωγή για την προσβολή της πατρότητας τέκνου γεννημένου σε γάμο απευθύνεται: α) αν ασκείται από το σύζυγο της μητέρας ή έναν από τους γονείς του κατά του τέκνου ή του ειδικού επιτρόπου του και της μητέρας του, β) αν ασκείται από το τέκνο, κατά της μητέρας και του συζύγου της, γ) αν ασκείται από τη μητέρα, κατά του τέκνου ή του ειδικού επιτρόπου του και κατά του συζύγου· αλλιώς απορρίπτεται.

2. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης σχέσης γονέα και τέκνου, γονικής μέριμνας, εκούσιας αναγνώρισης ή εξομοίωσης λόγω του επιγενόμενου γάμου των γονέων του ενός τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο τους με τέκνο γεννημένο σε γάμο ή ακυρότητας εκούσιας αναγνώρισης ή παρόμοιας εξομοίωσης, απευθύνεται: α) όταν την ασκεί ο ένας γονέας, κατά του άλλου γονέα και του τέκνου, β) όταν την ασκεί το τέκνο, κατά των δύο γονέων, γ) όταν την ασκεί τρίτος κατά των δύο γονέων και του τέκνου· σε περίπτωση που έχει πεθάνει κάποιος από αυτούς, απευθύνεται κατά των κληρονόμων του· και στην περίπτωση που η αναγνώριση έγινε από τον παππού ή τη γιαγιά, η αγωγή απευθύνεται και εναντίον τους· αλλιώς απορρίπτεται.

3. Η αγωγή για την προσβολή εκούσιας αναγνώρισης απευθύνεται κατά των προσώπων που συνέπραξαν σ'αυτήν ή των κληρονόμων τους και όταν δεν ασκεί την αγωγή το τέκνο ή οι κατιόντες του, και κατ'αυτών· αλλιώς απορρίπτεται.

4. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης ή ακυρότητας ή λύσης της υιοθεσίας απευθύνεται, α) όταν την ασκεί ο θετός γονέας, κατά του θετού τέκνου, β) όταν την ασκεί το θετό τέκνο, κατά του θετού γονέα, γ) όταν την ασκεί τρίτος, κατά του θετού γονέα και του θετού τέκνου· σε περίπτωση που έχει πεθάνει κάποιος από αυτούς, η αγωγή απευθύνεται κατά των κληρονόμων του· αλλιώς απορρίπτεται.

5. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης επιτροπείας απευθύνεται, όταν την ασκεί ο επίτροπος, κατά του επιτροπευομένου, και όταν την ασκεί ο επιτροπευόμενος ή ένας τρίτος, κατά του επιτρόπου· αλλιώς απορρίπτεται.

Άρθρο 620

Η προσβολή της πατρότητας τέκνου γεννημένου σε γάμο, η αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης σχέσης γονέα και τέκνου ή γονικής μέριμνας, η αναγνώριση της πατρότητας ενός τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του, η αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης ή ακυρότητας εκούσιας αναγνώρισης ή εξομοίωσης ενός τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του με τέκνο γεννημένο σε γάμο λόγω του επιγενόμενου γάμου τους, η αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης ή ακυρότητας υιοθεσίας, η αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης επιτροπείας, η προσβολή εκούσιας αναγνώρισης ή η λύση υιοθεσίας επιδιώκονται μόνο με κύρια ή παρεμπίπτουσα αγωγή.

Άρθρο 621

Αν η διάγνωση διαφοράς εξαρτάται, ολικά ή εν μέρει, από κάποια από τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 620, το δικαστήριο αναβάλλει με αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, τη συζήτηση μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στην αγωγή αυτή. Αν η αγωγή δεν έχει ασκηθεί, ορίζει προθεσμία γι'αυτό. Όταν η προθεσμία περάσει άπρακτη, η συζήτηση μπορεί να συνεχιστεί και ο σχετικός ισχυρισμός θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί.

Άρθρο 622

1. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 614 παρ. 1, αν ο πατέρας ή η μητέρα ή το τέκνο είναι Έλληνες και αν ακόμη δεν έχουν ούτε είχαν κατοικία ή διαμονή στην Ελλάδα.

2. Αν δεν υπάρχει κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει τις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1, αρμόδια είναι τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Έκδοση διαταγής πληρωμής.

Άρθρο 623

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 624 έως 634 μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο.

Άρθρο 624

1. Η έκδοση διαταγής πληρωμής μπορεί να ζητηθεί μόνο αν η απαίτηση δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό χρημάτων ή χρεογράφων που οφείλεται είναι ορισμένο.

2. Δεν είναι δυνατό να εκδοθεί διαταγή πληρωμής, και αν εκδόθηκε είναι άκυρη, αν η επίδοση της πρέπει να γίνει σε πρόσωπα που διαμένουν στο εξωτερικό ή η διαμονή τους είναι άγνωστη.

Άρθρο 625

Αρμόδιος να εκδώσει διαταγή πληρωμής είναι για απαίτηση της αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου ο ειρηνοδίκης και σε κάθε άλλη απαίτηση ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 626

1. Η διαταγή πληρωμής εκδίδεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου της απαίτησης. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και συντάσσεται κάτω από αυτήν έκθεση. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και προφορικά, κατά το άρθρο 215 παρ. 2, μόνο στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

2. Η αίτηση ή η έκθεση πρέπει να περιέχει α) όσα ορίζουν τα άρθρα 118 ή 117 και το άρθρο 119 παρ. 1 β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους των οποίων ζητείται η καταβολή.

3. Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της.

Άρθρο 627

Ο δικαστής αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιόν του.

Άρθρο 628

1. Ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση α) αν δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής β), αν ο αιτών δεν δίνει τις εξηγήσεις που του ζήτησε ή αρνείται να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις για τη συμπλήρωση ή διόρθωση της αίτησής του ή για τη βεβαίωση των υπογραφών ιδιωτικών εγγράφων.

2. Η απόρριψη σημειώνεται κάτω από την αίτηση και αναφέρεται με συντομία ο λόγος της απόρριψης.

3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης δεν αποκλείεται η άσκηση αγωγής ή η υποβολή νέας αίτησης.

Άρθρο 629

Ο δικαστής δέχεται την αίτηση κατά το μέρος που κατά την κρίση του, είναι νομικά και πραγματικά βάσιμη, διατάζει τον οφειλέτη να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό και τον καταδικάζει στη δικαστική δαπάνη. Κατά το μέρος που η αίτηση απορρίπτεται εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 628.

Άρθρο 630

Η διαταγή πληρωμής καταρτίζεται εγγράφως και πρέπει να περιέχει α) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που εκδίδει τη διαταγή πληρωμής, β) το ονοματεπώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, γ) την αιτία της πληρωμής, δ) το ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί, ε) διαταγή πληρωμής, στ) υπόμνηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ότι έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοση της διαταγής και ζ) υπογραφή του δικαστή.

Άρθρο 631

Η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό.

Άρθρο 632

1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοσή της να ασκήσει ανακοπή η οποία απευθύνεται στο δικαστήριο το οποίο είναι καθ' ύλην αρμόδιο. Η επίδοση της ανακοπής είναι έγκυρη, αν γίνεται στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η οποία αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που τυχόν έχει επέλθει.

2. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο όμως που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή, με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή.

3. Αν η διαφορά από την απαίτηση, για την οποία έχει εκδοθεί διαταγή πληρωμής, δικάζεται σύμφωνα με ειδική διαδικασία, η ανακοπή εκδικάζεται κατά τις διατάξεις της ειδικής αυτής διαδικασίας.

Άρθρο 633

1. Αν η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής· διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή πληρωμής.

2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης που προβλέπεται από την παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση.

Άρθρο 634

1. Η επίδοση διαταγής πληρωμής διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία.

2. Αν ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής, η παραγραφή ή η αποσβεστική προθεσμία θεωρείται ότι έχει ανασταλεί από την επίδοση της διαταγής πληρωμής ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Διαφορές από πιστωτικούς τίτλους.

Άρθρο 635

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 637 έως 646 μπορούν να δικαστούν διαφορές από συναλλαγματικές, γραμμάτια εις διαταγήν, επιταγές, ανώνυμες ομολογίες και τοκομερίδια ομολογιακών δανείων, αποθετήρια, ενεχυρόγραφα και πιστωτικούς γενικά τίτλους για πληρωμή υποχρεώσεων, οι οποίες προκύπτουν άμεσα από τον τίτλο και αφορούν τους δικαιούχους και τους υπόχρεους ή τους καθολικούς διαδόχους τους.

Άρθρο 636

Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 635 υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες δραχμές και στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων αν είναι ανώτερη από το ποσό αυτό.

Άρθρο 637

Ο ενάγων έχει το δικαίωμα ως το τέλος της πρώτης συζήτησης στο ακροατήριο, και χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου, να ζητήσει να εξακολουθήσει η συζήτηση κατά τις διατάξεις της τακτικής διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή, αν το δικαστήριο είναι αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο, ενώ αν είναι αρμόδιο εφαρμόζει στο εξής τις διατάξεις της τακτικής διαδικασίας.

Άρθρο 638

1. Η αγωγή πρέπει να περιέχει δήλωση με την οποία ζητείται να δικαστεί κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 637 έως 646.

2. Ο δικαστής είναι υποχρεωμένος να ορίσει δικάσιμο ώστε, αφού τηρηθούν οι προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρο 639, να εκδικαστεί η υπόθεση το ταχύτερο.

Άρθρο 639

1. Οι κλήσεις για τη συζήτηση πρέπει να επιδίδονται, αν ο διάδικος που καλείται διαμένει στην έδρα του δικαστηρίου, τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, αν διαμένει στην Ελλάδα αλλά έξω από την έδρα του δικαστηρίου, τουλάχιστον οκτώ ημέρες πριν από τη συζήτηση και αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση.

2. Οι προθεσμίες που ορίζονται στην παρ. 1 εφαρμόζονται και στις κλήσεις για τη συζήτηση ένδικων μέσων, εκτός από την αναίρεση.

Άρθρο 640

Ως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο πρέπει να προσάγονται υποχρεωτικά οι πιστωτικοί τίτλοι, διαφορετικά η αγωγή απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη.

Άρθρο 641

Ως το τέλος της πρώτης συζήτησης στο ακροατήριο, ο εναγόμενος οφείλει να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς του από το δίκαιο που διέπει τον πιστωτικό τίτλο ή από το κοινό δίκαιο. Άσκηση ανταγωγής δεν επιτρέπεται και αν ασκηθεί απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη.

Άρθρο 642

Οι διατάξεις των άρθρων 208, 226, 244, 266, 267 και 466 έως 472 δεν εφαρμόζονται στη διαδικασία των άρθρων 637 έως 646.

Άρθρο 643

1. Ο δικαστής αποφαίνεται οριστικά αμέσως και δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή. Αν δεχτεί την αγωγή, μπορεί να υποχρεώσει τον ενάγοντα σε εγγυοδοσία.

2. Αν οι ισχυρισμοί που προβάλλονται δεν αποδεικνύονται αμέσως ή χρειάζονται περισσότερη έρευνα, ο δικαστής, αφού δεχτεί ή απορρίψει την αγωγή, παραπέμπει τους ισχυρισμούς σε ιδιαίτερη συζήτηση.

Άρθρο 644

1. Η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή μπορεί να προσβληθεί με ένδικα μέσα, εκτός από ανακοπή ερημοδικίας.

2. Αν παραπεμφθούν οι ισχυρισμοί σε ιδιαίτερη συζήτηση, η απόφαση δεν μπορεί να προσβληθεί με κανένα ένδικο μέσο, το δικαστήριο όμως που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή εκτέλεσης με εγγύηση ή χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεοίδικη απόφαση σχετικά με τους ισχυρισμούς που έχουν εισαχθεί σε ιδιαίτερη συζήτηση.

Άρθρο 645

1. Όλοι οι ισχυρισμοί που έχουν προβληθεί εισάγονται για συζήτηση με επιμέλεια κάποιου από τους διαδίκους, με κλήση που κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την επίδοση της απόφασης, αν εκείνοι κατά των οποίων απευθύνεται η κλήση κατοικούν στην Ελλάδα, και μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, αν κατοικούν στο εξωτερικό ή η διαμονή τους είναι άγνωστη.

2. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία που αναφέρεται στην παρ. 1, θεωρείται ότι οι ισχυρισμοί δεν έχουν προβληθεί.

Άρθρο 646

1. Κατά τη συζήτηση των ισχυρισμών που έχουν προβληθεί είναι απαράδεκτη η προβολή νέων.

2. Αν οι ισχυρισμοί κριθούν ολικά ή εν μέρει βάσιμοι, το δικαστήριο μεταρρυθμίζει, ολικά ή εν μέρει, την απόφαση.

3. Η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει τους ισχυρισμούς μπορεί να προσβληθεί με ένδικα μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Διαφορές παράδοσης ή απόδοσης μισθίου και διαφορές μεταξύ ιδιοκτητών και διαχειριστών ιδιοκτησίας κατ' ορόφους.

Άρθρο 647

1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 648 έως 661 δικάζονται διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία που αναφέρονται στην παράδοση ή απόδοση της χρήσης του μισθίου για οποιοδήποτε λόγο.

2. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 648 έως 657 δικάζονται και οι διαφορές του άρθρου 17 αριθ. 2.

Άρθρο 648

Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης, με σημείωση του επάνω στην αγωγή που κατατέθηκε, οφείλει να ορίσει αμέσως ημέρα και ώρα συζήτησης και προθεσμία κλήτευσης, η οποία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από δεκαπέντε ημέρες ούτε μικρότερη από οκτώ. Η υπόθεση δεν εγγράφεται στο πινάκιο.

Άρθρο 649

1. Οι διάδικοι έως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο προσάγουν όλα τα αποδεικτικά τους μέσα. Απόφαση για διεξαγωγή απόδειξης δεν εκδίδεται. Οι διάδικοι δεν έχουν την υποχρέωση να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν το δικαστήριο το διατάξει. Η συζήτηση στο ακροατήριο τελειώνει σε μία δικάσιμο και το δικαστήριο οφείλει να εκδώσει, το ταχύτερο, την απόφαση.

2. Αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί κάποιος διάδικος ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Άρθρο 650

1. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Οι μάρτυρες εξετάζονται κατά τη δικάσιμο. Το δικαστήριο μπορεί να ορίσει κατά τη δικάσιμο, αν το κρίνει αναγκαίο, άλλη ημέρα και ώρα για την εξέταση των μαρτύρων ενώπιόν του, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, χωρίς να απαιτείται κλήση των διαδίκων και των μαρτύρων να εμφανιστούν κατά την εξέταση. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου λαμβάνονται υπόψη μόνο αν έγιναν ύστερα από προηγούμενη κλήτευση του αντιδίκου, πριν από είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες.

2. Αν υπάρχει ανάγκη να γίνει αυτοψία, το δικαστήριο ενεργεί την αυτοψία, ορίζοντας κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, με προφορική ανακοίνωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά, τον τόπο και το χρόνο της διεξαγωγής της, χωρίς να απαιτείται και πρόσκληση των διαδίκων να παραστούν. Το πόρισμα της αυτοψίας καταχωρίζεται στην απόφαση.

3. Αν υπάρχει ανάγκη να γίνει πραγματογνωμοσύνη, το δικαστήριο ορίζει κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, με προφορική ανακοίνωσή του, που καταχωρίζεται στα πρακτικά, τους πραγματογνώμονες, το θέμα, τον τόπο και το χρόνο της διεξαγωγής της. Ο χρόνος της διεξαγωγής δεν είναι ποτέ δυνατό να είναι μεγαλύτερος από οκτώ ημέρες. Οι πραγματογνώμονες μπορούν να εκθέσουν το πόρισμά τους και προφορικά στη γραμματεία του δικαστηρίου, οπότε συντάσσεται πρακτικό, χωρίς να απαιτείται και πρόσκληση των διαδίκων να παραστούν κατά τη σύνταξή του, ούτε ανάγνωση του πρακτικού στους διαδίκους, αν παρίστανται.

4. Όρκος, που έχει επαχθεί επιβάλλεται μόνο αν κατά την κρίση του δικαστηρίου είναι αναγκαία η επιβολή του για να σχηματίσει την πεποίθησή του' αν εκείνος που θα δώσει τον όρκο είναι παρών, ο όρκος δίνεται κατά την ίδια συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 651

Οι τελεοίδικες αποφάσεις για τις διαφορές του αρ.17 παρ. 2 αποτελούν δεδικασμένο. Οι αποφάσεις για την παράδοση ή απόδοση της χρήσης του μισθίου αποτελούν δεδικασμένο μόνο ως προς το ζήτημα της παράδοσης ή απόδοσης της χρήσης του μισθίου που έχει κριθεί και όχι ως προς τα ζητήματα που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως.

Άρθρο 652

1. Η προθεσμία ανακοπής ερημοδικίας είναι οκτώ ημέρες ενώ της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης δεκαπέντε ημέρες, αν εκείνος που δικαιούται να ασκήσει τα ένδικα αυτά μέσα διαμένει στην Ελλάδα, και τριάντα ημέρες, αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη.

2. Η προθεσμία της αίτησης για επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση είναι οκτώ ημέρες από την ημέρα που αίρεται το κώλυμα το οποίο συνιστά ανώτερη βία ή από τη γνώση του δόλου.

3. Η δικάσιμος για την προφορική συζήτηση των ένδικων μέσων, εκτός από την αναίρεση, πρέπει να ορίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε ανάμεσα στην κλήση και τη συζήτηση να μεσολαβεί προθεσμία οκτώ ημερών, αν ο καλούμενος διαμένει στην Ελλάδα, και τριάντα ημερών, αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Αν υπάρχουν περισσότεροι ομόδικοι, από τους οποίους ορισμένοι διαμένουν στο εξωτερικό ή δεν έχουν γνωστή διαμονή, πρέπει να τηρείται η προθεσμία των τριάντα ημερών.

Άρθρο 653

1. Ανακοπή ερημοδικίας επιτρέπεται αν εκείνος ο οποίος δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα.

2. Αν η ανακοπή ερημοδικίας κριθεί παραδεκτή και βάσιμη, το δικαστήριο

εξετάζει αμέσως την ουσία της υπόθεσης, εκδίδοντας μία απόφαση για την αναιρετική και την ουσία.

Άρθρο 654

1. Οι πρόσθετοι λόγοι της έφεσης και η αντέφεση ασκείται και με τις προτάσεις.

2. Τα άρθρα 226, 649 έως 651 και 653 εφαρμόζονται και στην έφεση.

3. Η ενέργεια αυταψίας είναι δυνατό να ανατεθεί και σε ένα μέλος του δικαστηρίου.

Άρθρο 655

Τα άρθρα 648 και 649 έως 654 εφαρμόζονται και στην αναψηλάφηση.

Άρθρο 656

Αν γίνει δεκτή η αναίρεση, το τμήμα του Αρείου Πάγου που αναιρεί την απόφαση κρατεί την υπόθεση σε κάθε περίπτωση.

Άρθρο 657

Αν γίνει δεκτή αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, το δικαστήριο ερευνά αμέσως την ουσία της υπόθεσης και εκδίδεται πάντοτε μία απόφαση.

Άρθρο 658

Το δικαστήριο δικαιούται να ορίσει προθεσμία για την παράδοση ή την απόδοση της χρήσης του μισθίου έως τριάντα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης.

Άρθρο 659

Αποφάσεις που αφορούν την απόδοση της χρήσης μισθίου ακινήτου εκτελούνται και κατά των υπομισθωτών, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από το μισθωτή ή κατέχει το μίσθιο γι'αυτόν.

Άρθρο 660

1. Αν εξαφανιστεί απόφαση που διατάζει παράδοση ή απόδοση της χρήσης μισθίου και η απόφαση έχει εκτελεστεί, εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, δικαιούται να ζητήσει να επανεγκατασταθεί στο μίσθιο.

2. Η επανεγκατάσταση μπορεί να ζητηθεί με αίτηση που υποβάλλεται και με τις προτάσεις στο δικαστήριο που εξαφάνισε την απόφαση ως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο ή με αγωγή που απευθύνεται προς τον ειρηνοδίκη και δικάζεται κατά την ειδική αυτή διαδικασία, η απόφαση όμως του ειρηνοδίκη δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο μέσο.

3. Η απόφαση που διατάζει την επανεγκατάσταση εκτελείται και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από εκείνον κατά του οποίου διατάχθηκε η επανεγκατάσταση.

Άρθρο 661

Η καταβολή ενώπιον του ειρηνοδικείου ή του μονομελούς πρωτοδικείου έως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο όλων των ληξιπρόθεσμων μισθωμάτων που οφείλονται έως την ημέρα της συζήτησης και των δικαστικών εξόδων που ορίζονται αμέσως από το δικαστή, καταργεί τη δίκη για την απόδοση της χρήσης του μισθίου για καθυστέρηση μισθωμάτων από δυστροπία. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία.

Άρθρο 662

Η άσκηση αγωγής για την απόδοση της χρήσης μισθίου ισχύει ως καταγγελία της σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Εργατικές διαφορές.

Άρθρο 663

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 664 έως 676 δικάζονται 1) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την παροχή της εργασίας αυτής μεταξύ των εργαζομένων ή των διαδόχων τους ή εκείνων που κατά το νόμο έχουν δικαίωμα από την παροχή της εργασίας τους και των εργοδοτών ή των διαδόχων τους, 2) οι διαφορές από την παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την παροχή της εργασίας αυτής μεταξύ εκείνων που εργάζονται μαζί στον ίδιο εργοδότη, 3) οι διαφορές από συλλογική σύμβαση εργασίας ή από διατάξεις που εξομοιώνονται προς διατάξεις συλλογικής σύμβασης μεταξύ εκείνων που υπάγονται στις διατάξεις αυτές ή μεταξύ αυτών και τρίτων, 4) οι διαφορές μεταξύ επαγγελματιών ή βιοτεχνών μεταξύ τους ή μεταξύ αυτών και των πελατών τους, από την παροχή εργασίας ή ειδών που αυτοί κατασκεύασαν, 5) οι διαφορές μεταξύ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και των ασφαλισμένων στους οργανισμούς αυτούς ή των διαδόχων τους ή εκείνων που κατά το νόμο έχουν δικαιώματα από την ασφαλιστική σχέση.
(Βλ. ήδη και άρθρο 32 ν. 1545 /·85).

Άρθρο 664

Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663 μπορεί να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου ο εργαζόμενος παρέχει ή, σε περίπτωση λύσης της σχέσης, παρείχε την εργασία του κατά τον αμέσως πριν από τη λήξη χρόνο.

Άρθρο 665

1. Οι διάδικοι μπορούν να παρίστανται στο μονομελές πρωτοδικείο και το ειρηνοδικείο αυτοπροσώπως ή με δικηγόρο ή να εκπροσωπούνται από πληρεξούσιο δικηγόρο ή οι εργαζόμενοι από άλλον εργαζόμενο που ασκεί το ίδιο είδος επαγγέλματος και οι εργοδότες από υπάλληλό τους.

2. Η πληρεξουσιότητα μπορεί να δοθεί και με ιδιωτικό έγγραφο ή με σημείωμα, κάτω από το δικόγραφο της αγωγής που κοινοποιήθηκε ή κάτω από την κλήση για συζήτηση.

Άρθρο 666

1. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου εφαρμόζονται οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη διαδικασία ενώπιον των ειρηνοδικείων.

2. Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση του εναγομένου, που υποβάλλεται κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο έχει δικαίωμα να παραπέμψει την εκδίκαση της διαφοράς στο μονομελές πρωτοδικείο της περιφέρειάς του, αν είναι εκκρεμής στο δικαστήριο αυτό αγωγή του εναγομένου κατά του ενάγοντος για απαίτηση από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 663 και αυτή επιδέχεται συμψηφισμό με εκείνη που παραπέμπεται.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 466 έως 472 δεν εφαρμόζονται στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663.

Άρθρο 667

Το δικαστήριο πρέπει να προσπαθήσει να συμβιβάσει τους διαδίκους κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο. Η παράλειψη της απόπειρας συμβιβασμού δεν επιφέρει απαράδεκτο ή ακυρότητα.

Άρθρο 668

Κατά τη διαδικασία των άρθρων 664 έως 676 μπορούν να ενάγουν ή να εναχθούν μαζί περισσότεροι εργαζόμενοι και όταν τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις τους προέρχονται μόνο από την ίδια νομική αιτία.

Άρθρο 669

Αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία εργαζομένων ή εργοδοτών, αναγνωρισμένες ενώσεις τους ή επιμελητήρια έχουν το δικαίωμα 1) να ασκούν υπέρ των μελών τους τα δικαιώματα που απορρέουν από συλλογική σύμβαση ή άλλες διατάξεις που εξομοιώνονται προς διατάξεις συλλογικής σύμβασης, εκτός αν τα μέλη έχουν ρητώς εκδηλώσει την αντίθεσή τους· έχουν πάντως το δικαίωμα να παρέμβουν, 2) να παρέμβουν υπέρ διαδίκου, εφόσον είναι μέλος τους ή μέλος κάποιας από τις οργανώσεις που αποτελούν την ένωση, 3) να παρέμβουν σε κάθε δίκη που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία μετέχουν ή διάταξης που εξομοιώνεται προς τις διατάξεις τέτοιας συλλογικής σύμβασης, για την προστασία του συλλογικού συμφέροντος που παρουσιάζει η έκβαση της δίκης.

Άρθρο 670

Οι διάδικοι έως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο προσάγουν όλα τα αποδεικτικά τους μέσα. Απόφαση για διεξαγωγή απόδειξης δεν εκδίδεται. Η συζήτηση στο ακροατήριο πρέπει, όσο είναι δυνατό, να τελειώνει σε μία δικάσιμο.

Άρθρο 671

1. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Οι μάρτυρες εξετάζονται κατά τη δικάσιμο. Το δικαστήριο μπορεί να ορίσει κατά τη δικάσιμο, αν το κρίνει αναγκαίο, άλλη ημέρα και ώρα για την εξέταση των μαρτύρων ενώπιόν του, με προφορική ανακοίνωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά, χωρίς να απαιτείται και κλήση των διαδίκων και των μαρτύρων

ια εμφανιστούν κατά την εξέταση. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου λαμβάνονται υπόψη μόνο αν έγιναν ύστερα από προηγούμενη κλήτευση του αντιδίκου πριν από είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες.

2. Αν υπάρχει ανάγκη να γίνει αυτοψία, το δικαστήριο ενεργεί την αυτοψία, ορίζοντας κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, με προφορική ανακοίνωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά, τον τόπο και το χρόνο της διεξαγωγής της, χωρίς να απαιτείται και πρόσκληση των διαδίκων να εμφανιστούν κατά την αυτοψία. Το πόρισμα της αυτοψίας καταχωρίζεται στην απόφαση.

3. Αν υπάρχει ανάγκη να γίνει πραγματογνωμοσύνη το δικαστήριο, ορίζει, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, με προφορική ανακοίνωσή του, που καταχωρίζεται στα πρακτικά, τους πραγματογνώμονες, το θέμα, το χρόνο, καθώς και τον τρόπο της διεξαγωγής της. Ο χρόνος της διεξαγωγής δεν είναι ποτέ δυνατό να είναι μεγαλύτερος από οκτώ ημέρες. Οι πραγματογνώμονες μπορούν να εκθέσουν το πόρισμά τους και προφορικά στη γραμματεία του δικαστηρίου, οπότε συντάσσεται πρακτικό. Δεν απαιτείται πρόσκληση των διαδίκων να παραστούν κατά τη σύνταξη του πρακτικού ούτε ανάγνωσή του στους διαδίκους, αν παρίστανται.

4. Όρκος που έχει επαχθεί επιβάλλεται μόνο αν κατά την κρίση του δικαστηρίου είναι αναγκαία η επιβολή του για να σχηματίσει την πεποίθησή του · αν αυτός που θα δώσει τον όρκο είναι παρών, ο όρκος δίνεται κατά την ίδια συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 672

Αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος κάποιος από τους διαδίκους, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Άρθρο 673

1. Ανακοπή ερημοδικίας επιτρέπεται αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα.

2. Αν η ανακοπή κριθεί παραδεκτή και βάσιμη, το δικαστήριο εξετάζει αμέσως την ουσία της υπόθεσης, εκδίδοντας μία απόφαση για την ανακοπή και την ουσία.

Άρθρο 674

1. Οι πρόσθετοι λόγοι της έφεσης και η αντέφεση ασκούνται και με τις προτάσεις.

2. Τα άρθρα 668 έως 673 εφαρμόζονται και στην έφεση.
(Βλ. ήδη και άρθρο 32 ν. 1545/85).

Άρθρο 675

Τα άρθρα 668 έως 674 εφαρμόζονται και στην αναψηλάφηση.

Άρθρο 676

Αν γίνει δεκτή αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, το δικαστήριο προχωρεί στην έρευνα της ουσίας της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Διαφορές από αμοιβές για την παροχή εργασίας.

Άρθρο 677

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 678 έως 681 δικάζονται: 1) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νόμιμα διορισμένων δικολάβων, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαιών, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, νόμιμα διορισμένων μεσιτών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των πελατών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, όπως και αν χαρακτηρίζεται η μεταξύ τους σχέση και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο της καταβολής της, 2) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα εκτελεστών διαθηκών, διαχειριστών σε ιδιοκτησίες κατ' ορόφους ή διαχειριστών που διορίζονται από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν ή των καθολικών διαδόχων τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο της καταβολής της, 3) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάστηκαν ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή διαιτητών, όπως και των πραγματογνωμόνων, διαιτητών πραγματογνωμόνων, εκτιμητών, διερμηνέων, μεσεγγυούχων και φυλάκων, όπως και αν διορίστηκαν ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση καταβολής ή των καθολικών διαδόχων τους.

Άρθρο 678

1. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νόμιμα διορισμένων δικολάβων και άμισθων δικαστικών επιμελητών μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου είναι διορισμένοι.

2. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων/ανώτατων και ανώτερων σχολών και νόμιμα διορισμένων μεσιτών μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου ασκούν το επάγγελμά τους.

3. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτητών και διαιτητών πραγματογνωμόνων μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου έχει διεξαχθεί η διαιτησία ή η διαιτητική πραγματογνωμοσύνη.

4. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα εκτελεστών διαθήκης και εκκαθαριστών κληρονομίας μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο της κληρονομίας.

5. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάστηκαν και των διερμηνέων που διορίστηκαν από δικαστήρια ή διαιτητές υπάγονται και στο ειρηνοδικείο της έδρας του δικαστηρίου από το οποίο εξετάστηκαν ή διορίστηκαν ή στο οποίο έχει κατατεθεί η διαιτητική απόφαση.

6. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων που διορίστηκαν από δικαστήρια ή από διαιτητές υπάγονται και στο ειρηνοδικείο ή το μονομελές πρωτοδικείο της έδρας του δικαστηρίου το οποίο τους διόρισε ή στο οποίο κατέθεσαν τη διαιτητική απόφαση.

Άρθρο 679

1. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου εφαρμόζονται οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη διαδικασία ενώπιον των ειρηνοδικείων.

2. Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση του εναγομένου που υποβάλλεται κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, έχει δικαίωμα να παραπέμψει την εκδίκαση της διαφοράς στο μονομελές πρωτοδικείο της περιφέρειάς του, αν είναι εκκρεμής στο δικαστήριο αυτό αγωγή του εναγομένου κατά του ενάγοντος για απαίτηση από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 677 και αυτή επιδέχεται συμψηφισμό με εκείνη που παραπέμπεται.

Άρθρο 680

Το δικόγραφο της αγωγής ή η έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από όσα ορίζονται στο άρθρο 216, και πίνακα που αναγράφει λεπτομερώς τις ζητούμενες αμοιβές ή τις αποζημιώσεις και τα έξοδα. Κάθε εργασία ή πράξη πρέπει να αναγράφεται χωριστά και απέναντί της ιδιαιτέρως η αμοιβή ή η αποζημίωση και τα έξοδα που έχουν καταβληθεί και μετά την απαρίθμησή τους πρέπει να αναγράφεται το άθροισμα των αμοιβών ή των αποζημιώσεων και των δικαστικών εξόδων. Αν κάποιο ποσό έχει προκαταβληθεί πρέπει να αναγράφεται κάτω από το άθροισμα, να αφαιρείται και να σημειώνεται το συνολικό ποσό του οποίου η πληρωμή επιδιώκεται με την αγωγή.

Άρθρο 681

Τα άρθρα 670 έως 673 εφαρμόζονται και εδώ και στους δύο βαθμούς, καθώς και στην αναψηλάφηση· συνάμα εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 666 παρ. 3, 674 παρ. 1 και 676.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Διαφορές για ζημίες από αυτοκίνητο, καθώς και από τη σύμβαση της ασφάλισής του.

Άρθρο 681Α

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666, 667 και 670 έως 676 που εφαρμόζονται ανάλογα, δικάζονται οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο μεταξύ των δικαιούχων ή των διαδόχων τους και εκείνων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν αποζημίωση ή των διαδόχων τους, όπως και απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών και των ασφαλισμένων ή των διαδόχων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄

Διαφορές που αφορούν διατροφή και επιμέλεια τέκνων.

Άρθρο 681 Β

1. Με την ειδική διαδικασία των άρθρων 666 παρ. 1, 667, 670, 671 παρ. 1 έως 3 και 672 έως 676 δικάζονται οι διαφορές που αφορούν: α) Τον καθορισμό, τη μείωση ή την αύξηση της συνεισφοράς του καθενός από τους συζύγους για τις ανάγκες της οικογένειας, της διατροφής που οφείλεται λόγω γάμου, διαζυγίου ή συγγένειας, των δαπανών τοκετού και της διατροφής της άγαμης μητέρας, καθώς και της διατροφής της μητέρας από την κληρονομική μερίδα που έχει επαχθεί στο τέκνο που αυτή κυοφορεί, β) την άσκηση της γονικής μέριμνας αναφορικά με το τέκνο κατά τη διάρκεια του γάμου, και σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή όταν πρόκειται για τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του, τη διαφωνία των γονέων κατά την κοινή άσκηση από αυτούς της γονικής τους μέριμνας, καθώς και την επικοινωνία των γονέων και των υπόλοιπων ανιόντων με το τέκνο.

2. Οι διαφορές της πρώτης παραγράφου, αν ενωθούν με οποιαδήποτε από τις διαφορές των άρθρων 592 παράγρ. 1 ή 614 παράγρ. 1, μπορεί να εισάγονται, και στα πολυμελή πρωτοδικεία και να δικάζονται με την ειδική διαδικασία των άρθρων 593 έως 612 ή 616 έως 622.

3. Η ανταγωγή συνεκδικάζεται με την αγωγή, είτε παρίσταται ο ενάγων είτε ερημοδικεί, μόνο αν πέντε τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση στο ακροατήριο, κοινοποιήθηκε στον ενάγοντα το σχετικό δικόγραφο ή κατατέθηκαν οι προτάσεις που περιέχουν την ανταγωγή και αυτό βεβαιώνεται σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 1.

Άρθρο 681 Γ

1. Στις διαφορές της περίπτωσης β΄ της πρώτης παραγράφου του άρθρου 681Β εφαρμόζονται τα άρθρα 598, 600, 601, 605, 606, 744 και 759 παρ. 3. Αν οι διαφορές αυτές ενωθούν με οποιαδήποτε από τις διαφορές των άρθρων 592 παρ. 1 ή 614 παρ. 1, εφαρμόζονται τα άρθρα 744 και 759 παρ. 3.

2. Στις ίδιες διαφορές ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου ή μέλος πολυμελούς δικαστηρίου που ορίζεται και ύστερα από τη συζήτηση, με απόφασή του καταχωριζόμενη στα πρακτικά μπορεί να έρθει σε επικοινωνία με το τέκνο, αν αυτή κριθεί αναγκαία για τη λήψη της απόφασης. Το δικαστήριο ορίζει, με προφορική ανακοίνωση κατά τη συζήτηση ή και ύστερα από αυτήν με κλήση που επιδίδεται με επιμέλεια του γραμματέα, τον τόπο και το χρόνο της συνάντησης και καλεί εκείνον με τον οποίο διαμένει το τέκνο, να το παρουσιάσει στο δικαστή που ορίστηκε. Η επικοινωνία του δικαστή με το τέκνο γίνεται ιδιαιτέρως και δεν επιτρέπεται να είναι παρόν σ' αυτήν άλλο πρόσωπο, εκτός αν ο δικαστής κρίνει διαφορετικά. Για το περιεχόμενο της συνομιλίας δεν συντάσσεται έκθεση.

ΠΕΜΠΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 682

1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 έως 703 τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης και να τα μεταρρυθμίζουν ή να τα ανακαλούν. Το δικαίωμα είναι δυνατό να εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία.

2. Τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να διαταχθούν και κατά τη διάρκεια της δίκης που αφορά την κύρια υπόθεση.

Άρθρο 683

1. Τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από τα μονομελή πρωτοδικεία.

2. Αν η κύρια υπόθεση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από αυτά.

3. Τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο που βρίσκεται πλησιέστερα προς τον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστούν.

Άρθρο 684

Αν η κύρια υπόθεση είναι εκκρεμής σε πολυμελές δικαστήριο, τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το δικαστήριο αυτό.

Άρθρο 685

Δεν ισχύει συμφωνία διαιτησίας σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα.

Άρθρο 686

1. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου' στα ειρηνοδικεία υποβάλλεται και προφορικά, οπότε συντάσσεται έκθεση.

2. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποβάλλει αμέσως την αίτηση στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον ειρηνοδίκη, ο οποίος ορίζει τόπο, ημέρα και ώρα για τη συζήτησή της, διατάζει την κλήση εκείνων κατά των οποίων απευθύνεται η αίτηση, ορίζει τον τρόπο κατά τον οποίο θα γνωστοποιηθεί σ' αυτούς η κλήση, καθώς και το χρονικό διάστημα που πρέπει να μεσολαβήσει κατά την κρίση του μεταξύ της επίδοσης της κλήσης και της συζήτησης.

3. Ως τόπος συζήτησης μπορεί να οριστεί και η κατοικία του δικαστή που δικάζει την υπόθεση ή άλλος κατά την κρίση του κατάλληλος για την ταχύτερη εκδίκαση της υπόθεσης. Η συζήτηση μπορεί να οριστεί και Κυριακή ή εορτή.

4. Η γνωστοποίηση γίνεται με επίδοση εγγράφου που εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο αναγράφεται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συζήτησης, ή με τηλεγραφική ή με τηλεφωνική πρόσκληση της γραμματείας του δικαστηρίου, με δαπάνες του αιτούντος. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί συγχρόνως με την επίδοση της κλήσης να διατάξει και την επίδοση αντιγράφου της αίτησης.

5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις· στα ειρηνοδικεία και προφορικά. Το πολυμελές πρωτοδικείο δικάζει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μόνο κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.

6. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο η παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά.

Άρθρο 687

1. Σε εξαιρετικά κατεπείγουσες περιπτώσεις ή όταν επίκειται άμεσος κίνδυνος, το δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την αίτηση χωρίς να κλητεύσει εκείνον κατά του οποίου απευθύνεται.

2. Αν ο αιτών και εκείνοι κατά των οποίων απευθύνεται η αίτηση εμφανιστούν εκούσια ενώπιον του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδίκη, η αίτηση συζητείται αμέσως.

Άρθρο 688

1. Στην αίτηση με την οποία ζητείται να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζεται το μέτρο το οποίο ζητείται και να αναφέρονται συνοπτικά τα πραγματικά περιστατικά που πιθανολογούν το δικαίωμα για την εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου ζητείται η λήψη του μέτρου ή για την κατάσταση της οποίας ζητείται η ρύθμιση με το μέτρο αυτό, καθώς και τον επικείμενο κίνδυνο ή την επείγουσα περίπτωση. Σε χρηματικές απαιτήσεις πρέπει να αναφέρεται το οφειλόμενο χρηματικό ποσό ή η χρηματική αξία του αντικειμένου που οφείλεται.

2. Στην αίτηση για μεταρρύθμιση ή ανάκληση ασφαλιστικού μέτρου πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η μεταρρύθμιση ή η ανάκλησή του.

Άρθρο 689

Αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά αλλοδαπού δημοσίου είναι απαράδεκτη χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Άρθρο 690

1. Σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα είναι υποχρεωτική η προαπόδειξη και αρκεί η πιθανολόγηση των ισχυρισμών.

2. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί να δικάσει την αίτηση χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, εκτός αν κρίνει ότι είναι ανάγκη να τηρηθούν πρακτικά.

Άρθρο 691

1. Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για το σχηματισμό της κρίσης του και με την απόφασή του δέχεται ή απορρίπτει ολόκληρη ή εν μέρει την αίτηση.

2. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, έχει το δικαίωμα, μόλις κατατεθεί η αίτηση και ώσπου να εκδοθεί η απόφασή του, να εκδώσει και αυτεπαγγέλτως προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν αμέσως έως την έκδοση της απόφασής του για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης.

3. Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζει το ασφαλιστικό μέτρο, καθώς και το δικαίωμα, στην εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου αποβλέπει ή την κατάσταση την οποία ρυθμίζει.

Άρθρο 692

1. Το δικαστήριο διατάζει τα ασφαλιστικά μέτρα που κατά την κρίση του αρμόζουν σε κάθε περίπτωση, και δεν έχει την υποχρέωση να διατάξει το μέτρο που ζητείται.

2. Για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του ίδιου δικαιώματος μπορούν να διαταχθούν περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα, αν είναι αναγκαίο.

3. Περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα από όσα είναι αναγκαία για να αποφευχθεί επικείμενος κίνδυνος ή για να ρυθμιστεί επείγουσα περίπτωση δεν πρέπει να διατάσσονται και ανάμεσα σε περισσότερα πρέπει να προτιμάται εκείνο που είναι το λιγότερο πιεστικό.

4. Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση.

5. Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να προσβάλλουν δικαιώματα τρίτων, ιδίως αν το ασφαλιζόμενο δικαίωμα εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία.

Άρθρο 693

1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, εκείνος που το διατάζει μπορεί να ορίσει, κατά την κρίση του, προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από τριάντα ημέρες.

2. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία που έχει οριστεί κατά την παρ. 1 αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών, μέσα στην προθεσμία αυτή, πέτυχε την έκδοση διαταγής πληρωμής.

Άρθρο 694

1. Το δικαστήριο διατάζοντας ασφαλιστικά μέτρα έχει το δικαίωμα και αυτεπαγγέλτως να υποχρεώσει τον αιτούντα σε εγγυοδοσία.

2. Αν δεν χορηγηθεί η κατά την παρ. 1 εγγυοδοσία μέσα στην προθεσμία που όρισε το δικαστήριο, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο.

Άρθρο 695

Η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων ισχύει προσωρινά και δεν επηρεάζει την κύρια υπόθεση.

Άρθρο 696

1. Αν κάποιος δεν έλαβε μέρος ή δεν κλήθηκε κατά τη συζήτηση αίτησης στην οποία εκδόθηκε απόφαση που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα ή μεταρρύθμισε ή ανακάλεσε απόφαση ασφαλιστικών μέτρων και έχει έννομο συμφέρον, δικαιούται να ζητήσει την ανάκληση ή τη μεταρρύθμιση της απόφασης από το δικαστήριο που την εξέδωσε.

2. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αίτηση της ανάκλησης ή αφού τη δεχτεί, να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφασή του.

3. Το δικαστήριο που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα, έως την πρώτη συζήτηση της αγωγής που αφορά την κύρια υπόθεση, έχει δικαίωμα, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφασή του εφόσον επήλθε μεταβολή των πραγμάτων που δικαιολογεί την ανάκληση ή τη μεταρρύθμισή της.

Άρθρο 697

Το αρμόδιο για την κύρια υπόθεση δικαστήριο όσο διαρκεί η εκκρεμοδικία μπορεί, με αίτηση του διαδίκου που έχει έννομο συμφέρον, η οποία υποβάλλεται και αυτοτελώς, να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα. Ο δικαστής, και στο πολυμελές πρωτοδικείο ο πρόεδρος, ορίζουν τη δικάσιμο και την προθεσμία κλήτευσης.

Άρθρο 698

1. Η απόφαση που διέταξε ασφαλιστικό μέτρο ανακαλείται, ολικά ή εν μέρει α) αν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη για την κύρια υπόθεση κατά εκείνου ο οποίος είχε ζητήσει το ασφαλιστικό μέτρο και γίνει τελεσίδικη, β) αν εκδοθεί οριστική απόφαση που τον ωφελεί, και εκτελεστεί, γ) αν συμφωνηθεί συμβιβασμός για την κύρια υπόθεση, δ) αν περάσουν τριάντα ημέρες από την κατάργηση ή περάτωση της δίκης με άλλο τρόπο.

2. Η ανάκληση που αναφέρεται στην παρ. 1 γίνεται με αίτηση εκείνου που έχει έννομο συμφέρον, αν η κύρια υπόθεση είναι εκκρεμής, από το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί, και σε κάθε άλλη περίπτωση από το δικαστήριο που διέταξε το ασφαλιστικό μέτρο.

Άρθρο 699

Αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων ή αιτήσεις για ανάκληση ή για μεταρρύθμιση των μέτρων αυτών δεν προσβάλλονται με κανένα ένδικο μέσο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 700

1. Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικό μέτρο εκτελείται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης.

2. Η εκτέλεση του μέτρου που έχει διαταχθεί γίνεται χωρίς να εκδοθεί απόγραφο, με βάση αντίγραφο ή απόσπασμα της απόφασης που το διατάζει, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη κοινοποίηση αντιγράφου της. Στις περιπτώσεις όμως των άρθρων 728 και 731 έως 735 απαιτείται η επίδοση επιταγής, και άλλη πράξη εκτέλεσης δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν είκοσι τέσσερις ώρες από την επίδοσή της.

3. Οι προσωρινές διαταγές που αναφέρονται στο άρθρο 691 παρ. 2 εκτελούνται μόλις καταχωριστούν, κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, με βάση σημείωση του δικαστή που τις εξέδωσε και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, του προέδρου του.

4. Η εκτέλεση των διατάξεων των αποφάσεων για ασφαλιστικά μέτρα, που αφορούν τα δικαστικά έξοδα, γίνεται με βάση αντίγραφό τους και ύστερα από κοινοποίηση αντιγράφου της απόφασης σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, είκοσι τέσσερις ώρες πριν από την εκτέλεση.

Άρθρο 701

Αν έχουν διαταχθεί ασφαλιστικά μέτρα με τον όρο της εγγυοδοσίας, δεν είναι δυνατό να εκτελεστεί η απόφαση που τα διατάζει πριν από την εγγυοδοσία.

Άρθρο 702

1. Διαφορές που αφορούν την εκτέλεση απόφασης που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα ή ανακαλεί ολικά ή εν μέρει απόφαση γι' αυτά δικάζονται από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 686 επ.

2. Σε πολύ επείγουσες περιπτώσεις τις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1 τις δικάζει το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση της απόφασης και, όπου δεν υπάρχει μονομελές πρωτοδικείο, το ειρηνοδικείο, εφαρμόζοντας τις διατάξεις των άρθρων 686 έως 688, 690 έως 692, 695 και 699. Ανάκληση της απόφασης του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου μπορεί να ζητηθεί για οποιοδήποτε λόγο από το αρμόδιο κατά την παρ. 1 δικαστήριο.

3. Η εκτέλεση των αποφάσεων που διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα μπορεί, με αίτηση εκείνου που έχει έννομο συμφέρον, να περιοριστεί σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν το δικαστήριο πείθεται ότι τα στοιχεία αυτά είναι αρκετά για την εξασφάλιση ή την διατήρηση του δικαιώματος.

Άρθρο 703

Αν απορριφθεί τελεσίδικα ως αβάσιμη η αγωγή για την κύρια υπόθεση, όποιος ζήτησε να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα είναι υποχρεωμένος να καταβάλει αποζημίωση για τη ζημία που προξένησε από την εκτέλεση της απόφασης που τα διέταξε ή από την εγγύηση που δόθηκε, μόνο αν γνώριζε ή από βαριά αμέλεια αγνοούσε ότι δεν υπήρχε το δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Εγγυοδοσία.

Άρθρο 704

Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο εγγυοδοσία του οφειλέτη υπέρ του αιτούντος για την εξασφάλιση χρηματικής απαίτησης ή απαίτησης που μπορεί να μετατραπεί σε χρήματα ή άλλου δικαιώματος.

Άρθρο 705

1. Αν διατάχθηκαν ασφαλιστικά μέτρα για να εξασφαλιστεί χρηματική απαίτηση ή απαίτηση που μπορεί να μετατραπεί σε χρήματα, το δικαστήριο που τα διέταξε ή το δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση έχει υποχρέωση, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να αντικαταστήσει τα ασφαλιστικά μέτρα που είχαν διαταχθεί με εγγυοδοσία υπέρ εκείνου που τα ζήτησε.

2. Αν διατάχθηκαν ασφαλιστικά μέτρα για να εξασφαλιστεί άλλο δικαίωμα, το δικαστήριο που τα διέταξε ή το δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση, έχει το δικαίωμα, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, μεταρρυθμίζοντας τη σχετική απόφαση, να διατάξει εγγυοδοσία υπέρ εκείνου που τα ζήτησε μόνο αν κατά τις περιστάσεις εξασφαλίζεται πλήρως το δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Εγγραφή προσημειώσεως υποθήκης.

Άρθρο 706

1. Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την εγγραφή προσημειώσης υποθήκης.

2. Η απόφαση που διατάζει να εγγραφεί η προσημείωση υποθήκης πρέπει να ορίζει και το ποσό που ασφαλίζεται με την προσημείωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Συντηρητική κατάσχεση.

Άρθρο 707

Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση κινητών, ακινήτων, εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σ'αυτά, απαιτήσεων και γενικά όλων των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, είτε βρίσκονται στα χέρια του είτε στα χέρια τρίτου.

Άρθρο 708

Η απόφαση που διατάζει συντηρητική κατάσχεση πρέπει να καθορίζει το ποσό για το οποίο διατάσσεται.

Άρθρο 709

Συντηρητική κατάσχεση πλοίου ή αεροσκάφους μπορεί να γίνει μόνο αν στην απόφαση αναφέρεται ειδικά το πλοίο ή το αεροσκάφος στο οποίο πρόκειται να επιβληθεί.

Άρθρο 710

Δεν επιτρέπεται συντηρητική κατάσχεση πραγμάτων τα οποία είναι ακατάσχετα κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης, καθώς και εκείνων που μπορούν να υποστούν άμεση φθορά.

Άρθρο 711

1. Η συντηρητική κατάσχεση κινητών ή εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σ'αυτά στα χέρια του οφειλέτη γίνεται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης, χωρίς να επιδοθεί προηγουμένως η απόφαση που διατάζει την κατάσχεση. Αντίγραφο ή περίληψη της έκθεσης της κατάσχεσης επιδίδεται σε εκείνον σε βάρος του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση, αν δεν ήταν παρών κατά την επιβολή της, το αργότερο την επόμενη ημέρα εφόσον έχει την κατοικία του στον τόπο της κατάσχεσης, διαφορετικά μέσα σε οκτώ ημέρες από αυτήν.

2. Αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης επιδίδεται από το δικαστικό επιμελητή στον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης ο οποίος είναι υποχρεωμένος να καταχωρίσει περίληψή της σε ειδικό βιβλίο, με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων έχει επιβληθεί κατάσχεση.

Άρθρο 712

1. Η συντηρητική κατάσχεση απαιτήσεων ή κινητών στα χέρια τρίτου γίνεται με επίδοση στον τρίτο αντιγράφου της απόφασης που τη διατάζει με επιταγή να μην εξοφλήσει την απαίτηση ή να μην παραδώσει τα κινητά, καθώς και με επίδοση μέσα σε οκτώ ημέρες σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η κατάσχεση εγγράφου στο οποίο αναφέρεται η κατάσχεση που έχει επιβληθεί στα χέρια του τρίτου· αλλιώς η κατάσχεση είναι άκυρη. Στην κατάσχεση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης απαιτήσεων ή κινητών σε χέρια τρίτου.

2. Ο τρίτος, εκείνος που επέβαλε την κατάσχεση και ο οφειλέτης έχουν όλες τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που προβλέπουν οι διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης απαιτήσεων ή κινητών στα χέρια τρίτου, και εφαρμόζεται η διαδικασία για την άσκηση ή τη διαφύλαξή τους που ορίζεται στις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 713

1. Η συντηρητική κατάσχεση πλοίου, αεροσκάφους ή εμπράγματου δικαιώματος επάνω σ'αυτά στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου, γίνεται με επίδοση στον οφειλέτη αντιγράφου της απόφασης που διατάζει την κατάσχεση. Αν πρόκειται για κατάσχεση πλοίων νηολογημένων στην Ελλάδα ή αεροσκαφών που είναι γραμμένα σε μητρώο το οποίο τηρείται στην Ελλάδα, αντίγραφο της απόφασης επιδίδεται και στην αρχή που τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο. Αν η συντηρητική κατάσχεση γίνεται στα χέρια τρίτου, αντίγραφο της απόφασης που τη διατάζει επιδίδεται και στον τρίτο.

2. Η παραγγελία για την επίδοση αντιγράφου της απόφασης που διατάζει τη συντηρητική κατάσχεση πρέπει να προσδιορίζει το πλοίο, το αεροσκάφος ή το εμπράγματο δικαίωμα το οποίο κατάσχεται και το ποσό για το οποίο γίνεται η συντηρητική κατάσχεση.

3. Η αρχή που τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο αεροσκαφών εγγράφει τη συντηρητική κατάσχεση στο νηολόγιο ή στο μητρώο των αεροσκαφών· για την εγγραφή, την εξάλειψη και τη σειρά των εγγραφών εφαρμόζονται οι διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης.

Άρθρο 714

1. Η συντηρητική κατάσχεση ακινήτου ή εμπράγματου δικαιώματος επάνω σ'αυτό στα χέρια του οφειλέτη γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της απόφασης που διατάζει την κατάσχεση στον οφειλέτη και στην αρχή που είναι αρμόδια να τηρεί το βιβλίο κατασχέσεων της περιφέρειας του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο.

2. Η παραγγελία για την επίδοση αντιγράφου της απόφασης που διατάζει τη συντηρητική κατάσχεση πρέπει να προσδιορίζει το ακίνητο ή το εμπράγματο δικαίωμα που κατάσχεται και το ποσό για το οποίο γίνεται η συντηρητική κατάσχεση.

3. Η αρχή που τηρεί το βιβλίο κατασχέσεων εγγράφει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη συντηρητική κατάσχεση στο βιβλίο κατασχέσεων· για την εγγραφή, την εξάλειψη και τη σειρά των εγγραφών εφαρμόζονται οι διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης.

Άρθρο 715

1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση η διάθεση των πραγμάτων που κατασχέθηκαν από εκείνον σε βάρος του οποίου έγινε η κατάσχεση. Σε χρηματικές απαιτήσεις η απαγόρευση ισχύει μόνο ως το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση.

2. Τα αποτελέσματα της κατάσχεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 αρχίζουν α) σε κατάσχεση κινητών ή εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σε κινητά στα χέρια του οφειλέτη, από την κατάσχεση, αν ήταν παρών κατά την επιβολή της, διαφορετικά από την επίδοση από το δικαστικό επιμελητή, σύμφωνα με το άρθρο 711, β) σε κατάσχεση στα χέρια τρίτου απαιτήσεων ή κινητών, από την επίδοση του εγγράφου που ανακοινώνει την κατάσχεση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται, σύμφωνα με το άρθρο 712, γ) σε κατάσχεση ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους ή εμπράγματου δικαιώματος επάνω σ'αυτά, από την κοινοποίηση στον οφειλέτη της απόφασης που διατάζει την κατάσχεση.

3. Στη συντηρητική κατάσχεση ακινήτου, πλοίου, αεροσκάφους ή εμπράγματου δικαιώματος επάνω σ'αυτά η ακυρότητα που αναφέρεται στην παρ. 1 ισχύει, ως προς τους τρίτους, μόνο αν κατά το χρόνο της διάθεσης είχε γίνει η εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων, στο νηολόγιο ή στο μητρώο αεροσκαφών.

4. Αν έγινε κατάσχεση απαίτησης στα χέρια τρίτου, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση η εξόφληση από τον τρίτο της απαίτησης που έχει κατασχεθεί ή ο συμψηφισμός της με μεταγενέστερη απαίτηση. Αν έγινε κατάσχεση κινητών στα χέρια τρίτου, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση η απόδοση ή η διάθεση των κατασχεμένων.

5. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την επίδοση στον οφειλέτη του εγγράφου για την κατάσχεση ο δανειστής οφείλει να ασκήσει εναντίον του αγωγή για την κύρια απαίτηση, που να απευθύνεται στο καθ'ύλην αρμόδιο δικαστήριο. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν έχει ήδη ασκηθεί η αγωγή για την κύρια απαίτηση ή η συντηρητική κατάσχεση έγινε με βάση διαταγή πληρωμής ή αν επιδοθεί διαταγή πληρωμής μέσα στην παραπάνω προθεσμία.

Άρθρο 716

1. Σε κατάσχεση κινητών στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου τα κινητά μένουν στα χέρια εκείνου που τα κατέχει κατά το χρόνο της κατάσχεσης, ο οποίος γίνεται μεσεγγυούχος.

2. Σε κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη χρημάτων ή άλλων πραγμάτων που κατά το νόμο επιδέχονται κατάθεση, ο δικαστικός επιμελητής τα αφαιρεί και χωρίς καθυστέρηση τα καταθέτει δημοσίως.

3. Σε κατάσχεση στα χέρια τρίτου χρημάτων ή άλλων πραγμάτων που κατά το νόμο επιδέχονται κατάθεση, ο τρίτος εφόσον είναι οφειλέτης έχει την υποχρέωση να τα καταθέσει δημοσίως, αμέσως μετά την κατάσχεση αν η εναντίον του απαίτηση είναι ληξιπρόθεσμη, διαφορετικά μόλις λήξει η προθεσμία.

4. Οι διατάξεις των παραγρ. 2 και 3 δεν εφαρμόζονται, αν ο οφειλέτης ή τρίτος είναι το δημόσιο, νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή τράπεζα.

Άρθρο 717

1. Το δικαστήριο με την απόφαση που διατάζει τη συντηρητική κατάσχεση ή και με μεταγενέστερη απόφασή του ή το δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση και σε επείγουσες περιπτώσεις και ο ειρηνοδίκης του τόπου όπου βρίσκονται τα κατασχεμένα ή σε απαιτήσεις η κατοικία του τρίτου, έχει το δικαίωμα, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να διορίσει μεσεγγυούχο άλλο πρόσωπο, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 716 και να διατάξει να παραδοθούν τα πράγματα ή να κατατεθεί σ'αυτόν το οφειλόμενο.

2. Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παράγρ. 1 με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον έχει δικαίωμα να διατάξει και οποιοδήποτε μέτρο είναι κατά τις περιστάσεις πρόσφορο για τη μεσεγγύηση.

3. Οι αιτήσεις που αναφέρονται στις παραγρ. 1 και 2 δικάζονται κατά τις διατάξεις του αρ. 702 και οι αποφάσεις εκτελούνται αμέσως, χωρίς προηγούμενη επίδοσή τους.

4. Δεν είναι δυνατό να διοριστεί μεσεγγυούχος εκείνος που ζήτησε να διαταχθεί η συντηρητική κατάσχεση ή πρόσωπο που συνδέεται με αυτόν με σύμβαση εργασίας, εκτός αν συναινεί ο οφειλέτης.

Άρθρο 718

Οι διατάξεις για το μεσεγγυούχο στην περίπτωση της αναγκαστικής κατάσχεσης εφαρμόζονται και στους κατά τα άρθρα 716 και 717 μεσεγγυούχους.

Άρθρο 719

Αν τα κινητά πράγματα που έχουν κατασχεθεί στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου μπορούν να υποστούν φθορά ή η φύλαξή τους είναι σε σχέση με την αξία τους δαπανηρή, το δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά το άρθρο 717. διατάζει την εκποίησή τους. Το τίμημα από την εκποίηση είναι κατασχεμένο και κατατίθεται δημοσίως.

Άρθρο 720

1. Πλοίο το οποίο έχει κατασχεθεί συντηρητικώς απαγορεύεται να αποπλεύσει και αεροσκάφος να απογειωθεί.

2. Ο λιμενάρχης ή ο αερολιμενάρχης είναι υπεύθυνος για την αναχώρηση του πλοίου ή την απογείωση.

3. Το δικαστήριο το οποίο είναι αρμόδιο κατά το άρθρο 702, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να επιτρέψει ένα ή περισσότερα ταξίδια του πλοίου που έχει κατασχεθεί συντηρητικώς ή μία ή περισσότερες πτήσεις του αεροσκάφους που έχει κατασχεθεί συντηρητικώς, με όποιους όρους θα έκρινε εύλογους και οπωσδήποτε με ασφάλιση του σκάφους για ανάλογο ποσό.

Άρθρο 721

Συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση μπορεί να επιβληθεί και σε αντικείμενα τα οποία έχουν ήδη κατασχεθεί συντηρητικώς.

Άρθρο 722

1. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς κινητά ή ακίνητα ή εμπράγματα δικαιώματα επάνω σ'αυτά, αν η αγωγή για την κύρια υπόθεση γίνει δεκτή και η σχετική απόφαση είναι εκτελεστή, έχει δικαίωμα, με βάση αντίγραφο της απόφασης, να επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς αναγκαστική κατάσχεσή τους.

2. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς απαίτηση στα χέρια τρίτου γίνεται, από την τελεσιδικία της απόφασης που δέχεται την αγωγή για την κύρια υπόθεση, δικαιούχος ολόκληρης της απαίτησης ή μέρους της, ανάλογα με το περιεχόμενο της απόφασης.

3. Οι διαφορές που αναφέρονται στις παραγρ. 1 και 2 δικάζονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 702 από το αρμόδιο, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, δικαστήριο.

Άρθρο 723

Αν όσο ισχύει η συντηρητική κατάσχεση γίνει αναγκαστική εκτέλεση επάνω στα κατασχεμένα, εκείνος που έχει επιβάλει τη συντηρητική κατάσχεση μετέχει προσωρινά στη διανομή και κατατάσσεται τυχαίως, σύμφωνα με τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 724

1. Ο δανειστής μπορεί με βάση διαταγή πληρωμής χρηματικών απαιτήσεων να ζητήσει εγγραφή προσημείωσης υποθήκης, καθώς και να επιβάλει συντηρητική κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου για το ποσό που ορίζεται με τη διαταγή πληρωμής, ότι πρέπει να καταβληθεί.

2. Το δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής μπορεί με αίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή και κατά τη διαδικασία του άρθρου 702 παρ. 1 να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτέλεση των ασφαλιστικών μέτρων που αναφέρονται στην παρ. 1, αν πιθανολογείται η εξόφληση ή η ανυπαρξία, ολική ή εν μέρει, της απαίτησης για την οποία έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής ή να περιορίσει την εκτέλεση σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν πείθεται ότι τα στοιχεία αυτά είναι επαρκή για την εξασφάλιση της απαίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Δικαστική μεσεγγύηση.

Άρθρο 725

1. Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο τη δικαστική μεσεγγύηση κινητών ή ακινήτων ή ομάδας πραγμάτων ή επιχείρησης, αν υπάρχει διαφορά σχετική με την κυριότητα, τη νομή ή την κατοχή ή οποιαδήποτε άλλη διαφορά σχετική με αυτά ή αν κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου μπορεί να ζητηθεί η μεσεγγύηση.

2. Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο τη δικαστική μεσεγγύηση εμπορικών ή επαγγελματικών βιβλίων, εγγράφων, δειγμάτων και κάθε άλλου πράγματος, αν ο αιτών έχει δικαίωμα να ζητήσει την επίδειξή τους κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

Άρθρο 726

1. Η απόφαση που διατάζει τη δικαστική μεσεγγύηση πρέπει να καθορίζει τα αντικείμενα τα οποία θέτει υπό μεσεγγύηση, να διορίζει μεσεγγυούχο και να διατάζει την παράδοσή τους σ'αυτόν αν τα πράγματα επιδέχονται κατά το νόμο κατάθεση, διατάζει τη δημόσια κατάθεσή τους.

2. Το δικαστήριο που διέταξε τη δικαστική μεσεγγύηση ή το δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση μπορεί να διατάξει την αντικατάσταση του μεσεγγυούχου, καθώς και κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο για τη μεσεγγύηση εφαρμόζοντας τις διατάξεις του αρ. 702.

3. Μεσεγγυούχος μπορεί να διοριστεί και εκείνος που νέμεται ή κατέχει τα πράγματα και εκείνος που ζήτησε τη δικαστική μεσεγγύηση.
Σε δικαστική μεσεγγύηση επιχείρησης, μεσεγγυούχος διορίζεται ο οφειλέτης. Αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι, το δικαστήριο διορίζει άλλον μεσεγγυούχο.

4. Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά τις διατάξεις των παραγρ. 1 και 2 εκτελούνται αμέσως, χωρίς προηγούμενη επίδοσή τους.

5. Οι σχετικές με το μεσεγγυούχο διατάξεις στην περίπτωση αναγκαστικής κατάσχεσης εφαρμόζονται και στη δικαστική μεσεγγύηση.

Άρθρο 727

Τα άρθρα 709, 711, 715, 720, 721 και 722 παρ. 1 εφαρμόζονται και στη δικαστική μεσεγγύηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεων.

Άρθρο 728

1. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει προσωρινά, ως ασφαλιστικό μέτρο, εν όλω ή εν μέρει, απαιτήσεις: α) συνεισφοράς για τις ανάγκες της οικογένειας ή διατροφής οφειλόμενης από το νόμο, από σύμβαση ή από διάταξη τελευταίας βούλησης, β) καθυστερούμενων συντάξεων, γ) καθυστερούμενων τακτικών ή έκτακτων αποδοχών οποιασδήποτε μορφής ή αμοιβών ή αποζημιώσεων που οφείλονται από την παροχή εργασίας ή εξόδων που έγιναν με αφορμή την εργασία, δ) αποζημίωσης για καταγγελία της σύμβασης εργασίας ή για εργατικό ατύχημα ή που οφείλεται από τη σύμβαση εργασίας ή λόγω παράβασής της, ε) αποζημίωσης για τη μείωση ή την απώλεια της ικανότητας εργασίας λόγω τραυματισμού ή προσβολής με οποιοδήποτε τρόπο της υγείας ενός προσώπου από οποιαδήποτε αρρώστεια, καθώς και των εξόδων θεραπείας και ανάρρωσης, στ) αποζημίωσης, σε περίπτωση που ένα πρόσωπο θανατώνεται, υπέρ εκείνων που το πρόσωπο αυτό κατά το χρόνο του θανάτου του είχε από το νόμο υποχρέωση να διατρέφει, ζ) σε κάθε άλλη περίπτωση που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

2. Αν συντρέχει περίπτωση να μεταρρυθμιστεί τελεσίδικη ή ανέκκλητη απόφαση που καταδικάζει σε καταβολή περιοδικών παροχών, το δικαστήριο μπορεί να διατάζει προσωρινά να διακοπεί η καταβολή, να αυξηθεί ή να μειωθεί το ποσό κάθε παροχής.

Άρθρο 729

1. Η προσωρινή επιδίκαση απαίτησης περιοδικών παροχών γίνεται σε παροχές που πρέπει να πληρώνονται κατά μήνα.

2. Το ποσό που επιδικάζεται προσωρινά δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, εκτός αν πρόκειται για διατροφή που πηγάζει από το νόμο, από σύμβαση ή από διάταξη τελευταίας βούλησης ή για συνεισφορά για τις ανάγκες της οικογένειας ή για έξοδα θεραπείας ή ανάρρωσης ή για αποζημίωση λόγω στέρησης διατροφής.

3. Απαγορεύεται η συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση, ο συμψηφισμός και η εκχώρηση του ποσού που επιδικάζεται προσωρινά.

4. Τα άρθρα 694 και 705 δεν εφαρμόζονται σε προσωρινή επιδίκαση απαίτησης.

5. Μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης που επιδικάζει προσωρινά απαίτηση ή μεταρρυθμίζει προσωρινά απόφαση κατά το άρθρο 728 παρ. 2, εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή επιδίκαση ή μεταρρύθμιση οφείλει να ασκήσει αγωγή για την απαίτηση που επιδικάστηκε ή για τη μεταρρύθμιση της απόφασης. Η απόφαση παύει αυτοδικαίως να ισχύει αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν αυτή έχει ασκηθεί.

Άρθρο 730

1. Η απόφαση που επιδικάζει προσωρινά την απαίτηση παύει αυτοδικαίως να ισχύει αν δημοσιευθεί οριστική απόφαση για την ουσία της κύριας υπόθεσης.

2. Αν απορριφθεί με τελεσίδικη απόφαση κατ'ουσίαν η αγωγή για την κύρια υπόθεση, το δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση ή το δικαστήριο που διέταξε την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης διατάζει, ύστερα από αίτηση, την απόδοση όσων έχουν καταβληθεί.

3. Το δικαστήριο που αναφέρεται στην παρ. 2 μπορεί να επιτρέψει για την απόδοση και την κατάσχεση ακατάσχετων πραγμάτων στο μέτρο που επιτρέπεται για απαιτήσεις διατροφής συζύγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης.

Άρθρο 731

Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση.

Άρθρο 732

Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε μέτρο που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης.

Άρθρο 733

Ασφαλιστικά μέτρα σε κάθε είδους υποθέσεις νομής ή κατοχής διατάσσονται από το ειρηνοδικείο.

Άρθρο 734

1. Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου επιδίδεται πάντοτε αντίγραφο της αίτησης με επισημείωση της πράξης που ορίζει τόπο και χρόνο για τη συζήτηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση.

2. Το ειρηνοδικείο για την προσωρινή ρύθμιση της νομής ή της κατοχής δικαιούται να διατάξει οποιοδήποτε ασφαλιστικό μέτρο κρίνει πρόσφορο και ιδίως να επιτρέψει ή να απαγορεύσει πράξεις νομής ή κατοχής ή να επιδικάσει τη νομή ή την κατοχή σε κάποιον από τους διαδίκους, είτε με παροχή είτε χωρίς παροχή εγγύησης.

3. Κατά της απόφασης του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοσή της.Η έφεση δικάζεται κατά την ίδια διαδικασία, εφαρμόζονται όμως και τα άρθρα 226 και 652 παρ. 3.

4. Η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης του ειρηνοδικείου, εκτός αν η αναστολή διαταχθεί κατά το άρθρο 912.

5. Στα ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής δεν εφαρμόζεται το άρθρο 696 παρ. 3 και ο ειρηνοδίκης δικάζει με τη σύμπραξη γραμματέα που τηρεί πρακτικά.

Άρθρο 735

Το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να διατάξει κάθε πρόσφορο ασφαλιστικό μέτρο που υπαγορεύεται από τις περιστάσεις για τη ρύθμιση των σχέσεων των συζύγων από το γάμο και των σχέσεων γονέων και τέκνων ιδίως να διατάξει τη μετοίκηση ενός από τους συζύγους, να ορίσει ποια πράγματα δικαιούται αυτός να παραλάβει για τη χωριστή του εγκατάσταση, να καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο ο κάθε σύζυγος θα χρησιμοποιεί το ακίνητο όπου διαμένουν ή τα έπιπλα και σκεύη που χρησιμοποιούν από κοινού, να ορίσει το γονέα στον οποίο ανήκει προσωρινά η άσκηση της γονικής μέριμνας, να αφαιρέσει από τους γονείς τη γονική μέριμνα εν όλω ή εν μέρει και να ρυθμίσει τα σχετικά με την επικοινωνία με το τέκνο.

Άρθρο 736

Ο ειρηνοδίκης δικαιούται να αναστείλει την εκτέλεση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Σφράγιση, αποσφράγιση, απογραφή και δημόσια κατάθεση.

Άρθρο 737

Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο τη σφράγιση, την αποσφράγιση, την απογραφή ή τη δημόσια κατάθεση.

Άρθρο 738

1. Κάθε διαφορά σχετική με τη σφράγιση, την αποσφράγιση, την απογραφή ή τη δημόσια κατάθεση, εφόσον διατάχθηκαν ως ασφαλιστικά μέτρα, δικάζεται από το δικαστήριο που τις διέταξε και, αν είναι πολυμελές, από το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου όπου αυτές γίνονται.

2. Όποιος ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση ή την απογραφή που έχει διαταχθεί αποφαίνεται αμέσως προσωρινά γιά τις διαφορές ή τις διενέξεις που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της ενέργειάς τους και η απόφασή του εκτελείται αμέσως. Όποιος έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να ζητήσει την ανάκληση της απόφασης και των πράξεων που διενεργήθηκαν για την εκτέλεση κατά την παράγραφο 1.

ΕΚΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 739

Όλες οι υποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 782 έως 866 υπάγονται στην ειδική διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, καθώς και κάθε άλλη υπόθεση που υπάγεται με διάταξη νόμου στη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 740

1. Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται οι υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739, εκτός από α) εκείνες που αφορούν την υιοθεσία, την κήρυξη προσώπου σε κατάσταση δικαστικής απαγόρευσης ή δικαστικής αντίληψης, τη νομιμοποίηση τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, την αίτηση εγγραφής ή τροποποίησης του καταστατικού και τη διάλυση σωματείου, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων, β) εκείνες που από το νόμο υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων.

2. Στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 δεν επιτρέπεται παρέκταση της αρμοδιότητας.

Άρθρο 741

Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743 έως 781, εκτός αν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 742

Οι ανήλικοι που έχουν συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας τους έχουν την ικανότητα να παρίστανται στο δικαστήριο για υποθέσεις που αφορούν την προσωπική τους κατάσταση και να ασκούν κατά της απόφασης που εκδίδεται ένδικα μέσα και τριτανακοπή. Όταν παρίσταται ο ανήλικος, πρέπει να καλείται όποιος τον εκπροσωπεί νόμιμα.

Άρθρο 743

Η πληρεξουσιότητα δίνεται και με ιδιωτικό έγγραφο, κατά το άρθρο 96 παράγραφοι 1 και 3.

Άρθρο 744

Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διατάξει κάθε μέτρο πρόσφορο για την εξακρίβωση πραγματικών γεγονότων, ακόμη και εκείνων που δεν έχουν προταθεί και ιδιαίτερα γεγονότων που συντελούν στην προστασία των ενδιαφερομένων ή της έννομης σχέσης ή του γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος.

Άρθρο 745

Έως την περάτωση και της τελευταίας συζήτησης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο επιτρέπεται η προβολή πραγματικών ισχυρισμών.

Άρθρο 746

Τα έξοδα επιβάλλονται σε βάρος του αιτούντος εφόσον η αίτηση έχει υποβληθεί για το συμφέρον του, αλλιώς σε βάρος εκείνου προς το συμφέρον του οποίου έχει υποβληθεί. Τα έξοδα μπορεί να επιβληθούν όλα ή κατά ένα μέρος σε βάρος του υπαιτίου για τη διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 747

1. Η αίτηση ασκείται με δικόγραφο που πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Στο ειρηνοδικείο η αίτηση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά, οπότε συντάσσεται έκθεση.

2. Το δικόγραφο της αίτησης ή η έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από όσα ορίζονται στο άρθρο 118 ή 117, α) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της υπόθεσης, β) ορισμένο αίτημα, γ) σαφή έκθεση των γεγονότων που δικαιολογούν το αίτημα κατά το κύριο αντικείμενο και τα παρεπόμενά του, καθώς και την εξουσία για την υποβολή του. Στην αίτηση αναφέρονται ακόμη τα στοιχεία που θεμελιώνουν την αρμοδιότητα του δικαστηρίου.

3. Για την κατάθεση συντάσσεται έκθεση κάτω από το πρωτότυπο της αίτησης· η έκθεση αναφέρει την ημέρα και την ώρα της κατάθεσης και το όνομα και το επώνυμο εκείνου που την κατέθεσε.

4. Όταν κατά το νόμο το δικαστήριο έχει την εξουσία να ενεργεί αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την εισαγωγή της υπόθεσης προς συζήτηση με πράξη του και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, με πράξη του προέδρου του. Η πράξη πρέπει να περιλαμβάνει το αντικείμενο της υπόθεσης, υπογράφεται από αυτόν που την εκδίδει και αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.

Άρθρο 748

1. Η αίτηση υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία στο δικαστήριο και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, στον πρόεδρο, για να ορίσουν δικάσιμο. Το άρθρο 226 εφαρμόζεται και εδώ.

2. Αντίγραφο της αίτησης με τη σημείωση για τον προσδιορισμό της δικασίμου πρέπει να κοινοποιείται στον εισαγγελέα πρωτοδικών της περιφέρειας του δικαστηρίου, στις περιπτώσεις των άρθρων 782, 783, 784, 796, 797, 799, 800 και 801 ή αν το διατάξει ο δικαστής που αναφέρεται στην παρ. 1.

3. Ο δικαστής που είναι αρμόδιος κατά την παρ. 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου.

4. Ο δικαστής ορίζει την προθεσμία που κατά την κρίση του απαιτείται για τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγρ. 2 και 3.

5. Στις υποθέσεις που εισάγονται κατά την παρ. 4 του άρθρου 747, εκείνος που εξέδωσε την πράξη ορίζει δικάσιμο. Κοινοποιεί αντίγραφο της πράξης στον εισαγγελέα και μπορεί να διατάξει την κλήτευση στη δίκη οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 749

Οι διατάξεις για απόπειρα συμβιβασμού δεν εφαρμόζονται.

Άρθρο 750

Ο εισαγγελέας πρωτοδικών δικαιούται να παρίσταται κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο και ενώπιον του ειρηνοδικείου.

Άρθρο 751

Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Η μεταβολή αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.

Άρθρο 752

1. Η κύρια παρέμβαση ασκείται με δικόγραφο και εφαρμόζονται για την παρέμβαση αυτή τα άρθρα 747, 748 και 751.

2. Η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, χωρίς προδικασία.

Άρθρο 753

1. Κάθε διάδικος μπορεί να προσεπικαλεί τρίτο που έχει έννομο συμφέρον να προσέλθει στη δίκη. Το ίδιο μπορεί να πράξει και το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως.

2. Η προσεπίκληση ασκείται με δικόγραφο και εφαρμόζονται τα άρθρα 747, 748 και 751. Αν το δικαστήριο διέταξε την προσεπίκληση, αυτή γίνεται με επιμέλεια του διαδίκου που ορίζεται στην απόφαση.

Άρθρο 754

1. Αν κατά την ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστεί ο αιτών ή εμφανιστεί και δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται, ακόμη και αν παρίσταται ο τρίτος που κλητεύθηκε ή που είχε ασκήσει παρέμβαση χωρίς να κλητευθεί και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 746.

2. Αν κατά την ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο εμφανιστεί ο αιτών και λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση, ενώ δεν εμφανίζεται ή εμφανίζεται αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν αυτός να είχε εμφανιστεί. Το τεκμήριο του άρθρου 271 παρ. 3 δεν ισχύει στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 755

Τα πρακτικά συντάσσονται συνοπτικά και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 257.

Άρθρο 756

Οι αποφάσεις δημοσιεύονται σε δημόσια συνεδρίαση προφορικά και αμέσως μετά συζήτηση της υπόθεσης, και αν αυτό δεν είναι δυνατό, το συντομότερο.

Άρθρο 757

Η παρουσία κατά τη δημοσίευση της απόφασης εκείνου στον οποίο πρέπει να επιδοθεί ή του νόμιμου αντιπροσώπου του που διεξάγει τη δίκη ή του πληρεξούσιου δικηγόρου του ισχύει ως επίδοση.

Άρθρο 758

1. Οι αποφάσεις που αποφαίνονται οριστικά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου, μετά τη δημοσίευσή τους, να ανακληθούν ή να μεταρρυθμιστούν από το δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκαν. Η ανάκλη-

ση ή μεταρρύθμιση γίνεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, αφού κληθούν οι διάδικοι της αρχικής δίκης και τα πρόσωπα τα οποία είχαν διοριστεί ή είχαν αντικατασταθεί ή παυθεί από την απόφαση για την άσκηση λειτουργήματος.

2. Η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν το ορίσει ειδικά το δικαστήριο.

3. Η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης που ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

Άρθρο 759

1. Η απόδειξη που διατάζει το δικαστήριο διεξάγεται με την επιμέλεια κάποιου από τους διαδίκους.

2. Η διεξαγωγή αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης μπορεί να γίνει και κατά τις διατάξεις των παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 650.

3. Το δικαστήριο, ακόμη και αποκλίνοντας από τις διατάξεις που ρυθμίζουν την απόδειξη, διατάζει αυτεπαγγέλτως κάθε τι που κατά την κρίση του είναι απαραίτητο για την εξακρίβωση της αλήθειας των πραγματικών γεγονότων.

4. Οι διάδικοι προσάγουν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο όλα τα αποδεικτικά μέσα τα οποία θα χρησιμοποιήσουν για να αποδείξουν τους ισχυρισμούς τους.

Άρθρο 760

Το άρθρο 748 εφαρμόζεται και στα ένδικα μέσα. Αντί για τον εισαγγελέα που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου αυτού καλείται ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που δικάζει το ένδικο μέσο.

Άρθρο 761

Έφεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν και αν νίκησαν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η αίτηση, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών.

Άρθρο 762

Αν περισσότεροι έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, η έφεση που ασκεί ένας από αυτούς απευθύνεται κατά των άλλων ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων τους.

Άρθρο 763

1. Η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την ισχύ και την εκτέλεση της απόφασης.

2. Το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση μπορεί και αυτεπαγγέλτως, κατά την έκδοση της απόφασής του, να αναστείλει την ισχύ και την εκτέλεσή της, ώσπου να γίνει απρόσβλητη με έφεση.

3. Αν ασκηθεί έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση ή σε πολυμελή δικαστήρια ο πρόεδρός τους, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρός του μπορούν κατά την κρίση τους, με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση. Η απόφαση που διατάζει την αναστολή σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης της οποίας αναστέλλεται η ισχύς και η εκτέλεση.

Άρθρο 764

1. Οι πρόσθετοι λόγοι της έφεσης και η αντέφεση ασκούνται και με τις προτάσεις.

2. Αν όταν εκφωνείται η υπόθεση δεν εμφανιστεί κανείς διάδικος, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν κάποιος από τους διαδίκους εμφανιστεί, το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.

3. Ανακοπή ερημοδικίας επιτρέπεται, αν όποιος δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή εμπρόθεσμα ή δεν κλητεύθηκε κανονικά.

Άρθρο 765

Κατά τη δίκη στο εφετείο μπορούν να υποβληθούν νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί και είναι δυνατή η επίκληση και η προσαγωγή νέων αποδεικτικών μέσων.

Άρθρο 766

Αν γίνει δεκτή η έφεση και εξαφανιστεί ή μεταρρυθμιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, η γραμματεία του δικαστηρίου που δίκασε την έφεση ειδοποιεί τη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση που εξαφανίστηκε ή μεταρρυθμίστηκε, η οποία σημειώνει στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 καθώς και στο περιθώριο της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, την απόφαση του δευτεροβάθμιου.

Άρθρο 767

Αναψηλάφηση δικαιούνται να ασκήσουν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους και ο εισαγγελέας· οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 768

Αν γίνει δεκτή η αναψηλάφηση και εξαφανιστεί ή μεταρρυθμιστεί η απόφαση που έχει προσβληθεί, η γραμματεία του δικαστηρίου σημειώνει στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης που εξαφανίστηκε ή μεταρρυθμίστηκε, την απόφαση που εκδόθηκε στην αναψηλάφηση.

Άρθρο 769

Αναίρεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν, και αν νίκησαν, ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση και οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Αν πρόκειται για απόφαση ειρηνοδικείου, αναίρεση μπορεί να ασκήσει και ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 770

Το τμήμα του Αρείου Πάγου που αναφέρεται στο άρθρο 565 παρ. 2 μπορεί να διατάξει εκτός από την αναστολή της εκτέλεσης και την αναστολή της ισχύος της απόφασης.

Άρθρο 771

Αν διαταχθεί η αναστολή της ισχύος ή της εκτέλεσης απόφασης κατά το άρθρο 770, η γραμματεία του Αρείου Πάγου ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη γραμματεία του δικαστηρίου του οποίου η απόφαση αναστέλλεται, καθώς και τη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Η απόφαση της αναστολής σημειώνεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776, στο περιθώριο της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης καθώς και στο περιθώριο της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Άρθρο 772

Η αναιρετική απόφαση του Αρείου Πάγου σημειώνεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776, καθώς και στο περιθώριο της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Για το σκοπό αυτό η γραμματεία του Αρείου Πάγου ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η οποία κάνει τη σχετική σημείωση.

Άρθρο 773

1. Για την άσκηση και την εκδίκαση της τριτανακοπής εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 743 έως 759.

2. Νέοι λόγοι τριτανακοπής μπορούν να προστεθούν και με τις προτάσεις.

Άρθρο 774

Το δικαστήριο που δικάζει την τριτανακοπή δικαιούται κατά το άρθρο 589 να διατάξει, εκτός από την αναστολή της εκτέλεσης και την αναστολή της ισχύος της απόφασης.

Άρθρο 775

Αν ασκηθεί τριτανακοπή και γίνει δεκτή, η απόφαση που δέχεται την τριτανακοπή σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 776 και στο περιθώριο της απόφασης που ακυρώνεται, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

Άρθρο 776

1. Σε κάθε πρωτοβάθμιο δικαστήριο τηρούνται βιβλία στα οποία καταχωρίζονται περιληπτικά α) οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781 και οι αποφάσεις που εκδίδονται στις αιτήσεις αυτές, β) οι αιτήσεις

ανάκλησης ή μεταρρύθμισης των αποφάσεων, τα ένδικα μέσα που ασκούνται κατά των αποφάσεων, οι τριτανακοπές και οι σχετικές αποφάσεις, γ) οι αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλεται η ισχύς ή η εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης.

2. Ο τρόπος που τηρούνται τα βιβλία και τα αλφαβητικά ευρετήρια, που εκδίδονται τα πιστοποιητικά με βάση τα βιβλία αυτά, καθώς και τα καθήκοντα των υπαλλήλων της γραμματείας σχετικά με την ενημέρωση των βιβλίων αυτών ορίζονται με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Άρθρο 777

Κάθε αντίγραφο ή απόσπασμα απόφασης στο περιθώριο της οποίας σημειώνεται η εξαφάνιση, η μεταρρύθμιση ή η αναστολή της ισχύος ή της εκτέλεσής της πρέπει να αναφέρει τη σημείωση αυτή.

Άρθρο 778

Αν στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 γίνει δεκτή ή απορριφθεί με οριστική απόφαση αίτηση, δεν είναι δυνατό να συζητηθεί νέα αίτηση των διαδίκων για το ίδιο αντικείμενο κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781.

Άρθρο 779

Αν ανακληθεί ή μεταρρυθμιστεί ή εξαφανιστεί ή ανασταλεί η ισχύς μιας απόφασης, είναι ισχυρές οι καταβολές που έγιναν καλόπιστα από τον υπόχρεο ή τρίτο και δεν θίγονται τα δικαιώματα τα οποία απέκτησαν, καθώς και οι δικαιοπραξίες τις οποίες ενήργησαν τρίτοι καλόπιστα, με βάση την απόφαση, ώσπου να ισχύσει η απόφαση που ανακαλεί, μεταρρυθμίζει, εξαφανίζει ή αναστέλλει την ισχύ της προηγούμενης.

Άρθρο 780

Με την επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις, απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου έχει στην Ελλάδα, χωρίς άλλη διαδικασία, την ισχύ που της αναγνωρίζει το δίκαιο του κράτους του δικαστηρίου που την εξέδωσε, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις: 1) αν η απόφαση εφάρμοσε τον ουσιαστικό νόμο που έπρεπε να εφαρμοστεί κατά το ελληνικό δίκαιο και εκδόθηκε από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία κατά το δίκαιο της πολιτείας της οποίας τον ουσιαστικό νόμο εφάρμοσε και 2) αν δεν είναι αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

Άρθρο 781

1. Το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα ή και αυτεπαγγέλτως, να εκδώσει προσωρινή διαταγή που καταχωρίζεται στα πρακτικά, με την οποία διατάζει τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα έως την έκδοση της απόφασής του, για να εξασφαλιστεί ή να διατηρηθεί δικαίωμα ή να ρυθμιστεί κατάσταση.

2. Το δικαστήριο ανακαλεί οποτεδήποτε, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, την προσωρινή διαταγή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 782

1. Όταν ο νόμος απαιτεί δικαστική απόφαση για να βεβαιωθεί ένα γεγονός με το σκοπό να συνταχθεί ληξιαρχική πράξη, η απόφαση εκδίδεται με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή του εισαγγελέα από το δικαστήριο της περιφέρειας του ληξιάρχου ο οποίος θα συντάξει τη ληξιαρχική πράξη.

2. Η απόφαση πρέπει να βεβαιώνει και κάθε άλλο στοιχείο που πρέπει κατά το νόμο να περιέχει η ληξιαρχική πράξη, εκτός αν αυτό είναι αδύνατο.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται και για τη διόρθωση ληξιαρχικής πράξης.

Άρθρο 783

Αρμόδιο κατά το νόμο να κηρύξει και να άρει την αφάνεια, καθώς και να μεταβάλει το χρόνο της έναρξής της είναι το δικαστήριο της τελευταίας κατοικίας που είχε στην Ελλάδα εκείνος που εξαφανίστηκε και, αν δεν υπάρχει κατοικία, της τελευταίας διαμονής του στην Ελλάδα' αν δεν υπάρχει ούτε διαμονή, το δικαστήριο της πρωτεύουσας του κράτους.

Άρθρο 784

Αν την άρση της κατάστασης της αφάνειας ή τη μεταβολή του χρόνου της έναρξής της τη ζητεί κάποιος διάδικος, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 758' αν τη ζητεί τρίτος, οι διατάξεις των άρθρων 773 έως 775.

Άρθρο 785

1. Η απόφαση που κηρύσσει την αφάνεια ή που μεταβάλλει το χρόνο της έναρξής της, εφόσον δεν είναι δυνατό να προσβληθεί με έφεση ή αναίρεση, ισχύει και παράγει αποτελέσματα υπέρ όλων και εναντίον όλων τηρούνται πάντως οι λοιπές διατάξεις του άρθρου 47 του Αστικού Κώδικα.

2. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση του αφάντου για να αρθεί η κατάσταση της αφάνειάς του δεν προσβάλλεται με έφεση, αναψηλάφηση ή αναίρεση.

Άρθρο 786

1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διοριστούν προσωρινή διοίκηση νομικού προσώπου ή εκκαθαριστές νομικού προσώπου ή εταιρίας που δεν έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του το νομικό πρόσωπο ή η εταιρία.

2. Στην περίπτωση που τα συμφέροντα των προσώπων τα οποία αποτελούν τη διοίκηση συγκρούονται προς τα συμφέροντα του νομικού προσώπου καλούνται κατά τη συζήτηση και τα πρόσωπα αυτά.

3. Το δικαστήριο μπορεί με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να αντικαταστήσει την προσωρινή διοίκηση ή τους εκκαθαριστές για σπουδαίους λόγους. Κατά τη συζήτηση καλούνται και τα πρόσωπα αυτά.

Άρθρο 787

1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διαταχθεί η εγγραφή σωματείου στο βιβλίο που τηρείται γι'αυτό το σκοπό ή η τροποποίηση του καταστατικού του ή εξουσιοδότηση για τη σύγκληση της συνέλευσης σωματείου και τη ρύθμιση της προεδρίας της ή η διάλυση σωματείου, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του το σωματείο.

2. Δικαίωμα έφεσης κατά της απόφασης που δέχεται αίτηση εγγραφής σωματείου ή τροποποίησης καταστατικού έχει και η εποπτεύουσα αρχή.

Άρθρο 788

Όταν ζητείται κατά το νόμο να διαταχθεί από το δικαστήριο έλεγχος ανώνυμης εταιρίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα της η εταιρία.

Άρθρο 789

Όταν ζητείται κατά το νόμο η σύγκληση της συνέλευσης, η αναγραφή ή η αναγγελία των θεμάτων της συνέλευσης συνεταιρισμού, το ειρηνοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο συνεταιρισμός, με αίτηση των συνεταίρων, χορηγεί σ'αυτούς την άδεια να συγκαλέσουν τη συνέλευση και να γνωστοποιήσουν τα θέματά της. Κατά τη συζήτηση καλούνται τα μέλη της διοίκησης του συνεταιρισμού.

Άρθρο 790

1. Όταν ζητείται κατά το νόμο ο διορισμός ενός ή περισσότερων εκκαθαριστών συνεταιρισμού, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο συνεταιρισμός.

2. Το ειρηνοδικείο που αναφέρεται στην παρ. 1 μπορεί με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να αντικαταστήσει τους εκκαθαριστές που διόρισε με απόφασή του, για σπουδαίο λόγο. Κατά τη συζήτηση καλούνται και οι εκκαθαριστές.

Άρθρο 791

1. Όποιος τηρεί δημόσια βιβλία, στα οποία καταχωρίζονται πράξεις ή αποφάσεις που έχουν σχέση με τη σύσταση, μεταβίβαση ή κατάργηση δικαιωμάτων ιδιωτικού δικαίου ή εγγράφονται ή εξαλείφονται κατασχέσεις ή εγγράφονται αγωγές ή ανακοπές ή γίνονται σημειώσεις γι'αυτές, αν αρνείται να ενεργήσει όπως του ζητείται, οφείλει, το αργότερο μέσα στην επόμενη από την υποβολή της αίτησης ημέρα, να σημειώσει περιληπτικά στο σχετικό βιβλίο την άρνησή του και τους λόγους της.

2. Η εκκρεμότητα που δημιουργείται με την άρνηση αίρεται με απόφαση του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει εκείνος που τηρεί τα βιβλία, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

3. Η απόφαση γνωστοποιείται με επιμέλεια της γραμματείας σε εκείνον που τη-

ρεί τα βιβλία, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να ενεργήσει όπως διατάσσεται και, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, να το σημειώσει στο σχετικό βιβλίο.

4. Η εγγραφή, σημείωση ή εξάλειψη που ενεργείται ως συνέπεια απόφασης θεωρείται ότι έγινε από τότε που υποβλήθηκε η σχετική αίτηση σ'αυτόν που τηρεί τα δημόσια βιβλία.

5. Αν ο υπάλληλος που αναφέρεται στην παρ. 1 αρνείται να χορηγήσει αντίγραφο, περίληψη ή πιστοποιητικό, αποφασίζει για τη χορήγηση το δικαστήριο που αναφέρεται στην παρ. 2.

Άρθρο 792

Όταν κατά το νόμο απαιτείται άδεια δικαστηρίου για να εκποιηθεί ενέχυρο ή για να αποδοθεί με παροχή άλλης ασφάλειας ή άδεια για την άρνηση της απόδοσής του, η άδεια παρέχεται με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ενέχυρο.

Άρθρο 793

Αν κατά το νόμο δικαιούται κάποιος να ζητήσει το διορισμό μεσεγγυούχου ή φύλακα, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση τους γίνεται με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα που πρέπει να φυλαχθούν.

Άρθρο 794

Αν κατά το νόμο δικαιούται κάποιος να ζητήσει το διορισμό πραγματογνωμόνων, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση τους γίνεται με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου πρόκειται να διεξαχθεί η πραγματογνωμοσύνη.

Άρθρο 795

Αν υπάρχει δικαίωμα επικαρπίας και ο κύριος του πράγματος έχει δικαίωμα κατά το νόμο να ζητήσει να διαταχθεί με δικαστική απόφαση η εκμίσθωσή του ή η ανάθεση της άσκησης της επικαρπίας σε διαχειριστή, οι ενέργειες αυτές, καθώς και η άρση της άσκησης της επικαρπίας, διατάσσονται από το δικαστήριο της περιφέρειας όπου βρίσκεται το πράγμα. Τα ίδια ισχύουν και για το διορισμό, την αντικατάσταση ή την παύση του διαχειριστή.

Άρθρο 796

Όταν σύμφωνα με το νόμο, ζητείται ο διορισμός ή η αντικατάσταση ή η παύση επιτρόπου, παρεπιτρόπου, ειδικού ή προσωρινού επιτρόπου ή δικαστικού αντιλήπτορα, αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, τη διαμονή του εκείνος που βρίσκεται υπό επιτροπεία ή αντίληψη.

Άρθρο 797

Όταν σύμφωνα με το νόμο ζητείται να δοθεί άδεια να ενεργήσουν κάποια πράξη: ο ανήλικος, αυτός που ασκεί τη γονική μέριμνα, ο επίτροπος, αυτός που τελεί υπό δικαστική αντίληψη, ο κληρονόμος από απογραφή, ο κηδεμόνας σχολάζουσας κληρονομίας, ο εκκαθαριστής κληρονομίας και ο εκτελεστής διαθήκης, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της κατοικίας του ανηλίκου ή αυτού που τελεί υπό επιτροπεία ή υπό δικαστική αντίληψη ή το δικαστήριο της κληρονομίας.

Άρθρο 798

Όταν ζητείται κατά το νόμο να χορηγηθεί άδεια για να ενεργηθεί πράξη, εκτός από εκείνες πού αναφέρονται στα άρθρα 792 και 797, είναι αρμόδιο το δικαστήριο της κατοικίας, και αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του αιτούντος· αν πρόκειται για εκποίηση πραγμάτων, το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται τα πράγματα.

Άρθρο 799

1. Όταν ζητείται η νομιμοποίηση τέκνου που έχει γεννηθεί χωρίς γάμο των γονέων του με δικαστική απόφαση, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας όπου ο αιτών έχει την κατοικία του και, αν δεν υπάρχει κατοικία, τη διαμονή του.

2. Αν την αίτηση της νομιμοποίησης υποβάλλει ο πατέρας, έχουν δικαίωμα να παρέμβουν στη δίκη το τέκνο, η μητέρα του τέκνου και η σύζυγος του πατέρα.

3. Αν η αίτηση της νομιμοποίησης υποβάλλεται μετά το θάνατο του πατέρα, έχουν δικαίωμα να παρέμβουν στη δίκη και η σύζυγος του πατέρα καθώς και οι κληρονόμοι του.

Άρθρο 800

1. Όταν ζητείται η τέλεση υιοθεσίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της κατοικίας εκείνου που υιοθετεί ή εκείνου που υιοθετείται, και αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής τους.

2. Η συναίνεση για την υιοθεσία μπορεί να δηλωθεί και ενώπιον δικαστηρίου ή δικαστή που έχουν λάβει σχετική εντολή.

Άρθρο 801

Όταν ζητείται να τεθεί ένα πρόσωπο σε κατάσταση απαγόρευσης ή δικαστικής αντίληψης ή να αρθούν οι καταστάσεις αυτές, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της κατοικίας εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, και αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του.

Άρθρο 802

1. Το πολυμελές πρωτοδικείο, αφού ασκηθεί η αίτηση για να τεθεί ένα πρόσωπο σε κατάσταση απαγόρευσης, μπορεί να διορίσει προσωρινό διαχειριστή.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο πριν από την άσκηση της αίτησης απαγόρευσης μπορεί με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να διορίσει προσωρινό διαχειριστή.

3. Ο προσωρινός διαχειριστής, εκτός από την εξουσία που του παρέχει το ουσιαστικό δίκαιο, εκπροσωπεί ενώπιον των δικαστηρίων σε περιουσιακές δίκες εκείνον για τον οποίο διορίστηκε και ενεργεί κάθε διαδικαστική πράξη γι'αυτόν. Εκείνος για τον οποίο διορίστηκε προσωρινός διαχειριστής μπορεί να παρίσταται στη δίκη, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις για την πρόσθετη παρέμβαση.

4. Στη δίκη για την απαγόρευση, καθώς και σε κάθε άλλη δίκη που δεν είναι περιουσιακή, είτε της αμφισβητούμενης είτε της εκούσιας δικαιοδοσίας, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση απαγόρευσης έχει την ικανότητα να παρίσταται στο δικαστήριο και μπορεί να ασκεί όλα τα ένδικα μέσα.

5. Αν διορίστηκε προσωρινός διαχειριστής, όλες οι επιδόσεις πρέπει να γίνονται σ'αυτόν και σ' εκείνον για τον οποίο διορίστηκε.

6. Ο προσωρινός διαχειριστής που αναφέρεται στην παρ. 2 οφείλει, μέσα σε δέκα ημέρες από το διορισμό του να υποβάλει αίτηση για να τεθεί σε κατάσταση απαγόρευσης το πρόσωπο για το οποίο διορίστηκε.

Άρθρο 803

Αν Έλληνας κατοικεί στο εξωτερικό, η αίτηση για να τεθεί σε κατάσταση απαγόρευσης ή δικαστικής αντίληψης μπορεί να ασκηθεί στο δικαστήριο της τελευταίας του κατοικίας στην Ελλάδα και, αν δεν υπάρχει κατοικία, στο δικαστήριο της πρωτεύουσας του κράτους.

Άρθρο 804

1. Το δικαστήριο, αν κρίνει ότι η αίτηση είναι παραδεκτή, διατάζει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται με σκοπό να εξεταστεί ενώπιόν του ή ενώπιον άλλου δικαστηρίου ή δικαστή ή προξενικής αρχής, καθώς και τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης.

2. Η εξέταση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση μπορεί να παραλειφθεί, αν από την εξέταση αυτή είναι ενδεχόμενο να προκύψει κίνδυνος βλάβης της υγείας του ή υπάρχουν εξαιρετικές δυσκολίες.

Άρθρο 805

Με την απόφαση που κηρύσσει την απαγόρευση διορίζεται προσωρινός διαχειριστής και, αν έχει ήδη διοριστεί, το δικαστήριο αποφασίζει για τη διατήρηση ή την αντικατάστασή του.

Άρθρο 806

Οι διατάξεις των παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 763 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 807

1. Για την δημοσίευση δημόσιας ή μυστικής ή έκτακτης διαθήκης αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας όπου εδρεύει ο συμβολαιογράφος, ο οποίος τη συνέταξε ή στον οποίο έχει κατατεθεί, ενώ για τη δημοσίευση ιδιόγραφης διαθήκης και την κήρυξή της ως κύριας, το δικαστήριο στο οποίο προσάγεται για να δημοσιευθεί. Σε περίπτωση μυστικής ή έκτακτης διαθήκης που βρίσκεται

σε συμβολαιογράφο ο οποίος εδρεύει έξω από την έδρα μονομελούς πρωτοδικείου, αρμόδιο για τη δημοσίευση είναι το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο συμβολαιογράφος.

2. Αν η δημόσια διαθήκη έχει συνταχθεί σε προξενική αρχή ή έχει κατατεθεί στην αρχή αυτή μυστική ή έκτακτη διαθήκη, αρμόδια για τη δημοσίευση είναι η προξενική αρχή στην οποία έχει συνταχθεί ή κατατεθεί. Οι προξενικές αρχές έχουν αρμοδιότητα να δημοσιεύουν και τις ιδιόγραφες διαθήκες που τους προσάγονται.

Άρθρο 808

1. Η δημοσίευση διαθήκης γίνεται με καταχώρηση της, ολόκληρης, στα πρακτικά του δικαστηρίου στα οποία βεβαιώνονται και όλα τα εξωτερικά ελαττώματά της.

2. Η δημοσίευση διαθήκης από προξενική αρχή γίνεται από τον πρόξενο ο οποίος συντάσσει πρακτικό που υπογράφεται από αυτόν και, αν πρόκειται για ιδιόγραφη διαθήκη, και από εκείνον που την παρέδωσε.

3. Η κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κύριας γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για τη δημοσίευσή της δικαστηρίου, εφόσον πιθανολογηθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Όταν η διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή, αρμόδιο δικαστήριο για να την κηρύξει κύρια είναι το δικαστήριο της κληρονομίας. Η προξενική αρχή οφείλει, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να αποστείλει στο δικαστήριο αυτό το πρωτότυπο της διαθήκης, αφού εκδώσει κεκυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφό της το οποίο τηρεί στο αρχείο της.

4. Τα αντίγραφα των δημόσιων διαθηκών που δημοσιεύονται και τα πρωτότυπα των μυστικών ή έκτακτων ή ιδιόγραφων διαθηκών, με τα περικαλύμματά τους, χρονολογούνται και υπογράφονται από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον ειρηνοδίκη ή τον πρόξενο και φυλάγονται στο αρχείο του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ή του προξενείου.

5. Αντίγραφα των πρακτικών δημοσίευσης της διαθήκης αποστέλλονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του προξενείου, στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη και φυλάγονται στα αρχεία τους.

6. Αντίγραφα διαθηκών και ανακλήσεων διαθηκών, που δημοσιεύθηκαν στο εξωτερικό, μπορεί να κατατεθούν σε ελληνική προξενική αρχή ή στη γραμματεία οποιουδήποτε μονομελούς πρωτοδικείου ή ειρηνοδικείου που εδρεύει έξω από την έδρα μονομελούς πρωτοδικείου. Η προξενική αρχή ή η γραμματεία που παραλαμβάνει τα αντίγραφα συντάσσει επάνω σ'αυτά πράξη κατάθεσης, όπου αναγράφει όσα κατατέθηκαν, εκείνον που τα κατέθεσε και την ημερομηνία της κατάθεσης. Τα αντίγραφα αυτά πρέπει να είναι επικυρωμένα από την αλλοδαπή αρχή που δημοσίευσε τη διαθήκη. Αν είναι διατυπωμένες, ολόκληρες ή εν μέρει, σε ξένη γλώσσα πρέπει να επισυνάπτεται, κατά την κατάθεσή τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του ξενόγλωσσου μέρους τους, που έχει γίνει από το Υπουργείο Εξωτερικών, ελληνική προξενική αρχή ή δικηγόρο. Αντίγραφά τους αποστέλλονται χωρίς καθυστέρηση, με επιμέλεια του προξένου που τα παρέλαβε ή της γραμματείας του δικαστηρίου, στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών.

Άρθρο 809

Οι γραμματείες των μονομελών πρωτοδικείων, των ειρηνοδικείων και των προξενικών αρχών τηρούν βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται και των αντιγράφων τους που οι γραμματείες αυτές φυλάγουν, καθώς και των αντιγράφων που κατατίθενται ή φυλάγονται κατά την παρ. 6 του άρθρου 808 του Κώδικα αυτού· η γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών τηρεί βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται από αυτό ή άλλα δικαστήρια και προξενικές αρχές, καθώς και των αντιγράφων τους που κατά την παρ. 6 του άρθρου 808 κατατίθενται στα άλλα δικαστήρια και προξενικές αρχές.

Άρθρο 810

Δικαστήριο της κληρονομίας είναι το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου ο κληρονομούμενος είχε κατά το χρόνο του θανάτου του την κατοικία του και, αν δεν είχε κατοικία, τη διαμονή του, και αν δεν είχε ούτε διαμονή, το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους.

Άρθρο 811

1. Το δικαστήριο της κληρονομίας, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως μπορεί να διατάξει όποιον κατέχει διαθήκη να την καταθέσει. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στον κάτοχο της διαθήκης που δυστροπεί, τις ποινές που προβλέπονται από το άρθρο 205.

2. Το δικαστήριο της κληρονομίας, με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, εφόσον πιθανολογείται ότι κάποιος κατέχει διαθήκη, μπορεί να τον υποχρεώσει να δώσει βεβαιωτικό όρκο.

Άρθρο 812

Η δήλωση αποποίησης κληρονομίας ή αποδοχής κληρονομίας με το ευεργέτημα της απογραφής, αποδοχής ή αποποίησης του λειτουργήματος του εκτελεστή ή παραίτησης από αυτό και αποδοχής του διορισμού κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας ή παραίτησης από αυτόν γίνεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της κληρονομίας.

Άρθρο 813

Όταν κατά το νόμο το δικαστήριο μπορεί να διορίσει κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας ή ειδικό κηδεμόνα για τη διεξαγωγή δίκης, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση του γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομίας. Από το ίδιο δικαστήριο γίνεται και η βεβαίωση ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος εκτός από το δημόσιο, καθώς και ο καθορισμός της αμοιβής και των εξόδων των κηδεμόνων της σχολάζουσας κληρονομίας. Η συζήτηση της αίτησης για τον καθορισμό της αμοιβής και των εξόδων είναι απαράδεκτη, αν δεν επιδοθεί στον Υπουργό των Οικονομικών πριν από τριάντα ημέρες.

Άρθρο 814

1. Όταν κατά το νόμο έχει κανείς το δικαίωμα να ζητήσει την εκκαθάριση κληρονομίας και το διορισμό εκκαθαριστή της, η εκκαθάριση της κληρονομίας διατάσσεται και ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση του εκκαθαριστή γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομίας. Από το ίδιο δικαστήριο παρατείνεται η προθεσμία για τη σύνταξη της απογραφής της κληρονομίας από τον εκκαθαριστή και γίνεται ο κανονισμός της σύμμετρης πληρωμής των δανειστών.

2. Αν εκείνος που πέθανε έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης, δεν είναι δυνατό να διαταχθεί δικαστική εκκαθάριση της κληρονομίας του και η εκκαθάριση παύει, αν κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης κατά τη διάρκειά της.

Άρθρο 815

Όταν κατά το νόμο το δικαστήριο μπορεί να παύει εκτελεστή διαθήκης, η παύση γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομίας. Το ίδιο δικαστήριο ορίζει προθεσμία δήλωσης αποδοχής του εκτελεστή και εκδίδει την απόφαση που προβλέπει ο νόμος σε περίπτωση περισσότερων εκτελεστών και ισοψηφίας τους.

Άρθρο 816

Όταν είναι δυνατό κατά το νόμο να οριστεί δικαστική προθεσμία για να κάνει δήλωση επιλογής όποιος βαρύνεται με κληροδότημα ή ο κληροδόχος ή τρίτος που ορίζεται με τη διαθήκη, η προθεσμία ορίζεται από το δικαστήριο της κληρονομίας.

Άρθρο 817

Όταν κατά το νόμο ο κληρονόμος που έχει το ευεργέτημα της απογραφής έχει το δικαίωμα να παραχωρήσει την κληρονομική περιουσία προς τους δανειστές της κληρονομίας και τους κληροδόχους, το δικαστήριο της κληρονομίας διατάζει τη δικαστική εκκαθάριση της κληρονομικής περιουσίας που περιέρχεται στον κληρονόμο ο οποίος έχει το ευεργέτημα της απογραφής και διορίζει εκκαθαριστή της κληρονομίας.

2. Η δικαστική εκκαθάριση που αναφέρεται στην παρ. 1 διατάσσεται με αίτηση του κληρονόμου που έχει το ευεργέτημα της απογραφής και εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη δικαστική εκκαθάριση της κληρονομίας και του άρθρου 814.

Άρθρο 818

1. Το δικαστήριο της κληρονομίας είναι αρμόδιο να αποφασίζει, με αίτηση εκείνου που βαρύνεται με κληρονομικό καταπίστευμα, αν κατά το νόμο επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης να διαθέσει αντικείμενα της κληρονομίας.

2. Το δικαστήριο που αναφέρεται στην παρ. 1, αν κρίνει ότι επιβάλλεται η διάθεση, μπορεί να ορίσει και τους όρους με τους οποίους πρέπει να γίνει. Η διάθεση αντικειμένων της κληρονομίας χωρίς να τηρηθούν οι όροι αυτοί είναι άκυρη, εκτός αν όσοι αποκτούν δικαιώματα με βάση τη διάθεση αυτή προστατεύονται από το νόμο.

Άρθρο 819

Το δικαστήριο της κληρονομίας, με αίτηση του κληρονόμου ή του καταπιστευματοδόχου ή του κληροδόχου ή του εκτελεστή διαθήκης, διατάζει να χορηγηθεί στον αιτούντα πιστοποιητικό για το δικαίωμά του. Το πιστοποιητικό (κληρονομητήριο) εκδίδεται από το γραμματέα του δικαστηρίου και παραδίδεται με απόδειξη παραλαβής του η οποία φυλάγεται στο αρχείο του δικαστηρίου. Αν την έκδοση του πιστοποιητικού τη διατάζει το δικαστήριο που δίκασε ύστερα από έφεση, το πιστοποιητικό το εκδίδει ο γραμματέας του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στον οποίο αποστέλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση αντίγραφο της απόφασης.

Άρθρο 820

1. Η απόφαση που διατάζει την παροχή του πιστοποιητικού πρέπει να περιέχει α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομουμένου, β) τα ονοματεπώνυμα των κληρονόμων ή καταπιστευματοδόχων ή κληροδόχων στους οποίους παρέχεται, γ) τις κληρονομικές μερίδες του καθενός ή τα αντικείμενα τα οποία περιέρχονται στον καθένα, δ) τους όρους ή τους περιορισμούς με τους οποίους η κληρονομία, το καταπίστευμα ή η κληροδοσία περιέρχεται στον καθένα και, ιδιαίτερα αν πρόκειται για κληρονόμο, τα καταπιστεύματα και τα κληροδοτήματα που βαρύνουν την κληρονομία και ε) τα ονοματεπώνυμα των εκτελεστών διαθήκης και τις εξουσίες που η διαθήκη τους παρέχει.

2. Αν διατάσσεται η παροχή πιστοποιητικού σε εκτελεστή διαθήκης, η απόφαση πρέπει να περιέχει μόνο α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομουμένου και β) το ονοματεπώνυμο του εκτελεστή διαθήκης και τις εξουσίες που του παρέχει η διαθήκη.

3. Τα στοιχεία που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 πρέπει να περιλαμβάνει και το πιστοποιητικό το οποίο υπογράφεται από το γραμματέα του δικαστηρίου που το παρέχει.

Άρθρο 821

Όποιος στο πιστοποιητικό ονομάζεται κληρονόμος ή καταπιστευματοδόχος ή κληροδόχος ή εκτελεστής διαθήκης τεκμαίρεται ότι έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στο πιστοποιητικό αυτό και ότι δεν περιορίζεται από άλλες διατάξεις εκτός από εκείνες που αναγράφονται στο πιστοποιητικό.

Άρθρο 822

Κάθε δικαιοπραξία ή δικαστική πράξη όποιου στο πιστοποιητικό ονομάζεται κληρονόμος ή καταπιστευματοδόχος ή κληροδόχος ή εκτελεστής διαθήκης με τρίτον ή απέναντι σε τρίτον ή του τρίτου απέναντι σ'αυτούς είναι ισχυρή υπέρ του τρίτου, σε όση έκταση ισχύει το τεκμήριο του άρθρου 821, εκτός αν ο τρίτος γνώριζε την ανακρίβεια του πιστοποιητικού ή την υποβολή αίτησης για αφαίρεση ή κήρυξη ανίσχυρου του πιστοποιητικού ή την ανάκληση ή την τροποποίησή του.

Άρθρο 823

1. Αρμόδιο να διατάξει, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, να αφαιρεθεί, να κηρυχθεί ανίσχυρο, να τροποποιηθεί ή να ανακληθεί το πιστοποιητικό είναι το δικαστήριο που διέταξε την παροχή του.

2. Οι δημοσιεύσεις που ο νόμος απαιτεί για να κηρυχθεί το πιστοποιητικό ανίσχυρο τηρούνται και για την ανάκληση ή τροποποίησή του.

Άρθρο 824

1. Η απόφαση που διατάζει την παροχή πιστοποιητικού είναι δυνατό να προσβληθεί με έφεση, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη δημοσίευσή της. Η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της αναστέλλουν την ισχύ της απόφασης και την έκδοση του πιστοποιητικού. Η απόφαση που διατάζει την παροχή πιστοποιητικού δεν προσβάλλεται με αναψηλάφηση, αναίρεση ή τριτανακοπή.

2. Η απόφαση που διατάζει την αφαίρεση του πιστοποιητικού ή το κηρύσσει ανίσχυρο ή εκείνη που το τροποποιεί ή το ανακαλεί μπορεί να προσβληθεί μόνο με τριτανακοπή μέσα στην προθεσμία που ορίζει το άρθρο 1965 Α.Κ.

Άρθρο 825

Κάθε αμφιβολία ή αμφισβήτηση για την ερμηνεία διαθήκης ή άλλης πράξης με την οποία διαθέτονται περιουσιακά στοιχεία με κληρονομία, κληροδοσία ή δωρεά υπέρ του κράτους ή κοινωφελών σκοπών, εφόσον αναφέρεται στον τρόπο της εκκαθάρισης και γενικά της διαχείρισης και της εκτέλεσης της περιουσίας που έχει διατεθεί για το κράτος ή για κοινωφελή σκοπό, υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εφετείου Αθηνών.

Άρθρο 826

Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί, για να αποτραπεί κίνδυνος, να διατάξει τη σφράγιση πραγμάτων και να την ενεργήσει ο ίδιος ή να ορίσει για το σκοπό αυτό συμβολαιογράφο ή υπάλληλο της γραμματείας του ειρηνοδικείου. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα. Αν η σφράγιση πρόκειται να γίνει έξω από την έδρα του ειρηνοδικείου, ο ειρηνοδίκης μπορεί να διατάξει τον πρόεδρο της κοινότητας ή το διοικητή του σταθμού της χωροφυλακής να ενεργήσει τη σφράγιση.

Άρθρο 827

1. Ο ειρηνοδίκης που διατάζει τη σφράγιση μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο για να επιτευχθεί η σφράγιση. Ο ειρηνοδίκης μπορεί να διατάξει η σφράγιση να γίνει και κατά τη νύχτα.

2. Δεν μπορούν να σφραγιστούν τα υπνοδωμάτια που χρησιμοποιούνται από εκείνους που στεγάζονται στο διαμέρισμα όπου γίνεται η σφράγιση.

3. Αντικείμενα που είναι αναγκαία για να τα χρησιμοποιούν εκείνοι που στεγάζονται στο διαμέρισμα όπου γίνεται η σφράγιση δεν σφραγίζονται και παραδίδονται σ'αυτούς.

4. Αντικείμενα των οποίων η σφράγιση είναι αδύνατη ή επιζήμια λόγω του είδους τους δεν σφραγίζονται και παραδίδονται για φύλαξη σε μεσεγγυούχο που διορίζει εκείνος που ενεργεί τη σφράγιση. Αν πρόκειται για αντικείμενα που μπορεί να υποστούν φθορά, ο ειρηνοδίκης που διέταξε τη σφράγιση διατάζει την εκποίησή τους κατά τις διατάξεις για την αναγκαστική εκποίηση πραγμάτων τα οποία μπορούν να υποστούν φθορά.

Άρθρο 828

Αν κάποιος από εκείνους που παρευρίσκονται κατά τη σφράγιση ισχυρίζεται ότι υπάρχει διαθήκη ή άλλο σημαντικό έγγραφο, όποιος ενεργεί τη σφράγιση οφείλει να ερευνήσει αν υπάρχει. Αν τη σφράγιση την ενεργεί ο ειρηνοδίκης και βρεθεί η διαθήκη, την παραλαμβάνει και τη στέλνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο αρμόδιο για τη δημοσίευσή της δικαστήριο, και αν τη σφράγιση την ενεργεί συμβολαιογράφος, υπάλληλος της γραμματείας, διοικητής του σταθμού χωροφυλακής ή πρόεδρος της κοινότητας, την παραλαμβάνει και την παραδίδει χωρίς καθυστέρηση στον ειρηνοδίκη, ο οποίος τη στέλνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο αρμόδιο για τη δημοσίευση δικαστήριο. Αν βρεθεί άλλο σημαντικό έγγραφο, το παραλαμβάνει όποιος ενεργεί τη σφράγιση και ο ειρηνοδίκης διατάζει να παραδοθεί σ'αυτόν που δικαιούται να το κατέχει ή, ώσπου να εξακριβωθεί εκείνος που δικαιούται, να φυλάσσεται στο αρχείο της γραμματείας του ειρηνοδικείου.

Άρθρο 829

1. Ο ειρηνοδίκης πού διατάζει τη σφράγιση ορίζει μεσεγγυούχο των αντικειμένων που σφραγίζονται και κατά προτίμηση ορίζεται μεσεγγυούχος όποιος τα κατέχει.

2. Τα κλειδιά των αντικειμένων που σφραγίζονται παραλαμβάνει όποιος ενεργεί τη σφράγιση και τα παραδίδει, με έγγραφη απόδειξη, στη γραμματεία του ειρηνοδικείου.

3. Όποιος ενεργεί τη σφράγιση οφείλει να ερευνήσει αν ως τη σφράγιση έχει αφαιρεθεί κάποιο αντικείμενο και να συγκεντρώνει κάθε σχετική πληροφορία.

Άρθρο 830

Για τη σφράγιση συντάσσεται έκθεση, η οποία εκτός από τα στοιχεία που απαιτούνται κατά το άρθρο 117 πρέπει να αναφέρει 1) την απόφαση του ειρηνοδίκη με την οποία διατάσσεται η σφράγιση, 2) περιγραφή των χώρων στους οποίους τοποθετήθηκαν οι σφραγίδες, 3) περιγραφή των εγγράφων που βρέθηκαν κατά το άρθρο 828 και αναφορά των προσώπων στα οποία παραδόθηκαν, 4) κάθε ισχυρισμό ή αμφισβήτηση εκείνων που παραβρέθηκαν κατά τη σφράγιση και κάθε τι που υπέπεσε στην αντίληψη εκείνου που έκανε τη σφράγιση και 5) βεβαίωση ότι εκείνος που έκανε τη σφράγιση παρέλαβε τα κλειδιά, ότι έκανε την έρευνα που αναφέρεται στο άρθρο 829 παρ. 3 και το απο-

τέλεσμά της. Αν στο διαμέρισμα το οποίο πρόκειται να σφραγιστεί δεν υπάρχουν κινητά πράγματα, αυτό σημειώνεται στην έκθεση.

Άρθρο 831

1. Αν η διατήρηση της σφράγισης δεν είναι αναγκαία ή πρόκειται να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης που διέταξε τη σφράγιση, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, διατάζει την αποσφράγιση. Αποσφράγιση και επανασφράγιση μπορεί να διαταχθεί και για να αποτραπεί κίνδυνος ή για άλλο σπουδαίο λόγο.

2. Ο ειρηνοδίκης κατά τη δικάσιμο που ο ίδιος ορίζει είναι υποχρεωμένος να διατάξει την κλήτευση εκείνου που ζήτησε τη σφράγιση, όπως και εκείνων που παραβρέθηκαν κατά την ενέργειά της, και αν η σφράγιση έγινε σε περιουσιακό στοιχείο κληρονομίας, μπορεί να διατάξει κλήτευση εκείνων που πιθανολογείται ότι είναι κληρονόμοι, καταπιστευματοδόχοι, κληροδόχοι και εκτελεστές διαθήκης.

Άρθρο 832

1. Αν η αποσφράγιση διατάσσεται για να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης, με την απόφασή του, ορίζει συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες, κατά το άρθρο 838 παρ. 2 έως 4.

2. Αν ο ειρηνοδίκης κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η διατήρηση της σφράγισης και δεν πρόκειται να γίνει απογραφή, είτε επιφυλάσσεται, με την απόφαση που διατάζει την αποσφράγιση, να ενεργήσει ο ίδιος την αποσφράγιση, είτε διατάζει τη γραμματεία του δικαστηρίου να την ενεργήσει.

Άρθρο 833

Ο ειρηνοδίκης με την απόφαση που διατάζει την αποσφράγιση ορίζει τα πρόσωπα στα οποία πρέπει να παραδοθούν τα αντικείμενα αφού γίνει η αποσφράγιση. Αν η αποσφράγιση διατάχθηκε για να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης μπορεί να επιφυλαχθεί να ορίσει τα πρόσωπα αυτά μετά την ενέργεια της απογραφής. Ο ειρηνοδίκης μπορεί να ορίσει και μεσεγγυούχο για να παραλάβει, μετά την αποσφράγιση και την απογραφή, και να φυλάει τα αντικείμενα, ώσπου να αποφασιστεί σε ποιον πρέπει να παραδοθούν.

Άρθρο 834

1. Όποιος ενεργεί την αποσφράγιση ορίζει την ημέρα και την ώρα που θα γίνει και καλεί εγγράφως ή προφορικώς να παραστούν στην αποσφράγιση όλοι οι διάδικοι που ήταν παρόντες στη συζήτηση για την αποσφράγιση ή οι πληρεξούσιοι που τους εκπροσώπησαν, οι πραγματογνώμονες και ο μεσεγγυούχος των αντικειμένων. Όταν γίνεται η αποσφράγιση μπορεί να παραστεί και οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

2. Σ' όποιον έλαβε την εντολή να ενεργήσει την αποσφράγιση παραδίδονται από τη γραμματεία, με έγγραφη απόδειξη, τα κλειδιά των αντικειμένων που σφραγίστηκαν.

Άρθρο 835

1. Όποιος ενεργεί την αποσφράγιση οφείλει να εξετάσει την κατάσταση των σφραγίδων που έχουν τεθεί.

2. Αν οι σφραγίδες που έχουν τεθεί δεν είναι άθικτες και την αποσφράγιση ενεργεί συμβολαιογράφος ή υπάλληλος της γραμματείας, διακόπτει κάθε παραπέρα ενέργεια και αυτό το αναφέρει αμέσως εγγράφως στον ειρηνοδίκη που διέταξε την αποσφράγιση.

3. Ο ειρηνοδίκης στις περιπτώσεις της παρ. 2 πηγαίνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον τόπο όπου έχουν τεθεί οι σφραγίδες, βεβαιώνει την κατάστασή τους και με απόφασή του διατάζει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο.

Άρθρο 836

1. Η αποσφράγιση, όταν γίνεται απογραφή, ενεργείται βαθμιαία και όσο είναι αναγκαίο για να συνταχθεί η απογραφή. Αν η απογραφή δεν είναι δυνατό να τελειώσει την ίδια ημέρα, ο συμβολαιογράφος τη διακόπτει, ορίζει την ημέρα και την ώρα που θα την εξακολουθήσει και σφραγίζει τα αντικείμενα των οποίων η απογραφή δεν τελείωσε.

2. Μετά την ενέργεια της απογραφής τα αντικείμενα που απογράφηκαν παραδίδονται σε εκείνους που ορίζει η σχετική με την αποσφράγιση απόφαση, και αν ο ειρηνοδίκης επιφυλάχθηκε με την απόφασή του να ορίσει τα πρόσωπα στα οποία πρέπει να παραδοθούν, ο συμβολαιογράφος τα ξανασφραγίζει.

Άρθρο 837

Για την αποσφράγιση συντάσσεται έκθεση, η οποία εκτός από ό,τι απαιτείται κατά το άρθρο 117 πρέπει να αναφέρει 1) την απόφαση του ειρηνοδίκη με την οποία διατάσσεται η αποσφράγιση, 2) βεβαίωση όποιου ενεργεί την αποσφράγιση ότι κάλεσε τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 834 και τον τρόπο με τον οποίο τα κάλεσε, 3) βεβαίωση όποιου ενεργεί την αποσφράγιση ότι οι σφραγίδες βρέθηκαν άθικτες, 4) κάθε αμφισβήτηση ή ισχυρισμό εκείνων που ήταν παρόντες στην αποσφράγιση και κάθε τι που υπέπεσε στην αντίληψη εκείνου που την ενεργεί και 5) τα πρόσωπα στα οποία παραδόθηκαν τα αντικείμενα.

Άρθρο 838

1. Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει να γίνει απογραφή πραγμάτων για να αποτραπεί κίνδυνος. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα.

2. Η απογραφή γίνεται από συμβολαιογράφο ο οποίος ορίζεται με την απόφαση που τη διατάζει. Αν κωλύεται ο συμβολαιογράφος, την απογραφή την ενεργεί ο νόμιμος αναπληρωτής του.

3. Ο ειρηνοδίκης που διατάζει την απογραφή ορίζει και δύο πραγματογνώμονες για να εκτιμήσουν τα αντικείμενα τα οποία θα απογραφούν.

4. Αν οι διάδικοι που είναι παρόντες στη συζήτηση υποδείξουν από κοινού συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες, ο ειρηνοδίκης ορίζει αυτούς που υποδείχθηκαν εκτός αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι να μην οριστούν αυτοί.

Άρθρο 839

1. Ο συμβολαιογράφος ορίζει την ημέρα και την ώρα που θα γίνει η απογραφή και καλεί εγγράφως ή προφορικώς τους διαδίκους που ήταν παρόντες κατά τη συζήτηση, μετά την οποία εκδόθηκε η απόφαση που διέταξε την απογραφή, καθώς και τους πραγματογνώμονες που έχουν οριστεί με την ίδια απόφαση να παραστούν κατά την απογραφή. Κατά την ενέργεια της απογραφής μπορεί να παραστεί όποιος έχει έννομο συμφέρον.

2. Οι πραγματογνώμονες που διορίστηκαν με την απόφαση που διατάζει την απογραφή δίνουν ενώπιον του συμβολαιογράφου τον όρκο που αναφέρεται στο άρθρο 385 παρ. 1.

Άρθρο 840

Για την απογραφή συντάσσεται έκθεση η οποία, εκτός από ό,τι απαιτείται κατά το άρθρο 117, πρέπει να αναφέρει 1) την απόφαση με την οποία διατάσσεται η απογραφή, 2) τα ονόματα των πραγματογνωμόνων που είναι παρόντες και βεβαίωση του συμβολαιογράφου ότι έδωσαν τον όρκο που αναφέρεται στο άρθρο 839 παρ. 2, 3) βεβαίωση του συμβολαιογράφου ότι κάλεσε τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 834 και τον τρόπο με τον οποίο τα κάλεσε, 4) ακριβή περιγραφή των αντικειμένων και ακριβή εκτίμηση της αξίας τους από τους πραγματογνώμονες, κατά το χρόνο που συντάσσεται η απογραφή, 5) ακριβή περιγραφή όλων των αξιογράφων και των μετρητών που βρέθηκαν, 6) ακριβή περιγραφή των εμπορικών ή οικιακών βιβλίων που βρέθηκαν, καθώς και όλων των εγγράφων που βρέθηκαν, και όλα αυτά τα μονογράφει ο συμβολαιογράφος και 7) αν η απογραφή γίνεται ύστερα από αποσφράγιση, τα πρόσωπα στα οποία παραδίδονται τα αντικείμενα ή βεβαίωση ότι τα αντικείμενα που απογράφηκαν ξανασφραγίστηκαν.

Άρθρο 841

1. Κάθε διαφορά ή δυσχέρεια που προκύπτει κατά τη σφράγιση, την αποσφράγιση ή την απογραφή δικάζεται από τον ειρηνοδίκη που τις διέταξε.

2. Ο συμβολαιογράφος, ο υπάλληλος της γραμματείας, ο διοικητής του σταθμού χωροφυλακής ή ο πρόεδρος της κοινότητας που ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση και την απογραφή, αποφασίζει προσωρινά για τις διαφορές ή δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά τη διενέργειά τους και η απόφαση του καταχωρίζεται στην έκθεση και εκτελείται αμέσως. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει από τον ειρηνοδίκη που αναφέρεται στην παρ. 1 να ανακαλέσει την απόφαση αυτή και να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά την παρ. 1 έχουν προσωρινή ισχύ, δεν επηρεάζουν την κύρια υπόθεση και το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να τις τροποποιήσει ή να τις ανακαλέσει.

Άρθρο 842

Με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης μπορεί

να οριστεί ο τρόπος που διενεργούνται η σφράγιση, η αποσφράγιση και η απογραφή.

Άρθρο 843

1. Στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος, το δικαστήριο απευθύνει δημόσια πρόσκληση για την αναγγελία δικαιώματος ή απαίτησης.

2. Αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος ή, αν δεν έχει κατοικία, της διαμονής του.

Άρθρο 844

1. Το δικαστήριο εξετάζει αν η αίτηση είναι παραδεκτή, και μπορεί να υποχρεώσει τον αιτούντα να βεβαιώσει με όρκο το περιεχόμενό της.

2. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η αίτηση είναι παραδεκτή, διατάζει να δημοσιευθεί πρόσκληση για την αναγγελία του δικαιώματος ή της απαίτησης. Η πρόσκληση πρέπει να περιέχει α) το όνομα και την κατοικία του αιτούντος, β) καθορισμό προθεσμίας για την αναγγελία και γ) αναφορά της βλάβης που θα επέλθει αν η αναγγελία δεν γίνει εμπρόθεσμα.

Άρθρο 845

1. Η πρόσκληση για την αναγγελία δημοσιεύεται σε μία ή περισσότερες εφημερίδες που ορίζει το δικαστήριο, μία ή όσες φορές ορίζει η απόφαση.

2. Η προθεσμία για την αναγγελία αρχίζει από την τελευταία δημοσίευση και δεν μπορεί να είναι μικρότερη από εξήντα ημέρες.

Άρθρο 846

Οι αναγγελίες κατατίθενται στη γραμματεία του δικαστηρίου και συντάσσεται έκθεση· η γραμματεία ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση όποιον ζήτησε να εκδοθεί διαταγή για τη δημοσίευση της πρόσκλησης, ώστε να λάβει γνώση της αναγγελίας.

Άρθρο 847

1. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την παρέλευση της προθεσμίας για την αναγγελία, όποιος ζήτησε να εκδοθεί διαταγή για τη δημοσίευση της πρόσκλησης μπορεί να υποβάλει αίτηση για να εκδοθεί απόφαση που ορίζει τις συνέπειες αποκλεισμού του δικαιώματος ή της απαίτησης σύμφωνα με το νόμο.

2. Αναγγελία που γίνεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας που έχει ταχθεί αλλά έως τη συζήτηση στο ακροατήριο, λαμβάνεται υπόψη.

3. Το δικαστήριο κατά τη συζήτηση μπορεί να διατάξει οτιδήποτε κρίνει πρόσφορο για να διευκρινιστεί η υπόθεση.

4. Αν μέσα στην προθεσμία της παρ. 1 δεν υποβληθεί αίτηση, το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται μέσα σε άλλες τριάντα ημέρες, μπορεί να ορίσει νέα προθεσμία για να υποβληθεί η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 848

1. Αν γίνει αναγγελία και αμφισβητηθεί το δικαίωμα ή η απαίτηση του αιτούντος, το δικαστήριο μπορεί είτε να αναστείλει τη διαδικασία ώσπου να λυθεί η αμφισβήτηση, είτε να εκδώσει απόφαση με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων εκείνου που έχει αναγγελθεί.

2. Αν δεν έγινε αναγγελία, το δικαστήριο απαγγέλλει τις συνέπειες που ο νόμος ορίζει.

3. Περίληψη των αποφάσεων που εκδίδονται κατά τις παρ. 1 και 2 δημοσιεύεται κατά το άρθρο 845.

Άρθρο 849

1. Τριτανακοπή επιτρέπεται μόνο κατά αποφάσεων που απαγγέλλουν τις συνέπειες που ορίζει ο νόμος και μόνο εφόσον α) η διαδικασία έγινε χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, β) παραβιάστηκαν διαδικαστικές διατάξεις και ιδιαίτερα εκείνες που αφορούν τις δημοσιεύσεις, τις προθεσμίες ή τις αναγγελίες, γ) συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 544 περιπτ. 6.

2. Η τριτανακοπή που αναφέρεται στην παρ. 1 ασκείται μέσα σε προθεσμία δύο ετών από την τελευταία δημοσίευση της περίληψης της απόφασης.

Άρθρο 850

1. Κατά τη διαδικασία της πρόσκλησης μπορεί να κηρυχθεί αξιόγραφο ανίσχυρο και εφαρμόζονται και οι επόμενες ειδικές διατάξεις.

2. Η διαδικασία αυτή δεν εφαρμόζεται για τοκομερίδια, μερισματόγραφα καθώς και για άτοκα γραμμάτια πληρωτέα ενόψει.

Άρθρο 851

1. Σε τίτλους στον κομιστή ή τίτλους που μεταβιβάστηκαν με λευκή οπισθογράφηση, την έκδοση της διαταγής για τη δημοσίευση της πρόσκλησης δικαιούται να ζητήσει όποιος ήταν έως τώρα κομιστής του τίτλου που κλάπηκε, χάθηκε ή καταστράφηκε, και σε άλλα αξιόγραφα, όποιος μπορεί να ασκήσει δικαίωμα που πηγάζει από τα αξιόγραφα αυτά.

2. Αρμόδιο να εκδώσει τη διαταγή για τη δημοσίευση της πρόσκλησης είναι το δικαστήριο του τόπου πληρωμής ο οποίος αναφέρεται στο αξιόγραφο· αν δεν αναφέρεται τόπος πληρωμής, το δικαστήριο της περιφέρειας όπου είναι η κατοικία ή η έδρα του εκδότη ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, η διαμονή.

Άρθρο 852

Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει το ουσιώδες περιεχόμενο του αξιογράφου που έχει κλαπεί, χαθεί ή καταστραφεί.

Άρθρο 853

Για να αποδειχθεί η κλοπή, η απώλεια ή η καταστροφή του αξιογράφου, καθώς και το δικαίωμα του αιτούντος να ζητήσει την έκδοση της διαταγής για τη δημοσίευση της πρόσκλησης, αρκεί πιθανολόγηση.

Άρθρο 854

1. Με την πρόσκληση καλείται ο κομιστής του αξιογράφου να αναγγείλει, το αργότερο έως το τέλος της προθεσμίας, τα δικαιώματά του, και εφόσον κατέχει το αξιόγραφο να το καταθέσει στη γραμματεία του δικαστηρίου. Η πρόσκληση πρέπει να ορίζει ως βλάβη, στην περίπτωση της παράλειψης της αναγγελίας, ότι το έγγραφο θα χάσει την ισχύ του.

2. Η πρόσκληση που αναφέρεται στην παρ. 1 δημοσιεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 845 παρ. 1, καθώς και στο δελτίο ανώνυμων εταιριών και εταιριών περιορισμένης ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και τοιχοκολλάται στην αίθουσα του Χρηματιστηρίου Αθηνών.

Άρθρο 855

Σε αξιόγραφα όπου κατά περιόδους καταβάλλονται πρόσοδοι, η προθεσμία πρόσκλησης ορίζεται από το δικαστήριο αφού ληφθεί υπόψη ο χρόνος της κλοπής, της απώλειας ή της καταστροφής του αξιογράφου και ο χρόνος κατά τον οποίο αυτές οι πρόσοδοι μπορεί να απαιτηθούν.

Άρθρο 856

Αν ο κομιστής αναγγείλει το δικαίωμά του και καταθέσει το αξιόγραφο, η γραμματεία του δικαστηρίου καλεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση εκείνον που ζήτησε την έκδοση της διαταγής για τη δημοσίευση της πρόσκλησης ώστε να λάβει γνώση.

Άρθρο 857

Η απόφαση που εκδίδεται κατά το άρθρο 848 παρ. 2 κηρύσσει ανίσχυρο το αξιόγραφο με τα συνημμένα τοκομερίδια και μερισματόγραφα. Η απόφαση τοιχοκολλάται στην αίθουσα του Χρηματιστηρίου Αθηνών και εφαρμόζονται και οι διατάξεις του άρθρου 848 παρ. 3.

Άρθρο 858

Όποιος ζήτησε να εκδοθεί απόφαση αποκλεισμού από δικαίωμα ή απαίτηση έχει δικαίωμα, από τότε που η απόφαση δεν μπορεί να προσβληθεί με έφεση και αναίρεση, να ασκήσει τα δικαιώματά του σύμφωνα με το ουσιαστικό δίκαιο.

Άρθρο 859

1. Το δικαστήριο ενώ διαρκεί η διαδικασία της πρόσκλησης δικαιούται να απαγορεύσει στον κομιστή του αξιογράφου οποιαδήποτε παροχή στην οποία περιλαμβάνεται και η παράδοση σ' αυτόν τοκομεριδίων και μερισματαποδείξεων που εκδίδονται μετά την απαγόρευση. Η απαγόρευση δεν αφορά τα τοκομερίδια και τα μερισματόγραφα που εκδόθηκαν πριν από τη δημοσίευσή της· απευθύνεται προς τον εκδότη ή και προς άλλα πρόσωπα, τα οποία μπορούν να δώσουν την παροχή και αναφέρει ότι άρχισε η διαδικασία της πρόσκλησης.

2. Η απαγόρευση μπορεί να αρθεί από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως.

3. Η απαγόρευση και η άρση της δημοσιεύονται κατά το άρθρο 845.

Άρθρο 860

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όποιους έχουν υποχρέωση που πηγάζει από

το αξιόγραφο να καταθέσουν δημόσια το ποσό που οφείλεται ώσπου να εκδοθεί απόφαση σχετικά με τον αποκλεισμό του δικαιώματος ή της απαίτησης.

Άρθρο 861

Όταν ο νόμος υποχρεώνει κάποιον να δώσει βεβαιωτικό όρκο, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του όποιος είναι υποχρεωμένος να δώσει τον όρκο.

Άρθρο 862

1. Η αίτηση με κλήση προς συζήτηση επιδίδεται προσωπικά στον υπόχρεο. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 143 εφαρμόζεται και εδώ.

2. Το ειρηνοδικείο με απόφασή του ορίζει προθεσμία μέσα στην οποία ο υπόχρεος οφείλει να δώσει τον όρκο.

Άρθρο 863

Δεν μπορεί να υποχρεωθεί να δώσει τον όρκο όποιος έχει ήδη δώσει τον ίδιο όρκο μέσα στην τελευταία τριετία ύστερα από αίτηση του ίδιου ή άλλου δανειστή, εκτός αν ο αιτών πιθανολογήσει ότι συντρέχουν ήδη οι προϋποθέσεις για νέα δόση του όρκου.

Άρθρο 864

Αν ο οφειλέτης δεν εμφανιστεί κατά την ημέρα που έχει οριστεί για να δώσει τον όρκο ή αφού εμφανιστεί αρνείται να τον δώσει, το ειρηνοδικείο, με αίτηση του δανειστή, διατάζει την προσωπική του κράτηση.

Άρθρο 865

1. Ο οφειλέτης, είτε έχει ήδη προσωποκρατηθεί είτε όχι, μπορεί με αίτηση προς το ειρηνοδικείο, να ζητήσει να του ορίσει το συντομότερο ημέρα για να δώσει τον όρκο. Για το σκοπό αυτό μπορεί να κληθεί και εκείνος που ζήτησε να δοθεί ο όρκος, αλλά αν δεν εμφανιστεί η δόση του όρκου δεν εμποδίζεται.

2. Όταν ο όρκος δοθεί, απολύεται εκείνος που έχει προσωποκρατηθεί και αν δεν έχει προσωποκρατηθεί ακόμη, ματαιώνεται η προσωπική κράτηση που έχει διαταχθεί.

Άρθρο 866

Η προσωπική κράτηση απαγγέλλεται και κατά εκείνων που εκπροσωπούν το νομικό πρόσωπο καθώς και κατά των νόμιμων αντιπροσώπων των προσώπων που έχουν ανάγκη από επιμέλεια. Δεν απαγγέλλεται κατά προσώπων που δεν υποβάλλονται σε προσωπική κράτηση.

ΕΒΔΟΜΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 867

Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία με συμφωνία, αν εκείνοι που τη συνομολογούν έχουν την εξουσία να διαθέτουν ελεύθερα το αντικείμενο της διαφοράς. Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663 δεν μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία.

Άρθρο 868

Συμφωνία για διαιτησία που αφορά μελλοντικές διαφορές είναι έγκυρη μόνο αν είναι έγγραφη και αναφέρεται σε ορισμένη έννομη σχέση από την οποία θα προέλθουν οι διαφορές.

Άρθρο 869

Η συμφωνία για διαιτησία πρέπει να είναι έγγραφη και διέπεται από τις σχετικές με τις συμβάσεις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Αν αυτοί που συνομολόγησαν τη συμφωνία εμφανιστούν στους διαιτητές και λάβουν μέρος ανεπιφύλακτα στη διαιτητική διαδικασία, η έλλειψη εγγράφου θεραπεύεται.

Άρθρο 870

1. Αν είναι εκκρεμής δίκη στα τακτικά πολιτικά δικαστήρια για τη διαφορά που συμφωνείται να επιλυθεί διαιτητικά, η υπαγωγή της στη διαιτησία πρέπει να προτείνεται κατά την πρώτη συζήτηση μετά τη συνομολόγηση της συμφωνίας, διαφορετικά είναι απαράδεκτη και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 264.

2. Η συμφωνία για διαιτησία μπορεί να γίνει και ενώπιον του δικαστηρίου ή του εντεταλμένου δικαστή κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οπότε το δικαστήριο παραπέμπει την υπόθεση στη διαιτησία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 264.

Άρθρο 871

1. Διαιτητές μπορούν να οριστούν ένας ή περισσότεροι, καθώς και ολόκληρο δικαστήριο.

2. Δεν μπορούν να οριστούν διαιτητές οι ανίκανοι για δικαιοπραξία, όποιοι έχουν περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία, όποιοι από καταδίκη έχουν στερηθεί την άσκηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων και τα νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 872

Αν με τη συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζονται οι διαιτητές ή ο τρόπος του ορισμού τους, το κάθε μέρος ορίζει ένα διαιτητή. Συμφωνία με την οποία ορίζεται ότι το ένα από τα μέρη θα ορίσει διαιτητή και για το άλλο μέρος ή ότι τα μέρη μπορούν να ορίσουν άνισο αριθμό διαιτητών είναι άκυρη.

Άρθρο 873

1. Αν οι διαιτητές δεν ορίζονται με τη συμφωνία για διαιτησία, αλλά είτε κατά τη συμφωνία είτε κατά το άρθρο 872 τους διαιτητές τους ορίζουν τα συμβαλλόμενα μέρη, το καθένα μπορεί να καλέσει το άλλο εγγράφως να ορίσει το διαιτητή ή τους διαιτητές, μέσα σε προθεσμία οκτώ τουλάχιστον ημερών και πρέπει να γνωστοποιήσει στο έγγραφο και το διαιτητή ή τους διαιτητές που το ίδιο ορίζει. Το μέρος στο οποίο απευθύνεται η κλήση οφείλει, μέσα στην οριζόμενη προθεσμία, να ανακοινώσει σε εκείνον που το καλεί, το διαιτητή ή τους διαιτητές που αυτό ορίζει.

2. Σε κάθε διαιτητή γνωστοποιούνται τα ονόματα και οι διευθύνσεις του άλλου ή των άλλων διαιτητών.

Άρθρο 874

Αν οι διαιτητές είναι περισσότεροι και με τη συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζεται διαφορετικά, οι διαιτητές οφείλουν να ορίσουν τον επιδιαιτητή μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την τελευταία κατά το άρθρο 873 παρ. 2 γνωστοποίηση και να το ανακοινώσουν στα μέρη που συνομολόγησαν τη συμφωνία.

Άρθρο 875

1. Αν ο διαιτητής που όρισε ένα από τα μέρη πεθάνει ή για οποιοδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία ή εξαιρεθεί, το άλλο μέρος μπορεί να καλέσει εγγράφως το μέρος που όρισε αυτόν το διαιτητή να ορίσει άλλον, μέσα σε προθεσμία οκτώ τουλάχιστον ημερών. Το μέρος στο οποίο απευθύνεται η κλήση οφείλει μέσα στην οριζόμενη προθεσμία να ανακοινώσει σε εκείνον που το καλεί το διαιτητή που αυτό ορίζει.

2. Αν ο επιδιαιτητής που όρισαν οι διαιτητές πεθάνει ή για οποιοδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία και οι διαιτητές δεν ορίσουν άλλον, καθένα από τα μέρη μπορεί να καλέσει εγγράφως τους διαιτητές να ορίσουν άλλον επιδιαιτητή, μέσα σε προθεσμία οκτώ ημερών και να το ανακοινώσουν στα μέρη που συνομολόγησαν τη συμφωνία.

Άρθρο 876

1. Αν κατά τη συμφωνία για διαιτησία τρίτος ορίζει το διαιτητή ή τους διαιτητές ή τον επιδιαιτητή, καθένα από τα μέρη και αν πρόκειται για τον επιδιαιτητή και καθένας από τους διαιτητές, μπορεί να καλέσει τον τρίτο εγγράφως να ορίσει, μέσα σε προθεσμία οκτώ τουλάχιστον ημερών, το διαιτητή ή τους διαιτητές ή τον επιδιαιτητή και να το ανακοινώσει σε εκείνον που καλεί και, αν πρόκειται για επιδιαιτητή, και στους διαιτητές.

2. Οι διατάξεις της παρ. 1 εφαρμόζονται και στην περίπτωση που ο διαιτητής ή επιδιαιτητής τον οποίο όρισε ο τρίτος πεθάνει ή για οποιοδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία.

Άρθρο 877

Ο ορισμός διαιτητή από κάποιο από τα μέρη, ο ορισμός επιδιαιτητή από τους διαιτητές ή ο ορισμός των διαιτητών ή του επιδιαιτητή από τρίτον δεν ανακαλείται.

Άρθρο 878

1. Αν δεν οριστεί εμπρόθεσμα ο διαιτητής ή οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής και η συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζει διαφορετικά, τους ορίζει με αίτηση το μονομελές πρωτοδικείο. Αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ορίζει η συμφωνία ότι θα διενεργηθεί η διαιτησία, διαφορετικά το μονομελές πρωτοδικείο της κατοικίας όποιου υποβάλλει την αίτηση ή, αν δεν υπάρχει κα-

τοικία, της διαμονής του' αν δεν υπάρχει και διαμονή, το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους.

2. Η παρ. 1 εφαρμόζεται και όταν ο διαιτητής ή ο επιδιαιτητής που όρισε το μονομελές πρωτοδικείο πεθάνει ή για οποιοδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία.

3. Η αίτηση δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ. και έχουν δικαίωμα να την υποβάλουν και τα μέρη που συνομολόγησαν τη συμφωνία για διαιτησία και αν πρόκειται για επιδιαιτητή και καθένας από τους διαιτητές. Η απόφαση δεν μπορεί να προσβληθεί με ένδικα μέσα. Αίτηση για ανάκληση ή για μεταρρύθμιση της απόφασης είναι απαράδεκτη μετά την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας.

Άρθρο 879

1. Σε κάθε μονομελές πρωτοδικείο τηρείται κατάλογος διαιτητών τον οποίο καταρτίζει το πολυμελές πρωτοδικείο σύμφωνα με όσα ορίζονται με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο ορίζει τους διαιτητές ή το διαιτητή από τον κατάλογο των διαιτητών και, αν δεν υπάρχει κατάλογος ή, αν συντρέχει κατά την κρίση του σοβαρός λόγος, ορίζει το κατάλληλο πρόσωπο.

Άρθρο 880

1. Όποιος ορίζεται ως διαιτητής ή επιδιαιτητής δεν είναι υποχρεωμένος να δεχτεί το διορισμό του.

2. Όποιος αποδέχτηκε τον ορισμό του ως διαιτητή ή επιδιαιτητή, μπορεί για σοβαρό λόγο να αρνηθεί να εκπληρώσει τα καθήκοντά του, ύστερα από άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια παρέχεται από το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου της κατοικίας του ή αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του και αν δεν υπάρχει και διαμονή, από το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους, ύστερα από αίτησή του που δικάζεται κατά τη διαδικασία των αρ. 741επ. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα, δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται.

Άρθρο 881

Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους ευθύνονται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

Άρθρο 882

Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής έχουν δικαίωμα να αμειφθούν και να πληρωθούν τα έξοδά τους. Η αμοιβή, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά με τη συμφωνία διαιτησίας, ορίζεται στη διαιτητική απόφαση. Με προσφυγή των ενδιαφερομένων καθορίζεται από το δικαστήριο κατά την κρίση του και κατά τη διαδικασία των άρ.677 επ.

Άρθρο 883

1. Εκείνοι που συνομολόγησαν τη συμφωνία για διαιτησία μπορούν από κοινού να ανακαλέσουν τους διαιτητές καθώς και τον επιδιαιτητή.

2. Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής μπορούν να προτείνουν την εξαίρεσή τους ή να εξαιρεθούν από εκείνους που συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 52 παρ. 1, καθώς και αν δεν μπορούν να είναι διαιτητές κατά το άρθρο 871 παρ. 2. Αν τους όρισε ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, η εξαίρεση μπορεί να ζητηθεί μόνο για λόγους που επήλθαν ή έγιναν γνωστοί σε εκείνον που ζητεί την εξαίρεση μετά τον ορισμό του διαιτητή ή του επιδιαιτητή. Για την εξαίρεση αποφαίνεται το δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά το άρθρο 878 παρ. 1 και τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 58 έως 60. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα και έως την έκδοσή της οι διαιτητές αναβάλλουν την εκδίκαση της υπόθεσης.

Άρθρο 884

Αν η διεξαγωγή της διαιτησίας ή η έκδοση της διαιτητικής απόφασης καθυστερεί και δεν ορίζεται με τη συμφωνία προθεσμία για την έκδοσή της, το αρμόδιο κατά το άρθρο 878 παρ. 1 δικαστήριο με αίτηση ενός από τα μέρη τάσσει εύλογη προθεσμία για τον παραπάνω σκοπό. Η αίτηση δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ. και η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα.

Άρθρο 885

Η συμφωνία για διαιτησία παύει να ισχύει, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από την ίδια, 1) αν οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής που ορίστηκαν με τη συμφωνία ή κατόπιν όρισαν από κοινού οι συμβαλλόμενοι πεθάνουν ή δεν αποδεχτούν τον ορισμό τους και δεν έχουν οριστεί αντικαταστάτες ή ο τρόπος της αντικατάστασής τους, 2) αν περάσει η προθεσμία της ισχύος της συμφωνίας που ορίστηκε από την ίδια τη συμφωνία ή η προθεσμία για την έκδοση της διαιτητικής απόφασης ή η προθεσμία που τάσσεται κατά το άρθρο 884, 3) αν οι συμβαλλόμενοι συνομολογήσουν εγγράφως την κατάργηση της συμφωνίας.

Άρθρο 886

1. Η διαδικασία διεξάγεται ενώπιον των διαιτητών και του επιδιαιτητή που ενεργούν από κοινού. Οι διαιτητές αυτοί ορίζουν, κατά την ελεύθερη κρίση τους, τον τόπο και το χρόνο της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας και τη διαιτητική διαδικασία, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία διαιτησίας.

2. Κατά τη διαιτητική διαδικασία τα μέρη έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, τηρείται η αρχή της ισότητας και πρέπει να καλούνται τα μέρη να παραστούν κατά τις συζητήσεις, να αναπτύξουν, κατά την κρίση των διαιτητών, προφορικώς ή εγγράφως τους ισχυρισμούς τους και να προσκομίσουν τις αποδείξεις τους.

3. Ο επιδιαιτητής διευθύνει τη συζήτηση. Η παράσταση με δικηγόρο ή η εκπροσώπηση από δικηγόρο δεν μπορεί να αποκλειστεί.

Άρθρο 887

1. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά με τη συμφωνία διαιτησίας, η υπόθεση δικάζεται και αν τα συμβαλλόμενα μέρη ή ένα από αυτά δεν προσέλθουν ή δεν αναπτύξουν τους ισχυρισμούς τους ή δεν προσκομίσουν τις αποδείξεις τους.

2. Οι διαιτητές, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τη συμφωνία για διαιτησία, αποφαίνονται για τη δικαιοδοσία τους και εξετάζουν τα παρεμπίπτοντα ζητήματα.

Άρθρο 888

1. Μάρτυρες και πραγματογνώμονες μπορούν να εξεταστούν χωρίς όρκο ή ενόρκως. Οι διαιτητές δεν μπορούν να επιβάλουν ποινές ή να διατάξουν τη λήψη αναγκαστικών μέτρων για τη διεξαγωγή αποδείξεων, εκτός αν διαιτητής είναι δικαστήριο. Τέτοια μέτρα διατάζει, με αίτηση των διαιτητών, το ειρηνοδικείο το οποίο αποφασίζει αν η λήψη τους είναι νόμιμη. Οι συμβαλλόμενοι στη συμφωνία για διαιτησία μπορούν να εξεταστούν κατά τις διατάξεις των άρθρων 415 έως 420.

2. Η ενέργεια ορισμένων διαδικαστικών πράξεων μπορεί να ανατεθεί σε κάποιον από τους διαιτητές.

3. Οι διαιτητές μπορούν να ζητήσουν να διεξαχθούν αποδείξεις από το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου πρόκειται να διεξαχθεί η απόδειξη. Το ειρηνοδικείο αποφασίζει αν η διεξαγωγή της απόδειξης είναι νόμιμη και έχει όλες τις εξουσίες δικαστηρίου που διατάζει απόδειξη.

Άρθρο 889

1. Οι διαιτητές δεν μπορούν να διατάζουν, να μεταρρυθμίζουν ή να ανακαλούν ασφαλιστικά μέτρα.

2. Αν διατάχθηκε ασφαλιστικό μέτρο από το αρμόδιο δικαστήριο και ορίστηκε προθεσμία για την άσκηση αγωγής ή συντρέχει περίπτωση να εφαρμοστούν τα άρθρα 715 παρ. 5 και 729 παρ. 5, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να προκαλέσει την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία. Οι διατάξεις των άρθρων 693 παρ. 2, 715 παρ. 5 εδαφ. δεύτερο και 729 παρ. 5 εδαφ. δεύτερο εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 890

1. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τη συμφωνία για διαιτησία, οι διαιτητές εφαρμόζουν τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

2. Με τη συμφωνία για διαιτησία δεν μπορεί να αποκλειστεί η εφαρμογή διατάξεων δημόσιας τάξης.

Άρθρο 891

Αν οι διαιτητές είναι περισσότεροι και με τη συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζεται διαφορετικά, αποφασίζουν όλοι από κοινού με τον επιδιαιτητή, κατά πλειοψηφία. Αν δεν σχηματιστεί πλειοψηφία, υπερισχύει η γνώμη του επιδιαιτητή.

Άρθρο 892

1. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να συντάσσεται εγγράφως και να υπογράφεται ιδιοχείρως από τους διαιτητές. Αν κάποιος από τους διαιτητές αρνείται ή κωλύεται

...α υπογράψει, πρέπει αυτό να βεβαιώνεται στο έγγραφο της απόφασης καθώς και ότι εκείνος που αρνείται ή κωλύεται έλαβε μέρος στη διαιτητική διαδικασία και στη διάσκεψη, και να υπογράφεται από την πλειοψηφία των διαιτητών. Στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 891 αρκεί η υπογραφή από τον επιδιαιτητή. Με τη συμφωνία για διαιτησία μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση υπογράφεται ιδιοχείρως μόνο από τον επιδιαιτητή ή από αυτόν και κάποιον από τους διαιτητές.

2. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να αναφέρει α) το όνομα και το επώνυμο του επιδιαιτητή και των διαιτητών, β) τον τόπο και το χρόνο της έκδοσής της, γ) τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαιτητική διαδικασία, δ) τη συμφωνία για διαιτησία στην οποία βασίστηκε, ε) το αιτιολογικό και στ) το διατακτικό. Με τη συμφωνία διαιτησίας μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση αρκεί να αναφέρει τη συμφωνία διαιτησίας και το διατακτικό.

Άρθρο 893

1. Η διαιτητική απόφαση ολοκληρώνεται από τη στιγμή που θα υπογραφεί σύμφωνα με το άρθρο 892.

2. Ο διαιτητής ή, αν είναι περισσότεροι διαιτητές, ο επιδιαιτητής ή με εντολή του ένας από τους διαιτητές, είναι υποχρεωμένος, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τη συμφωνία διαιτησίας, να καταθέσει το πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας στην οποία εκδόθηκε και να παραδώσει αντίγραφά της σ'αυτούς που συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας.

Άρθρο 894

Με αίτηση ενός από αυτούς που συνομολόγησαν τη συμφωνία, η οποία κοινοποιείται στους άλλους και στους διαιτητές μπορεί, με την τήρηση των διατάξεων των άρθρων 315 και 316, να γίνει διόρθωση ή ερμηνεία της διαιτητικής απόφασης από εκείνους που την εξέδωσαν. Το άρθρο 320 εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 895

1. Η διαιτητική απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα.

2. Με τη συμφωνία διαιτησίας μπορεί να επιτραπεί προσφυγή κατά της διαιτητικής απόφασης σε άλλους διαιτητές, αλλά πρέπει να οριστούν συγχρόνως οι προϋποθέσεις, η προθεσμία και η διαδικασία για την άσκηση και την εκδίκασή της.

Άρθρο 896

Η διαιτητική απόφαση, αν με τη συμφωνία διαιτησίας δεν ορίζεται προσφυγή κατά το άρθρο 895 παρ. 2 ή πέρασε η ορισμένη για την προσφυγή προθεσμία, αποτελεί δεδικασμένο και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 322, 324 έως 330, 332 έως 334.

Άρθρο 897

Η διαιτητική απόφαση μπορεί να ακυρωθεί ολικά ή εν μέρει μόνο με δικαστική απόφαση για τους επόμενους λόγους 1) αν η συμφωνία για τη διαιτησία είναι άκυρη, 2) αν εκδόθηκε αφού η συμφωνία για τη διαιτησία έπαψε να ισχύει, 3) αν εκείνοι που την εξέδωσαν ορίστηκαν κατά παράβαση των όρων της συμφωνίας για τη διαιτησία ή των διατάξεων του νόμου ή αν τα μέρη τους είχαν ανακαλέσει, ή αποφάνθηκαν αν και είχε γίνει δεκτή αίτηση εξαίρεσής τους, 4) αν εκείνοι που την εξέδωσαν ενήργησαν υπερβαίνοντας την εξουσία που τους παρέχει η συμφωνία για τη διαιτησία ή ο νόμος, 5) αν παραβιάστηκαν οι διατάξεις των άρθρων 886 παρ. 2, 891, 892, 6) αν είναι αντίθετη προς διατάξεις δημόσιας τάξης ή προς τα χρηστά ήθη, 7) αν είναι ακατάληπτη ή περιέχει αντιφατικές διατάξεις, 8) αν συντρέχει λόγος αναψηλάφησης κατά το άρθρο 544.

Άρθρο 898

Αρμόδιο να δικάσει την αγωγή ακύρωσης είναι το πολυμελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση.

Άρθρο 899

1. Την ακύρωση της διαιτητικής απόφασης έχουν δικαίωμα να ζητήσουν εκείνοι που συνομολόγησαν τη συμφωνία για τη διαιτησία και καθένας που έχει έννομο συμφέρον. Η αγωγή απευθύνεται εναντίον όλων όσων συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας.

2. Η αγωγή για την ακύρωση της διαιτητικής απόφασης για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 897 αριθ. 1 έως 7 ασκείται μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την κοινοποίησή της, διαφορετικά είναι απαράδεκτη. Σε αγωγή ακύρωσης για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 897 αριθ. 8 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 545.

Άρθρο 900

Είναι άκυρη η παραίτηση από το δικαίωμα της άσκησης αγωγής για την ακύρωση διαιτητικής απόφασης πριν από την έκδοσή της.

Άρθρο 901

1. Μπορεί να επιδιωχθεί με αγωγή ή ένσταση η αναγνώριση της ανυπαρξίας διαιτητικής απόφασης μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) αν δεν συνομολογήθηκε συμφωνία διαιτησίας, β) αν η απόφαση εκδόθηκε επάνω σε αντικείμενο που δεν μπορούσε να υπαχθεί σε διαιτησία, γ) αν η απόφαση εκδόθηκε σε διαιτητική δίκη που έγινε κατά ανύπαρκτου φυσικού ή νομικού προσώπου.

2. Η αγωγή της παρ. 1 υπάγεται στο πολυμελές πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση.

Άρθρο 902

1. Στα επιμελητήρια, στα χρηματιστήρια αξιών και εμπορευμάτων και στις επαγγελματικές ενώσεις προσώπων οι οποίες αποτελούν νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, μπορούν, με προηγούμενη γνωμοδότηση του διοικητικού τους συμβουλίου, να οργανώνονται μόνιμες διαιτησίες, με διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης και του Υπουργού που έχει την εποπτεία του επιμελητηρίου, του χρηματιστηρίου ή της ένωσης.

2. Τα διατάγματα της παρ. 1 ορίζουν ποιές διαφορές μπορούν να υπαχθούν στη διαιτησία κάθε επιμελητηρίου, χρηματιστηρίου ή ένωσης, καθώς και τις λεπτομέρειες για την οργάνωση της διαιτησίας. Στις διαιτησίες αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 867 έως 900. Τα ίδια διατάγματα μπορούν, κατ'αποκλειση από τις διατάξεις αυτές, να ορίζουν α) αντί για το μονομελές πρωτοδικείο, να αποφασίζουν στις περιπτώσεις των άρθρων 878, 880 παρ. 2 και 824, ο πρόεδρος ή το διοικητικό συμβούλιο ή επιτροπή από συμβούλους του επιμελητηρίου, του χρηματιστηρίου ή της ένωσης, β) την υποχρέωση εκλογής των διαιτητών και του επιδιαιτητή από κατάλογο διαιτητών που συντάσσεται κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα από το επιμελητήριο, το χρηματιστήριο ή την ένωση, γ) τη διαιτητική διαδικασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 886 παρ. 2, δ) το ουσιαστικό δίκαιο που πρέπει να εφαρμόζουν ο επιδιαιτητής και οι διαιτητές, ε) τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει η διαιτητική απόφαση, με την τήρηση όμως των διατάξεων του άρθρου 892 παρ. 2.

Άρθρο 903

Με επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις, αλλοδαπή διαιτητική απόφαση αποτελεί δεδικασμένο, χωρίς άλλη διαδικασία, αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: 1) αν η συμφωνία διαιτησίας στην οποία βασίστηκε η έκδοσή της είναι έγκυρη κατά το δίκαιο που τη διέπει, 2) αν το αντικείμενο της διαιτητικής απόφασης μπορεί να γίνει αντικείμενο συμφωνίας διαιτησίας κατά το ελληνικό δίκαιο, 3) αν η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα ή προσφυγή ή δεν εκκρεμεί διαδικασία αμφισβήτησης του κύρους της, 4) αν ο διάδικος που νικήθηκε δεν στερήθηκε κατά τη διαιτητική διαδικασία το δικαίωμα της υπεράσπισης, 5) αν η απόφαση δεν είναι αντίθετη με απόφαση ελληνικού δικαστηρίου που εκδόθηκε στην ίδια υπόθεση και αποτελεί δεδικασμένο για τους διαδίκους μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η αλλοδαπή διαιτητική απόφαση, 6) αν η απόφαση δεν είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη ή προς τα χρηστά ήθη.

ΟΓΔΟΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 904

1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει εκτελεστού τίτλου.

2. Εκτελεστοί τίτλοι είναι α) οι τελεσίδικες αποφάσεις καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές, β) οι διαιτητικές αποφάσεις, γ) τα πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων που περιέχουν συμβιβασμό ή προσδιορισμό δικαστικών εξόδων, δ) τα συμβολαιογραφικά έγγραφα, ε) οι διαταγές

πληρωμής που εκδίδουν έλληνες δικαστές, στ) οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί, ζ) οι διαταγές και πράξεις που αναγνωρίζονται από το νόμο ως τίτλοι εκτελεστοί.

Άρθρο 905

1. Με επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις μπορεί να γίνει στην Ελλάδα αναγκαστική εκτέλεση βασισμένη σε αλλοδαπό τίτλο από τότε που θα τον κηρύξει εκτελεστό απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται η κατοικία και, αν δεν έχει κατοικία, η διαμονή του οφειλέτη και, αν δεν έχει ούτε διαμονή, του μονομελούς πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του κράτους. Το μονομελές πρωτοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο κηρύσσει εκτελεστό τον αλλοδαπό τίτλο, εφόσον είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε και δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

3. Αν ο αλλοδαπός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, για να κηρυχθεί εκτελεστός πρέπει να συντρέχουν και οι όροι του άρθρου 323 αριθ. 2 έως 5.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και για την αναγνώριση δεδικασμένου από απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά την προσωπική κατάσταση.

Άρθρο 906

Οι αλλοδαπές διαιτητικές αποφάσεις κηρύσσονται εκτελεστές σύμφωνα με το άρθρο 905 παρ. 1, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 903.

Άρθρο 907

Την προσωρινή εκτέλεση οριστικής απόφασης διατάζει το δικαστήριο, αν τη ζητήσει ο διάδικος που νίκησε.

Άρθρο 908

1. Το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει προσωρινώς εκτελεστή την απόφαση ολικά ή εν μέρει σε κάθε περίπτωση που κρίνει πως συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι γι'αυτό ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στο διάδικο που νίκησε. Ιδίως μπορεί να διαταχθεί προσωρινή εκτέλεση α) αν η απόφαση στηρίχθηκε σε αναγνώριση της απαιτησης ή σε δικαστική ομολογία ή σε δημόσιο ή αναγνωρισμένο ιδιωτικό έγγραφο, β) αν πρόκειται για διατροφή από οποιαδήποτε αιτία, γ) αν πρόκειται για απαιτήσεις από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας; δ) αν πρόκειται για αποζημίωση από άδικη πράξη, ε) σε απαιτήσεις που πηγάζουν από τις σχέσεις που αναφέρουν τα άρθρα 663 ή 728, στ) σε εμπορικές διαφορές, ζ) σε διαφορές σχετικές με τη νομή, η) σε απαιτήσεις από ανώνυμους τίτλους.

2. Αν πιθανολογείται ότι η εκτέλεση θα βλάψει ανεπανόρθωτα το διάδικο που νικήθηκε, το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει προσωρινά εκτελεστή την απόφαση.

Άρθρο 909

Προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να διαταχθεί 1) κατά του δημοσίου, των δήμων και των κοινοτήτων, 2) κατά οποιουδήποτε διαδίκου για τα δικαστικά έξοδα, 3) όταν κατά το ουσιαστικό δίκαιο για να επέλθουν οι έννομες συνέπειες της απόφασης απαιτείται αυτή να γίνει τελεσίδικη ή αμετάκλητη, 4) στις διαφορές του άρθρου 618.

Άρθρο 910

Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή 1) σε απόδοση μισθίου, 2) σε καθυστέρηση μισθωμάτων, 3) σε απαίτηση από συναλλαγματική, γραμμάτιο εις διαταγήν ή τραπεζική επιταγή, 4) σε απαίτηση διατροφής από οποιαδήποτε αιτία, και σε απαίτηση από καθυστερούμενους μισθούς, και στις δύο περιπτώσεις, μόνο για το χρόνο μετά την άσκηση της αγωγής και για τρεις μήνες πριν από αυτήν.

Άρθρο 911

Στις περιπτώσεις του άρθρου 908 το δικαστήριο μπορεί, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, να εξαρτήσει την προσωρινή εκτέλεση της απόφασης από την παροχή ανάλογης εγγύησης από το διάδικο που νίκησε, η οποία ορίζεται με την ίδια απόφαση, αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι και ιδίως αν η οικονομική κατάσταση του διαδίκου που νίκησε ή άλλοι λόγοι, δημιουργούν τον κίνδυνο να μην είναι δυνατή η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση σε περίπτωση που η απόφαση μεταρρυθμιστεί ή εξαφανιστεί. Το δικαστήριο μπορεί αντί για την εγγύηση να διατάξει να κατατεθεί δημόσια το χρηματικό ποσό ή το πράγμα που θα ληφθεί με την εκτέλεση, αν επιδέχεται κατάθεση, ώσπου να εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση.

Άρθρο 912

1. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή ή έφεση κατά της απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή σύμφωνα με το άρθρο 908 ή 910, μπορεί έως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο της ανακοπής ή της έφεσης να διαταχθεί, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, να ανασταλεί ολικά ή εν μέρει η εκτέλεση ώσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάζει την αναστολή ή και χωρίς εγγύηση.

2. Την αναστολή της παρ. 1 διατάζει το δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που προσβάλλεται. Η αίτηση συζητείται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κατά τη συζήτηση καλείται υποχρεωτικά ο αντίδικος του αιτούντος.

Άρθρο 913

1. Το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ή την έφεση μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, ύστερα από αίτηση του διαδίκου η οποία υποβάλλεται μόνο με το δικόγραφο της ανακοπής ή της έφεσης ή με τις προτάσεις, να κηρύξει στις περιπτώσεις των άρθρων 908 και 910 προσωρινά εκτελεστή την απόφαση που προσβάλλεται, να διατάξει τα μέτρα που ορίζει το άρθρο 911, να αναστείλει την εκτέλεση κατά το άρθρο 912 ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση κατά το ίδιο άρθρο. Οι διατάξεις του άρθρου 909 εφαρμόζονται και εδώ.

2. Το δικαστήριο μπορεί σε κάθε στάση της δίκης να ανακαλεί τις αποφάσεις της παρ. 1 ώσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που υποβάλλεται με τις προτάσεις και όχι αυτοτελώς και, όταν δεν κατατίθενται προτάσεις, και με προφορική αίτηση που καταχωρίζεται στα πρακτικά.

Άρθρο 914

Αν το δικαστήριο δεχτεί την ανακοπή ή την έφεση οριστικά και κατ'ουσίαν και απορρίψει, ολικά ή εν μέρει, την αγωγή, την ανταγωγή ή την κύρια παρέμβαση, εφόσον αποδειχθεί ότι η απόφαση που προσβάλλεται εκτελέστηκε, διατάζει, αν το ζητήσει εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρίσκονταν, πριν εκτελεστεί η απόφαση που εξαφανίστηκε ή μεταρρυθμίστηκε. Η αίτηση υποβάλλεται είτε με τα δικόγραφα της ανακοπής ή της έφεσης και των πρόσθετων λόγων είτε με τις προτάσεις είτε με χωριστό δικόγραφο που κοινοποιείται στον αντίδικο. Η εκτέλεση της απόφασης πρέπει να προαποδεικνύεται.

Άρθρο 915

Αναγκαστική εκτέλεση που αφορά απαίτηση υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία δεν μπορεί να γίνει πριν πληρωθεί η αίρεση ή περάσει η προθεσμία. Η πλήρωση της αίρεσης καθώς και η πάροδος της προθεσμίας, εφόσον η λήξη της δεν βρίσκεται ημερολογιακά, πρέπει να αποδεικνύεται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη. Όταν η απόφαση ορίζει πως η εκτέλεση εξαρτάται από το αν θα συμβεί κάποιο γεγονός, το γεγονός αυτό πρέπει να αποδεικνύεται με έγγραφο δημόσιο ή ιδιωτικό που έχει αποδεικτική δύναμη.

Άρθρο 916

Αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει, αν από τον εκτελεστό τίτλο δεν προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής.

Άρθρο 917

Όταν αντικείμενο της παροχής είναι πράγματα αντικαταστατά και πρέπει για την αναγκαστική εκτέλεση να οριστεί η αξία τους σε χρήμα, ο προσδιορισμός της αξίας του αντικειμένου της παροχής γίνεται με απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 670 έως 676. Αν η παροχή επιδικάστηκε με απόφαση του ειρηνοδικείου, ο προσδιορισμός της αξίας γίνεται από αυτό κατά την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 918

1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει αντιγράφου του εκτελεστού τίτλου που έχει τον εκτελεστήριο τύπο (απόγραφο). Ο εκτελεστήριος τύπος συνίσταται στην έκδοση του στο όνομα του Ελληνικού Λαού και στη διαταγή προς όλα τα αρμόδια όργανα να εκτελέσουν τον τίτλο.

2. Ο εκτελεστήριος τύπος δίνεται α) σε αποφάσεις, διαταγές πληρωμής ή άλλες διαταγές ελληνικών δικαστηρίων, από το δικαστή που εξέδωσε την απόφαση ή τη διαταγή, και αν πρόκειται για απόφαση πολυμελούς δικαστηρίου, από τον πρόεδρο, β) σε πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων, από το δικαστή που δίκασε, και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο από τον πρόεδρο, γ) σε συμβολαιογραφικά έγγραφα, από το συμβολαιογράφο, δ) σε διαιτητικές αποφάσεις, από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου στη γραμματεία του οποίου έχουν κατατεθεί, ε) σε αλλοδαπούς τίτλους καθώς και στις αλλοδαπές διαιτητικές αποφάσεις, από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου που τους κήρυξε εκτελεστούς.

3. Ένα μόνο απόγραφο δίνεται στον καθέναν από εκείνους που έχουν έννομο συμφέρον. Άλλο απόγραφο μπορεί να δοθεί, αν χαθεί εκείνο που δόθηκε ή για άλλο σοβαρό λόγο.

4. Απόγραφο δεν δίνεται, αν δεν μπορεί να γίνει εκτέλεση σύμφωνα με τα άρθρα 915 έως 917.

5. Αν ο αρμόδιος για την έκδοση απογράφου αρνηθεί να το δώσει, η έκδοση μπορεί να ζητηθεί από το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο αρμόδιος για την έκδοση του απογράφου, με την εφαρμογή της διαδικασίας των άρθρων 686 επ.

6. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει να χορηγεί στον επισπεύδοντα επίσημα αντίγραφα του δικαιογράφου που εκτελείται και των επιδοτηρίων της επιταγής, με τα οποία μπορεί αυτός να ενεργήσει νέα εκτέλεση κατά του οφειλέτη και κατά κάθε άλλου υποχρέου, με κατάσχεση άλλης περιουσίας ή με προσωπική κράτηση, αν έχει απαγγελθε

Άρθρο 919

Η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται 1) όταν πρόκειται για δικαστικές και διαιτητικές αποφάσεις, υπέρ και κατά των προσώπων έναντι των οποίων ισχύει δεδικασμένο και κατά των προσώπων που απέκτησαν τη νομή ή κατοχή του επίδικου πράγματος κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το τέλος της, 2) όταν πρόκειται για όλους τους άλλους εκτελεστούς τίτλους, υπέρ των δικαιούχων και κατά των υποχρέων που αναφέρονται σ'αυτούς, υπέρ και κατά των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 325 έως 327, καθώς και κατά των προσώπων που απέκτησαν τη νομή ή κατοχή του πράγματος μετά τη σύνταξη του εγγράφου ή την έκδοση του τίτλου.

Άρθρο 920

Με βάση τον εκτελεστό τίτλο κατά της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση και κατά των ομόρρυθμων εταίρων.

Άρθρο 921

1. Η αναγκαστική εκτέλεση που άρχισε κατά του οφειλέτη συνεχίζεται μετά το θάνατό του, αφότου ο κληρονόμος αποδεχτεί την κληρονομία ή αφότου περάσει η προθεσμία για την αποποίηση ή αφότου διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας.

2. Όσο ο κληρονόμος έχει το δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση για να ικανοποιηθεί απαίτηση κατά της κληρονομίας, εκτός αν έχει διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας.

3. Αναγκαστική εκτέλεση για να ικανοποιηθούν απαιτήσεις κατά οφειλέτη που έγινε κληρονόμος δεν μπορεί να γίνει κατά της κληρονομίας, πριν αυτός την αποδεχτεί ή πριν περάσει η προθεσμία για να την αποποιηθεί.

4. Όταν σε αμφοτεροβαρείς συμβάσεις ο οφειλέτης έχει υποχρέωση παροχής, με τον όρο ότι ο δανειστής θα εκπληρώσει ταυτόχρονα την αντιπαροχή που τον βαρύνει, η αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να προχωρήσει πριν γίνει η προσφορά της αντιπαροχής στον οφειλέτη, εκτός αν αποδεικνύεται με έγγραφο δημόσιο ή ιδιωτικό που έχει αποδεικτική δύναμη ότι εκπληρώθηκε ήδη η αντιπαροχή ή ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε υπερημερία αποδοχής.

Άρθρο 922

Όποιος έχει δικαίωμα να ενεργήσει αναγκαστική εκτέλεση μπορεί, όταν πρόκειται να την ενεργήσει, να ζητήσει την παροχή κληρονομητηρίου για το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου θα στραφεί η εκτέλεση.

Άρθρο 923

Αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Άρθρο 924

Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης αρχίζει από την επίδοση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση αντιγράφου του απογράφου με επιταγή για εκτέλεση και στην περίπτωση του άρθρου 915 και αντιγράφου του αποδεικτικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο αυτό. Η επιταγή γράφεται κάτω από το αντίγραφο και πρέπει να ορίζει με ακρίβεια την απαίτηση. Όποιος επισπεύδει, αν δεν κατοικεί στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, έχει υποχρέωση να διορίσει, με την επιταγή ή με αυτοτελές δικόγραφο που κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση, αντίκλητο που κατοικεί στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου του τόπου της εκτέλεσης. Αν δεν οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που υπέγραψε την επιταγή. Στον αντίκλητο μπορούν να γίνουν όλες οι επιδόσεις και οι προσφορές που αφορούν την εκτέλεση.

Άρθρο 925

1. Ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου δεν μπορεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση πριν κοινοποιηθούν σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση η επιταγή και τα έγγραφα που τον νομιμοποιούν.

2. Όταν η αναγκαστική εκτέλεση που άρχισε πρόκειται να συνεχιστεί κατά κληρονόμου ή κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας, απαιτείται να τους επιδοθεί προηγουμένως η επιταγή.

Άρθρο 926

1. Μετά την επίδοση της επιταγής δεν μπορεί, με ποινή ακυρότητας, να γίνει άλλη πράξη εκτέλεσης πριν περάσουν τρεις ημέρες από την επίδοση. Η προθεσμία αυτή πρέπει να τηρείται και όταν η αναγκαστική εκτέλεση συνεχίζεται κατά του κληρονόμου ή του κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας.

2. Όταν περάσει έτος από την επίδοση της επιταγής, δεν μπορεί να γίνει καμιά άλλη πράξη εκτέλεσης που να βασίζεται επάνω σ'αυτήν.

Άρθρο 927

Η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται με επιμέλεια εκείνου που έχει δικαίωμα να την ενεργήσει, ο οποίος δίνει, επάνω στο απόγραφο, τη σχετική εντολή σε ορισμένο δικαστικό επιμελητή και ορίζει τον τρόπο και, αν είναι δυνατό, και τα αντικείμενα επάνω στα οποία θα γίνει η εκτέλεση· αν πρόκειται για κατάσχεση, ορίζει ως υπάλληλο του πλειστηριασμού ένα συμβολαιογράφο της περιφέρειας του τόπου όπου θα γίνει η κατάσχεση. Η εντολή πρέπει να χρονολογείται και να υπογράφεται από το δικαιούχο ή τον πληρεξούσιό του. Η εντολή δίνει την εξουσία να ενεργηθούν όλες οι πράξεις της εκτέλεσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σ'αυτήν.

Άρθρο 928

Ο δικαστικός επιμελητής στον οποίο παραδόθηκε το απόγραφο με εντολή να ενεργήσει την εκτέλεση, έχει την εξουσία να δέχεται καταβολή και να δίνει γραπτή εξοφλητική απόδειξη, παραδίνοντας συνάμα και το απόγραφο, αν η παροχή εκπληρώθηκε εντελώς. Μπορεί να δεχτεί και μερική καταβολή για την οποία δίνει απόδειξη και την αναφέρει επάνω στο απόγραφο. Η μερική καταβολή δεν εμποδίζει την πρόοδο της εκτέλεσης.

Άρθρο 929

1. Ο δικαστικός επιμελητής έχει την εξουσία, εφόσον το απαιτεί ο σκοπός της αναγκαστικής εκτέλεσης, να εισέρχεται στην κατοικία ή και σε κάθε άλλο χώρο που βρίσκεται στην κατοχή εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, να ανοίγει τις πόρτες και να κάνει έρευνες, καθώς και να ανοίγει κλειστά έπιπλα, σκεύη ή δοχεία.

2. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να ζητεί τη βοήθεια της αρχής που είναι αρμόδια για την τήρηση της τάξης, η οποία οφείλει να παρέχει τη συνδρομή της.

3. Κατά τη νύχτα, τις Κυριακές και τις ημέρες τις κατά το νόμο εξαιρετέες δεν μπορεί να γίνει πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, εκτός αν ο ειρηνοδίκης του τόπου της εκτέλεσης δώσει τη σχετική άδεια, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

Άρθρο 930

1. Αν κατά την αναγκαστική εκτέλεση προβληθεί αντίσταση, ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να χρησιμοποιήσει βία για να αποκρούσει την αντίσταση, καλώντας συνάμα γι'αυτό την αρχή που είναι αρμόδια για την τήρηση της τάξης.

2. Αν προβάλλεται ή απειλείται αντίσταση ή αν στον τόπο όπου πρόκειται να

γίνει πράξη εκτέλεσης δεν βρίσκεται εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση ή πρόσωπο ενήλικο, από εκείνα που αναφέρονται στα άρθρα 128 παρ. 1 και 129 παρ. 1, ο δικαστικός επιμελητής προσλαμβάνει δύο ενήλικους μάρτυρες ή δεύτερο δικαστικό επιμελητή.

Άρθρο 931

1. Ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει έκθεση για κάθε πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας.

2. Για κάθε αξιόποινη πράξη που γίνεται κατά την αναγκαστική εκτέλεση, ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να συντάξει έκθεση και να την υποβάλει στον αρμόδιο εισαγγελέα.

Άρθρο 932

Τα έξοδα της αναγκαστικής εκτέλεσης βαρύνουν εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και προκαταβάλλονται από εκείνον που την επισπεύδει.

Άρθρο 933

1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον, οι οποίες αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση είναι απόφαση του ειρηνοδικείου, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση.

2. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584.

3. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα με το άρθρο 330.

4. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται αμέσως, αλλιώς απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτοι.

Άρθρο 934

1. Ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι παραδεκτή α) αν αφορά την εγκυρότητα του τίτλου ή την προδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες αφότου γίνει η πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης, β) αν αφορά την εγκυρότητα των πράξεων της εκτέλεσης που έγιναν από την πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης και πέρα, ή την απαίτηση, έως την έναρξη της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, γ) αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, μέσα σε έξι μήνες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί, και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και ενενήντα ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

2. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης είναι η σύνταξη έκθεσης για την κατάσχεση και τελευταία η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης.

3. Η παράλειψη επιβολής της κατάσχεσης μπορεί να προβληθεί ώσπου να περάσει η προθεσμία της παρ. 1 εδάφιο β'.

Άρθρο 935

Λόγοι ανακοπής που είναι ήδη γεννημένοι και μπορούν να προταθούν στη δίκη της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 933, είναι απαράδεκτοι, όταν προταθούν σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη όπου ανακύπτει ζήτημα κύρους της εκτέλεσης.

Άρθρο 936

1. Τρίτος έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, αν προβάλλεται δικαίωμά του επάνω στο αντικείμενο της εκτέλεσης, το οποίο δικαιούται να αντιτάξει σε εκείνον κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση και ιδίως α) δικαίωμα εμπράγματο που αποκλείει ή περιορίζει το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, β) απαγόρευση διάθεσης που έχει ταχθεί υπέρ αυτού και συνεπάγεται σύμφωνα με το νόμο την ακυρότητα της διάθεσης.

Έχει επίσης δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή και ο νομέας, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση αποδείξει πως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται έχει επάνω στο αντικείμενο που έχει κατασχεθεί εμπράγματο δικαίωμα επικρατέστερο από τη νομή. Η ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση.

2. Η ανακοπή πρέπει να απευθύνεται κατά του δανειστή και του οφειλέτη και αν πρόκειται για ακίνητο εγγράφεται στο βιβλίο διεκδικήσεων κατά το άρθρο 220.

Άρθρο 937

Στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση 1) έχει δικαίωμα να παρέμβει κάθε δανειστής εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, 2) δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας ούτε στο πρωτοβάθμιο ούτε και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, 3) η προθεσμία και η άσκηση ένδικων μέσων δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 938

1. Με αίτηση του ανακόπτοντος μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν ο δικαστής κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση.

2. Αρμόδιος να διατάξει όσα ορίζει η παρ. 1 είναι ο δικαστής στον οποίο εκκρεμεί η ανακοπή και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, ο πρόεδρος οι οποίοι μπορούν να εμποδίσουν με σημείωμά τους την εκτέλεση, ώσπου να εκδοθεί η απόφαση για την αίτηση αναστολής.

3. Οι κατά την παρ. 1 αιτήσεις ασκούνται και δικάζονται κατά τα άρθρα 685 επ. Η αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού.

4. Η αναστολή της παρ. 1 ή η εγγυοδοσία μπορεί να διαταχθεί μόνο ώσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση για την ανακοπή και με τον όρο να συζητηθεί η ανακοπή μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε ημερών το πολύ. Όταν η προθεσμία αυτή περάσει άπρακτη ή σε περίπτωση που απορριφθεί η αίτηση που υποβλήθηκε ή αν δεν υποβλήθηκε αίτηση, η αναστολή κατά την παρ. 1 ή η εγγυοδοσία μπορεί να διαταχθεί μόνο κατά τη συζήτηση της ανακοπής.

Άρθρο 939

1. Η απόφαση που διατάζει να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση ή απόσπασμά της γνωστοποιείται στα εκτελεστικά όργανα με επιμέλεια των διαδίκων ή της γραμματείας του δικαστηρίου. Σε επείγουσες περιπτώσεις η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει από το δικαστήριο με υπηρεσιακό τηλεγράφημα ή και προφορικά, αφού το όργανο της εκτέλεσης κληθεί να παρουσιαστεί στο δικαστήριο για να του γίνει η γνωστοποίηση και αυτό βεβαιωθεί με απλή σημείωση επάνω στην απόφαση της αναστολής.

2. Αφότου γίνει η γνωστοποίηση της παρ. 1 απαγορεύεται να ενεργηθεί οποιαδήποτε πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, εκτός από εκείνες που έχει ειδικά επιτρέψει η απόφαση της αναστολής, και δεν τρέχουν οι προθεσμίες οι ορισμένες για την ενέργεια των απαγορευμένων πράξεων ενώ εκείνες που άρχισαν διακόπτονται.

3. Η εκτέλεση συνεχίζεται αφότου γνωστοποιηθεί η παύση της αναστολής που γίνεται με τους τρόπους της παρ. 1.

Άρθρο 940

1. Αν εξαφανιστεί ή μεταρρυθμιστεί απόφαση που είχε κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή και εκτελέστηκε, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση έχει δικαίωμα, εκτός από την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 914, να ζητήσει από εκείνον που επέσπευσε την εκτέλεση αποζημίωση για τις ζημίες που προξενήθηκαν από την εκτέλεση, μόνο αν αυτός ήξερε ή αγνοούσε από βαριά του αμέλεια, ότι το δικαίωμα δεν υπήρχε.

2. Αν εξαφανιστεί ύστερα από άσκηση ένδικου μέσου τελεσίδικη απόφαση που εκτελέστηκε, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση έχει δικαίωμα, εκτός από την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 914, να ζητήσει από εκείνον που επέσπευσε την εκτέλεση αποζημίωση για τις ζημίες που προήλθαν από την εκτέλεση, μόνο αν αυτός είχε δόλο ως προς τη μη ύπαρξη του δικαιώματος.

3. Αν ακυρωθεί αμετάκλητα η αναγκαστική εκτέλεση, εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχει δικαίωμα να ζητήσει από εκείνον που την επέσπευσε αποζημίωση

για τις ζημίες που επήλθαν από την εκτέλεση, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 914 ή 919 του Αστικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Μέσα της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 941

1. Αν υπάρχει υποχρέωση να παραδοθεί ή να αποδοθεί ορισμένο κινητό πράγμα ή ποσότητα από ορισμένα κινητά πράγματα, ο δικαστικός επιμελητής αφαιρεί από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση το πράγμα ή την ποσότητα των πραγμάτων που οφείλεται και τα παραδίδει σε εκείνον προς όφελος του οποίου γίνεται η εκτέλεση.

2. Αν το πράγμα που οφείλεται δεν βρέθηκε, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση υποχρεώνεται, κατά τη διαδικασία των άρθρων 861 έως 866, να δώσει βεβαιωτικό όρκο ότι δεν κατέχει το πράγμα και δεν γνωρίζει πού βρίσκεται. Το δικαστήριο μπορεί κατά τις περιστάσεις να ορίσει και διαφορετικά το περιεχόμενο του όρκου. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το ειρηνοδικείο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης ή της κατοικίας εκείνου κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση και, αν δεν έχει κατοικία, της διαμονής του.

Άρθρο 942

Αν υπάρχει υποχρέωση παροχής ορισμένης ποσότητας πραγμάτων αντικαταστατών ή ανώνυμων χρεογράφων, ο δικαστικός επιμελητής, αν βρει στον οφειλέτη τέτοια πράγματα, αφαιρεί από αυτά την ποσότητα που οφείλεται και τα παραδίδει σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση. Αν αυτό δεν κατορθωθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 917.

Άρθρο 943

1. Αν υπάρχει υποχρέωση να παραδοθεί ή να αποδοθεί ακίνητο, ο δικαστικός επιμελητής αποβάλλει εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και εγκαθιστά εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση.

2. Τα κινητά πράγματα που βρίσκονται στο ακίνητο και δεν είναι αντικείμενο της εκτέλεσης ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει με απόδειξη σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση. Αν αυτός απουσιάζει ή αρνείται να τα παραλάβει, ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει είτε σε πρόσωπο που ανήκει στην οικογένεια εκείνου κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση είτε σε πρόσωπο που έχει εξουσία να τα παραλάβει.

3. Αν δεν υπάρχουν τα πρόσωπα της παρ. 2 ή αν αρνούνται να παραλάβουν τα κινητά πράγματα, ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει σε μεσεγγυούχο τον οποίο διορίζει ο ίδιος και, ύστερα από άδεια του ειρηνοδίκη της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης που δικάζει κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ., πλειστηριάζει τα κινητά πράγματα. Ο ειρηνοδίκης που δίνει την άδεια ορίζει συνάμα τον τόπο, τον υπάλληλο, την ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να οριστεί πριν περάσουν δέκα ημέρες αφότου προσκληθεί εγγράφως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση να παραλάβει τα πράγματα. Τρεις ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού γίνεται δημόσια κήρυξη στον τόπο του πλειστηριασμού και τηρούνται συνάμα οι διατάξεις του άρθρου 963. Το πλειστηρίασμα κατατίθεται δημόσια, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα.

4. Αν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση δεν ήταν παρών, η έκθεση της εκτέλεσης του κοινοποιείται μέσα σε τριάντα ημέρες.

Άρθρο 944

Οι διατάξεις του άρθρου 943 εφαρμόζονται και στα πλοία και τα αεροσκάφη. Η έκθεση της εκτέλεσης κοινοποιείται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο λιμενάρχη του λιμανιού όπου είναι λιμενισμένο το πλοίο ή στο διοικητή του αερολιμένα.

Άρθρο 945

1. Αν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να ενεργήσει πράξη που μπορεί να γίνει και από τρίτο πρόσωπο, ο δανειστής έχει δικαίωμα να επιχειρήσει την πράξη με δαπάνη του οφειλέτη.

2. Το δικαστήριο, καταδικάζοντας τον οφειλέτη στην πράξη της παρ. 1, μπορεί, αν το ζητήσει ο δανειστής, να τον καταδικάσει ταυτόχρονα να προκαταβάλει το ποσό της δαπάνης για να επιχειρηθεί η πράξη από το δανειστή, υπό τον όρο ότι ο οφειλέτης δεν θα εκπληρώσει την υποχρέωσή του να ενεργήσει την πράξη. Το δικαίωμα του δανειστή να απαιτήσει ποσό μεγαλύτερο από εκείνο που επιδικάστηκε, αν η δαπάνη για να επιχειρηθεί η πράξη ήταν μεγαλύτερη, δεν επηρεάζεται.

Άρθρο 946

1. Αν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να επιχειρήσει πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του οφειλέτη, το δικαστήριο τον καταδικάζει να εκτελέσει την πράξη και στην περίπτωση που δεν την εκτελέσει τον καταδικάζει αυτεπαγγέλτως σε χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες δραχμές υπέρ του δανειστή και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος.

2. Οι διατάξεις της παρ. 1 δεν εφαρμόζονται όταν η πράξη συνίσταται στην αποκατάσταση της έγγαμης συμβίωσης ή εξαρτάται από την ύπαρξη στο πρόσωπο του υποχρέου ιδιαίτερων προϋποθέσεων για να ασκήσει τις τεχνικές, καλλιτεχνικές ή επιστημονικές ικανότητές του και η άρνησή του δεν οφείλεται σε δυστροπία του.

Άρθρο 947

1. Όταν ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, το δικαστήριο, για την περίπτωση που παραβεί την υποχρέωσή του, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες δραχμές υπέρ του δανειστή και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν η απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης δεν περιέχεται στην απόφαση που καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, απαγγέλλεται από το μονομελές πρωτοδικείο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να βεβαιώσει την παράβαση και να καταδικάσει στη χρηματική ποινή και στην προσωπική κράτηση. Στην τελευταία περίπτωση, δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 670 έως 676.

2. Αν το ζητήσει ο δανειστής, το δικαστήριο μπορεί, εκτός από την απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης, να επιβάλει στον οφειλέτη να δώσει και εγγύηση για την παράλειψη ή την ανοχή της πράξης.

3. Αν ο οφειλέτης που έχει υποχρέωση να ανεχθεί πράξη προβάλει αντίσταση, ο δικαστικός επιμελητής παραμερίζει κάθε εμπόδιο και ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 930.

Άρθρο 948

Οι διατάξεις των άρθρων 941 έως 947 δεν θίγουν το δικαίωμα του δανειστή να απαιτήσει την αποζημίωση που προβλέπουν οι διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

Άρθρο 949

Όταν κάποιος καταδικάζεται σε δήλωση βούλησης, η δήλωση αυτή θεωρείται ότι έγινε μόλις η απόφαση γίνει τελεσίδικη. Αν η καταδίκη σε δήλωση βούλησης εξαρτήθηκε από αντιπαροχή, η δήλωση βούλησης θεωρείται ότι έγινε από τη στιγμή που εκπληρώθηκε η αντιπαροχή ή επήλθε υπερημερία αποδοχής της.

Άρθρο 950

1. Αν η απόφαση διέταξε να αποδοθεί ή να παραδοθεί τέκνο, ο δικαστικός επιμελητής αφαιρεί το τέκνο και το παραδίδει στο πρόσωπο που ορίζει η απόφαση. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 866.

2. Αν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο, η απόφαση που ρυθμίζει την επικοινωνία μπορεί να απειλήσει με χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση εκείνον που εμποδίζει την επικοινωνία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 947.

Άρθρο 951

1. Η αναγκαστική εκτέλεση για να ικανοποιηθεί χρηματική απαίτηση γίνεται με κατάσχεση περιουσίας εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση ή με αναγκαστική διαχείριση ή με προσωπική κράτηση. Όταν πρόκειται για ένωση προσώπων του άρθρου 62 παρ. 2, η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται στην κοινή περιουσία τους.

2. Η κατάσχεση δεν επιτρέπεται να επεκταθεί σε περισσότερα από όσα χρειάζονται για να ικανοποιηθεί η απαίτηση και για να καλυφθούν τα έξοδα της εκτέλεσης.

Άρθρο 952

Αν με την κατάσχεση που έχει επιβληθεί δεν ικανοποιείται ή αν πιθανολογείται ότι με την κατάσχεση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί εντελώς η απαίτηση του δανειστή, μπορεί με αίτηση του δανειστή να υποχρεωθεί ο οφειλέτης, κατά τη διαδικασία των άρθρων 861 έως 866, να υποβάλει κατάλογο των περιουσιακών του στοιχείων, δίνοντας συνάμα βεβαιωτικό όρκο ότι ο κατάλογος τα περιέχει όλα, ότι δεν παραλείπει κανένα από αυτά και ότι έκανε κάθε προσπάθεια για να εξακριβώσει όλα τα περιουσιακά του στοιχεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Κατάσχεση της κινητής περιουσίας του οφειλέτη.

Άρθρο 953

1. Κατάσχεση μπορεί να γίνει στα κινητά πράγματα που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη.

2. Οι διατάξεις για την κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη εφαρμόζονται και α) όταν κινητά πράγματα του οφειλέτη βρίσκονται στα χέρια του δανειστή ή τρίτου πρόθυμου να τα αποδώσει, β) όταν κατάσχεται εμπράγματο δικαίωμα του οφειλέτη επάνω σε ξένο κινητό πράγμα.

3. Εξαιρούνται από την κατάσχεση α) τα πράγματα της προσωπικής χρήσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του και ιδίως ρούχα, κλινοστρώματα, έπιπλα, εφόσον τα πράγματα αυτά είναι απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες της διαβίωσής τους, β) τρόφιμα και καύσιμη ύλη, απαραίτητα στον οφειλέτη και την οικογένειά του για τρεις μήνες, γ) τα παράσημα και τα αναμνηστικά αντικείμενα, τα χειρόγραφα, οι επιστολές, τα οικογενειακά έγγραφα και τα επαγγελματικά βιβλία, δ) βιβλία, μουσικά όργανα, εργαλεία τέχνης που προορίζονται για την επιστημονική ή καλλιτεχνική και γενικότερα την πνευματική μόρφωση και ανάπτυξη του οφειλέτη ή της οικογένειάς του.

4. Εκτός από τα περιουσιακά στοιχεία της παρ. 3, εξαιρούνται από την κατάσχεση, προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα εργαλεία, μηχανήματα, βιβλία ή άλλα πράγματα που είναι απαραίτητα για την εργασία τους και εκτός από αυτά α) προκειμένου για πρόσωπα που ζουν από γεωργική εργασία, και δύο ζώα για το άροτρο, ένα υποζύγιο, μία δαμάλα, έξι πρόβατα, έξι γίδες, ο σπόρος που χρειάζεται ως την ερχόμενη συγκομιδή και η τροφή αυτών των ζώων για τρεις μήνες, β) προκειμένου για πρόσωπα που ζουν από την κτηνοτροφία, και δώδεκα μεγάλα ζώα ή εικοσιτέσσερα μικρά ζώα, και η τροφή τους για τρεις μήνες, γ) για πρόσωπα που ζουν από την πτηνοτροφία, και εκατόν πενήντα πτηνά και η τροφή τους για τρεις μήνες.

5. Η κατάσχεση καρπών δεν μπορεί να γίνει πριν από ένα μήνα από τη συνηθισμένη εποχή που ωριμάζουν. Οι μεταξοσκώληκες δεν μπορούν να κατασχεθούν πριν γίνουν τέλεια κουκούλια.

6. Αν τα κατασχεμένα πράγματα είναι ασφαλισμένα η κατάσχεση ισχύει και για την αποζημίωση που οφείλεται από την ασφάλιση.

Άρθρο 954

1. Η κατάσχεση γίνεται με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του γι' αυτό το σκοπό.

2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον το μισό της αξίας στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας και του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού.

3. Την κατασχετήρια έκθεση υπογράφουν ο δικαστικός επιμελητής και ο μάρτυρας και αν είναι παρόντες εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση την υπογράφουν και αυτοί. Αν κάποιος από αυτούς αρνηθεί να υπογράψει, η άρνησή του αναφέρεται στην έκθεση.

4. Την εκτίμηση των παρ. 1 και 2 και τον ορισμό τιμής πρώτης προσφοράς έχει δικαίωμα να ανακόψει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον· την ανακοπή δικάζει το δικαστήριο του άρθρου 933 κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ. και μπορεί να ορίσει μεγαλύτερη τιμή πρώτης προσφοράς.

Άρθρο 955

1. Αντίγραφο ή περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης η οποία περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, τον εκτελεστό τίτλο, αναφορά των κατασχεμένων πραγμάτων, την εκτίμηση της αξίας τους, την τιμή πρώτης προσφοράς, καθώς και την ημέρα, τον τόπο του πλειστηριασμού και το όνομα του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, επιδίδεται μόλις τελειώσει η κατάσχεση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αν είναι παρών, και αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου ή της περίληψης, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, αν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου ή της κοινότητας όπου έγινε η κατάσχεση, αλλιώς μέσα σε οκτώ ημέρες από την κατάσχεση. Μέσα στην ίδια οκταήμερη προθεσμία αντίγραφο της έκθεσης επιδίδεται στον ειρηνοδίκη του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών συνεπάγεται ακυρότητα. Ο ειρηνοδίκης οφείλει να καταχωρίσει περίληψη της έκθεσης σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων γίνεται κατάσχεση.

2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο με το επιδοτήριο της επιταγής, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις της επίδοσής της στον οφειλέτη και στον ειρηνοδίκη και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παρ. 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, συντάσσοντας έκθεση για όλα αυτά.

Άρθρο 956

1. Ο δικαστικός επιμελητής παραδίδει τα κατασχεμένα πράγματα για φύλαξη σε μεσεγγυούχο. Μεσεγγυούχος μπορεί να οριστεί εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, αν συναινεί εκείνος κατά του οποίου στρέφεται ή και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται, αν συναινεί εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση.

2. Αν κατασχέθηκαν πράγματα που η μεταφορά τους είναι δύσκολη ή μπορεί να τα βλάψει, ο δικαστικός επιμελητής τα αφήνει στον τόπο όπου έγινε η κατάσχεση.

3. Αν κατασχέθηκαν χρήματα ή άλλα πράγματα που επιδέχονται κατά το νόμο κατάθεση, ο δικαστικός επιμελητής ενεργεί χωρίς καθυστέρηση δημόσια κατάθεσή τους.

4. Ο μεσεγγυούχος φυλάει τα κατασχεμένα πράγματα και δεν έχει εξουσία να τα χρησιμοποιεί. Αν η φύση του κατασχεμένου το επιβάλλει, ο μεσεγγυούχος, μετά από άδεια του ειρηνοδικείου της περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ενεργεί και διαχειριστικές πράξεις. Ο μεσεγγυούχος έχει υποχρέωση να λογοδοτήσει και παραδίδει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το προϊόν της διαχείρισης.

5. Κάθε αμφισβήτηση για τον ορισμό του μεσεγγυούχου ή για ό,τι αφορά τη μεσεγγύηση, καθώς και η αίτηση για την αντικατάστασή του, εισάγεται, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., στο ειρηνοδικείο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης. Το δικαστήριο μπορεί να ορίσει ως μεσεγγυούχο και εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ή εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση.

6. Αν ο μεσεγγυούχος αποβληθεί ή χάσει την κατοχή του πράγματος, το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάζει να του αποδοθεί το πράγμα.

7. Αν ο ασφαλιστικός κίνδυνος πραγματοποιήθηκε μετά την κατάσχεση, ο ασφαλιστής καταβάλλει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού την αποζημίωση που οφείλεται. Ο ασφαλιστής έγκυρα καταβάλλει την αποζημίωση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, πριν ειδοποιηθεί εγγράφως από εκείνον που έκανε την κατάσχεση σχετικά με την επιβολή της.

Άρθρο 957

1. Αν τα κατασχεμένα είναι μόνο χρήματα εφαρμόζονται τα άρθρα 971 επ. Το ίδιο ισχύει αν τα κατασχεμένα είναι αλλοδαπά χρήματα τα οποία ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μετατρέπει σε ελληνικό χρήμα.

2. Αν εκτός από τα χρήματα κατασχέθηκαν και άλλα πράγματα, η διανομή των χρημάτων γίνεται μαζί με το πλειστηρίασμα.

Άρθρο 958

1. Αφότου γίνει η επίδοση αντιγράφου ή περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης κατά το άρθρο 955 παρ. 1, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση.

2. Η αναγκαστική κατάσχεση κινητών πραγμάτων που είναι ήδη αναγκαστικά κατασχεμένα απαγορεύεται, και αν επιβληθεί είναι άκυρη.

Άρθρο 959

1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται δημόσια ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση, ο οποίος ορίστηκε για τον πλειστηριασμό.

2. Ο πλειστηριασμός γίνεται μέσα στην περιφέρεια της κοινότητας ή του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση και κατά την κρίση του δικαστικού επιμελητή που ενεργεί την εκτέλεση, είτε στον τόπο της κατάσχεσης είτε στο συνήθη για τους πλειστηριασμούς τόπο της έδρας του δήμου ή της κοινότητας στην περιφέρεια των οποίων έγινε η κατάσχεση· ο πλειστηριασμός γίνεται πάντα ημέρα Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι.

3. Με αίτηση εκείνου υπέρ του οποίου έγινε ή εκείνου κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση ή δανειστή που έχει αναγγελθεί, το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να ορίσει άλλο τόπο πλειστηριασμού και να ορίσει συνάμα τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, αν ο τόπος του πλειστηριασμού βρίσκεται έξω από την περιφέρεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που είχε οριστεί αρχικά.

4. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης· δεν μπορεί να γίνει επίσης από 1 Αυγούστου έως 15 Σεπτεμβρίου.

5. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου για τη μη ενέργεια του πλειστηριασμού από 1 Αυγούστου έως και 15 Σεπτεμβρίου δεν εφαρμόζεται για τα πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

Άρθρο 960

1. Ο αρμόδιος για την εκτέλεση δικαστικός επιμελητής συντάσσει, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, πρόγραμμα πλειστηριασμού που περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των κατασχεμένων, το ονοματεπώνυμο εκείνου υπέρ του οποίου έγινε και εκείνου κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση, το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, την τιμή της πρώτης προσφοράς και τους όρους του πλειστηριασμού που τυχόν θέτει εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και τους οποίους του γνωστοποίησε με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927. Με το πρόγραμμα μπορεί να μεταβληθεί η ημέρα του πλειστηριασμού και ο υπάλληλος του πλειστηριασμού.

2. Το πρόγραμμα της παρ. 1 επιδίδεται στον οφειλέτη μέσα σε είκοσι ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, κατατίθεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη και, αν τα κατασχεμένα αξίζουν περισσότερο από δέκα χιλιάδες δραχμές, δημοσιεύεται περίληψη του προγράμματος, πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό στο κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο ή την κοινότητα της περιφέρειας του τόπου του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στην πρωτεύουσα της επαρχίας στην οποία υπάγεται ο δήμος ή η κοινότητα. Μέσα στην ίδια προθεσμία το πρόγραμμα επιδίδεται και στον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης. Ο ειρηνοδίκης οφείλει να καταχωρίσει περίληψη του προγράμματος στο βιβλίο του άρθρου 955. Αν δεν εκδίδεται καθημερινή εφημερίδα, το πρόγραμμα ανακοινώνεται δημόσια α) με τοιχοκόλληση στο γραφείο του δήμου ή της κοινότητας όπου ο τόπος του πλειστηριασμού, πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό, και β) με κήρυξη από κήρυκα στην έδρα του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο τόπος του πλειστηριασμού, και στο συνηθισμένο για τους πλειστηριασμούς τόπο, την προηγούμενη του πλειστηριασμού Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι. Για την κήρυξη συντάσσει έκθεση ο δικαστικός επιμελητής και την υπογράφει και ο κήρυκας.

3. Αν αφού εκδοθεί το πρόγραμμα μεταβληθεί ο τόπος ή ο υπάλληλος του πλειστηριασμού σύμφωνα με το άρθρο 959 παρ. 3, εκδίδεται νέο πρόγραμμα και οι προθεσμίες των παρ. 1 και 2 αυτού του άρθρου αρχίζουν από την κατάθεση της απόφασης του ειρηνοδικείου στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

4. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των παρ. 1, 2 εδάφια πρώτο, δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο και 3, αλλιώς είναι άκυρος.

Άρθρο 961

1. Αν το ζητήσει εκείνος υπέρ του οποίου έγινε ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση ή οποιοσδήποτε άλλος έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933 μπορεί, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να διατάξει να διορθωθεί το πρόγραμμα του πλειστηριασμού και να επαναληφθούν οι γνωστοποιήσεις του άρθρου 960, να επιβάλει και συμπληρωματικές δημοσιεύσεις σε εφημερίδες και να ορίσει συνάμα και την ημέρα του πλειστηριασμού. Η αίτηση είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ. 1 και 2 αρχίζουν αφότου η απόφαση κατατεθεί στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

2. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί, αν το κρίνει απαραίτητο, να κάνει πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού και συμπληρωματικές δημοσιεύσεις της περίληψης του προγράμματος, σε εφημερίδες, αν δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με την παρ.1 αίτηση και δεν αποφάσισε σχετικά το δικαστήριο.

Άρθρο 962

Αν τα κατασχεμένα πράγματα μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, πλειστηριάζονται αμέσως, αφού προηγηθεί κήρυξη από κήρυκα, αλλιώς ο πλειστηριασμός είναι άκυρος. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να κάνει κάθε άλλη ενέργεια για να εξασφαλίζει μεγαλύτερη δημοσιότητα. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

Άρθρο 963

Την ημέρα του πλειστηριασμού και αμέσως πριν αυτός αρχίσει πρέπει να γίνεται κήρυξη από κήρυκα στον τόπο του πλειστηριασμού και αυτό να αναφερθεί στην έκθεση του πλειστηριασμού, αλλιώς ο πλειστηριασμός είναι άκυρος.

Άρθρο 964

Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αν είναι παρών, ορίζει τη σειρά με την οποία θα κατακυρώνονται τα κατασχεμένα πράγματα. Από τη στιγμή που το πλειστηρίασμα καλύψει το ποσό της απαίτησης εκείνου υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν, καθώς και τα έξοδα της εκτέλεσης, τελειώνει ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων πραγμάτων.

Άρθρο 965

1. Η πλειοδοσία αρχίζει με βάση την τιμή της πρώτης προσφοράς. Δεν μπορούν να πλειοδοτήσουν ο οφειλέτης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και οι υπάλληλοί του. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να ζητεί από τον πλειοδότη να καταθέσει ανάλογη, κατά την κρίση του, εγγύηση, αλλιώς τον αποκλείει από την πλειοδοσία.

2. Τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στον πλειοδότη που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή, αφού πρώτα γίνει τρεις φορές πρόσκληση για μεγαλύτερη προσφορά. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού πρέπει να καταχωρίζει στην έκθεσή του όλες τις προσφορές που έγιναν.

3. Ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα σε μετρητά, μόλις γίνει η κατακύρωση, και αμέσως μετά του παραδίδεται το κατακυρωμένο πράγμα. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν αυτός καταβάλει το πλειστηρίασμα.

4. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να καταθέσει δημόσια το πλειστηρίασμα.

5. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηρίασμα, γίνεται με δαπάνη του αναπλειστηριασμός, με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με επισπευση εκείνου υπέρ του οποίου έγινε ή εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση ή δανειστή που αναγγέλθηκε και που έχει τίτλο εκτελεστό. Ο αναπλειστηριασμός αρχίζει με κοινοποίηση από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στον υπερθεματιστή πρόσκλησης για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του ή με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού των προσώπων που έχουν δικαίωμα να τον επισπεύσουν, και συντάσσεται σχετική πράξη. Οι διατάξεις του άρθρου 960 παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και εδώ και οι προθεσμίες τους αρχίζουν αφότου κοινοποιηθεί η πρόσκληση ή συνταχθεί η πράξη. Στον αναπλειστηριασμό δεν μπορεί να πλειοδοτήσει ο πρώτος υπερθεματιστής που δεν κατέβαλε, έχει όμως δικαίωμα, ώσπου να αρχίσει η πλειοδοσία, να καταβάλει το πλειστηρίασμα και τα έξοδα του αναπλειστηριασμού και να ζητήσει να του κατακυρωθεί το πράγμα.

6. Αν κατά τον αναπλειστηριασμό δεν επιτευχθεί το ίδιο πλειστηρίασμα, ο πρώτος υπερθεματιστής που δεν κατέβαλε ευθύνεται να το συμπληρώσει. Η έκθεση του αναπλειστηριασμού αποτελεί τίτλο εκτελεστό εναντίον του για τη συμπλήρωση. Αν κατά τον αναπλειστηριασμό επιτευχθεί μεγαλύτερο πλειστηρίασμα, ο υπερθεματιστής που δεν κατάβαλε δεν έχει δικαίωμα να απαιτήσει το επιπλέον.

Άρθρο 966

1. Περισσότεροι μπορούν να υπερθεματίσουν από κοινού οπότε ευθύνονται εις ολόκληρον.

2. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Αν δεν υποβληθεί αίτηση, γίνεται νέος πλειστηριασμός μέσα σε σαράντα ημέρες.

3. Αν στο νέο πλειστηριασμό δεν γίνει κατακύρωση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933 που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να διατάξει να γίνει νέος πλειστηριασμός μέσα σε τριάντα ημέρες, με την ίδια ή κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να επιτρέψει μέσα στην ίδια προθεσμία να πουληθεί ελεύθερα το πράγμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση ή σε τρίτον, με τίμημα που ορίζεται από το δικαστήριο, το οποίο μπορεί να ορίσει και να πληρωθεί με δόσεις μέρος του τιμήματος.

4. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα ή δεν κατορθώθηκε η ελεύθερη εκποίηση, το δικαστήριο μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός.

Άρθρο 967

1. Αν τα κατασχεμένα πράγματα είναι από εκείνα που αναγράφονται στο δελτίο του χρηματιστηρίου αξιών, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού τα εκποιεί στο χρηματιστήριο.

2. Αν τα πράγματα που πλειστηριάζονται είναι νομίσματα ή άλλα αντικείμενα από χρυσό ή αργυρό, δεν μπορούν να κατακυρωθούν σε τιμή μικρότερη από την αγοραία τιμή του νομίσματος, του χρυσού ή του αργύρου. Στην περίπτωση που αυτό δεν κατορθώθηκε, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού τα πωλεί ελεύθερα στην παραπάνω τιμή τους.

Άρθρο 968

Ο πλειστηριασμός των καρπών μπορεί να γίνει είτε μετά είτε πριν από τον αποχωρισμό τους. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να διατάξει να γίνει η συγκομιδή των καρπών πριν από τον πλειστηριασμό.

Άρθρο 969

1. Ο πλειστηριασμός ολοκληρώνεται με την κατακύρωση. Όποιος υπερθεματίζει δεσμεύεται ώσπου να γίνει καλύτερη προσφορά ή ώσπου να ματαιωθεί η κατακύρωση.

2. Έως την κατακύρωση εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει δικαίωμα να εξοφλήσει τα έξοδα και τις απαιτήσεις εκείνου που την επισπεύδει και των άλλων δανειστών που έχουν τίτλο εκτελεστό και αναγγέλθηκαν, και να αναλάβει τα πράγματα που πλειστηριάζονται. Εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχει δικαίωμα να ενεχυριάζει τα πράγματα που πλειστηριάζονται για να βρει τα μέσα να εξοφλήσει την απαίτηση και να πληρώσει τα έξοδα.

Άρθρο 970

Όταν το πράγμα κατακυρώνεται σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αυτός πληρώνει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το υπόλοιπο του πλειστηριάσματος που μένει, αφού αφαιρεθεί η απαίτησή του και τα έξοδα της εκτέλεσης, εφόσον δεν αναγγέλθηκαν άλλοι δανειστές. Η πληρωμή πρέπει να γίνει μέσα στην επομένη ημέρα από τη λήξη της προθεσμίας για αναγγελία, και το πράγμα που πλειστηριάστηκε δεν παραδίδεται πριν περάσει αυτή η προθεσμία. Αν αναγγελθούν άλλοι δανειστές οφείλει να πληρώσει ολόκληρο το πλειστηρίασμα.

Άρθρο 971

1. Αν το πλειστηρίασμα αρκεί για να ικανοποιηθούν εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και οι δανειστές που αναγγέλθηκαν, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού, αφού αφαιρέσει τα έξοδα της εκτέλεσης, τους ικανοποιεί τη δέκατη ημέρα μετά τον πλειστηριασμό, ή και ενωρίτερα, αν συμφωνήσει εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση.

2. Εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση μπορεί να ανακόψει την αναγγελία μέχρι και την ημέρα της διανομής του πλειστηριάσματος σύμφωνα με τα άρθρα 933 επ. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται χωρίς καθυστέρηση και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

3. Αν εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση ασκήσει ανακοπή, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 980 παρ. 2 ως προς τους δανειστές των οποίων τις απαιτήσεις έχει προσβάλει με την ανακοπή.

Άρθρο 972

1. Οι δανειστές εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχουν δικαίωμα να αναγγείλουν την απαίτησή τους. Η αναγγελία επιδίδεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, και πρέπει να περιέχει α) διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, αν ο δανειστής που αναγγέλλει την απαίτησή του δεν κατοικεί μέσα στην περιφέρεια αυτή και β) περιγραφή της απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται. Η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί το αργότερο μέσα σε πέντε ημέρες από τον πλειστηριασμό και η επίδοση μπορεί να γίνει και τις Κυριακές. Μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση. Τα έξοδα της αναγγελίας βαρύνουν όποιον αναγγέλλεται.

2. Το κύρος της αναγγελίας δεν επηρεάζεται από την αναστολή ή τη ματαίωση του πλειστηριασμού. Αν η απαίτηση του δανειστή που αναγγέλλεται στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό, η αναγγελία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση.

Άρθρο 973

1. Αν για οποιοδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε την ορισμένη ημέρα, γίνεται μια άλλη Κυριακή και οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ. 1 και 2 αρχίζουν αφότου κατατεθεί στον υπάλληλο του πλειστηριασμού η εντολή προς το δικαστικό επιμελητή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση.

2. Κάθε δανειστής, εφόσον έχει απαίτηση που στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό και κοινοποίησε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση επιταγή για εκτέλεση, μπορεί να επισπεύσει τον πλειστηριασμό.

3. Όταν ένας δανειστής, άλλος από εκείνον που επισπεύδει, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό σύμφωνα με την παρ. 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί πράξη για τη δήλωση αυτή. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται στον επισπεύδοντα, και ύστερα από την επίδοση αυτή γίνονται οι γνωστοποιήσεις του άρθρου 960. Αντί της ημέρας κατάσχεσης του άρθρου 960 λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των προθεσμιών η ημέρα που έγινε η δήλωση. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου του πλειστηριασμού.

4. Κάθε δανειστής της παρ. 2 μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτρέψει να επισπεύσει την εκτέλεση σε περίπτωση που εκδοθεί από τον επισπεύδοντα επαναληπτικό πρόγραμμα ύστερα από δεύτερη τουλάχιστον ματαίωση του πλειστηριασμού χωρίς σοβαρό λόγο. Γι' αυτό το τελευταίο αποφαίνεται το δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. και επιλέγει,

αν υπάρχουν περισσότεροι αιτούντες, όποιον κρίνει καταλληλότερο. Με την ίδια απόφαση ορίζεται αν η επίσπευση θα εξαρτηθεί από τη ματαίωση του πλειστηριασμού που ορίστηκε με το επαναληπτικό πρόγραμμα ή αν θα προχωρήσει αμέσως, οπότε το επαναληπτικό πρόγραμμα και κάθε συναφής ενέργεια δεν έχουν καμιά έννομη συνέπεια και ούτε η δαπάνη τους βαρύνει το πλειστηρίασμα.

'Αρθρο 974

Αν το πλειστηρίασμα δεν αρκεί για να ικανοποιηθεί εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και οι δανειστές που αναγγέλθηκαν, αυτός, όπως και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, καθώς και κάθε δανειστής που αναγγέλθηκε έχουν δικαίωμα μέσα σε πέντε ημέρες αφότου λήξει η προθεσμία για την αναγγελία να υποβάλουν παρατηρήσεις ενώπιον του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ο οποίος συντάσσει πράξη. Μέσα σε άλλες δέκα ημέρες αφότου λήξει αυτή η προθεσμία ο υπάλληλος του πλειστηριασμού, αφού λάβει υπόψη και τις παρατηρήσεις που τυχόν έχουν υποβληθεί, συντάσσει πίνακα κατάταξης.

'Αρθρο 975

Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα γίνεται με την εξής σειρά:

Αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης που ορίζονται αιτιολογημένα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, κατατάσσονται 1) οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τη νοσηλεία εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, της συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, 2) οι απαιτήσεις για την παροχή τροφίμων αναγκαίων για τη συντήρηση εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, της συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι μήνες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, 3) οι απαιτήσεις από την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις δασκάλων, εφόσον όλες αυτές προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι μήνες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, 4) οι απαιτήσεις δικηγόρων από αμοιβές, αποζημιώσεις και έξοδα, εφόσον προέκυψαν από ενέργειες που έγιναν μέσα στο τελευταίο έτος πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού ενώπιον δικαστηρίων και έχουν επιδικαστεί με τελεσίδικη απόφαση, 5) οι απαιτήσεις του δημοσίου και των δήμων και κοινοτήτων από φόρους που ορίστηκαν από την αξία της προσόδου ή από το είδος των πραγμάτων που πλειστηριάστηκαν και που αφορούν το έτος που έγινε ο πλειστηριασμός και το προηγούμενο, 6) οι απαιτήσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον προέκυψαν μέσα στους τελευταίους έξι μήνες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. (Βλ. ήδη και άρθρο 31 ν. 1545/85).

'Αρθρο 976

Οι απαιτήσεις που έχουν προνόμιο επάνω σε ορισμένο κινητό πράγμα ή σε ποσότητα χρημάτων κατατάσσονται με την ακόλουθη σειρά, εφόσον πρόκειται να διανεμηθεί το πλειστηρίασμα του πράγματος ή η ποσότητα χρημάτων, 1) οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για τη διατήρηση του πράγματος, 2) οι απαιτήσεις για τις οποίες υπάρχει ενέχυρο.,3) οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για την παραγωγή και τη συγκομιδή καρπών.

'Αρθρο 977

1. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 3, προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 1 και 2, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνταιέως το ένα τρίτο του ποσού του πλειστηριάσματος πού πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διαθέτονται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 1 και 2. Από τα υπόλοιπα που απόμειναν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 αριθ. 1 και 2, κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώστου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμέτρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.

3. Το ποσό που απομένει μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 διανέμεται συμμέτρως στους υπόλοιπους δανειστές που έχουν αναγγελθεί.

'Αρθρο 978

1. Απαιτήσεις που εξαρτώνται από αίρεση ή αμφίβολες κατατάσσονται τυχαίως. Η ικανοποίηση των απαιτήσεων αυτών μπορεί να γίνει μόνο με εγγυοδοσία. Απαιτήσεις υπό προθεσμία κατατάσσονται αφού αφαιρεθεί ο τόκος που αναλογείέως τη λήξη τους.

2. Όταν απαίτηση κατατάσσεται τυχαίως, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού ορίζει στον πίνακα της κατάταξης πώς κατανέμεται το ποσό που αναλογεί στην απαίτηση, αν αυτή πάψει να υπάρχει.

'Αρθρο 979

1. Μέσα σε τρεις ημέρες αφότου συνταχθεί ο πίνακας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού καλεί με έγγραφο εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και εκείνον κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν, για να λάβουν γνώση του πίνακα της κατάταξης.

2. Μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου επιδοθεί η πρόσκληση της παρ. 1 οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ανακόψει τον πίνακα της κατάταξης, οπότε εφαρμόζονται τα άρθρα 933 επ. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται, μέσα στην ίδια προθεσμία, και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Η ανακοπή στρέφεται κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη.

'Αρθρο 980

1. Αν δεν ασκήθηκε ανακοπή κατά του πίνακα της κατάταξης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού διανέμει αμέσως το πλειστηρίασμα.

2. Αν κάποιος από τους δανειστές άσκησε ανακοπή, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δεν μπορεί να πληρώσει τους δανειστές των οποίων η κατάταξη προσβάλλεται με την ανακοπή. Το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, αν το ζητήσει εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, να διατάξει να γίνει η πληρωμή με εγγυοδοσία.

'Αρθρο 981

Κάθε υπάλληλος πλειστηριασμού τηρεί ιδιαίτερο βιβλίο, που ονομάζεται "βιβλίο πλειστηριασμών". Στο βιβλίο αυτό, και σε ιδιαίτερη μερίδα για κάθε πλειστηριασμό, καταχωρίζονται με αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά τα στοιχεία των εγγράφων που κοινοποιούνται ή κατατίθενται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, καθώς και τα στοιχεία των πράξεων που αυτός συντάσσει. Στο τέλος του βιβλίου τηρείται αλφαβητικό ευρετήριο, όπου σημειώνονται τα ονοματεπώνυμα του επισπεύδοντος την εκτέλεση και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Κατάσχεση σε χέρια τρίτου.

'Αρθρο 982

1. Μπορούν να κατασχεθούν α) χρηματικές απαιτήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση κατά τρίτων μη εξαρτώμενες από αντιπαροχή ή απαιτήσεις του κατά τρίτων για μεταβίβαση της κυριότητας κινητών μη εξαρτώμενη από αντιπαροχή, β) κινητά πράγματά του που βρίσκονται χέρια τρίτου.

2. Εξαιρούνται από την κατάσχεση α) πράγματα που μπορούν να υποστούν άμεση φθορά, β) η εταιρική μερίδα σε προσωπικές εταιρίες, γ) απαιτήσεις διατροφής που πηγάζουν από το νόμο ή από διάταξη τελευταίας βούλησης, καθώς και απαιτήσεις για συνεισφορά των συζύγων στις ανάγκες της οικογένειας, δ) απαιτήσεις μισθών, συντάξεων ή ασφαλιστικών παροχών, εκτός αν πρόκειται να ικανοποιηθεί απαίτηση για διατροφή που στηρίζεται στο νόμο ή σε διάταξη τελευταίας βούλησης ή για συνεισφορά στις ανάγκες της οικογένειας, οπότε επιτρέπεται να γίνει κατάσχεσηέως το μισό, αφού ληφθούν υπόψη τα ποσά που εισπράττει ο υπόχρεος, το μέγεθος των υποχρεώσεων που του δημιουργεί ο γάμος του για αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών και ο αριθμός των δικαιούχων.

'Αρθρο 983

1. Η κατάσχεση στα χέρια τρίτου γίνεται με επίδοση στον τρίτο και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση εγγράφου που πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 118, και α) ακριβή περιγραφή του εκτελεστού τίτλου και

της απαίτησης βάσει των οποίων γίνεται η κατάσχεση, β) το ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση, γ) επιταγή προς τον τρίτο να μην καταβάλει σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση, δ) διορισμό αντικλήτου που κατοικεί στην περιφέρεια του ίδιου ειρηνοδικείου ή στην έδρα του πρωτοδικείου της κατοικίας του τρίτου, αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση δεν κατοικεί στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου της κατοικίας του τρίτου.

2. Το έγγραφο που προορίζεται για εκείνον κατά του οποίου γίνεται η κατάσχεση πρέπει να του επιδοθεί το αργότερο μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου γίνει η επίδοση στον τρίτο, αλλιώς η κατάσχεση είναι άκυρη.

3. Όταν πρόκειται για απαίτηση από τίτλο εις διαταγήν, η κατάσχεση της παρ. 1 μπορεί να γίνει μόνο αφού ο τίτλος αφαιρεθεί κατά το άρθρο 954 παρ. 1 από εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και παραδοθεί σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται.

Άρθρο 984

1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ του κατασχόντος η διάθεση του κατασχεμένου από εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση, αφότου του επιδοθεί το κατά το άρθρο 983 έγγραφο, έστω και αν το έγγραφο αυτό δεν έχει ακόμη επιδοθεί στον τρίτο· η ευθύνη του τρίτου ρυθμίζεται σύμφωνα με την παρ. 3.

2. Απαγορεύεται και δεν παράγει έννομες συνέπειες για τον κατασχόντα η εξόφληση από τον τρίτο της κατασχεμένης απαίτησης ή ο συμψηφισμός της με μεταγενέστερη απαίτηση, καθώς και η απόδοση σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση ή η διάθεση σε τρίτους του κατασχεμένου, αφότου του επιδοθεί το έγγραφο του άρθρου 983, έστω και αν αυτό δεν επιδόθηκε ακόμα σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η κατάσχεση. Όταν πρόκειται για χρηματικές απαιτήσεις, η απαγόρευση αφορά μόνο το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση.

3. Αφότου του κοινοποιηθεί η κατάσχεση, ο τρίτος γίνεται μεσεγγυούχος.

4. Η κατάσχεση που έχει επιβληθεί δεν εμποδίζει εκείνον κατά του οποίου έγινε να στραφεί κατά του τρίτου δικαστικώς ή με αναγκαστική εκτέλεση. Σ' αυτή την περίπτωση, μετά την ενέργεια της εκτέλεσης, και αν πρόκειται για πράγμα που μπορεί να κατατεθεί, κατατίθεται δημόσια, αλλιώς ο δικαστικός επιμελητής ορίζει μεσεγγυούχο για να το φυλάει.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 956 παρ. 4 έως 6 εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 985

1. Μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό.

2. Η δήλωση της παρ. 1 γίνεται προφορικά στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας εκείνου που δηλώνει και συντάσσεται σχετική έκθεση.

3. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση παραλειφθεί ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται να αποζημιώσει αυτόν που επέβαλε την κατάσχεση.

Άρθρο 986

Μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δήλωση του άρθρου 985 όποιος επέβαλε την κατάσχεση έχει δικαίωμα να την ανακόψει ενώπιον του κατά τα άρθρα 12 επ. και 23 επ. δικαστηρίου. Με την ανακοπή μπορεί να ζητηθεί και αποζημίωση κατά το άρθρο 985 παρ. 3.

Άρθρο 987

Ο τρίτος δεν έχει δικαίωμα να προσβάλει το κύρος της κατάσχεσης παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.

Άρθρο 988

1. Αν ο τρίτος δηλώσει πως η απαίτηση που κατασχέθηκε υπάρχει και είναι επαρκής για να ικανοποιηθούν εκείνος ή εκείνοι που επέβαλαν την κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει, αφού περάσουν οκτώ ημέρες αφότου η κατάσχεση κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν κατοικεί στην Ελλάδα, και αφού περάσουν τριάντα ημέρες, αν κατοικεί στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, να καταβάλει στον καθέναν από εκείνους που επέβαλαν κατάσχεση το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση. Αν η κατασχεμένη απαίτηση δεν επαρκεί για να ικανοποιηθούν όλοι όσοι επέβαλαν κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει να κάνει δημόσια κατάθεση και η διανομή γίνεται από συμβολαιογράφο που ορίζεται, αφού το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, από τον ειρηνοδίκη του τόπου της εκτέλεσης κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Η διανομή σε εκείνους που έκαναν την κατάσχεση γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 974 επ., και η προθεσμία του άρθρου 974 παρ. 1 αρχίζει αφότου γνωστοποιηθεί στο συμβολαιογράφο η απόφαση του ειρηνοδίκη που τον διορίζει.

2. Αν ο τρίτος δηλώσει ότι έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα, γίνεται πλειστηριασμός ενώπιον συμβολαιογράφου που ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 1. Ο πλειστηριασμός γίνεται κατά τα άρθρα 959 επ., και οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ. 1 και 2 αρχίζουν αφότου η απόφαση του ειρηνοδικείου για το διορισμό του γνωστοποιηθεί στο συμβολαιογράφο, ο οποίος και ορίζει το δικαστικό επιμελητή ο οποίος θα ενεργήσει την εκτέλεση.

Άρθρο 989

Η καταφατική δήλωση του άρθρου 988 αποτελεί τίτλο εκτελεστό κατά του τρίτου· τον εκτελεστήριο τύπο τον δίνει ο ειρηνοδίκης στη γραμματεία του οποίου έγινε η δήλωση.

Άρθρο 990

Αν η ανακοπή του άρθρου 986 γίνει δεκτή, το δικαστήριο με την απόφασή του υποχρεώνει τον τρίτο να καταβάλει το κατασχεμένο ποσό ή να παραδώσει το κατασχεμένο πράγμα, τηρούνται όμως οι διατάξεις του άρθρου 988.

Άρθρο 991

Αν η κατασχεμένη απαίτηση ασφαλίζεται με ενέχυρο ή υποθήκη, εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 458 και 1312 του Αστικού Κώδικα. Η σημείωση στα δημόσια βιβλία γίνεται μετά την καταφατική δήλωση ή την τελεσιδικία της απόφασης που δέχεται την ανακοπή κατά της δήλωσης του τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Κατάσχεση ακινήτων, πλοίων ή αεροσκαφών του οφειλέτη.

Άρθρο 992

1. Μπορεί να γίνει κατάσχεση ακινήτου που ανήκει στην κυριότητα του οφειλέτη ή εμπράγματου δικαιώματος του οφειλέτη επάνω σε ακίνητο. Οι διατάξεις για την κατάσχεση ακινήτου εφαρμόζονται και στην κατάσχεση δικαιωμάτων για τα οποία ισχύουν οι σχετικοί με τα ακίνητα κανόνες καθώς και στην κατάσχεση πλοίων και αεροσκαφών.

2. Η κατάσχεση ακινήτου εκτείνεται και στα συστατικά του, καθώς και στα παραρτήματά του μόνο αν περιληφθούν σ' αυτήν. Αν τα παραρτήματα δεν έχουν περιληφθεί στην κατάσχεση του ακινήτου, μπορούν να κατασχεθούν σύμφωνα με τη διαδικασία της κατάσχεσης κινητών πραγμάτων.

3. Αν το κατασχεμένο είναι ασφαλισμένο, η κατάσχεση ισχύει και για την αποζημίωση που οφείλεται από την ασφάλιση.

Άρθρο 993

1. Η κατάσχεση γίνεται με τη σύνταξη έκθεσης από το δικαστικό επιμελητή μπροστά σ' έναν ενήλικο μάρτυρα. Η κατάσχεση του ενυπόθηκου κτήματος μπορεί να γίνει είτε κατά του οφειλέτη, είτε κατά του τρίτου κυρίου, είτε κατά εκείνου που νέμεται με νόμιμο τίτλο το ενυπόθηκο κτήμα, αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο. Η προθεσμία του άρθρου 926 αρχίζει από την τελευταία κοινοποίηση.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδ. β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται και εδώ. Το κατασχεμένο ακίνητο πρέπει, ύστερα από επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή, να περιγράφεται με ακρίβεια ως προς το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκταση του, με τα συστατικά και τα παραρτήματα που κατασχέθηκαν, ώστε να μη χωρεί αμφιβολία για την ταυτότητά του.

Άρθρο 994

Αν μαζί με το ακίνητο κατασχέθηκαν και τα παραρτήματά του, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, μπορεί,

δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να διατάξει να πλειστηριαστούν χωριστά, κατά τη διαδικασία του πλειστηριασμού κινητών πραγμάτων, εφόσον κρίνει ότι αυτό συμφέρει περισσότερο, οπότε και ορίζει προθεσμία για τη σύνταξη του προγράμματος πλειστηριασμού.

Άρθρο 995

1. Αντίγραφο ή περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης η οποία περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, τον εκτελεστό τίτλο, αναφορά του κατασχεμένου ακινήτου και των παραρτημάτων που τυχόν κατασχέθηκαν, την εκτίμηση της αξίας τους, την τιμή της πρώτης προσφοράς, καθώς και την ημέρα, τον τόπο του πλειστηριασμού και το όνομα του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, επιδίδεται μόλις τελειώσει η κατάσχεση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται αν είναι παρών, και αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνηση. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί αμέσως το αντίγραφο ή η περίληψη, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου ή της κοινότητας όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε οκτώ ημέρες από την κατάσχεση. Η παράλειψη των παραπάνω επιφέρει ακυρότητα.

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στον υποθηκοφύλακα της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου έγινε η κατάσχεση, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα. Αν πρόκειται για πλοία νηολογημένα στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο όπου είναι γραμμένο το πλοίο, και αν πρόκειται για αεροσκάφη γραμμένα σε μητρώο που τηρείται στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που το τηρεί. Ο υποθηκοφύλακας ή όποιος τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο οφείλει να εγγράψει την ίδια ημέρα την κατάσχεση στο ειδικό βιβλίο κατασχέσεων που τηρείται για το σκοπό αυτό και να παραδώσει, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων ημερών αφότου κατά τα προαναφερόμενα του έγινε η επίδοση, το πιστοποιητικό βαρών στον αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστικό επιμελητή.

3. Αν πρόκειται για κατάσχεση ενυπόθηκου κτήματος, αν η κατάσχεση έγινε κατά του τρίτου, κυρίου ή νομέα, πρέπει να επιδοθεί σ' αυτόν και στον οφειλέτη αντίγραφο ή περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα. Αν η κατάσχεση έγινε κατά του οφειλέτη, πρέπει να επιδοθεί στον τρίτο, κύριο ή νομέα, αντίγραφο ή περίληψη της έκθεσης της κατάσχεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα.

4. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο με την έκθεση επίδοσης της επιταγής, την κατασχετήρια έκθεση, την έκθεση της επίδοσής της στον υποθηκοφύλακα ή όποιον τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο και το πιστοποιητικό βαρών· για την κατάθεση αυτή συντάσσεται σχετική πράξη. Οφείλει επίσης να καταθέσει αμέσως τις εκθέσεις των επιδόσεων των παρ. 1 και 3.

Άρθρο 996

1. Μεσεγγυούχος του ακινήτου είναι όποιος το κατέχει όταν γίνεται η κατάσχεση. Αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο μπορεί, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να ορίζει άλλο μεσεγγυούχο ή να τον αντικαθιστά, καθώς και να αποφασίζει για κάθε αμφισβήτηση που αφορά τη μεσεγγύηση. Οι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 956 εφαρμόζονται και εδώ.

2. Οι φυσικοί καρποί του κατασχεμένου που συλλέγονται μετά την επιβολή της κατάσχεσης εκποιούνται από το μεσεγγυούχο εκτός αν, ύστερα από αίτηση του δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση ή του οφειλέτη, ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάξει να πουληθούν σε πλειστηριασμό. Το προϊόν της εκποίησης των φυσικών καρπών κατατίθεται δημόσια. Αν το κατασχεμένο αγροτικό ή άλλο προσοδοφόρο ακίνητο είναι εκμισθωμένο, οι φυσικοί καρποί που έχουν συλλεγεί μετά την κατάσχεση ανήκουν στο μισθωτή που έχει υποχρέωση να καταθέσει δημόσια το μίσθωμα.

3. Από την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο των κατασχέσεων ο μεσεγγυούχος εισπράττει και καταθέτει δημόσια τις προσόδους του κατασχεμένου πράγματος που προέρχονται από έννομη σχέση. Ο οφειλέτης από την έννομη σχέση καταβάλλει έγκυρα σε εκείνον κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση πριν εκείνος ο οποίος επέβαλε την κατάσχεση τον ειδοποιήσει εγγράφως για την επιβολή της.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 956 παρ. 7 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 997

1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και υπέρ των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από τον οφειλέτη· αν πρόκειται για ενυπόθηκο κτήμα είναι άκυρη η διάθεσή του και από τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

2. Τα αποτελέσματα της παρ. 1 αρχίζουν α) για τον οφειλέτη, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 η περίληψη ή αντίγραφο της κατάσχεσης, β) για τον τρίτο, κύριο ή νομέα, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 η περίληψη ή αντίγραφο της κατάσχεσης, γ) για τους τρίτους, μόνο αφότου η κατάσχεση εγγραφεί κατά το άρθρο 995 στο βιβλίο κατασχέσεων και εφόσον έγιναν οι επιδόσεις στον οφειλέτη και τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

3. Σε όποιον επέβαλε την κατάσχεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν δεν αντιτάσσεται η μεταγραφή ή η εγγραφή υποθήκης που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο των κατασχέσεων, σε οποιονδήποτε τίτλο και αν στηρίζεται η υποθήκη. Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη, που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης, είναι έγκυρη και για το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση και για τους δανειστές που έχουν αναγγελθεί.

4. Αν συμπέσει την ίδια ημέρα εγγραφή κατάσχεσης και μεταγραφή ή εγγραφή υποθήκης στο ίδιο ακίνητο προτιμάται αυτή που καταχωρίστηκε έστω και ελάχιστο χρόνο ενωρίτερα.

5. Μετά την εγγραφή της αναγκαστικής κατάσχεσης στο βιβλίο των κατασχέσεων απαγορεύεται να επιβληθεί ή να εγγραφεί στο βιβλίο αυτό άλλη αναγκαστική κατάσχεση επάνω στο ίδιο ακίνητο.

Άρθρο 998

1. Το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται δημόσια ενώπιον του συμβολαιογράφου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο, ο οποίος ορίστηκε για τον πλειστηριασμό.

2. Ο πλειστηριασμός γίνεται στην έδρα του δήμου, αν το ακίνητο που πλειστηριάζεται βρίσκεται στην περιφέρεια δήμου, και στην έδρα της κοινότητας, αν βρίσκεται στην περιφέρεια κοινότητας, και στο συνηθισμένο για τους πλειστηριασμούς τόπο, πάντα ημέρα Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι.

3. Αν το ακίνητο βρίσκεται σε περιφέρειες περισσότερων δήμων ή κοινοτήτων, ο πλειστηριασμός γίνεται, κατά την επιλογή όποιου επισπεύδει, σε οποιονδήποτε από αυτούς τους δήμους ή κοινότητες.

4. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν σαράντα ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση, καθώς και από την 1 Αυγούστου **έως και τις 15 Σεπτεμβρίου.**

5. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου σχετικά με την απαγόρευση πλειστηριασμού από την 1 Αυγούστου **έως και τις 15 Σεπτεμβρίου δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για πλοία** και αεροσκάφη.

Άρθρο 999

1. Ο αρμόδιος για την εκτέλεση δικαστικός επιμελητής συντάσσει, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση, πρόγραμμα που περιέχει συνοπτική περιγραφή του κατασχεμένου ακινήτου, κατά το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και τα κατασχεμένα παραρτήματά του, καθώς και αναφορά των υποθηκών ή προσημειώσεων που υπάρχουν επάνω στο ακίνητο, το ονοματεπώνυμο εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, το όνομα του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, την τιμή της πρώτης προσφοράς και τους όρους του πλειστηριασμού που τυχόν θέτει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση και που γνωστοποιούνται στο δικαστικό επιμελητή με την εντολή για την εκτέλεση του άρθρου 927. Με το πρόγραμμα αυτό μπορεί να μεταβληθεί η ημέρα του πλειστηριασμού και ο υπάλληλος του πλειστηριασμού.

2. Ο δικαστικός επιμελητής σημειώνει επίσης στο πρόγραμμα του πλειστηριασμού

με ειδική ευδιάκριτη σφραγίδα τις προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν για τις αιτήσεις αναστολής του πλειστηριασμού ή διόρθωσης του προγράμματος, κατά τα άρθρα 938 παρ. 5 και 961 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο.

3. Το πρόγραμμα της παρ. 1 επιδίδεται στον οφειλέτη, στον τρίτο, κύριο ή νομέα, και στους ενυπόθηκους δανειστές μέσα σε είκοσι ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης και μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη' περίληψη του προγράμματος δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο ή την κοινότητα όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στην πρωτεύουσα της επαρχίας, όπου υπάγεται ο δήμος ή η κοινότητα, δεκαπέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Μέσα στην ίδια προθεσμία το πρόγραμμα επιδίδεται και στον ειρηνοδίκη του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Ο ειρηνοδίκης οφείλει να καταχωρίσει περίληψη του προγράμματος σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων έγινε κατάσχεση. Αν δεν εκδίδεται καθημερινή εφημερίδα, το πρόγραμμα του πλειστηριασμού ανακοινώνεται δημόσια α) με τοιχοκόλληση, δεκαπέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό, στο γραφείο της κοινότητας ή του δήμου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο και β) με κήρυξη από κήρυκα στην έδρα του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο τόπος του πλειστηριασμού και στο συνηθισμένο για πλειστηριασμούς τόπο, την προηγούμενη του πλειστηριασμού Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι. Για την κήρυξη ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει έκθεση που υπογράφεται και από τον κήρυκα.

4. Ο πλειστηριασμός, με ποινή ακυρότητας, δεν μπορεί να γίνει χωρίς την τήρηση των διατυπώσεων που ορίζονται στην παρ. 1 και στην παράγραφο 3 εδάφιο πρώτο, δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 961, 972 και 973 εφαρμόζονται και εδώ, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 1000

Ύστερα από αίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση το δικαστήριο του άρθρου 933, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία του πλειστηριασμού έως έξι μήνες μία φορά ή τμηματικά, αν δεν υπάρχει κίνδυνος να ζημιωθεί όποιος επισπεύδει την εκτέλεση και εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ότι ο οφειλέτης θα ικανοποιήσει μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα τον επισπεύδοντα την εκτέλεση ή ότι, αν περάσει ορισμένο διάστημα, θα επιτευχθεί μεγαλύτερο πλειστηρίασμα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει, ως όρο της αναστολής, να ικανοποιήσει ο οφειλέτης ένα μέρος από την απαίτηση του δανειστή. Η αναστολή σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τους έξι μήνες από την ημέρα που είχε αρχικά οριστεί για τον πλειστηριασμό που αναστέλλεται. Επίσης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να γίνει ταυτόχρονα η πώληση του ακινήτου, ολόκληρου ή τμηματικά, με βάση σχεδιάγραμμα ή σχέδιο μηχανικού ή γεωμέτρη, που υποβάλλεται μαζί με την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή η κατακύρωση τότε μόνο γίνεται συνολικά σε όποιους πλειοδοτούν τμηματικά, όταν το σύνολο των προσφορών τους είναι μεγαλύτερο από την τιμή που προσφέρεται για να πουληθεί ολόκληρο.

Άρθρο 1001

1. Την ημέρα του πλειστηριασμού και αμέσως πριν αρχίσει πρέπει ο πλειστηριασμός να κηρυχθεί από κήρυκα και αυτό να αναφερθεί στην έκθεση του πλειστηριασμού.

2. Αν με την ίδια έκθεση κατασχέθηκαν περισσότερα ακίνητα που βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια, αυτά πλειστηριάζονται χωριστά την ίδια ημέρα. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση ή αλλιώς ο υπάλληλος του πλειστηριασμού ορίζει τη σειρά με την οποία κατακυρώνονται αυτά. Μόλις το πλειστηρίασμα των ακινήτων που κατακυρώθηκαν καλύψει το ποσό της απαίτησης εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, των δανειστών που αναγγέλθηκαν και τα έξοδα της εκτέλεσης, παύει ο πλειστηριασμός των λοιπών ακινήτων.

Άρθρο 1002

1. Ο πλειστηριασμός ολοκληρώνεται με την κατακύρωση. Ο υπερθεματιστής δεσμεύεται ώσπου να γίνει καλύτερη προσφορά ή ώσπου να ματαιωθεί η κατακύρωση.

2. Ως την κατακύρωση εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει δικαίωμα να εξοφλήσει τις απαιτήσεις εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν καθώς και τα έξοδα. Στην περίπτωση αυτή ο πλειστηριασμός ματαιώνεται και αίρεται η κατάσχεση.

Άρθρο 1003

1. Το ακίνητο που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται σε εκείνον που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή κατ' εφαρμογή των παρ. 1 και 2 του άρθρου 965.

2. Όποιος υπερθεμάτισε για λογαριασμό τρίτου οφείλει, αμέσως μετά την κατακύρωση, να δηλώσει το όνομα εκείνου για τον οποίο υπερθεμάτισε, και μέσα σε προθεσμία οκτώ ημερών από την ημέρα της κατακύρωσης ο τρίτος οφείλει να δηλώσει ενώπιον του υπαλλήλου του πλειστηριασμού την αποδοχή του. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη ή αν ο τρίτος αρνηθεί να αποδεχτεί την κατακύρωση, όποιος υπερθεμάτισε για τον τρίτο θεωρείται πως υπερθεμάτισε για τον εαυτό του.

3. Στην έκθεση της κατακύρωσης πρέπει να καταχωρίζονται και οι όροι που τυχόν έθεσε εκείνος προς όφελος του οποίου έγινε η εκτέλεση, όσοι αφορούν την κατακύρωση και δεσμεύουν τον υπερθεματιστή.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 965 παρ. 4 έως 6 και 966 παρ. 1 έως 4 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 1004

1. Ο υπερθεματιστής οφείλει να καταβάλει αμέσως ολόκληρο το πλειστηρίασμα, εκτός αν ο υπάλληλος του πλειστηριασμού επιτρέψει να καταβάλει μέρος του μέσα σε δεκαπέντε ημέρες. Στην περίπτωση αυτή ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί, εκτός από το ποσό που έχει καταβληθεί, να ζητήσει και εγγύηση από τον υπερθεματιστή για την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεών του.

2. Αν ο υπερθεματιστής είναι ενυπόθηκος δανειστής, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να επιτρέψει να μην καταβάλει το ποσό του πλειστηριάσματος που αναλογεί στην ενυπόθηκη απαίτησή του ή μέρος του ποσού αυτού, ώσπου να γίνει η οριστική κατάταξη, με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση.

Άρθρο 1005

1. Από τη στιγμή που ο υπερθεματιστής καταβάλει το πλειστηρίασμα, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού του δίνει περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης. Με την κατακύρωση, και αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, ο υπερθεματιστής αποκτά το δικαίωμα που είχε εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση.

2. Η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης είναι τίτλος εκτελεστός. Με βάση αυτή την περίληψη μπορεί να γίνει κατά το άρθρο 943 αναγκαστική εκτέλεση υπέρ του υπερθεματιστή και των διαδόχων του και εναντίον εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση και των διαδόχων του, εφόσον η διαδοχή επήλθε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων, καθώς και κατά εκείνου που νέμεται ή κατέχει το πράγμα στο όνομα εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση ή των διαδόχων του, αδιάφορο αν πρόκειται για σχέση εμπράγματη ή ενοχική. Οι διατάξεις του άρθρου 947 εφαρμόζονται και εδώ.

3. Η καταβολή του πλειστηριάσματος από τον υπερθεματιστή επιφέρει απόσβεση της υποθήκης ή προσημείωσης που υπάρχει επάνω στο ακίνητο. Ο υπερθεματιστής μετά την καταβολή του πλειστηριάσματος έχει δικαίωμα να ζητήσει την εξάλειψη των υποθηκών, προσημειώσεων και κατασχέσεων που είναι γραμμένες στο ακίνητο. Αν ο πλειστηριασμός ακυρωθεί, αναβιώνουν αυτοδικαίως οι υποθήκες και οι προσημειώσεις που εξαλείφθηκαν' ο υποθηκοφύλακας έχει υποχρέωση να κάνει σχετική σημείωση στα ειδικά βιβλία, όταν του προσαχθεί αντίγραφο της ακυρωτικής απόφασης.

Άρθρο 1006

1. Αν ο υπερθεματιστής καταβάλει αμέσως το πλειστηρίασμα και είναι αυτό αρκετό για να ικανοποιηθεί εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και οι δανειστές που αναγγέλθηκαν, εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 971.

2. Αν δόθηκε προθεσμία για την καταβολή μέρους του πλειστηριάσματος και αυτή έγινε αφού πέρασε η προθεσμία του άρθρου 971 παρ. 1, η ικανοποίηση των δανειστών πρέπει να γίνει μέσα σε δύο ημέρες από την καταβολή του υπολοίπου.

3. Αν το πλειστηρίασμα δεν αρκεί για να ικανοποιηθούν εκείνος υπέρ του

οποίου έγινε η εκτέλεση και οι δανειστές που αναγγέλθηκαν, εφαρμόζονται τα άρθρα 974, 979, 980 και 1007.

4. Αν η απαίτηση του δανειστή που αναγγέλλεται στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό, η αναγγελία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση, εφόσον επιδοθεί και στον υποθηκοφύλακα της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο και αφότου αυτό σημειωθεί στο περιθώριο της εγγραφής της κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης του άρθρου 973 παρ. 2 και 3 για τη δήλωση ότι άλλος δανειστής επισπεύδει τον πλειστηριασμό, πρέπει να επιδοθεί μέσα σε πέντε ημέρες από την ημέρα που έγινε η δήλωση στον υποθηκοφύλακα της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο και αυτό να σημειωθεί στο περιθώριο της εγγραφής της κατάσχεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα.

Άρθρο 1007

1. Για την κατάταξη των δανειστών εφαρμόζονται τα άρθρα 975 έως 978, εκτός από τη διάταξη του άρθρου 976 αριθ. 3. Τη θέση της απαίτησης του άρθρου 976 αριθ. 2 παίρνει η ενυπόθηκη απαίτηση. Η απαίτηση υπέρ της οποίας έχει εγγραφεί προσημείωση κατατάσσεται τυχαίως.

2. Αν γίνει χωριστός πλειστηριασμός των παραρτημάτων ενυπόθηκου κτήματος στα οποία εκτείνεται η υποθήκη, η απαίτηση του ενυπόθηκου δανειστή κατατάσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1.

Άρθρο 1008

Αν συναινεί ο ενυπόθηκος δανειστής, ο υπερθεματιστής μπορεί να αναδεχτεί την ενυπόθηκη απαίτηση, οπότε η υποθήκη διατηρείται επάνω στο ακίνητο. Η δήλωση του υπερθεματιστή και η συναίνεση του ενυπόθηκου δανειστή καταχωρίζονται στην κατακυρωτική έκθεση. Ο υπερθεματιστής σ'αυτή την περίπτωση μπορεί να μην καταβάλει ανάλογο μέρος από το πλειστηρίασμα, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 1004 παρ. 2.

Άρθρο 1009

Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 614 και 616 του Αστικού Κώδικα. Στην περίπτωση του άρθρου 615 Α.Κ. η περίληψη εκτελείται κατά του μισθωτή αφού περάσουν οι προθεσμίες του άρθρου αυτού που αρχίζουν αφότου η περίληψη επιδοθεί στο μισθωτή.

Άρθρο 1010

Η ανακοπή για την ακύρωση πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού ακινήτου είναι απαράδεκτη, αν δεν εγγραφεί στο βιβλίο διεκδικήσεων της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεσή της. Σ'αυτή την περίπτωση επιτρέπεται νέα ανακοπή μέσα στην προθεσμία του άρθρου 934.

Άρθρο 1011

1. Στην έκθεση κατάσχεσης πλοίου πρέπει να αναφέρονται και το όνομα και η ιθαγένεια του πλοιοκτήτη, το όνομα του πλοίου, η πράξη της νηολόγησης, καθώς και το διεθνές σήμα του. Η περιγραφή του κατασχεμένου πλοίου πρέπει να περιλαμβάνει τις διαστάσεις και τη χωρητικότητα, το είδος της κινητήριας δύναμης και τη δύναμη της μηχανής, καθώς και τα κατασχεμένα παραρτήματα. Η περιγραφή πρέπει να γίνεται με ακρίβεια σε τρόπο που να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητα του πλοίου.

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται και στο λιμενάρχη του λιμανιού όπου έγινε η κατάσχεση του πλοίου, μέσα σε δύο ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση. Η κατάσχεση εμποδίζει τον απόπλου του πλοίου και ο λιμενάρχης, μόλις του επιδοθεί το αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, οφείλει να εμποδίσει τον απόπλου.

Άρθρο 1012

1. Ο πλειστηριασμός του κατασχεμένου πλοίου γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του λιμανιού όπου βρίσκεται το πλοίο κατά την κατάσχεση. Η αναστολή του άρθρου 1000 δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες.

2. Το πρόγραμμα του πλειστηριασμού πλοίου επιδίδεται και στον πλοίαρχο,στο λιμενάρχη του λιμανιού όπου το πλοίο κατασχέθηκε και στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο και κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

3. Τοιχοκόλληση του προγράμματος του πλειστηριασμού, όταν απαιτείται κατά το άρθρο 999 παρ. 2, γίνεται στο λιμεναρχείο του λιμανιού όπου έγινε η κατάσχεση και σε φανερό μέρος του πλοίου.

4. Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα της κατάταξης γίνεται κατά πρώτο λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου.

Άρθρο 1013

Αν το πλοίο που κατασχέθηκε σε ελληνικό λιμάνι είναι αλλοδαπό, ο λιμενάρχης του λιμανιού όπου έγινε η κατάσχεση έχει υποχρέωση να στείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης και το πρόγραμμα του πλειστηριασμού σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο όπου είναι νηολογημένο το πλοίο. Το ίδιο ισχύει και όταν πρόκειται για πλοία ελληνικά, γραμμένα σε νηολόγια που τηρούν ελληνικές προξενικές αρχές.

Άρθρο 1014

1. Στην κατασχετήρια έκθεση αεροσκάφους πρέπει να αναφέρονται και το όνομα και η ιθαγένεια του ιδιοκτήτη του αεροσκάφους, τα διακριτικά στοιχεία του αεροσκάφους, η πράξη της εγγραφής του στα μητρώα και το διεθνές σήμα του. Η περιγραφή του κατασχεμένου αεροσκάφους πρέπει να περιλαμβάνει τις διαστάσεις και τη χωρητικότητα, το είδος και τη δύναμη των κινητήρων του, καθώς και τα παραρτήματα που κατασχέθηκαν. Η περιγραφή πρέπει να γίνεται με ακρίβεια, σε τρόπο που να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητα του αεροσκάφους.

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται και στο διοικητή του αερολιμένα όπου έγινε η κατάσχεση του αεροσκάφους μέσα σε δύο ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση. Η κατάσχεση εμποδίζει την απογείωση του αεροσκάφους και ο διοικητής του αερολιμένα μόλις του επιδοθεί το αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης οφείλει να εμποδίσει την απογείωσή του.

Άρθρο 1015

1. Ο πλειστηριασμός του κατασχεμένου αεροσκάφους γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του αερολιμένα όπου έγινε η κατάσχεση.

2. Το πρόγραμμα του πλειστηριασμού επιδίδεται και στον κυβερνήτη του αεροσκάφους και στο διοικητή του αερολιμένα και κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

3. Τοιχοκόλληση του προγράμματος του πλειστηριασμού, όταν απαιτείται κατά το άρθρο 999 παρ. 2, γίνεται σε φανερό μέρος του γραφείου της διοίκησης του αερολιμένα, όπου έγινε η κατάσχεση.

4. Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα της κατάταξης γίνεται κατά πρώτο λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων για την πολιτική αεροπορία.

Άρθρο 1016

Αν το αεροσκάφος που κατασχέθηκε σε ελληνικό αερολιμένα είναι αλλοδαπό, ο διοικητής του αερολιμένα όπου έγινε η κατάσχεση έχει υποχρέωση να στείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης και του προγράμματος πλειστηριασμού σε εκείνον που τηρεί το μητρώο όπου είναι γραμμένο το αεροσκάφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Διατάξεις κοινές για τον πλειστηριασμό κινητών και ακινήτων.

Άρθρο 1017

1. Οι διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για την κτήση κυριότητας από μη κύριο εφαρμόζονται και στον πλειστηριασμό κινητού πράγματος.

2. Σε πλειστηριασμό πράγματος κινητού ή ακίνητου δεν υπάρχει ευθύνη για πραγματικά ελαττώματα. Για τα νομικά ελαττώματα υπάρχει ευθύνη μόνο εκείνου που επισπεύδει τον πλειστηριασμό και μόνο αν αυτός γνώριζε κατά το χρόνο του πλειστηριασμού την ύπαρξη του νομικού ελαττώματος. Η ευθύνη από τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού δεν αποκλείεται.

3. Τον κίνδυνο από την τυχαία καταστροφή ή χειροτέρευση του πράγματος φέρει ο υπερθεματιστής από την κατακύρωση.

4. Ο υπερθεματιστής παίρνει τα ωφελήματα και φέρει τα βάρη του πράγματος από την κατακύρωση.

Άρθρο 1018

Σε περίπτωση που ο πλειστηριασμός ακυρώθηκε και διενεργηθεί νέος, η απαίτη-

ση του υπερθεματιστή του πλειστηριασμού που ακυρώθηκε να αναλάβει το πλειστηρίασμα που διανεμήθηκε κατατάσσεται μετά τα έξοδα της εκτέλεσης του νέου πλειστηριασμού και πριν από τις απαιτήσεις των άρθρων 975, 976, 1007, 1012 παρ. 4 και 1015 παρ. 4. Για να ικανοποιηθεί αυτή η απαίτηση, ο υπερθεματιστής μπορεί να επισπεύσει πλειστηριασμό με βάση την απόφαση που ακύρωσε την εκτέλεση και πιστοποίηση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ότι το πλειστηρίασμα έχει καταβληθεί και διανεμηθεί.

Άρθρο 1019

1. Η κατάσχεση, εφόσον δεν ακολούθησε πλειστηριασμός μέσα σε ένα έτος αφότου επιβλήθηκε ή αναπλειστηριασμός μέσα σε έξι μήνες από τον πλειστηριασμό, ανατρέπεται, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, με απόφαση του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου επιβλήθηκε η κατάσχεση, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Το δικαστήριο γνωστοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την απόφαση στον υπάλληλο του πλειστηριασμού που οφείλει να σταματήσει κάθε παραπέρα ενέργεια και να ζητήσει να εγγραφεί σχετική σημείωση στο βιβλίο κατασχέσεων. Η ανατροπή λογίζεται ότι έχει επέλθει ως προς όλους αφότου δημοσιευθεί η απόφαση.

2. Στις προθεσμίες που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο δεν υπολογίζεται το διάστημα αναστολής της εκτέλεσης, η οποία χορηγήθηκε με δικαστική απόφαση, ή με κοινή συναίνεση εκείνου που επισπεύδει και του οφειλέτη η οποία βεβαιώνεται με συμβολαιογραφική πράξη, καθώς και ο χρόνος από 1έως 31 Αυγούστου.

Άρθρο 1020

Αγωγή διεκδίκησης του πράγματος που πλειστηριάστηκε πρέπει να ασκηθεί μέσα σε αποκλειστική προθεσμία, για τα κινητά ενός έτους από τότε που παραδόθηκαν στον υπερθεματιστή, και για τα ακίνητα πέντε ετών από τότε που μεταγράφηκε η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης.

Άρθρο 1021

Όταν σύμφωνα με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με συμφωνία των μερών γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 960, 961, 965, 966, 967, 969 παρ. 1, 999, 1001 παρ. 1, 1002, 1003 παρ. 1 και 2, 1004, 1005 παρ. 1 και 2, και 1010. Ο εκούσιος πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το πράγμα ή το ακίνητο. Με συμφωνία των μερών ή με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το πράγμα ή το ακίνητο, η οποία εκδίδεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, να οριστεί άλλος τόπος πλειστηριασμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 1022

Κατάσχεση μπορεί να γίνει και σε περιουσιακά δικαιώματα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, τα οποία δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κατάσχεσης κατά τη διαδικασία των άρθρων 953 παρ. 1 και 2, 982 και 992, ιδίως σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, ευρεσιτεχνίας, εκμετάλλευσης κινηματογραφικών ταινιών, σε απαιτήσεις κατά τρίτων εξαρτώμενες από αντιπαροχή, εφόσον κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου επιτρέπεται η μεταβίβαση αυτών των δικαιωμάτων.

Άρθρο 1023

1. Την κατάσχεση δικαιωμάτων του άρθρου 1022 διατάζει, ύστερα από αίτηση εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ.

2. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιτρέψει την κατάσχεση, αν κρίνει ότι είναι δύσκολο να γίνει η αναγκαστική εκτέλεση ή ότι το αποτέλεσμά της θα είναι ασύμφορο.

Άρθρο 1024

1. Το δικαστήριο με την απόφαση που διατάζει την κατάσχεση ή και με μεταγενέστερη ορίζει τα μέσα που κρίνει πρόσφορα για την αξιοποίηση του δικαιώματος και ιδίως μπορεί να διατάξει να μεταβιβαστεί το δικαίωμα σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, με πληρωμή ορισμένου τιμήματος ή με συμψηφισμό ολόκληρης ή μέρους της απαίτησής του, ή να διατάξει την ελεύθερη ή με πλειστηριασμό διάθεση του δικαιώματος, και, αν δεν κρίνει πρόσφορα τα μέτρα αυτά, διορίζει διαχειριστή. Διαχειριστής μπορεί να διοριστεί και εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η κατάσχεση ή κάποιος από τους δανειστές που αναγγέλθηκαν.

2. Αν η απαίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση συνίσταται στο να εκπληρώσει ένας τρίτος παροχή εξαρτώμενη από αντιπαροχή, το δικαστήριο επιτρέπει την κατάσχεση και υπό τον όρο να εκπληρωθεί η αντιπαροχή προς τον τρίτο. Σ' αυτή την περίπτωση η αξιοποίηση του κατασχεμένου γίνεται σύμφωνα με την παρ. 1, οπότε αποκλείεται ο διορισμός διαχειριστή και η αξία της αντιπαροχής που εκπληρώθηκε θεωρείται ως έξοδο εκτέλεσης κατά το άρθρο 975.

Άρθρο 1025

1. Η κατάσχεση γίνεται, αν πρόκειται για απαίτηση κατά τρίτου, με επίδοση της απόφασης που επέτρεψε την κατάσχεση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και στον τρίτο' αν πρόκειται για δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση, η κατάσχεση γίνεται με την επίδοση της απόφασης σ'αυτόν. Στις περιπτώσεις που για τη σύσταση ή τη μεταβίβαση του δικαιώματος προβλέπεται η τήρηση βιβλίων από δημόσιες αρχές, η κατάσχεση εγγράφεται στο περιθώριο της πράξης και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 995 παρ. 2 και 997, οι αρχές αυτές έχουν θέση υποθηκοφύλακα.

2. Αφότου η απόφαση επιδοθεί σύμφωνα με την παρ. 1 σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση, η διάθεση του κατασχεμένου. Όταν προβλέπεται να γίνει εγγραφή σε βιβλίο, η ακυρότητα ισχύει για τους τρίτους μόνο αν η κατάσχεση είχε ήδη εγγραφεί στο βιβλίο, όταν έγινε η διάθεση.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 984 παρ. 1 και 2, 985 έως 987 και 990 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 1026

Αν διατάχθηκε να εκποιηθεί με πλειστηριασμό το κατασχεμένο δικαίωμα, το δικαστήριο του άρθρου 1023 παρ. 1 ορίζει τον υπάλληλο του πλειστηριασμού και εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τον πλειστηριασμό κινητών.

Άρθρο 1027

1. Η απόφαση που διορίζει διαχειριστή καταχωρίζεται σε ιδιαίτερο βιβλίο, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 776, και κοινοποιείται στο διαχειριστή με επιμέλεια εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση.

2. Ο διαχειριστής οφείλει μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου του επιδοθεί η απόφαση, να δηλώσει στη γραμματεία του δικαστηρίου που την εξέδωσε, αν δέχεται το διορισμό. Η παράλειψη της δήλωσης θεωρείται αποποίηση.

3. Όσπου να αναλάβει ο διαχειριστής τα καθήκοντά του, ασκεί προσωρινά καθήκοντα διαχειριστή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση ο οποίος οφείλει να λογοδοτήσει στο διαχειριστή.

Άρθρο 1028

1. Ο διαχειριστής ενεργεί όλες τις δικαιοπραξίες ή πράξεις που είναι ενδεδειγμένες για την επωφελή εκμετάλλευση του δικαιώματος και για την επιτυχία του σκοπού της διαχείρισης και παρίσταται στο δικαστήριο για κάθε έννομη σχέση που αφορά τη διαχείριση του δικαιώματος, έστω και αν η σχέση αυτή γεννήθηκε πριν από τη διαχείριση.

2. Ο διαχειριστής δεν μπορεί χωρίς άδεια, που τη δίνει κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ. το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση για τη διαχείριση, να καταρτίζει δικαιοπραξίες με διάρκεια μεγαλύτερη από ένα έτος.

Άρθρο 1029

1. Αν το ζητήσει εκείνος υπέρ του οποίου έγινε ή εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση ή κάποιος από τους δανειστές που αναγγέλθηκαν, το δικαστήριο του άρθρου 1023 παρ. 1 μπορεί να αντικαταστήσει το διαχειριστή.

2. Κάθε διαφορά που αφορά τη διαχείριση του δικαιώματος λύνεται από το δικαστήριο του άρθρου 1023 παρ. 1, ύστερα από αίτηση εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση ή του διαχειριστή ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Το δικαστήριο μπο-

ρεί να ορίζει τον τρόπο που θα γίνεται η διαχείριση και να διατάζει κάθε μέτρο πρόσφορο για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 1030

1. Το δικαστήριο του άρθρου 1023 παρ. 1 ορίζει τη μηνιαία αποζημίωση του διαχειριστή.

2. Ο διαχειριστής, αφού αφαιρέσει τα έξοδα, τους φόρους και την αποζημίωσή του για τη διαχείριση, καταβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο δανειστή το υπόλοιπο που απομένει, ώσπου να εξοφληθεί η απαίτησή του.

3. Αν υπάρχουν και άλλοι δανειστές, αναγγέλλονται με έγγραφη δήλωση που επιδίδεται στο διαχειριστή και σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση. Ο διαχειριστής κάθε τρίμηνο συντάσσει πίνακα διανομής. Η κατάταξη των δανειστών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 975, 977 παρ. 2 και 3 και 1024 παρ. 2. Για την κατάταξη των απαιτήσεων του άρθρου 975, αντί της ημέρας του πλειστηριασμού λαμβάνεται υπόψη η ημέρα που άρχισε η διαχείριση.

4. Μέσα σε πέντε ημέρες αφότου συνταχθεί ο πίνακας διανομής, ο διαχειριστής καλεί εγγράφως εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν για να λάβουν γνώση του πίνακα.

Άρθρο 1031

Κατά της αναγγελίας δανειστή και κατά του πίνακα διανομής εκείνος υπέρ του οποίου έγινε και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση καθώς και όσοι άλλοι αναγγέλθηκαν μπορούν να προβάλουν αντιρρήσεις στο δικαστήριο του άρθρου 1023 παρ. 1, μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση που προβλέπει το άρθρο 1030 παρ. 4. Η άσκηση αντιρρήσεων κατά της αναγγελίας ή κατά του πίνακα διανομής αναστέλλει την καταβολή ως προς το δανειστή κατά του οποίου στρέφονται οι αντιρρήσεις, ώσπου να γίνει τελεσίδικη η απόφαση του δικαστηρίου.

Άρθρο 1032

1. Ο διαχειριστής οφείλει να υποβάλλει κάθε έτος, καθώς και όταν περατωθεί η διαχείριση, έγγραφη λογοδοσία σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και σε εκείνον κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν.

2. Ο διαχειριστής ευθύνεται, κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, να αποζημιώσει εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και εκείνον κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν.

Άρθρο 1033

Η διαχείριση του δικαιώματος παύει με τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου του άρθρου 1023 παρ. 1, όταν το ζητήσει εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον 1) αν ικανοποιήθηκαν οι απαιτήσεις εκείνου υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν ή αν αυτοί, με έγγραφη δήλωσή τους προς εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, παραιτήθηκαν από τη διαχείριση, 2) αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι ενδεδειγμένη η εξακολούθηση της διαχείρισης ή ότι αυτή είναι επιβλαβής για τα συμφέροντα εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση.

./.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Αναγκαστική διαχείριση.

Άρθρο 1034

1. Για να ικανοποιηθεί χρηματική απαίτηση του δανειστή, μπορεί να επιβληθεί αναγκαστική διαχείριση ακινήτου ή επιχείρησης του οφειλέτη.

2. Η αναγκαστική διαχείριση επιβάλλεται ύστερα από απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο ή η έδρα της επιχείρησης του οφειλέτη, αν το ζητήσει δανειστής που έχει τίτλο εκτελεστό και που επέδωσε στον οφειλέτη επιταγή για εκτέλεση. Η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση προσβάλλεται μόνο με έφεση. Η αίτηση και η έφεση δικάζονται κατά τα άρθρα 686 επ. Ο πρόεδρος των εφετών ορίζει την προθεσμία για την εμφάνιση, ενώ το άρθρο 226 εφαρμόζεται και εδώ.

3. Το ακίνητο ή η επιχείρηση βρίσκεται σε αναγκαστική διαχείριση αφότου επιδοθεί στον οφειλέτη η απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση. Το άρθρο 912 εφαρμόζεται και εδώ.

Άρθρο 1035

Αναγκαστική διαχείριση ακινήτου ή επιχείρησης δεν επιβάλλεται για έναν από τους ακόλουθους λόγους: 1) αν το δικαστήριο κρίνει ότι από τα εισοδήματα του ακινήτου ή της επιχείρησης δεν μπορεί να ικανοποιηθεί μέσα σε λογικό διάστημα η απαίτηση του δανειστή, 2) αν το δικαστήριο κρίνει ότι το ποσό της απαίτησης δεν δικαιολογεί να τεθεί το ακίνητο ή η επιχείρηση σε αναγκαστική διαχείριση, 3) αν πρόκειται για μικρή επιχείρηση ή για ακίνητο μικρής αξίας και το δικαστήριο κρίνει ότι θα ήταν ασύμφορη η αναγκαστική διαχείριση, 4) αν πρόκειται για επιχείρηση και το δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι για να μην τεθεί η επιχείρηση σε αναγκαστική διαχείριση.

Άρθρο 1036

1. Η απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση, αν πρόκειται για ακίνητο, εγγράφεται, με επιμέλεια του δανειστή που τη ζήτησε, στο βιβλίο κατασχέσεων της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο, και αν πρόκειται για επιχείρηση, σε ειδικό βιβλίο που το τηρεί η γραμματεία του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης.

2. Η εγγραφή της αναγκαστικής διαχείρισης στα σχετικά βιβλία σύμφωνα με την παρ. 1 δεν εμποδίζει τη διάθεση του ακινήτου ή της επιχείρησης, η αναγκαστική όμως διαχείριση εξακολουθεί και μετά τη διάθεση.

3. Αν κατασχέθηκαν το ακίνητο ή τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, η αναγκαστική διαχείριση παύει αφότου γίνει ο πλειστηριασμός. Επίσης, παύει η αναγκαστική διαχείριση, αν ο οφειλέτης κηρυχθεί σε πτώχευση. Και στις δύο περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί η εξάλειψη της εγγραφής της παρ. 1.

Άρθρο 1037

1. Με την απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση διορίζεται συνάμα και διαχειριστής του ακινήτου ή της επιχείρησης. Ο διαχειριστής που διορίζεται πρέπει να είναι πρόσωπο κατάλληλο και προτιμώνται όποιοι ασκούν το ίδιο ή συγγενικό επάγγελμα ή έχουν τις απαιτούμενες ειδικές γνώσεις ή πείρα.

2. Διαχειριστής μπορεί να διοριστεί ο οφειλέτης, αν το δικαστήριο κρίνει ότι αυτό συμφέρει στην εκμετάλλευση του ακινήτου ή τη λειτουργία της επιχείρησης. Όταν διαχειριστής διορίζεται ο οφειλέτης, διορίζεται συνάμα και επόπτης του διαχειριστή.

3. Διαχειριστής μπορεί να διοριστεί και ένας από τους δανειστές. Αν ένας αξιόχρεος δανειστής προτείνει για διαχειριστή ή επόπτη ορισμένο πρόσωπο και δηλώνει συνάμα ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τις πράξεις ή τις παραλείψεις του, προτιμάται το πρόσωπο που αυτός προτείνει, κατά την κρίση του δικαστηρίου.

4. Ο διαχειριστής και ο επόπτης που τυχόν διορίστηκε οφείλουν, μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου τους επιδοθεί η απόφαση να δηλώσουν στο δανειστή που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση, αν δέχονται το διορισμό, αλλιώς θεωρούνται ότι τον αποποιήθηκαν.

Άρθρο 1038

1. Η απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση κοινοποιείται, με επιμέλεια του δανειστή που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση, στον οφειλέτη, στο διαχειριστή, στον τυχόν διορισμένο επόπτη και στους ενυπόθηκους δανειστές. Αν ο οφειλέτης αρνηθεί να συμμορφωθεί με την απόφαση, γίνεται αναγκαστική εκτέλεση, κατά τις διατάξεις του άρθρου 947.

2. Αφότου η απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση επιδοθεί στον οφειλέτη, αυτός στερείται τη διαχείριση του ακινήτου ή της επιχείρησης. Ώσπου να αναλάβει τα καθήκοντά του ο διαχειριστής, καθήκοντα διαχειριστή ασκεί προσωρινά ο οφειλέτης και έχει υποχρέωση να λογοδοτήσει στο διαχειριστή.

3. Αν επιβληθεί στο ακίνητο ή στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση, μεσεγγυούχος είναι ο διαχειριστής.

Άρθρο 1039

1. Ο διαχειριστής ενεργεί όλες τις πράξεις που είναι ενδεδειγμένες για την τακτική και επωφελή οικονομική εκμετάλλευση του ακινήτου ή της επιχείρησης και οφείλει να διατηρεί το ακίνητο ή την επιχείρηση σε καλή κατάσταση και να αποφεύγει πράξεις που βλάπτουν την οικονομική τους υπόσταση.

2. Ο διαχειριστής, μόλις αναλάβει τα καθήκοντά του ειδοποιεί με έγγραφο τους οφειλέτες εκείνου κατά του οποίου έχει επιβληθεί η διαχείριση και εκείνους

που συναλλάσσονται με την επιχείρηση ότι ανέλαβε τη διαχείριση του ακινήτου ή της επιχείρησης και πρέπει σ'αυτόν να καταβάλλουν στο εξής τις οφειλές τους και μαζί του να συναλλάσσονται.

3. Ο διαχειριστής ενεργεί κάθε δικαιοπραξία ή πράξη για να πετύχει ο σκοπός της διαχείρισης και έχει το δικαίωμα, για να συνεχιστούν οι εργασίες της επιχείρησης ή της εκμετάλλευσης του ακινήτου, να συνάπτει δάνεια και μπορεί να δίνει και ενέχυρο επάνω στις πρώτες ύλες ή τα προϊόντα της επιχείρησης. Για κάθε έννομη σχέση που αφορά τη διαχείριση, και αν ακόμη η σχέση αυτή γεννήθηκε πριν από τη διαχείριση, στο δικαστήριο παρίσταται ο διαχειριστής. Οι διατάξεις των άρθρων 997 του Αστικού Κώδικα και 956 παρ. 6 του κώδικα αυτού. εφαρμόζονται και εδώ.

4. Ο διαχειριστής δεν μπορεί, χωρίς την άδεια του μονομελούς πρωτοδικείου, που παρέχεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να καταρτίζει δικαιοπραξίες με διάρκεια μεγαλύτερη από ένα έτος.

Άρθρο 1040

1. Όταν το ζητήσει ο οφειλέτης ή κάποιος από τους δανειστές, ο διαχειριστής ή ο επόπτης, το μονομελές πρωτοδικείο μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να αντικαταστήσει το διαχειριστή ή τον επόπτη.

2. Κάθε διαφορά σχετική με τη διαχείριση επιλύεται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., αν το ζητήσει ο διαχειριστής ή ο επόπτης ή ο οφειλέτης ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Το δικαστήριο μπορεί να ορίζει τον τρόπο που θα γίνεται η διαχείριση και να διατάζει κάθε μέτρο πρόσφορο γι'αυτήν.

Άρθρο 1041

1. Το μονομελές πρωτοδικείο, ορίζει τη μηνιαία αποζημίωση του διαχειριστή και του επόπτη. Οι διατάξεις του άρθρου 1034 παρ. 2 εδάφ. δεύτερο, τρίτο και τέταρτο, εφαρμόζονται και εδώ.

2. Αν ο οφειλέτης δεν έχει τα μέσα για τη διατροφή του, το μονομελές πρωτοδικείο ορίζει ένα χρηματικό ποσό που πρέπει να του πληρώνεται κάθε μήνα για τα απαραίτητα έξοδα της διατροφής του και της διατροφής της οικογένειάς του. Οι διατάξεις του άρθρου 1034 παρ. 2 εδάφια δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εφαρμόζονται και εδώ.

3. Αν ο οφειλέτης κατοικεί μέσα στο ακίνητο, έχει το δικαίωμα να εξακολουθήσει να κατοικεί εκεί και μετά την επιβολή της αναγκαστικής διαχείρισης.

4. Ο οφειλέτης όταν ορίζεται διαχειριστής δεν έχει δικαίωμα μηνιαίας αποζημίωσης.

Άρθρο 1042

Ο διαχειριστής από τους καρπούς και τα εισοδήματα του ακινήτου ή της επιχείρησης, καταβάλλει τις αποδοχές του προσωπικού, τους τακτικούς φόρους και τις εισφορές σε ασφαλιστικούς οργανισμούς που γίνονται απαιτητοί αφού αρχίσει η διαχείριση, εξοφλεί τα δάνεια που πήρε και γενικά καταβάλλει όλα τα έξοδα που χρειάζονται για την εκμετάλλευση του ακινήτου ή τη λειτουργία της επιχείρησης.

Άρθρο 1043

1. Το υπόλοιπο που απομένει, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα του άρθρου 1042, ο διαχειριστής το καταβάλλει στο δανειστή ώσπου να ικανοποιηθεί η απαίτησή του.

2. Αν υπάρχουν και άλλοι δανειστές εκτός από εκείνον που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση, αναγγέλλονται με έγγραφη δήλωση που επιδίδεται στο διαχειριστή και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.

3. Αν αναγγέλθηκαν δανειστές, ο διαχειριστής συντάσσει κάθε τρίμηνο πίνακα διανομής και με βάση αυτόν πληρώνει εκείνον που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν. Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα διανομής γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 975, 976, 977 και 1007. Για την κατάταξη των απαιτήσεων του άρθρου 975 αντί της ημέρας του πλειστηριασμού λαμβάνεται υπόψη η ημέρα που άρχισε η αναγκαστική διαχείριση.

4. Μέσα σε δέκα ημέρες αφότου συνταχθεί ο πίνακας διανομής ο διαχειριστής καλεί εγγράφως τον οφειλέτη και τους δανειστές να λάβουν γνώση του πίνακα.

Άρθρο 1044

1. Κατά της αναγγελίας δανειστή, καθώς και κατά του πίνακα διανομής, ο οφειλέτης και κάθε δανειστής που έχει αναγγελθεί μπορεί, μέσα σε δέκα ημέρες αφότου λήξει η προθεσμία του άρθρου 1043 παρ. 4, να ασκήσει αντιρρήσεις στο κατά το άρθρο 933 αρμόδιο δικαστήριο. Η άσκηση αντιρρήσεων κατά αναγγελίας ή κατά του πίνακα διανομής αναστέλλει την καταβολή στο δανειστή κατά του οποίου στρέφονται οι αντιρρήσεις, ώσπου να γίνει τελεσίδικη η απόφαση του δικαστηρίου.

2. Όταν περάσει η προθεσμία της παρ. 1, ο διαχειριστής καταβάλλει στους δανειστές με βάση τον πίνακα διανομής.

Άρθρο 1045

1. Ο διαχειριστής οφείλει να υποβάλλει κάθε έτος, καθώς και όταν περατωθεί η διαχείριση, έγγραφη λογοδοσία στον οφειλέτη, σε εκείνον που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν.

2. Ο επόπτης του διαχειριστή επιβλέπει και παρακολουθεί τη διαχείριση και έχει δικαίωμα να εξετάζει τα βιβλία και τους λογαριασμούς της διαχείρισης και να ενημερώνεται για τη γενική κατάσταση της διαχείρισης.

3. Σε κάθε περίπτωση που το δικαστήριο του άρθρου 1040 παρ. 2 επιλύει διαφορά σχετική με την αναγκαστική διαχείριση καλείται υποχρεωτικά και ο επόπτης.

4. Ο διαχειριστής και ο επόπτης είναι υπεύθυνοι να αποζημιώσουν τον οφειλέτη και τους δανειστές κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

Άρθρο 1046

1. Η αναγκαστική διαχείριση παύει με τελεσίδικη απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο ή όπου εδρεύει η επιχείρηση του οφειλέτη, όταν το ζητήσει ο οφειλέτης ή ο δανειστής ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον α) αν ικανοποιήθηκαν οι απαιτήσεις εκείνου που ζητεί την αναγκαστική διαχείριση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν ή αν αυτοί, με έγγραφη δήλωσή τους προς τον οφειλέτη, παραιτήθηκαν από την αναγκαστική διαχείριση, β) αν το δικαστήριο κρίνει ότι η εξακολούθηση της αναγκαστικής διαχείρισης δεν είναι ενδεδειγμένη ή ζημιώνει τα συμφέροντα του οφειλέτη, γ) αν ο δανειστής που ζήτησε την αναγκαστική διαχείριση δεν φρόντισε, μέσα σε λογικό διάστημα αφότου επιδόθηκε στον οφειλέτη η απόφαση που διατάζει την αναγκαστική διαχείριση, να αναλάβει τα καθήκοντά του διαχειριστής ή επόπτης. Οι διατάξεις του άρθρου 1034 παρ. 2 εδαφ. δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εφαρμόζονται και εδώ.

2. Αφότου, με βάση την τελεσίδικη απόφαση, εξαλειφθεί η εγγραφή στα ειδικά βιβλία σύμφωνα με το άρθρο 1036 παρ. 1, παύει η αναγκαστική διαχείριση του ακινήτου ή της επιχείρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Προσωπική κράτηση.

Άρθρο 1047

1. Προσωπική κράτηση διατάσσεται, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ρητώς ο νόμος, και κατά εμπόρων για εμπορικές απαιτήσεις' μπορεί να διαταχθεί επίσης και για απαιτήσεις από αδικοπραξίες. Η διάρκεια της προσωπικής κράτησης ορίζεται με την απόφαση, έως ένα έτος. Η αίτηση για προσωπική κράτηση, που μπορεί να υποβληθεί και αυτοτελώς, δικάζεται πάντα κατά την τακτική διαδικασία από το αρμόδιο για την απαίτηση δικαστήριο.

2. Δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση για απαίτηση δικαστικών εξόδων που επιδικάστηκαν από πολιτικό δικαστήριο ή για απαίτηση μικρότερη από τριάντα χιλιάδες δρχ., εκτός αν προέρχεται από πιστωτικό τίτλο.

3. Αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, εκτός από τις ανώνυμες εταιρίες και τις εταιρίες περιορισμένης ευθύνης, ως προς τα χρέη της παραγρ. 1 εδ. πρώτο του άρθρου αυτού, η προσωπική κράτηση διατάσσεται κατά των εκπροσώπων τους, και στις περιπτώσεις του άρθρου 947 παρ. 1 διατάσσεται κατά των νόμιμων αντιπροσώπων του διαδίκου που τελεί υπό επιμέλεια.

Άρθρο 1048

Προσωπική κράτηση δεν διατάσσεται α) κατά των ανηλίκων που τελούν υπό γονική μέριμνα ή υπό επιτροπεία και κατά των απαγορευμένων με δικαστική απόφαση, β) κατά βουλευτών, όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος και τέσσερις εβδομάδες μετά τη λήξη της, γ) κατά προσώπων που συμπλήρωσαν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους και δ) κατά κληρικών κάθε βαθμού κάθε γνωστής θρησκείας.

Άρθρο 1049

1. Η διάταξη για προσωπική κράτηση εκτελείται μόνο αφότου η δικαστική απόφαση που τη διατάζει γίνει τελεσίδικη και αφού προηγουμένως επιδοθεί σ' αυτόν που καταδικάστηκε. Όταν πρόκειται για εκπρόσωπο νομικού προσώπου, η προσωπική κράτηση δεν εκτελείται πριν περάσουν τρεις ημέρες αφότου η απόφαση του επιδόθηκε.

2. Όποιος καταδικάστηκε σε προσωπική κράτηση συλλαμβάνεται από το δικαστικό επιμελητή, πάντα μπροστά σε μάρτυρα που προσλαμβάνεται για το σκοπό αυτό, και συντάσσεται σχετική έκθεση. Η σύλληψη απαγορεύεται α) στον τόπο όπου συνεδριάζει δικαστήριο και όσο διαρκεί η συνεδρίαση, β) σε καθιερωμένο τόπο ιερουργίας γνωστής θρησκείας και όσο διαρκεί η ιερουργία, γ) από 1 έως 31 Αυγούστου.

Άρθρο 1050

1. Αν όποιος έχει συλληφθεί προβάλει αντιρρήσεις κατά της προσωπικής κράτησης, προσάγεται αμέσως στον πρόεδρο πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου έγινε η σύλληψη. Αυτός, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., αποφασίζει για τις αντιρρήσεις που μπορούν να υποβληθούν και προφορικά.

2. Αν δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις ή αν απορρίφθηκαν, αυτός που έχει συλληφθεί οδηγείται στις φυλακές, όπου κρατείται σε χώρο διαφορετικό από εκείνον που προορίζεται για όσους είναι υπόδικοι ή κατάδικοι για αξιόποινες πράξεις. Μόνο ώσπου να τον οδηγήσουν στη φυλακή μπορεί να φυλαχθεί σε οποιαδήποτε άλλη φυλακή ή και σε οποιοδήποτε άλλο χώρο.

3. Ο διευθυντής της φυλακής παραλαμβάνει εκείνον που έχει συλληφθεί μόνο αν του παραδοθεί η απόφαση που διατάζει την προσωπική του κράτηση και αντίγραφο της έκθεσης της σύλληψής του και του προκαταβληθούν, με απόδειξη, για ένα μήνα, τα τροφεία που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Στον ίδιο διευθυντή προκαταβάλλονται, με απόδειξη, τα τροφεία κάθε επόμενου μήνα.

4. Η προσωπική κράτηση των στρατιωτικών εκτελείται από τη στρατιωτική αρχή, στην οποία προκαταβάλλονται τα τροφεία, σύμφωνα με όσα ορίζει η προηγούμενη παράγραφος.

Άρθρο 1051

Αποφάσεις προσωπικής κράτησης για την είσπραξη απαιτήσεων προγενέστερες από την έναρξη της προσωποκράτησης που αποτίθηκε, εκτελούνται μόνο αν αυτή δεν κράτησε ένα έτος, και μόνο για το χρονικό διάστημα που μένει για να συμπληρωθεί το έτος. Η προσωπική κράτηση για το χρονικό αυτό διάστημα ενεργείται ως συνέχεια της προηγούμενης ή και μετά την απόλυση του καταδικασμένου. Για να εκτελεστεί στη συνέχεια αρκεί έκθεση του δικαστικού επιμελητή που συντάσσεται μπροστά σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και στο διευθυντή της φυλακής στον οποίο παραδίδεται η απόφαση που εκτελείται και αντίγραφο της έκθεσης και στον οποίο προκαταβάλλονται τα τροφεία σύμφωνα με την παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 1052

1. Ο κρατούμενος απολύεται α) αν συμπληρώθηκε η διάρκεια της προσωπικής κράτησης που ορίζει η απόφαση, β) αν κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το χρέος για το οποίο επιβλήθηκε η προσωπική κράτηση μαζί με τους τόκους που οφείλονται ήδη και τα έξοδα της εκτέλεσης και κατατεθεί το γραμμάτιο στο γραμματέα του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η φυλακή, γ) αν συναινέσουν εγγράφως ο δανειστής που επέβαλε την προσωπική κράτηση και κάθε άλλος δανειστής που ζήτησε να παραταθεί η κράτηση, δ) αν ο κρατούμενος συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του και ε) αν παραλείφθηκε η προκαταβολή των τροφείων. Στις περιπτώσεις α', γ' και ε', η απόλυση γίνεται από το διευθυντή της φυλακής στις άλλες, με απόφαση του προέδρου πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η φυλακή, ο οποίος δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Στην περίπτωση ε', η απόλυση γίνεται μόλις περάσει η ώρα 12 το μεσημέρι της τελευταίας ημέρας για την οποία πληρώθηκαν τροφεία και δεν επιτρέπεται νέα κράτηση του οφειλέτη για το ίδιο χρέος.

Άρθρο 1053

Αν ο κρατούμενος είναι ασθενής ή ασθενήσει κατά τη διάρκεια της κράτησής του, ο πρόεδρος πρωτοδικών που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να επιτρέψει να κρατηθεί ο κρατούμενος, με δικά του έξοδα, σε νοσοκομείο ή σε ιδιωτική κατοικία, και μπορεί επίσης να επιτρέψει την ελευθέρωσή του αν η ασθένεια είναι τέτοια ώστε να υπάρχει κίνδυνος από την παράταση της κράτησης.

Άρθρο 1054

1. Κάθε διαφορά σχετική με την εκτέλεση της προσωπικής κράτησης υπάγεται, αν δεν ορίζεται διαφορετικά, στην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου εκτελείται. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου αυτού ορίζει σύντομη δικάσιμο, και την προθεσμία για να κλητευθεί ο αντίδικος εκείνου που προσφεύγει.

2. Η προθεσμία της ανακοπής ερημοδικίας και της έφεσης κατά της απόφασης που εκδίδεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι πέντε ημέρες, αλλά ούτε αυτή ούτε και η άσκηση των ένδικων αυτών μέσων αναστέλλουν την εκτέλεση.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Άρθρο 1

Από την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται α) ο νόμος της 2/14 Απριλίου 1834 "περί Πολιτικής Δικονομίας", β) ο νόμος της 23 Ιουλίου 1903 "περί Πολιτικής Δικονομίας της Κρητικής Πολιτείας", γ) τα άρθρα 315 έως 409 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας της 25 Ιανουαρίου 1880, δ) τα άρθρα 50 έως 56 της Ειδικής Δικονομίας των Κρητών της 10 Φεβρουαρίου 1880, όπως ίσχυαν ως τώρα, ε) κάθε άλλη διάταξη που είναι αντίθετη σ'αυτόν και στ) κάθε διάταξη που αφορά θέματα, που ρυθμίζει ο εισαγόμενος Κώδικας, εφόσον δεν συμβιβάζεται με τις διατάξεις αυτού του κώδικα και δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν.

Άρθρο 2

Με την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν επηρεάζεται η ισχύς δικονομικών διατάξεων που στηρίζονται σε διεθνείς συμβάσεις.

Άρθρο 3

1. Στις περιπτώσεις που ειδικοί νόμοι παραπέμπουν σε διατάξεις οι οποίες καταργούνται με το νόμο αυτόν, από την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις του.

2. Στις περιπτώσεις που διατάξεις του Αστικού Κώδικα ή άλλου νόμου παραπέμπουν στην αρμοδιότητα και στην επ'αναφορά διαδικασία γενικά του προέδρου πρωτοδικών ή στη διαδικασία των άρθρων 634 έως 639 της Πολιτικής Δικονομίας ή 564 έως 568 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας, από την εισαγωγή του ΚΠολΔ είναι αρμόδιο το μονομελές πρωτοδικείο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.ΚΠολΔ, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

3. Στις περιπτώσεις που διατάξεις νόμων παραπέμπουν στην επ'αναφορά διαδικασία ενώπιον του πρωτοδικείου ή στη διαδικασία των άρθρων 640 έως 645 της Πολιτικής Δικονομίας ή 557 έως 560 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας, από την εισαγωγή του ΚΠολΔ εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 740 επ., εκτός αν ο νόμος αυτός ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 4

Από την εισαγωγή του ΚΠολΔ καταργούνται όλες οι διατάξεις νόμων που καθιερώνουν ειδικές διαδικασίες ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων ή ειδικούς κανόνες για ορισμένες κατηγορίες υποθέσεων που εισάγονται στα δικαστήρια αυτά, εκτός αν ο νόμος αυτός ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 5

1. Όλα τα χρηματικά ποσά που ορίζουν οι διατάξεις του ΚΠολΔ σε δραχμές, επιτρέπεται να αυξομειώνονται με διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ.1 λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος α) που ασκήθηκε η αγωγή ή η αίτηση, όταν πρόκειται για την αρμοδιότητα του δικαστηρίου ή την εφαρμογή ειδικών διατάξεων ή ειδικών διαδικασιών, β) που εκδόθηκε η απόφαση, όταν πρόκειται για το επιτρεπτό ένδικου μέσου και την αρμοδιότητα του δικαστηρίου που το δικάζει, γ) που επιβλήθηκε η ποινή, όταν πρόκειται για χρηματικές ποινές, και δ) που γεννήθηκε η έννομη σχέση, όταν πρόκειται για το επιτρεπτό της απόδειξης με μάρτυρες.

Άρθρο 6

Ο νόμος 406 της 17/24 Νοεμβρίου 1914 "περί δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων" διατηρεί την ισχύ του.

Άρθρο 7

1. Από την εισαγωγή του ΚΠολΔ καταργούνται το άρθρο 38 του νόμου 3632 της 17/26 Ιουλίου 1928 "περί χρηματιστηρίων αξιών" και το προεδρικό διάταγμα της 15/15 Απριλίου 1929 "περί εκδικάσεως των χρηματιστηριακών διαφορών", οι παρ.3 επ. του άρθρου 18 του νομοθετικού διατάγματος της 2/10 Νοεμβρίου 1923 "περί χρηματιστηρίου εμπορευμάτων", τα άρθρα 51 έως 63 του Εμπορικού Νόμου καθώς και όλες οι διατάξεις νόμων που καθιερώνουν ειδικά πολιτικά δικαστήρια ή υποχρεωτικές ή αναγκαστικές διαιτησίες για την εκδίκαση διαφορών ιδιωτικού δικαίου, εκτός από εκείνες που ορίζονται στα άρθρα 8 και 46.

2. Οι εκκρεμείς δίκες κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ, ενώπιον των ειδικών πολιτικών δικαστηρίων ή των υποχρεωτικών ή των αναγκαστικών διαιτησιών που καταργούνται με την παρ. 1, συνεχίζονται ενώπιον τους, σύμφωνα με τις καταργούμενες διατάξεις εφόσον εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση.

Άρθρο 8

1. Διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις του άρθρου 10 του νόμου 2345 της 24 Ιουνίου/3 Ιουλίου 1920 "περί προσωρινού αρχιμουφτή και μουφτήδων των εν των κράτει μουσουλμάνων και περί διαχειρίσεως των περιουσιών των Μουσουλμανικών Κοινοτήτων".

2. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 10 του νόμου 2345 της 24 Ιουνίου 1920 τροποποιούνται ως εξής: "2. Κάθε απόφαση του μουφτή για ζητήματα αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας δεν μπορεί να εκτελεστεί, ούτε αποτελεί δεδικασμένο, αν δεν κηρυχθεί εκτελεστή από το μονομελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο μουφτής που εξέδωσε την απόφαση, κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ.
3. Το δικαστήριο της παρ.2 εξετάζει μόνο αν η απόφαση εκδόθηκε μέσα στα όρια της δικαιοδοσίας που έχει ο μουφτής με το νόμο αυτόν και δεν εξετάζει το περιεχόμενό της".

Άρθρο 9

1. Από την εισαγωγή του ΚΠολΔ καταργούνται όλες οι διατάξεις που ορίζουν την καθ'ύλην ή κατά τόπον αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων για την εκδίκαση των υποθέσεων που υπάγονται σ'αυτά.

2. Οι δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ συνεχίζονται ενώπιον των δικαστηρίων όπου είχαν εισαχθεί ή είχαν παραπεμφθεί, εφόσον, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την εισαγωγή του είναι καθ'ύλην και κατά τόπον αρμόδια, και αν είναι αναρμόδια, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ΚΠολΔ για την αρμοδιότητα.

3. Στις περιπτώσεις της παρ.2 η διαδικασία διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου που ίσχυε έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ.

Άρθρο 10

1. Τα άρθρα 42 έως 51 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που εκκρεμούν ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων κατά την εισαγωγή του.

2. Συμφωνία για παρέκταση της αρμοδιότητας που είχε συνομολογηθεί πριν από την εισαγωγή του ΚΠολΔ, σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου που ίσχυε έως τότε, είναι έγκυρη, αν αφορά την κατά τόπον αρμοδιότητα.

Άρθρο 11

1. Όλες οι διαφορές που κατά τις διατάξεις του β. διατάγματος 27/27 Μαΐου 1957 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του ενοικιοστασίου κλπ. συναφών νόμων κατ'εφαρμογήν του νόμου 3664/57" υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών ή του ειρηνοδικείου δικάζονται στο εξής οι πρώτες από το μονομελές πρωτοδικείο και οι δεύτερες από το ειρηνοδικείο κατά τη διαδικασία των άρθρων 647 έως 662 του ΚΠολΔ.

2. Οι δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ ενώπιον των αρμόδιων κατά το β. διάταγμα της παρ.1 δικαστηρίων συνεχίζονται στα δικαστήρια αυτά σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν έως την εισαγωγή του.

Άρθρο 12

Στις δίκες που κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ είναι εκκρεμείς στον πρώτο βαθμό, οι διαδικαστικές πράξεις ρυθμίζονται από τις διατάξεις του, όσες όμως είχαν ενεργηθεί πριν από την εισαγωγή του ρυθμίζονται από το προγενέστερο δίκαιο.

Άρθρο 13

1. Οι διατάξεις των άρθρων 144 έως 151 του ΚΠολΔ για τις προθεσμίες εφαρμόζονται, εφόσον η επίδοση ή το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας συντελέστηκε μετά την εισαγωγή του ΚΠολΔ.

2. Η διάρκεια των προθεσμιών που είχαν αρχίσει πριν από την εισαγωγή του ΚΠολΔ και δεν έχουν λήξει, καθώς και η παρέκταση τους, κρίνονται σύμφωνα με το δίκαιο που ίσχυε πριν από την εισαγωγή του, η παράταση όμως, η αναστολή και η διακοπή τους εξαιτίας γεγονότων που επήλθαν μετά την εισαγωγή του ΚΠολΔ, κρίνονται με βάση τις διατάξεις του.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 152 έως 158 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις προθεσμίες που είχαν αρχίσει πριν από την εισαγωγή του, εφόσον δεν περατώθηκε η δίκη με αμετάκλητη απόφαση.

Άρθρο 14

1. Οι διατάξεις των άρθρων 173 έως 175 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς πριν από την εισαγωγή του.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 176 έως 193 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 15

Οι διατάξεις των άρθρων 205 και 206 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 16

Οι διατάξεις των άρθρων 208 έως 214 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις αγωγές που είχαν ασκηθεί πριν από την εισαγωγή του και δεν έχουν ακόμη συζητηθεί.

Άρθρο 17

Οι διατάξεις των άρθρων 226 έως 281, 296 και 297 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις αγωγές που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 18

1. Οι διατάξεις των άρθρων 286 έως 312 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 313 έως 320 και 332 έως 334 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις αποφάσεις που δημοσιεύθηκαν πριν από την εισαγωγή του.

Άρθρο 19

1. Διατηρούνται σε ισχύ οι ειδικές διατάξεις για διεξαγωγή εξώδικης πραγματογνωμοσύνης ή δειγματοληψίας.

2. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τις γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων σύμφωνα με την παρ.1 ή τις αποφάσεις διοικητικών αρχών ή συλλογικών οργάνων της διοίκησης που εκδίδονται με βάση τις γνωμοδοτήσεις αυτές και κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις των άρθρων 393 και 394 ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις δικαιοπραξίες που καταρτίστηκαν μετά την εισαγωγή του.

Άρθρο 21

Οι διατάξεις των άρθρων 415 έως 420 και 421 έως 431 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του. Διαδικαστικές πράξεις απόδειξης που έγιναν κατά τις διατάξεις του δικαίου που ίσχυε πριν από την εισαγωγή του ΚΠολΔ κρίνονται κατά το δίκαιο αυτό. Αν πριν από την εισαγωγή του ΚΠολΔ είχε επιβληθεί δικαστικός όρκος, εφαρμόζονται οι διατάξεις του δικαίου που ίσχυε τότε.

Άρθρο 22

1. Οι διατάξεις των άρθρων 432 έως 449 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στα έγγραφα που συντάσσονται από την εισαγωγή του.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 450 έως 465 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στα έγγραφα που έχουν συνταχθεί πριν από την εισαγωγή του.

Άρθρο 23

1. Οι αγωγές που έχουν ασκηθεί κατά τις διατάξεις του νομ. διατάγματος της 9/16 Νοεμβρίου 1925 "περί εκδικάσεως των μικροδιαφορών κλπ.", όπως το διάταγμα

αυτό κυρώθηκε με το νόμο 4204 του 1929, και δεν έχουν ακόμη συζητηθεί έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ, δικάζονται κατά τις διατάξεις του ΚΠολΔ.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 473 έως 477 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 478 έως 494 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 24

1. Το παραδεκτό των ένδικων μέσων, το επιτρεπτό των προβαλλόμενων λόγων και ο χρόνος της άσκησης κρίνονται σύμφωνα με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο που δημοσιεύεται η απόφαση. Στα ένδικα μέσα που είχαν ασκηθεί κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ εφαρμόζονται οι διατάξεις του αρ. 12.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 518 παρ.2, 545 παρ. 5 και 564 παρ. 3 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν από την εισαγωγή του. Οι προθεσμίες που καθορίζονται από τις διατάξεις αυτές αρχίζουν από την έναρξη της ισχύος αυτού του νόμου.

Άρθρο 25

1. Οι διατάξεις των άρθρων 501, 502, 511 έως 517, 538 έως 543, 552 έως 562 ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις αποφάσεις που εκδίδονται από την εισαγωγή του.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 495 ως 500 ΚΠολΔ, εφαρμόζονται στα ένδικα μέσα που ασκούνται από την εισαγωγή του.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 506 έως 510, 524 έως 537, 548 έως 551, 568 έως 582 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στα ένδικα μέσα που είχαν ασκηθεί πριν από την εισαγωγή του.

Άρθρο 26

1. Τα άρθρα 593 ως 597 ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις αγωγές που ασκούνται από την εισαγωγή του.

2. Τα άρθρα 592, 598 έως 607 και 611 έως 613 εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 27

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου δικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 593 έως 613 ΚΠολΔ και οι διαφορές που αφορούν το χωρισμό από τραπέζης και κοίτης.

Άρθρο 28

Τα άρθρα 614 έως 618 και 622 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του.

Άρθρο 29

1. Αν κατά διαταγής πληρωμής χρηματικής απαίτησης δεν ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή ή η ανακοπή που ασκήθηκε απορριφθεί τελεσίδικα, η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο για εγγραφή υποθήκης.

2. Αν έχει εγγραφεί προσημείωση για να ασφαλιστεί απαίτηση για την οποία εκδόθηκε διαταγή πληρωμής, η προσημείωση μετατρέπεται σε υποθήκη, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1.

Άρθρο 30

Το β.διάταγμα της 29/31 Δεκεμβρίου 1953 "περί κωδικοποιήσεως των ισχυουσών διατάξεων του Νομ. Διατάγματος της 13/19 Σεπτεμβρίου 1926 "περί εκδικάσεως των εκ συναλλαγματικών και εμπορικών ή μη γραμματίων εις διαταγήν διαφορών", όπως το διάταγμα αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, καταργείται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς με βάση τις διατάξεις του ίδιου διατάγματος κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ εξακολουθούν να δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τα άρθρα 1 έως 15 του β.δ/τος που καταργείται.

Άρθρο 31

Το διάταγμα της 24/30 Δεκεμβρίου 1943 "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του νόμου ΒΧΗ' του 1899 "περί εξώσεως δυστροπούντων μισθωτών", όπως το διάταγμα αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, καθώς και όλες οι διατάξεις που αναφέρονται στην εφαρμογή των διατάξεων του καταργούνται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς με βάση τις διατάξεις του ίδιου διατάγματος κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ εξακολουθούν να δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τα άρθρα 1 έως 9 του διατάγματος που καταργείται.

Άρθρο 32

Το άρθρο 13 του νόμου 164 της 29/30 Οκτωβρίου 1946 "περί τροποποιήσεως διατάξεων της Πολ. Δικονομίας" καταργείται.

Άρθρο 33

Το άρθρο 11 του νόμου 3741 της 4/9 Ιανουαρίου 1929 "περί της ιδιοκτησίας κατ'ορόφους" καταργείται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ, δικάζονται μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τις διατάξεις του άρθρου που καταργείται.

Άρθρο 34

1. Η περίπτωση 8 του άρθρου 2 του νόμου 4672 της 5/9 Μαΐου 1930 "περί ρυθμίσεως των αγοραπωλησιών καπνού" αντικαθίσταται ως εξής: "8. Κάθε άλλον όρο που δεν είναι αντίθετος προς τους προηγούμενους όρους".

2. Το άρθρο 6 του νόμου 4672/1930 καταργείται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τις διατάξεις του άρθρου που καταργείται.

Άρθρο 35

Τα άρθρα 27 έως 32 του νόμου 2475 της 24 Ιουλίου/17 Σεπτεμβρίου 1920 "περί μεταναστεύσεως και αποδημίας" καταργούνται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ, δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τις διατάξεις των άρθρων που καταργούνται.

Άρθρο 36

1. Όλες οι διαφορές οι οποίες κατά τις διατάξεις του β.διατ/τος της 23/23 Σεπτεμβρίου 1948 "περί εκτελέσεως της παρ.2 του άρθρου 4 του Ψηφίσματος ΚΗ'/1947 "περί παροχής διευκολύνσεων διά την υπό ιδιωτών ανοικοδόμησιν", όπως το διάταγμα αυτό τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και επεκτάθηκε, υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών κατά τη διαδικασία του νόμου ΕΧΗ', από την εισαγωγή του ΚΠολΔ δικάζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των άρθρων 647 έως 662 ΚΠολΔ· οι ειδικές δικονομικές διατάξεις του β.δ/τος διατηρούνται σε ισχύ και αρκεί πιθανολόγηση των πραγματικών ισχυρισμών.

2. Η παρ. 4 του άρθρου 3 του β.δ/τος που αναφέρεται στην παρ.1 καταργείται.

3. Οι διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 6 του άρθρου 3 και στην παρ. 4 του άρθρου 9 του β.δ/τος που αναφέρεται στην παρ.1 δικάζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των άρθρων 647 έως 662 ΚΠολΔ· οι ειδικές δικονομικές διατάξεις των άρθρων αυτών διατηρούνται και αρκεί πιθανολόγηση των πραγματικών ισχυρισμών. Η απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου δεν υπόκειται σε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο.

4. Η αναστολή εκτέλεσης σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 3 του β.δ/τος που αναφέρεται στην παρ. 1 χορηγείται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ και τηρούνται οι ειδικές διατάξεις που αναφέρονται στην παρ. αυτή.

5. Οι δίκες που είναι εκκρεμείς στα δικαστήρια που αναφέρονται στις παραγρ. 1,3 και 4 κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ συνεχίζονται στα δικαστήρια αυτά σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ.

Άρθρο 37

Το β.δ/γμα της 1/1 Αυγούστου 1920 "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του νόμου ΓΦΟΔ' "περί εκδικάσεως των μεταξύ εργατών και εργοδοτών διαφορών κλπ.", όπως το διάταγμα αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, όλες οι διατάξεις που αναφέρονται στην εφαρμογή των διατάξεών του και όλες γενικά οι διατάξεις που αναφέρονται στην εκδίκαση των διαφορών του άρθρου 663 ΚΠολΔ καταργούνται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, σύμφωνα με τις καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 38

Όλες οι διατάξεις οι σχετικές με την εκδίκαση των διαφορών που αναφέρονται στο άρθρο 677 του ΚΠολΔ καταργούνται, οι δίκες όμως που είναι εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ δικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης κατά τις καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 39

Καταργούνται από την εισαγωγή του ΚΠολΔ όλες οι διατάξεις του δικαίου που ίσχυε έως τότε για προφυλακτικά, προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα. Κατ'εξαίρεση δια-

τηρείται η ισχύς των διατάξεων για διορισμό προσωρινού επιτρόπου ή κηδεμόνα, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 24 έως 31 του νόμου ΨΜΒ/1862 "περί συστάσεως φρενοκομείων".

'Αρθρο 40

Η μεταρρύθμιση ή η ανάκληση ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ληφθεί ή διαταχθεί κατά τις διατάξεις του δικαίου που ίσχυε έως την εισαγωγή του ΚΠολΔ γίνεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ. Αν το δικαστήριο που διέταξε τα ασφαλιστικά μέτρα είναι ο πρόεδρος πρωτοδικών, αρμόδιο για τη μεταρρύθμιση ή την ανάκλησή τους είναι το μονομελές πρωτοδικείο.

'Αρθρο 41

Οι σχετικές με την υποθήκη διατάξεις του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στην προσημείωση, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά. Το ίδιο ισχύει και για τις διατάξεις του νόμου για την είσπραξη των δημόσιων εσόδων.

'Αρθρο 42

Κάθε παραβίαση από τους διαδίκους των αποφάσεων που διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα για την προσωρινή ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, ανεξάρτητα από τις άλλες συνέπειές της, τιμωρείται και με την ποινή του άρθρου 169 Ποιν.Κ.

'Αρθρο 43

Από την εισαγωγή του ΚΠολΔ, το μονομελές πρωτοδικείο της τοποθεσίας του ακινήτου δικάζει, κατά τη διαδικασία των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, την αίτηση εξαγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 61 Εισ. ΜΝΑΚ.

'Αρθρο 44

1. Οι πτωχευτικές υποθέσεις που δικάζονταν κατά την ΠολΔ που ίσχυε πριν από τον Κώδικα Πολ. Δικονομίας κατά την επ' αναφορά διαδικασία, υπάγονται στην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου και δικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ.

2. Οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 764 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στον πρώτο βαθμό.

'Αρθρο 45

Οι διατάξεις των άρθρων 64 έως 86 του νόμου 5325 της 9/16 Μαρτίου 1932 "περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν", των άρθρων 64 έως 66 του νόμου 5960 της 23/23 Δεκεμβρίου 1933 "περί επιταγής" και των άρθρων 81 έως 86 του νομ. διατάγματος της 17 Ιουλίου/13 Αυγούστου 1923 "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών" από την εισαγωγή του ΚΠολΔ καταργούνται και σε περίπτωση απώλειας ή καταστροφής τίτλου εις διαταγήν εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 843 έως 860.

'Αρθρο 46

Οι διατάξεις συμβάσεων για διαιτησία διαφορών ιδιωτικού δικαίου που είναι κυρωμένες με νόμο εξακολουθούν να ισχύουν, όπως και οι διατάξεις των νόμων που τις τροποποιούν ή τις συμπληρώνουν. Στις διαιτησίες που αρχίζουν μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού εφαρμόζονται τα άρθρα 867 επ. ΚΠολΔ, εφόσον δεν είναι αντίθετα προς τις διατάξεις της σύμβασης ή των νόμων που την τροποποιούν ή τη συμπληρώνουν.

'Αρθρο 47

1. Τα άρθρα 867 έως 885 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις συμφωνίες διαιτησίας που συνομολογήθηκαν πριν από την εισαγωγή του, εφόσον κατά τις διατάξεις του δικαίου που ίσχυε πριν από την εισαγωγή του ΚΠολΔ, δεν πέρασε η προθεσμία της ισχύος των συμφωνιών διαιτησίας ή της έκδοσης των διαιτητικών αποφάσεων.

2. Τα άρθρα 886 έως 891 του ΚΠολΔ, εφαρμόζονται στις διαιτητικές διαδικασίες που αρχίζουν μετά την εισαγωγή του.

3. Τα άρθρα 892 έως 900 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις διαιτητικές αποφάσεις που συντάσσονται και υπογράφονται μετά την εισαγωγή του.

'Αρθρο 48

Οι διατάξεις για τη διαιτησία των επιμελητηρίων καταργούνται, όπως και κάθε άλλη διάταξη για εκούσια διαιτησία. Αν κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ έχει αρχίσει η διαιτητική διαδικασία, συνεχίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που καταργούνται.

'Αρθρο 49

1. Το δημόσιο μπορεί να συνομολογήσει συμφωνία διαιτησίας μόνο εγγράφως ύστερα από γνωμοδότηση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου και απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών και του αρμόδιου Υπουργού. Με τον ίδιο τρόπο το δημόσιο ορίζει τους διαιτητές του.

2. Οι προθεσμίες των άρθρων 873 έως 876 του ΚΠολΔ είναι ενός μηνός, αν πρόκειται για συμφωνίες διαιτησίας που συνομολογήθηκαν από το δημόσιο.

'Αρθρο 50

1. Οι σχετικές με την αναγκαστική εκτέλεση διατάξεις του ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις εκτελέσεις που αρχίζουν από την εισαγωγή του. Η αναγκαστική εκτέλεση θεωρείται ότι άρχισε από τότε που επιδόθηκε η επιταγή σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1000 και 1009 έως 1012 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις εκτελέσεις που έχουν ήδη αρχίσει πριν από την εισαγωγή του. Οι διατάξεις των άρθρων 1034 έως 1046 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις αναγκαστικές διαχειρίσεις που επιβλήθηκαν πριν από την εισαγωγή του.

3. Η προθεσμία αναγγελίας κατά τα άρθρα 972 παρ. 1 και 999 παρ. 4 ΚΠολΔ ισχύει και για την αναγγελία του δημοσίου και δεν εφαρμόζεται ως προς αυτό η διάταξη του άρθρου 10 του Κ.Δ/τος της 26 Ιουνίου/10 Ιουλίου 1944 "περί κώδικος νόμου περί δικών του Δημοσίου".

'Αρθρο 51

Από την εισαγωγή του ΚΠολΔ καταργούνται 1) οι διατάξεις νόμων που προβλέπουν την προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά την Πολιτική Δικονομία για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, διατηρούνται όμως σε ισχύ οι διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, 2) οι διατάξεις νόμων που ορίζουν ότι τα προνόμια που οι ίδιες προβλέπουν υπερισχύουν από το προνόμιο των εξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσης, 3) οι διατάξεις νόμων που αποκλείουν την προσωρινή εκτέλεση κατά νομικών προσώπων δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και οι διατάξεις που ορίζουν ότι η προθεσμία ή άσκηση αναίρεσης έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα για την αναγκαστική εκτέλεση, 4) οι διατάξεις νόμων που επιβάλλουν άδεια του δικαστηρίου για την επιβολή κατάσχεσης στα χέρια τρίτου, αν και ο δανειστής έχει τίτλο εκτελεστό, 5) οι διατάξεις του άρθρου 19 του α.νόμου 2514 της 24 Αυγούστου/4 Σεπτεμβρίου 1940 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί μεταλλείων διατάξεων", 6) οι διατάξεις του α. νόμου 1519 της 17/19 Δεκεμβρίου 1938 "περί αναγκαστικής εκτελέσεως και συντηρητικών μέτρων επί περιουσίας αλλοδαπών κρατών".

'Αρθρο 52

Διατηρούνται σε ισχύ 1) οι διατάξεις του άρθρου 79 του νομ. διατάγματος της 31 Δεκεμβρίου 1923 "περί του καταστατικού νόμου της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος", 2) οι διατάξεις των άρθρων 45 έως 57 του νομ. διατάγματος 3077 της 6/11 Οκτωβρίου 1954 "περί γενικών αποθηκών", 3) οι διατάξεις του νομ. διατάγματος της 17 Ιουλίου/13 Αυγούστου 1923 "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών" που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση για ικανοποίηση απαιτήσεων που ασφαλίζονται με ενέχυρο ή υποθήκη, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 60, 63, 92 και 94, οι οποίες καταργούνται από την εισαγωγή του ΚΠολΔ, 4) οι διατάξεις του νόμου 4332 της 10/16 Αυγούστου 1929 "περί κυρώσεως της μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος συμβάσεως κλπ.", όπως τροποποιήθηκε, που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση για ικανοποίηση απαιτήσεων της Αγροτικής Τράπεζας, 5) οι διατάξεις που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση του νομ. διατάγματος 1038 της 10/17 Αυγούστου 1949 "περί κυρώσεως της από 12 Νοεμβρίου 1948 και της τροποποιητικής και συμπληρωματικής ταύτης από 15 Απριλίου 1949 συμβάσεως διά γεωργικά και βιομηχανικά δάνεια και περί ειδικών επί των εν λόγω δανείων διατάξεων", που κυρώθηκε με το νομ. διάταγμα 1198 της 9/19 Οκτωβρίου 1949, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του νομ. διατάγματος 2688 της 31 Οκτωβρίου/10 Νοεμβρίου 1953 και με τις διατάξεις του νομ. διατάγματος 2941 της 31 Ιουλίου/9 Αυγούστου 1954 "περί κυρώσεως των υπ'αρ. 2/29.3.1952, υπ'αρ. 3/15.9.1952 και υπ'αρ. 4/18.6.1954 τροποποιητικών και συμπληρωματικών συμβάσεων διά γεωργικά και βιομηχανικά δάνεια κλπ" 6) οι διατάξεις του νομ. διατάγματος 3441 της 12/12 Νοεμβρίου 1955 "περί επεκτάσεως επί του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως των διατάξεων του νομ. διατάγματος "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών", 7) οι διατάξεις των νόμων που προβλέπουν τη διαδικασία της συντηρητικής ή αναγκαστικής κατάσχεσης καπνού, 8) οι διατάξεις του αρ. 15 του β. διατάγματος της 24 Ιουλίου/25 Αυγούστου 1920 "περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων", 9) οι διατάξεις νόμων που προβλέπουν το ακατάσχετο επιδομάτων ή βοηθημάτων

που χορηγούνται σε επαγγελματίες ή πρόσωπα που χρειάζονται βοήθεια, 10) οι διατάξεις νόμων που προβλέπουν την κατάσχεση και τον πλειστηριασμό ή το ακατάσχετο αρχαιολογικών αντικειμένων, ιστορικών κειμηλίων και κτημάτων που διατηρούνται από ιστορικούς ή άλλους λόγους, 11) οι διατάξεις νόμων που προβλέπουν τις προυποθέσεις, με τις οποίες είναι δυνατή η κατάσχεση των απαιτήσεων εργολάβων, 12) οι διατάξεις νόμων που προβλέπουν το ακατάσχετο της εγγυοδοσίας για ειδικό σκοπό, 13) οι διατάξεις του άρθρου 9 του νόμου 1023 "περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως" που κωδικοποιήθηκε με το β. διάταγμα της 8/10 Οκτωβρίου 1920, 14) οι διατάξεις του άρθρου 11 του νόμου 3632 της 17/26 Ιουλίου 1928 "περί χρηματιστηρίων αξιών", 15) οι διατάξεις του αρ. 16 του νόμου 841/1948 "περί ταχυδρομικών δεμάτων", 16) οι διατάξεις του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4114/1960 "περί κώδικος περί του Ταμείου Νομικών" που αφορούν τη δημοσίευση προγράμματος πλειστηριασμού ο οποίος διεξάγεται στην περιφέρεια του τέως Δήμου Αθηναίων και που εφαρμόζονται σε κάθε πλειστηριασμό που διεξάγεται στην περιφέρεια της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, 17) οι διατάξεις του άρθρου 8 του διατάγματος της 24/30 Δεκεμβρίου 1943 "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του νόμου ΒΧΗ/1899" "περί εξώσεως των δυστροπούντων μισθωτών", όπως τροποποιήθηκε, ως προς την αναγκαστική εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν σε δίκες εκκρεμείς κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ, 18) οι διατάξεις των άρθρων 22 Ν.3693/1957, 19 Α.Ν. 1715/1951, 8 και 22 Α.Ν. 1539/1938 και 125 και 126 Α.Ν. 2039/1939, 19) ο νόμος 4112/1929, 20) ειδικές διατάξεις που επιτρέπουν την κατάσχεση και εκχώρηση μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών, 21) διατάγματα που καθορίζουν το συνηθισμένο τόπο πλειστηριασμού· ο Υπουργός Δικαιοσύνης εξουσιοδοτείται να τα τροποποιεί και να εκδίδει τέτοια διατάγματα στο μέλλον, 22) οι διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ/τος 4001/1959.

'Αρθρο 53

Τα άρθρα 105 παρ.2, 205, 521, 539, 1275, 1310, 1377, 1473 και 1889 ΑΚ, καθώς και τα άρθρα 126 και 127 του Εισαγ. Ν.ΑΚ καταργούνται.

'Αρθρο 54

Το άρθρο 2025 ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής: "Ο κληρονόμος ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας. Ο εκτελεστής της διαθήκης ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας και ενάγεται για τις αξιώσεις κατά της κληρονομίας, εφόσον έχει τη διαχείριση της κληρονομίας ή των σχετικών αξιώσεων".

'Αρθρο 55

Το άρθρο 606 ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής:" Αν τα εισκομισθέντα απομακρύνθηκαν από το μίσθιο και μεταφέρθηκαν αλλού, το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή υπάρχει μόνο εφόσον αυτός μέσα σε ένα μήνα αφότου πληροφορήθηκε την απομάκρυνση τους τα κατέσχε αναγκαστικώς ή εκτέλεσε απόφαση που διατάζει τη συντηρητική κατάσχεση ή τη δικαστική μεσεγγύηση τους".

'Αρθρο 56

1. Το άρθρο 1274 ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής: "Εγγραφή προσημείωσης υποθήκης γίνεται μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση".

2. Το άρθρο 1323 ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής: "Απόσβεση της προσημείωσης επέρχεται από τους λόγους που ισχύουν και για την υποθήκη καθώς και 1) με την ανάκληση της απόφασης που διέταξε την προσημείωση, 2) αν μέσα σε ενενήντα ημέρες από την τελεσίδικη απόφαση που επιδικάζει την απαίτηση δεν τράπηκε σε υποθήκη".

3. Το άρθρο 1330 ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής: "Η προσημείωση εξαλείφεται: 1) με συναίνεση του δανειστή, που παρέχεται όπως και στην εξάλειψη της υποθήκης, 2) αν προσαχθεί απόφαση που ανακαλεί την απόφαση, που είχε διατάξει την εγγραφή της ή απόφαση που διατάζει την εξάλειψη της, 3) αν από την τελεσίδικη επιδίκαση της απαίτησης πέρασαν ενενήντα ημέρες χωρίς η προσημείωση να τραπεί σε υποθήκη".

'Αρθρο 57

(Οι παράγραφοι 1-4 έχουν ήδη αντικατασταθεί από το ν.1329/83).

5. Στο τέλος του άρθρου 1647 Αστ. Κώδικα προσθέτεται το εξής "7. να συνομολογεί εξώδικη διανομή".

'Αρθρο 58

Τα άρθρα 210, 212, 213, 215, 216, 217 και 218 του Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου καταργούνται.

'Αρθρο 59

1. Το άρθρο 65 του νόμου 5017 της 11/13 Ιουνίου 1931 "περί πολιτικής αεροπορίας" καταργείται.

2. Το άρθρο 66 του νόμου 5017/1931 "περί πολιτικής αεροπορίας" αντικαθίσταται ως εξής: "Ο Υπουργός Συγκοινωνιών δικαιούται να κατασχέσει συντηρητικώς κάθε ελληνικό ή ξένο αεροσκάφος, του οποίου ο κυβερνήτης υπέπεσε σε κάποια παράβαση του νόμου αυτού ή το οποίο δεν συγκεντρώνει τους όρους κυκλοφορίας που προβλέπονται στο νόμο αυτόν. Η κατάσχεση μπορεί κατά την κρίση του Υπουργού Συγκοινωνιών να αρθεί με παροχή εγγύησης που ορίζεται με απόφαση του ίδιου Υπουργού".

'Αρθρο 60

1. Το άρθρο 50 του νόμου 602 της 31 Δεκεμβρίου 1914/24 Ιανουαρίου 1915 "περί συνεταιρισμών" αντικαθίσταται ως εξής: Οι αποφάσεις της συνέλευσης μπορούν να προσβληθούν με αγωγή κατά του συνεταιρισμού για παράβαση του νόμου ή του καταστατικού. Ενάγοντες μπορεί να είναι α) συνεταίροι τουλάχιστον τόσοι όσοι προβλέπονται από το άρθρο 41, β) το διοικητικό ή το εποπτικό συμβούλιο, όπως και κάθε μέλος των συμβουλίων αυτών, γ) οποιοδήποτε μέλος του συνεταιρισμού προκειμένου για ειδικές αποφάσεις που ειδικά το αφορούν. Σε περίπτωση που ανακαλούνται ταυτόχρονα το διοικητικό και το εποπτικό συμβούλιο ή μόνο το εποπτικό συμβούλιο και σε περίπτωση που προσβάλλεται απόφαση γενικής συνέλευσης που αφορά εκλογή εποπτικού συμβουλίου, εποπτεύει το νέο εποπτικό συμβούλιο. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 29 αυτού του νόμου".

2. Οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων που αφορούν εκλογή μελών διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου συνεταιρισμών ή αντιπροσώπων δεν μπορούν να προσβληθούν με ένδικα μέσα.

'Αρθρο 61

1. Οι παρ. 2 έως 4 και 7 του άρθρου 6 του νόμου 5367 της 7/18 Απριλίου 1931 "περί εκτελέσεως των δημοσίων έργων", όπως έχουν τροποποιηθεί, αντικαθίστανται ως εξής: "2. Αρμόδιο να εκδικάσει τις διαφορές της παρ.1 είναι το εφετείο της περιφέρειας όπου εκτελούνται τα έργα, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία που εφαρμόζεται ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου. Αν τα έργα εκτελούνται στην περιφέρεια περισσότερων εφετείων, αρμόδιο είναι εκείνο που ορίζει ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους.

"3. Οι διάδικοι είναι υποχρεωμένοι να προσκομίσουν κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο όλα τα αποδεικτικά τους μέσα και οι μάρτυρες εξετάζονται αμέσως, χωρίς να απαιτείται απόφαση για αποδείξεις. Το άρθρο 671 παρ.1 εφαρμόζεται και εδώ. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και συμπληρωματικές αποδείξεις. Οι αποφάσεις δεν προσβάλλονται με αναίρεση.

"4. Αν διαφωνήσει ο εργολάβος με τον εργοδότη ή αν ο εργοδότης διαφωνήσει με τις αποφάσεις της εποπτεύουσας αρχής, όταν εργοδότης δεν είναι το δημόσιο αλλά νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, προηγείται υποχρεωτικά από την εισαγωγή της υπόθεσης στο εφετείο αίτηση θεραπείας, που επιδίδεται στον Υπουργό Δημόσιων 'Εργων μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία έξι μηνών αφότου γνωστοποιηθεί, με απόδειξη παραλαβής, στον εργολάβο ή στον κατά τα προαναφερόμενα εργοδότη, η απόφαση που προκάλεσε τη διαφωνία".

'Αρθρο 62

Το εδάφ. ΙΙ της παρ. 1 του άρθρου 89 του προεδρ. διατάγματος της 18/21 Ιουλίου 1931 "περί κωδικοποιήσεως του νόμου 4952 περί οργανώσεως της κεντρικής πρεσβευτικής και προξενικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών" αντικαθίσταται ως εξής: "ΙΙ. έχουν υποχρέωση να ενεργούν διαιτησίες, αν εκείνοι που έχουν συνάψει τη συμφωνία διαιτησίας είναι 'Ελληνες".

'Αρθρο 63

1. Το Δημόσιο μπορεί να ζητήσει να διαταχθεί η αποβολή κατά την παρ. 3 του άρθρου 7 του β.διατάγματος της 29/30 Απριλίου 1953 "περί κωδικοποιήσεως των κειμένων διατάξεων περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων", κατά τη διαδικασία των άρθρων 682 επ. του Κωδ. Πολ. Δικ.

2. Η διαδικασία κατά τα άρθρα 10 έως 16 του ίδιου β.διατάγματος για τον προσδιορισμό προσωρινής τιμής μονάδας ή για την έκδοση προσωρινής διάταξης για να οριστεί η αποζημίωση που αναλογεί στην έκταση που θα καταλάβει εκείνος υπέρ του οποίου κηρύχθηκε η απαλλοτρίωση καθώς και η διαδικασία για τη δικαστική αναγνώριση των δικαιούχων, σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως 33 του ίδιου β. διατάγματος γίνονται από την εισαγωγή του Κωδ.Πολ.Δικ., ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου, κατά τη διαδικασία των άρθρων 682 επ. του Κωδ.Πολ.Δικ· οι άλλες δικονομικές διατάξεις αυτών των άρθρων εξακολουθούν να ισχύουν.

3. Η παρ. 2 του άρθρου 16 του ίδιου β.δ/ματος αντικαθίσταται ως εξής: "Μέσα σε ένα μήνα το αργότερο από την κοινοποίηση της απόφασης του μονομελούς πρωτοδικείου, που προσδιορίζει την προσωρινή τιμή μονάδας, οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να ζητήσουν με προσφυγή τους να προσδιοριστεί οριστικά από το πολυμελές πρωτοδικείο της περιφέρειας η αποζημίωση του ακινήτου που πρόκειται να εκτιμηθεί".

4. Η παρ. 3 του άρθρου 16 του ίδιου β.διατάγματος αντικαθίσταται ως εξής: "Αν κάποιος από τους ενδιαφερομένους είναι κάτοικος εξωτερικού ή είναι άγνωστη η διαμονή του, η προθεσμία της παρ. 2 είναι εξήντα ημέρες για όλους τους ενδιαφερομένους".

5. Η πρώτη φράση της παρ. 4 του άρθρου 16 του ίδιου β.διατάγματος αντικαθίσταται ως εξής: "Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία, που ορίζεται στις παρ. 2 και 3, η προσωρινή αποζημίωση που ορίστηκε θεωρείται οριστική ως προς τον ενδιαφερόμενο που αμέλησε.

6. Οι λέξεις της παρ. 5 του άρθρου 16 του ίδιου β.διατάγματος "εντός της παρεκτεινομένης υπέρ αυτού μηνιαίας προθεσμίας προέβη εις την κατά το άρθρον 495 Πολ.Δικ. κατάθεσιν παρά τω γραμματεί του δικαστηρίου" αντικαθίστανται με τις λέξεις: "μέσα στις προθεσμίες που ορίζουν οι παρ. 2 και 3 έκανε την κατάθεση".

7. Η παρ. 1 του άρθρου 17 του ίδιου β.δ/γματος αντικαθίσταται ως εξής: "Κατά την ειδική διαδικασία του νόμου αυτού γίνεται ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης. Το άρθρο 226 παρ. 2 Κωδ. Πολ. Δικ. δεν εφαρμόζεται. Τα άρθρα 744, 754, 759 παρ. 1,3 και 4 του Κωδ. Πολ. Δικ. εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση. Στη συζήτηση καλούνται υποχρεωτικά ο υπόχρεως για αποζημίωση, όσοι έχουν παραστεί στη συζήτηση ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και κάθε άλλος που ισχυρίζεται μεταγενέστερα ότι είναι δικαιούχος. Ο εισηγητής ενεργεί υποχρεωτικά αυτοψία και διατάζει υποχρεωτικά πραγματογνωμοσύνη".

8. Τα άρθρα 18 έως 20 και 22 του ίδιου β.διατάγματος καταργούνται.

9. Η πρώτη φράση του άρθρου 1 του ίδιου β.διατάγματος αντικαθίσταται ως εξής: "Το δικαστήριο κατά τη διαδικασία του προσδιορισμού της αποζημίωσης περιορίζεται μόνο στον προσδιορισμό της τιμής μονάδας χωρίς να αναγνωρίσει δικαιούχους, ούτε να καταδικάσει τον υπόχρεο, ακόμη δε και χωρίς να επιδικάσει τόκους".

10. Οι λέξεις "κατά το άρθρο 19 του παρόντος νόμου" στην παρ. 1 του άρθρου 23 του ίδιου β.διατάγματος διαγράφονται.

11. Η παρ. 1 του άρθρου 7 του νομ. διατάγματος 3979 της 15/18 Σεπτεμβρίου 1939 "περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του ν.δ/γματος 1731/1939 "περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων" αντικαθίσταται ως εξής: "Όταν πρόκειται για απαλλοτρίωση για να εκτελεστούν έργα συγκοινωνιακά, λιμενικά, εγγειοβελτικά, τουριστικής αξιοποίησης και υδροηλεκτρικά, ο προσωρινός προσδιορισμός της αποζημίωσης γίνεται από την εισαγωγή του Κωδ.Πολ.Δικονομίας, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου, από το μονομελές πρωτοδικείο της τοποθεσίας του απαλλοτριωμένου κτήματος, κατά τη διαδικασία των άρθρων 682 επ. του Κωδ.Πολ.Δικ. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου μπορεί να παραπέμψει τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης στον αρμόδιο κατά τόπο ειρηνοδίκη και εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του άρθρου 733 του Κωδ. Πολ. Δικονομίας".

12. Από την εισαγωγή του Κωδ.Πολ.Δικ. οπουδήποτε στις διατάξεις του β.διατάγματος της 29/30 Απριλίου 1953 "περί κωδικοποιήσεως των κειμένων διατάξεων περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων" και του νόμου 3979 της 13/18 Σεπτεμβρίου 1959 "περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του α.ν.1731/1939 "περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων", προκειμένου να οριστεί προσωρινή τιμή μονάδας, αναφέρεται ο πρόεδρος πρωτοδικών, εννοείται το μονομελές πρωτοδικείο προκειμένου για οριστικό προσδιορισμό τιμής μονάδας, οπουδήποτε αναφέρεται το πρωτοδικείο, εννοείται το πολυμελές πρωτοδικείο.

Άρθρο 64

1. Το ειρηνοδικείο συγκροτείται από τον ειρηνοδίκη και το γραμματέα.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον πρωτοδίκη που ορίζει ο πρόεδρος και το γραμματέα.

3. Το πολυμελές πρωτοδικείο συγκροτείται από τρεις δικαστές, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο πρόεδρος και από το γραμματέα.

4. Το εφετείο συγκροτείται από τρεις δικαστές, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο πρόεδρος και από το γραμματέα, εκτός από τις περιπτώσεις που δικάζονται οι διαφορές του άρθρου 17 του Ν.Δ. 1266/72 "περί εκτελέσεως των Δημοσίων Έργων", οπότε το εφετείο συγκροτείται από πέντε δικαστές.

5. Οι διατάξεις του Οργανισμού των Δικαστηρίων, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν, και γενικά οι διατάξεις των νόμων που αναφέρονται στην οργάνωση και λειτουργία των δικαστηρίων, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 του νόμου 3810/1957 "περί του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου και της ενώπιον αυτού διαδικασίας επί των πολιτικών δικών" εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον δεν είναι αντίθετες στις διατάξεις του Κωδ.Πολ.Δικ. και αυτού του νόμου.

Άρθρο 65

Οι εκθέσεις που πριν αρχίσει να ισχύει ο νόμος αυτός συντάχθηκαν στη γραμματεία του ειρηνοδικείου, για διορισμό ή ανάκληση ή αντικατάσταση ή παραίτηση αντικλήτου και τα αλφαβητικά κατ' επώνυμα ευρετήρια που τηρήθηκαν για τις εκθέσεις αυτές αποστέλλονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία του ειρηνοδικείου στη γραμματεία του πρωτοδικείου όπου υπάγεται το ειρηνοδικείο και αυτή, μόλις τα λάβει, τα καταχωρίζει στο ειδικό αλφαβητικό κατά ονοματεπώνυμο βιβλίο που τηρεί.

Άρθρο 66

Αν ο μισθωτής καθυστερήσει το μίσθωμα από δυστροπία, ο εκμισθωτής έχει δικαίωμα να ζητήσει να του αποδοθεί το μίσθιο όσο διαρκεί η μίσθωση, και αν δεν την καταγγείλε κατά το άρθρο 597 Α.Κ. Η άσκηση της αγωγής στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει ως καταγγελία της σύμβασης.

Άρθρο 67

Στις ανακοπές που ασκήθηκαν/εμπρόθεσμα κατά ερήμην αποφάσεων, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί απόφαση έως τη δημοσίευση αυτού του νόμου, καθώς και σε όσες ανακοπές ασκηθούν στο εξής, εφαρμόζεται το άρθρο 501 του Κωδ.Πολ.Δικ. όπως τροποποιείται.

Άρθρο 68

Οι διαδικαστικές πράξεις γενικά που ενεργήθηκαν για υποθέσεις εκκρεμείς κατά την 16 Σεπτεμβρίου 1968 είναι έγκυρες, είτε εφαρμόστηκαν οι διατάξεις του Κωδ.Πολ.Δικ. είτε οι διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας που ίσχυσε προηγουμένως. Για τις υποθέσεις αυτές η διαδικασία διεξάγεται στο εξής κατά τις διατάξεις του Κωδ.Πολ.Δικ., εκτός αν ορίζει διαφορετικά αυτός ο Εισαγωγικός Νόμος.

Άρθρο 69

1. Υποθέσεις εκκρεμείς που δεν συζητήθηκαν εκδικάζονται κατά τις διατάξεις του Κωδ.Πολ.Δικ. όπως αυτές τροποποιούνται. Το δικαστήριο όπου εκκρεμούν διατάζει, με απόφασή του που εκδίδεται την ημέρα της ορισμένης δικασίμου, να γραφούν για άλλη δικάσιμο στο πινάκιο του αρμόδιου δικαστηρίου· η εγγραφή αυτή ισοδυναμεί με κλήτευση για τους διαδίκους που δικάζονται κατ' αντιμωλίαν ή νομίμως ερήμην. Κάθε διάδικος μπορεί, πριν εκδοθεί τέτοια απόφαση, να φέρει με κλήση την υπόθεση για να συζητηθεί.

2. Οι υποθέσεις που συζητήθηκαν στον εισηγητή του άρθρου 296 είτε εκδόθηκε, είτε δεν εκδόθηκε μη οριστική απόφαση, εξακολουθούν να δικάζονται κατά τον Κωδ. Πολ.Δικ., όπως ίσχυε πριν τροποποιηθεί. Ο πρόεδρος των πρωτοδικών μπορεί, όσο διαρκεί η αποδεικτική διαδικασία, να ορίσει, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος, άλλο δικαστή ως αντικαταστάτη του εισηγητή. Όταν περατωθεί η αποδεικτική διαδικασία, η υπόθεση εισάγεται με κλήση για να συζητηθεί στο πολυμελές πρωτοδικείο, στη σύνθεση του οποίου παίρνει μέρος, αν είναι δυνατόν, ο ίδιος πάντα εισηγητής. Το άρθρο 297 παρ. 1 και 2 του Κωδ.Πολ.Δικ. δεν εφαρμόζεται εδώ.

3. Ανακοπές ερημοδικίας, τριτανακοπές και αναψηλαφήσεις κατά των αποφάσεων του εισηγητή, που εκδόθηκαν ή που θα εκδοθούν, εισάγονται στο εξής για συζήτηση στο πολυμελές πρωτοδικείο.

Άρθρο 70

Υποθέσεις πτωχευτικές που εκκρεμούν ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και δεν συζητήθηκαν, εισάγονται με κλήση για συζήτηση στο πολυμελές πρωτοδικείο και εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 69 παρ. 1 εδάφ. δεύτερο και τρίτο αυτού του Εισαγ. νόμου του Κωδ.Πολ.Δικ. Οι υποθέσεις που συζητήθηκαν εξακολουθούν να υπάγονται στο μονομελές πρωτοδικείο ωσότου αυτό εκδώσει οριστική απόφαση.

Άρθρο 71

Στις εργατικές διαφορές, δεν καταβάλλεται το κατά το Νόμο ΓΦΟΗ' του 1912,

όπως ήδη ισχύει, δικαστικό ένσημο, όταν το αίτημα της αγωγής δεν υπερβαίνει τις πενήντα χιλιάδες δραχμές.'

'Αρθρο 72

Ο νόμος ΡΠΑ/1851 "περί δικαστικών διακοπών" εξακολουθεί να ισχύει, εκτός από το άρθρο 7, που καταργείται και τα άρθρα του 1 και 6, που αντικαθίστανται ως εξής:

"'Αρθρο 1

Τα μονομελή και πολυμελή πρωτοδικεία, τα εφετεία και ο 'Αρειος Πάγος διακόπτουν τις εργασίες τους από την 1η Ιουλίου ως τις 15 Σεπτεμβρίου. Οι κατεπείγουσες, οι ποινικές, και οι υποθέσεις για ασφαλιστικά μέτρα, διαταγές πληρωμής, πιστωτικούς τίτλους, απόδοση της χρήσης μισθίου, εργατικές και οι υποθέσεις για αμοιβές για την παροχή εργασίας εξακολουθούν να δικάζονται και κατά το διάστημα των διακοπών."

'Αρθρο 6

" Κατεπείγουσες υποθέσεις, που πρέπει να δικάζονται κατά τη διάρκεια των διακοπών θεωρούνται όσες δεν μπορούν να αναβληθούν χωρίς πιθανή βλάβη των συμφερόντων των διαδίκων και κηρύσσονται κατεπείγουσες από τον πρόεδρο του δικαστηρίου όπου εκκρεμούν, με πράξη του που γράφεται επάνω στην αίτηση, ύστερα από αίτηση των διαδίκων. Ο ίδιος πρόεδρος μπορεί με πράξη του να επιτρέψει να διεξαχθεί κατά τη διάρκεια των διακοπών απόδειξη που δεν έχει αρχίσει, αν η αναβολή κινδυνεύει να τη ματαιώσει."

'Αρθρο 73

1. Αγωγή κακοδικίας κατά δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητή, δικαστικού γραμματέα και δικαστικού επιμελητή υπάγεται στο κατά τόπο αρμόδιο, κατά τις διατάξεις του Κωδ. Πολ. Δικονομίας, πολυμελές πρωτοδικείο, που δικάζει κατά την τακτική διαδικασία.

2. Η αγωγή, που συντάσσεται σύμφωνα με τα άρθρα 118 και 216 εδαφ. 1 του Κώδικα Πολ. Δικονομίας, πρέπει α) να περιέχει όλους τους λόγους, στους οποίους ο ενάγων στηρίζει την αγωγή κακοδικίας, και β) να αναγράφει με ακρίβεια όλα τα αποδεικτικά μέσα που επικαλείται για να αποδείξει τους λόγους, διαφορετικά επέρχεται ακυρότητα.

3. Στην αγωγή επισυνάπτονται: α) τα αποδεικτικά έγγραφα που ο ενάγων επικαλείται για να υποστηρίξει τους λόγους της αγωγής, σε πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα, β) ειδικό πληρεξούσιο στο δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, αλλιώς είναι απαράδεκτη.

4. Αγωγή κακοδικίας επιτρέπεται μόνο αν στηρίζεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια ή αρνησιδικία και ο ενάγων ζημιώθηκε από τις τέτοιες πράξεις ή παραλείψεις.

5. Δεν επιτρέπεται αγωγή κακοδικίας όταν περάσουν έξι μήνες από την πράξη ή παράλειψη που επικαλείται ο ενάγων.

6. Αν η αγωγή κακοδικίας απορριφθεί για οποιονδήποτε λόγο, δεν επιτρέπεται να ασκηθεί νέα αγωγή για την ίδια υπόθεση, για τους ίδιους ή άλλους λόγους, και ο ενάγων καταδικάζεται να πληρώσει τα έξοδα, και μπορεί να καταδικαστεί και σε χρηματική ποινή κατά το άρθρο 205 του Κωδ. Πολ. Δικ.

'Αρθρο 74

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας και ο Εισαγωγικός Νόμος του αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Σεπτεμβρίου 1968.

'Αρθρο 75

Με β. διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, θα κωδικοποιηθούν σε ενιαίο κείμενο οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού του Νόμου, όπως ισχύουν τώρα και όπως τροποποιούνται και συμπληρώνονται από τον νόμο αυτόν και θα μεταβληθεί και η αρίθμηση των άρθρων τους.

'Αρθρο 76

Αυτός ο νόμος αρχίζει να ισχύει από την 1η Οκτωβρίου 1971, εκτός από την παρ. 7 του άρθρου 53, τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 63 και τα άρθρα 69 και 73, που αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Σεπτεμβρίου 1971.

Στον Υπουργό Δικαιοσύνης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ